

Jurnalul Oficial

al Uniunii Europene

C 391

Ediția în limba română

Comunicări și informări

Anul 55

18 decembrie 2012

Număr de referință

Cuprins

Pagina

I Rezoluții, recomandări și avize

AVIZE

Comitetul Regiunilor

A 97-a sesiune plenară din 8, 9 și 10 octombrie 2012

2012/C 391/01	Avizul Comitetului Regiunilor — Elaborarea unei strategii maritime pentru zona Oceanului Atlantic	1
2012/C 391/02	Avizul Comitetului Regiunilor — Cartea albă — O agendă pentru pensii adecvate, sigure și viabile ...	7
2012/C 391/03	Avizul Comitetului Regiunilor — Strategia revizuită a UE pentru regiunea Mării Baltice	11
2012/C 391/04	Avizul Comitetului Regiunilor — Perspectiva energetică 2050	16
2012/C 391/05	Avizul Comitetului Regiunilor — Adaptarea la schimbările climatice și soluțiile regionale: cazul regiunilor de coastă	21
2012/C 391/06	Avizul Comitetului Regiunilor — Strategii regionale specifice de combatere a schimbărilor climatice din UE pornind de la exemplul regiunilor montane	27

RO

Preț:
7 EUR

(continuare în pagina următoare)

III *Acte pregătitoare*

COMITETUL REGIUNILOR

A 97-a sesiune plenară din 8, 9 și 10 octombrie 2012

2012/C 391/07	Avizul Comitetului Regiunilor — Noul cadru financiar multianual pentru perioada de după 2013 ...	31
2012/C 391/08	Avizul Comitetului Regiunilor — Programul pentru competitivitatea întreprinderilor și întreprinderile mici și mijlocii (2014-2020)	37
2012/C 391/09	Avizul Comitetului Regiunilor — „Pachet de măsuri privind achizițiile publice”	49
2012/C 391/10	Avizul Comitetului Regiunilor — „Fondul european pentru pescuit și afaceri maritime (EMFF)”	84
2012/C 391/11	Avizul Comitetului Regiunilor — Europa în lume: O nouă abordare privind finanțarea acțiunii externe a UE	110
2012/C 391/12	Avizul Comitetului Regiunilor — Revizuirea Directivei privind reutilizarea informațiilor din sectorul public și datele deschise	120
2012/C 391/13	Avizul Comitetului Regiunilor — Pachetul „Protecția datelor”	127
2012/C 391/14	Avizul Comitetului Regiunilor — Pachetul privind protecția economiei licite	134

I

(Rezoluții, recomandări și avize)

AVIZE

COMITETUL REGIUNILOR

A 97-A SESIUNE PLENARĂ DIN 8, 9 ȘI 10 OCTOMBRIE 2012

Avizul Comitetului Regiunilor — Elaborarea unei strategii maritime pentru zona Oceanului Atlantic

(2012/C 391/01)

COMITETUL REGIUNILOR

- salută propunerea de elaborare a unei strategii maritime pentru zona Oceanului Atlantic și de elaborare a unui plan de acțiune pentru Atlantic pe perioada 2014-2020;
- subliniază că sprijinirea Strategiei pentru Oceanul Atlantic de către Comitet este condiționată de adoptarea unei abordări mai cuprinzătoare, care să includă pe deplin dimensiunea teritorială, să dezvolte legături clare între zona terestră și cea maritimă și să contribuie și la îndeplinirea altor obiective esențiale ale politicilor UE; solicită, prin urmare, Comisiei Europene ca strategia să fie numită „O strategie integrată pentru zona Oceanului Atlantic”;
- recunoaște că proiectele din cadrul planului de acțiune pentru Atlantic vor trebui să recurgă la surse de finanțare existente la nivelul UE – fonduri care țin de Cadrul strategic comun (CSC) sau din afara acestuia – și la alte fonduri de la nivel național, regional, local și din sectorul privat;
- nu este de acord cu propunerea de a se desființa Forumul pentru Atlantic după adoptarea planului de acțiune și propune menținerea sa până în 2020, cu misiunea de a supraveghea implementarea, de a face bilanțul progreselor și de a încuraja atingerea obiectivelor strategiei;
- este de părere că structura de guvernare trebuie să valorifice la maximum contribuția numeroaselor părți interesate și a posibilor participanți la Strategia pentru Oceanul Atlantic și solicită să se aplice o abordare bazată pe guvernarea pe mai multe niveluri în procesul de elaborare, implementare, evaluare și revizuire planului de acțiune.

Raportor

dl Paul O'DONOGHUE (IE-ALDE), membru al Consiliului comitatului Kerry și al Autorității Regionale South-West

Document de referință

Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor – Elaborarea unei strategii maritime pentru zona Oceanului Atlantic

COM(2011) 782 final

I. OBSERVAȚII GENERALE**COMITETUL REGIUNILOR**

1. salută propunerea de elaborare a unei strategii maritime pentru zona Oceanului Atlantic și de elaborare a unui plan de acțiune pentru Atlantic pe perioada 2014-2020;

2. consideră că zona Atlanticului a suferit până acum de pe urma lipsei unei viziuni strategice comune cu privire la dezvoltarea sa viitoare și consideră că propunerea examinată oferă oportunități reale de a defini o astfel de viziune strategică, care trebuie să aibă în centrul său coeziunea teritorială și prosperitatea;

3. sprijină argumentele în favoarea unei strategii europene, dat fiind că provocările și oportunitățile din zona Atlanticului depășesc cadrul frontierelor naționale, necesitând o abordare mai globală și mai integratoare; în același timp, insistă pe faptul că strategia trebuie să demonstreze că are o reală valoare adăugată la nivel de rezultate și de punere în aplicare;

4. înțelege abordarea Comisiei Europene de a face această propunere sub forma unei „strategii bazate pe bazele maritime”, în cadrul politicii maritime integrate (și nu sub forma unei strategii macroregionale); cu toate acestea, **subliniază că Comitetul nu poate sprijini Strategia pentru Oceanul Atlantic decât dacă aceasta adoptă o abordare mai cuprinzătoare**, care să includă pe deplin dimensiunea teritorială, să dezvolte legături clare între zona terestră și cea maritimă și să contribuie și la îndeplinirea altor obiective esențiale ale politicilor UE;

5. solicită, prin urmare, Comisiei Europene să modifice numele strategiei, intitulând-o „O strategie integrată pentru zona Oceanului Atlantic” și consideră, totodată, că asemenea strategii ar trebui elaborate și pentru alte zone maritime europene, fructificând experiențele acumulate în zona atlantică (ca, de exemplu, în regiunea Mării Nordului);

6. recunoaște necesitățile specifice ale regiunilor ultraperiferice din zona Oceanului Atlantic și consideră că strategia poate oferi prilejuri favorabile pentru creșterea eficienței și coerenței cadrului de politici al UE în aceste regiuni;

7. solicită ca Strategia pentru Oceanul Atlantic și planul de acțiune aferent să fie axate puternic pe **crearea de locuri de muncă, pe creștere economică durabilă și pe investiții**, contribuind în același timp la îmbunătățirea mediului marin;

8. consideră că, în ceea ce privește zona geografică acoperită, strategia ar trebui să adopte o abordare pragmatică și să definească relativ flexibil frontierele acestei zone, pentru ca problemele să poată fi abordate fără a se impune limite artificiale; în același timp, solicită totuși revizuirea acoperirii geografice către nord, pentru a permite asocierea Islandei la această strategie;

9. se teme că învățămintele valoroase desprinse din elaborarea strategiilor macroregionale existente și a altor strategii transnaționale ⁽¹⁾ nu sunt luate în considerare în cazul procesului privind Strategia pentru Oceanul Atlantic, în special în domenii precum guvernanța, elaborarea, comunicarea și asumarea politicilor, obiectivele și evaluarea;

10. atrage atenția asupra răspunderii considerabile care revine Forumului pentru Atlantic, și anume de a fi la înălțimea așteptărilor părților interesate, de a asigura un proces participativ de implicare în elaborarea planului de acțiune și de a institui cadre coerente atât pentru programarea, cât și pentru implementarea măsurilor și proiectelor prioritare;

II. PROVOCĂRI ȘI OPORTUNITĂȚI

11. nu contestă provocările și oportunitățile identificate de Comisia Europeană, însă estimează că planul de acțiune trebuie să se concentreze pe obținerea unor rezultate concrete și să abordeze provocările pentru care se vor putea oferi răspunsuri mai eficiente printr-o abordare bazată pe parteneriat;

12. subliniază că temele planului de acțiune trebuie să fie aliniate mai strict la cele ale Strategiei Europa 2020 și ale inițiativelor sale emblematic, fiind totodată coerente cu temele Cadrului strategic comun (CSC) și cu propunerile de reformă a fondurilor acestui CSC;

13. în general, este de acord cu temele identificate de Comisia pentru Arcul Atlantic (CPMR) ⁽²⁾, și anume: (1) accesibilitatea și transporturile în zona Atlanticului; (2) economia și industriile maritime; (3) clima și mediul; (4) cercetarea și inovarea și (5) atractivitatea teritoriilor;

⁽¹⁾ În special raportul Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor privind punerea în aplicare a Strategiei UE pentru regiunea Mării Baltice (EUSBSR), iunie 2011 [COM(2011) 381 final].

⁽²⁾ Poziția și propunerile Comisiei pentru Arcul Atlantic privind Comunicarea Comisiei Europene de instituire a unei strategii pentru zona Oceanului Atlantic, document adoptat de Biroul politic la 22 martie 2012.

14. subliniază importanța pescuitului, a pescuitului fructelor de mare, a acvaculturii și a lanțului de prelucrare și comercializare a produselor marine în regiunea Atlanticului și numărul de locuri de muncă care depind de această activitate. Orice strategie de creștere economică și de ocupare a forței de muncă pentru această regiune trebuie neapărat să depună eforturi în vederea consolidării și întăririi acestei filiere profesionale;

15. consideră că planul de acțiune trebuie să răspundă necesității ca mediul marin din zona Atlanticului să fie abordat în mod planificat; afirmă că, în acest scop, va fi nevoie de o coordonare de comun acord a planificării teritoriale maritime și a proceselor de management marin în întreaga zonă, precum și de o mai bună coordonare între cadrele de planificare pentru spațiul maritim și cel terestru;

16. consideră că litoralul regiunilor din zona Oceanului Atlantic este foarte atractiv, atât în ce privește persoanele care vin pentru a se instala definitiv, cât și activitățile sezoniere, legate în special de navigația în scopuri recreative sau sportive și de turism. Este important ca teritoriile respective să se pregătească să primească aceste fluxuri de populație, care pot exercita presiuni asupra litoralului pe plan funciar, economic, ecologic etc.;

17. subliniază că strategia trebuie să valorifice realizările proiectelor anterioare și actuale din zona Atlanticului care au fost finanțate de UE, inclusiv prin evaluarea acțiunilor finanțate până în prezent și prin identificarea celor care ar putea fi incluse în Planul de acțiune; toate acestea ar putea avea consecințe asupra anumitor programe, impunând extinderea proiectelor pentru ca impactul lor să fie mai important și mai concret;

18. pledează pentru ca planul de acțiune să aibă și o dimensiune externă, care să permită promovarea unor obiective strategice împreună cu părțile interesate din întreaga zonă a Oceanului Atlanticului;

III. FINANȚAREA STRATEGIEI PENTRU OCEANUL ATLANTIC

19. recunoaște că proiectele din cadrul planului de acțiune pentru Atlantic vor trebui să recurgă la sursele de finanțare existente la nivelul UE – fonduri care țin de Cadrul strategic comun (CSC) sau din afara acestuia – și la alte fonduri de la nivel național, regional, local și din sectorul privat; subliniază că această situație **ridică o serie de întrebări cu privire la modalitățile concrete prin care strategia va atrage sprijin financiar în vederea implementării sale**, cu atât mai mult cu cât elaborarea planului de acțiune se desfășoară în paralel cu procesul de programare pentru diferitele programe de finanțare ale UE;

20. insistă asupra faptului că, pentru a se obține rezultate concrete, fondurile disponibile trebuie să corespundă cât mai bine planului de acțiune; prin urmare, este cu atât mai necesar ca strategia să adopte o abordare teritorială mai integrată, iar planul de acțiune să corespundă cât mai direct obiectivelor Strategiei Europa 2020 și să fie compatibil cu cerințele de reglementare ale diferitelor fonduri ale UE;

Finanțarea în temeiul Cadrului strategic comun

21. sugerează ca Forumul pentru Atlantic să intre în dialog cu autoritățile de gestionare de resort din cele cinci state membre, pentru a se asigura că **acordurile naționale de parteneriat** reflectă în mod adecvat prioritățile Strategiei pentru Oceanul Atlantic și că există un grad suficient de complementaritate între programele operaționale și măsurile planului de acțiune; cu toate acestea, se teme că o strategie care ține de domeniul politicii maritime integrate nu permite decât o marjă limitată de aliniere la programele finanțate în temeiul CSC, cu excepția Fondului european pentru pescuit și afaceri maritime (FEPAM);

22. menționează că elaborarea planului de acțiune va trebui să se facă în conformitate cu principiile și obiectivele fondurilor, în special ale celor care țin de Cadrul strategic comun;

23. dată fiind concentrarea tematică strictă care a fost deja impusă autorităților de gestionare, nu este favorabil alocării de resurse pentru planul de acțiune pentru Atlantic în cadrul fiecărui **program operațional**;

24. cu toate acestea, propune ca Forumul pentru Atlantic să colaboreze cu autoritățile de gestionare pe durata procesului de programare, pentru a stabili modalitățile prin care s-ar putea finanța măsurile din planul de acțiune, printr-o aliniere clară la prioritățile tematice selectate în programul respectiv și la criteriile specifice de selecție a proiectelor;

25. subliniază potențialul anumitor elemente ale Regulamentelor CSC, ca de exemplu **abordarea „multi-fonduri”**, în ce privește sprijinirea și implementarea unor obiective esențiale ale Strategiei pentru Oceanul Atlantic; de asemenea, afirmă că prin asigurarea coerenței dintre strategie și anumite abordări integrate din CSC (cum ar fi dimensiunea urbană, investițiile teritoriale integrate sau planurile de acțiune comune), s-ar putea valorifica experiența și expertiza autorităților locale pentru a contribui la îndeplinirea unor obiective esențiale pentru Atlantic;

26. pe lângă aceasta, propune ca rapoartele anuale de implementare pentru programele respective să includă în mod necesar o evaluare a contribuției programelor reglementate de CSC la obiectivele Strategiei pentru Oceanul Atlantic și la implementarea planului de acțiune;

Programele de cooperare teritorială

27. consideră că viitoarele programele de cooperare teritorială vor fi esențiale pentru concretizarea unor aspecte fundamentale ale Strategiei pentru Oceanul Atlantic și subliniază că în zona corespunzătoare strategiei propuse, funcționează la ora actuală peste 10 programe de cooperare teritorială (transfrontalieră, transnațională și interregională);

28. este de acord cu menținerea **programului (trans-național) pentru zona Atlanticului**, cu creșterea pachetului financiar respectiv, astfel încât să corespundă anumitor obiective ambițioase ale Strategiei pentru Oceanul Atlantic; pe lângă aceasta, propune ca programul pentru zona Atlanticului să reprezinte vehiculul adecvat pentru a lansa apeluri specifice privind inițiativele strategice ale Strategiei pentru Oceanul Atlantic (proiecte emblematic), precum și pentru finanțarea platformei pentru implementare (a se vedea punctele 40 și 41);

29. propune ca Forumul pentru Atlantic să implice **programul INTERACT în sprijinirea măsurilor de sensibilizare a cetățenilor** și să asocieze autoritățile de gestionare din programele de cooperare teritorială existente în procesul de elaborare a planului de acțiune pentru Atlantic;

30. subliniază că această implicare ar fi utilă:

- (a) pe durata elaborării planului de acțiune, deoarece ar identifica: învățăminte desprinse din programul de gestionare a INTERREG care se pot aplica strategiei; consecințele probabile ale strategiei asupra implementării programelor, inclusiv în ce privește sinergiile și cooperarea dintre programe; modalitățile prin care proiectele aferente Strategiei pentru Oceanul Atlantic ar putea fi gestionate eficient în cadrul diferitelor programe;
- (b) pe durata procesului de programare: făcând cunoscută strategia în programele de cooperare teritoriale; identificând proiectele pertinente pentru a îndeplini obiectivele strategiei; utilizând programele de cooperare pentru a aborda anumite aspecte tematice și a facilita schimburile între programe;

Finanțarea provenită din alte programe UE

31. este îngrijorat de faptul că nu există suficientă coerență cu alte programe ale UE, ceea ce va face ca obiectivele Strategiei pentru Oceanul Atlantic și necesitățile sale în vederea finanțării planului său de acțiune să nu dispună de resurse suficiente în perioada de programare 2014-2020;

32. evocă exemplul noilor „proiecte integrate” din cadrul Programului LIFE+ (2014-2020), care au o durată mai lungă și acoperă teritorii mai întinse, scopul lor fiind de a contribui la o mai bună implementare a politicii privind mediul și clima, dar care nu preconizează finanțarea de proiecte în mediul marin⁽³⁾; consideră că în acest caz se iese o ocazie de a contribui concret la anumite obiective esențiale ale politicii maritime integrate și ale Strategiei pentru Oceanul Atlantic;

33. de asemenea, regretă că zona Atlanticului a fost trecută cu vederea în momentul identificării rețelelor centrale din cadrul rețelelor transeuropene și solicită să se recurgă în mod prioritar la mecanismul „Conectarea Europei”, pentru a aborda problemele fundamentale ale zonei Atlanticului legate de accesibilitate și de caracterul periferic (în transporturi, energie și TIC);

34. se întreabă cum își propune Forumul pentru Atlantic să direcționeze și să utilizeze mai bine celelalte fonduri UE disponibile și să atragă mai multe resurse în vederea îndeplinirii

obiectivelor strategiei; propune, de exemplu, ca planul de acțiune să promoveze parteneriatele de cercetare în întreaga zonă a Atlanticului, astfel încât să valorifice sprijinul acordat de Programul-cadru Orizont 2020;

Alte surse de finanțare

35. este îngrijorat de faptul că nu s-a pus accentul pe atragerea finanțării din sectorul privat și pe implicarea sectorului privat, în general, în îndeplinirea obiectivelor strategiei; consideră că aceasta este o provocare pe care Forumul pentru Atlantic trebuie să o abordeze în cursul proceselor de consultare și prin campanii de comunicare specific concepute;

36. observă că actuala criză a bugetelor publice face necesară atragerea investițiilor internaționale în zona Atlanticului pentru a valorifica oportunitățile existente (în sectoare precum energiile maritime din surse regenerabile, alimentele din sursă oceanică și acvacultura, resursele marine, transportul maritim și dezvoltarea porturilor); sugerează că planul de acțiune trebuie să aibă ca element central promovarea zonei Atlanticului ca zonă favorabilă investițiilor și afacerilor;

37. propune ca Forumul pentru Atlantic să colaboreze cu Comisia Europeană și cu Banca Europeană de Investiții pentru a examina potențialul creării unui instrument financiar specific care să faciliteze pregătirea unor „proiecte finanțabile” prin combinarea subvențiilor cu împrumuturi și cu instrumente de capital și de garantare în caz de riscuri și pe cel al măsurilor de raționalizare a implementării proiectelor;

IV. GUVERNANȚA ȘI PUNEREA ÎN APLICARE A STRATEGIEI

38. subliniază că succesul Strategiei pentru Oceanul Atlantic depinde de ancorarea ei solidă în structurile politice și administrative; aceasta presupune:

- (a) voință, implicare și asumare pe plan politic;
- (b) o abordare bazată pe guvernanta pe mai multe niveluri (UE, național, regional și local) și
- (c) mijloace suficiente în materie de resurse umane și de asistență tehnică;

Aspecte privind guvernanta

39. este de părere că structura de guvernanta trebuie să valorifice la maximum contribuția numeroaselor părți interesate și a posibililor participanți la Strategia pentru Oceanul Atlantic și solicită să se aplice o abordare bazată pe guvernanta pe mai multe niveluri în procesul de elaborare, implementare, evaluare și revizuire planului de acțiune;

40. cu toate acestea, recunoaște că fără un angajament politic puternic din partea statelor membre, la cel mai înalt nivel, combinat cu procese de coordonare pe plan național în toate domeniile politice relevante, Strategia pentru Oceanul Atlantic nu va răspunde așteptărilor și nu va reuși să-și îndeplinească obiectivele; de asemenea, crede că planul de acțiune va eșua dacă nu se asigură implicarea deplină a părților interesate de pe plan local și regional și apropierea strategiei de către acestea;

⁽³⁾ A se vedea proiectul de aviz pe tema „Propunere de regulament privind instituirea unui program pentru mediu și politici climatice (LIFE)”, CdR 86/2012

41. nu este de acord cu propunerea de a se desființa Forumul pentru Atlantic după adoptarea planului de acțiune și propune menținerea sa până în 2020, cu misiunea de a supraveghea implementarea (printr-o platformă pentru implementare, cf. punctele 27 și 41), de a face bilanțul progreselor și de a încuraja atingerea obiectivelor strategiei;

42. propune elaborarea următorului model de guvernare pentru Strategia pentru Oceanul Atlantic: (a) **Forumul pentru Atlantic** – asigură supravegherea politică la nivelul UE, cuprinzând și o **platformă pentru implementare**, care să fie punctul de contact pentru strategie, să inițieze măsuri de consolidare a capacității, să ofere asistență cu privire la redactarea proiectelor și să promoveze și să gestioneze concretizarea planului de acțiune; (b) **puncte de coordonare la nivel național și regional** – care să promoveze coerența politicilor și să încurajeze implicarea părților interesate și a potențialilor promotori de proiecte în introducerea Strategiei pentru Oceanul Atlantic;

Aspecte privind punerea în aplicare

43. subliniază că zona Atlanticului este un spațiu geografic complex, cu caracteristici, culturi și perspective extrem de diferite; consideră că succesul strategiei depinde de intensificarea eforturilor în direcția extinderii și aprofundării cooperării în întreaga zonă a Atlanticului, atât din punct de vedere al nivelului acestei cooperări, cât și al naturii sale; se așteaptă ca Strategia pentru Oceanul Atlantic: (a) să ofere un punct comun de referință în acest scop, dar (b) și să includă în mod necesar o acțiune de consolidare a capacităților, care să ducă la un spirit de cooperare mai marcat;

44. consideră că, după adoptare, planul de acțiune pentru Oceanul Atlantic va necesita **un modul de informare și comunicare**, pentru a mări gradul de vizibilitate, a promova înțelegerea obiectivelor, a atrage o participare mai largă (în special din sectorul privat) și, în timp, pentru a face cunoscute realizările strategiei;

45. subliniază beneficiile posibile pe care Regulamentul GECT le poate oferi, ca instrument care contribuie la implementarea strategiei;

46. propune înființarea în cadrul Comisiei Europene a unui **grup operativ interservicii pentru Strategia pentru Oceanul Atlantic**, care să asigure coerența la nivelul domeniilor politice pertinente și compatibilitatea obiectivelor Strategiei pentru Oceanul Atlantic cu cele ale programelor UE și ale solicitărilor de finanțare ale UE; în plus, dat fiind caracterul orizontal al strategiei, propune ca grupul operativ să fie prezidat de Secretariatul general;

V. PLANUL DE ACȚIUNE PENTRU OCEANUL ATLANTIC – ETAPELE PROCESULUI

47. subliniază că trebuie să se țină seama mai bine de faptul că procesul de adoptare a planului de acțiune se cere finalizat urgent și propune ca întâlnirile Forumului pentru Atlantic (comitetele de conducere și de coordonare) să fie organizate mai des, pentru a stabili etapele importante și a garanta că se acționează la timp;

48. așteaptă cu interes documentul de consultare preconizat, care trebuie să stea la baza unui proces mai cuprinzător și mai

bine structurat de mobilizare și de consultare a părților interesate în următoarea perioadă a anului 2012 și solicită Comisiei Europene să-și extindă și să-și aprofundeze urgent dialogul cu părțile interesate pentru ca acestea, inclusiv la nivel local și regional, să aibă sentimentul că și-au asumat suficient planul de acțiune și să garanteze că procesul cuprinde componente definite în mod autentic „de jos în sus” și orientate în mod real către cetățeni;

49. este îngrijorat de faptul că seminarele tematice propuse, câte unul pentru fiecare stat membru, nu sunt suficiente pentru a implica părțile interesate și a le ajuta să-și asume strategia; în consecință, propune activități suplimentare pe tema Strategiei pentru Oceanul Atlantic, care să ducă la o viziune comună, să dezbată aspectele legate de guvernare, să stabilească ținte și indicatori verificabili ai succeselor obținute și să clarifice impactul financiar; de asemenea, propune ca Comisia Europeană să-și mobilizeze reprezentanțele naționale pentru a face posibilă o participare mai largă la procesul adoptării planului de acțiune;

50. subliniază că este necesară **devansarea calendarului propus pentru adoptarea planului de acțiune**, pentru a-l alinia la prioritățile relevante din cadrul programelor de finanțare pe perioada 2014-2020;

51. recomandă ca procesul privind Strategia pentru Oceanul Atlantic să urmărească într-o primă instanță un acord referitor la o **viziune strategică pentru zona Atlanticului**, care va constitui referința pentru Planul de acțiune 2014-2020; propune, de asemenea, ca acest plan de acțiune:

- să stabilească **priorități și măsuri esențiale și să identifice proiecte emblematic** – inclusiv acțiuni pe termen scurt, mediu și lung;
- să stabilească **roluri și responsabilități bine definite pentru toate părțile interesate în materie de politici și de punere în aplicare**, într-o structură de guvernare pe mai multe niveluri, stabilind un lanț clar de rezultate care trebuie obținute pentru a îndeplini obiectivele strategiei;
- să includă o **acțiune de consolidare a capacităților**, care să promoveze un spirit de cooperare mai strânsă în întreaga zonă;
- să stabilească **obiectivele principale și o serie de indicatori**, pentru a evalua rezultatele și a adopta o abordare bazată pe acestea;
- să convină asupra unui **proces de evaluare a rezultatelor și a unei evaluări la jumătatea perioadei**;
- să includă un **modul de informare și comunicare**, pentru a mări gradul de vizibilitate, a promova înțelegerea obiectivelor și a atrage o participare mai largă în cadrul strategiei;
- să identifice **resursele necesare**, atât pe plan financiar, cât și pe cel al resurselor umane, pentru implementarea planului de acțiune;

52. solicită ca Strategia pentru Oceanul Atlantic și procesul de elaborare al planului său de acțiune să fie incluse în propunerea conform căreia Comisia Europeană va evalua în 2013 valoarea adăugată a abordării macroregionale, conform solicitării Consiliului European;

53. propune adoptarea planului de acțiune de către Forumul pentru Atlantic și solicită viitoarei Președinții irlandeze să facă din aprobarea planului de acțiune de către Consiliul European una dintre prioritățile mandatului său, punând accentul pe obținerea de rezultate, pe un proces credibil de monitorizare și de evaluare permanentă și pe planificarea unei evaluări la jumătatea perioadei.

Bruxelles, 9 octombrie 2012

*Președintele
Comitetului Regiunilor*
Ramón Luis VALCÁRCEL SISO

Avizul Comitetului Regiunilor — Cartea albă – O agendă pentru pensii adecvate, sigure și viabile
(2012/C 391/02)

COMITETUL REGIUNILOR

- subliniază faptul că toți actorii-cheie, inclusiv autoritățile locale și regionale, care administrează sisteme de pensii suplimentare pentru majoritatea angajaților din sectorul public, ar trebui implicați în procesul de consultare pentru reformarea sistemelor de pensii naționale;
- subliniază că mai multe aspecte ale politicii de pensii ale UE și ale Strategiei Europa 2020 se întăresc reciproc. Atingerea unei rate mai ridicate de ocupare a forței de muncă în cadrul Strategiei Europa 2020 va contribui în general la viabilitatea sistemelor de protecție socială, precum și de pensii. Pensii adecvate reprezintă, pe de altă parte, și o premisă esențială pentru îndeplinirea obiectivului stabilit de Strategia Europa 2020 de reducere a sărăciei, întrucât persoanele vârstnice din UE sunt în continuare o grupă socioeconomică vulnerabilă. Pe lângă o reformă a sistemelor de pensii este nevoie și de o serie de măsuri însoțitoare de politică a pieței forței de muncă pentru a garanta și pe viitor venituri adecvate la o vârstă înaintată;
- date fiind preocupările exprimate în legătură cu transparența, precum și cu nivelul tarifelor și al costurilor asociate diferitelor sisteme de pensii private, consideră necesară realizarea unui studiu comparativ la scară europeană, în vederea aplicării celor mai bune practici la nivelul întregii UE.

Raportor

dl Paul LINDQUIST (SE-PPE), președintele Consiliului local al orașului Lidingö

Document de referință

Comunicarea Comisiei Europene către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor: „Carte albă – O agendă pentru pensii adecvate sigure și viabile”

COM(2012) 55 final

I. RECOMANDĂRI POLITICE

COMITETUL REGIUNILOR

Introducere

1. salută eforturile Comisiei de a aborda provocările considerabile cu care sunt confruntate sistemele de pensii ale multor state membre;

2. consideră că este foarte important să se asigure pensii adecvate și viabile pe termen lung, ținând seama nu doar de perspectivele de creștere din Europa, ci și de interesul public și de bunăstarea cetățenilor Uniunii;

3. este de părere că viabilitatea economică pe termen lung a sistemelor de pensii reprezintă o premisă fundamentală pentru pensii sigure și adecvate;

4. subliniază faptul că sistemul public de pensii va continua să joace un rol important în viitor în asigurarea faptului că fiecare pensionar primește o pensie adecvată;

5. consideră că un sistem de pensii bazat pe venituri adecvate obținute pe parcursul întregii vieți contribuie la garantarea unei pensii viabile pe termen lung;

6. subliniază că sistemele de pensii s-au dezvoltat într-o perioadă lungă de timp în funcție de condițiile existente în fiecare stat membru. Organizarea sistemului public de pensii este prin urmare sarcina fiecărui stat membru;

7. subliniază faptul că toți actorii-cheie, inclusiv autoritățile locale și regionale, care administrează sisteme de pensii suplimentare pentru majoritatea angajaților din sectorul public, ar trebui implicați în procesul de consultare pentru reformarea sistemelor de pensii naționale;

8. atrage atenția asupra faptului că în mai multe state membre partenerii sociali sunt responsabili de organizarea asigurărilor de pensii ocupaționale. În acest caz, eventualele modificări în acest domeniu trebuie efectuate desigur de către partenerii sociali;

9. constată că Cartea albă se bazează pe articolul 153 din TFUE. Organizarea sistemelor de pensii este în primul rând de competența statelor membre. UE poate însă sprijini și completa activitățile statelor membre în domeniul protecției sociale. Cartea albă nu conține niciun fel de propuneri legislative

concrete și, prin urmare, nu pune niciun fel de probleme în ceea ce privește principiile subsidiarității și proporționalității. Comitetul dorește însă să sublinieze că orice viitoare propunere legislativă privind pensiile va trebui analizată cu atenție din punctul de vedere al respectării principiului subsidiarității;

10. subliniază că mai multe aspecte ale politicii de pensii ale UE și ale Strategiei Europa 2020 se întăresc reciproc. Atingerea unei rate mai ridicate de ocupare a forței de muncă în cadrul Strategiei Europa 2020 va contribui în general la viabilitatea sistemelor de protecție socială, precum și de pensii. Pensiile adecvate reprezintă, pe de altă parte, și o premisă esențială pentru îndeplinirea obiectivului stabilit de Strategia Europa 2020 de reducere a sărăciei, întrucât persoanele vârstnice din UE sunt în continuare o grupă socioeconomică vulnerabilă⁽¹⁾. Pe lângă o reformă a sistemelor de pensii este nevoie și de o serie de măsuri însoțitoare de politică a pieței forței de muncă pentru a garanta și pe viitor venituri adecvate la o vârstă înaintată;

Un raport echilibrat între viața profesională și pensie

11. sprijină obiectivul Comisiei privind mărirea vârstei de pensionare ca urmare a speranței de viață crescute, acolo unde este cazul. Aceasta poate contribui la viabilitatea financiară a sistemelor de pensii. În acest sens vor fi necesare diferite soluții practice în diferite state membre;

12. consideră că o vârstă de pensionare flexibilă poate determina mai multe persoane să decidă să părăsească mai târziu câmpul muncii decât ar fi posibil în cazul unei vârste de pensionare fixe. În funcție de situația individuală, se permite astfel prelungirea vieții profesionale;

13. subliniază importanța unei participări sporite a lucrătorilor vârstnici pe piața forței de muncă (cei cu vârsta între 55 și 64 de ani). O creștere considerabilă a ratei de ocupare⁽²⁾ ar genera mai multe beneficii atât în ceea ce privește creșterea economică, cât și viabilitatea sporită a sistemelor de pensii;

14. constată că în cazul ocupării femeilor, tinerilor și migranților există un mare potențial de creștere și dorește prin urmare să sublinieze cât este de importantă creșterea ratei de ocupare în toate grupele de vârstă. La fel de importantă este îmbunătățirea condițiilor pentru asigurarea unui acces timpuriu al tinerilor și migranților pe piața forței de muncă;

⁽¹⁾ CdR 319/2010 fin.

⁽²⁾ Conform Eurostat, această cotă, așa cum se arată și în Cartea albă, se situează sub 40 % în mai multe din statele membre.

15. invită statele și angajatorii să pună în aplicare măsuri care să faciliteze și să încurajeze rămânerea pe piața forței de muncă a lucrătorilor mai vârstnici;

16. ar aprecia, acolo unde este posibil, o utilizare mai extinsă a pensionării progresive, o tranziție graduală de la un loc de muncă cu normă întreagă la pensionarea deplină;

17. atrage atenția asupra faptului că odată cu înaintarea în vârstă crește considerabil și probabilitatea unei capacități de muncă limitate în urma unor probleme de sănătate de durată sau a unor handicapuri ⁽³⁾. De aceea, este deosebit de important să există măsuri eficace de reconversie și adaptare pentru schimbarea carierei și a locului de muncă pe parcursul întregii vieți profesionale și să se promoveze la nivel social învățarea pe tot parcursul vieții, precum și îmbătrânirea activă și în condiții bune de sănătate;

18. este de părere că autoritățile și partenerii sociali ar trebui să conceapă și să pună în aplicare măsuri suplimentare, pentru a promova și sprijini ocuparea în continuare a lucrătorilor mai vârstnici și pentru a reduce sau a elimina discrepanța temporală între vârsta propriu-zisă de pensionare și vârsta legală de pensionare;

Pensiile suplimentare

19. consideră că pensiile ocupaționale pot reprezenta o completare importantă a pensiilor publice. De aceea, UE ar trebui să promoveze difuzarea bunelor practici, pentru a stimula dezvoltarea sistemelor de pensii ocupaționale în statele membre și pentru a extinde contribuția acestora în cadrul unui sistem de pensii bazat pe mai mulți piloni;

20. solicită Comisiei Europene și statelor membre să țină seama în mai mare măsură de faptul că angajații întreprinderilor mici și mijlocii, precum și lucrătorii cu calificare scăzută, cei atipici sau aflați în situații de precaritate structurală nu beneficiază adesea de sistemele de pensii ocupaționale în aceeași măsură precum alți angajați;

21. constată că pensia profesională se deosebește de cea privată. Între sistemele de pensii ocupaționale și produsele de asigurare există de altfel o mare diferență. Adoptarea unor dispoziții suplimentare în materie de solvabilitate poate duce la creșterea costurilor sistemelor de pensii profesionale, fără a asigura neapărat condiții îmbunătățite de pensie pentru angajați;

22. consideră că pensiile publice, combinate eventual cu pensiile ocupaționale, ar trebui astfel calculate încât cetățenii să își poată menține un nivel de trai adecvat la pensie, însă ar trebui încurajate și economiile private, precum și cel de-al treilea pilon de pensii;

23. evidențiază posibilitatea de a încuraja eliminarea obstacolelor în calea unei inserții profesionale sporite. Pensiile ocupaționale în funcție de vârstă, care sunt caracteristice

sistemelor orientate către beneficii, fac ca angajarea și menținerea în câmpul muncii a angajaților mai în vârstă să fie relativ scumpe;

24. atrage atenția asupra faptului că în cazul pensiilor ocupaționale este necesară adesea o anumită durată de angajare, pentru ca perioadele de contribuție să poată fi luate în considerare. Mulți lucrători mai tineri schimbă însă relativ frecvent locul de muncă și uneori și țara. Comitetul consideră important să li se recunoască acestor lucrători contribuțiile plătite;

25. salută în principiu transferabilitatea drepturilor la pensie și așteaptă cu interes propunerile Comisiei. Chestiunea este însă deosebit de complexă, întrucât trebuie să se țină seama de multitudinea de sisteme de pensii ocupaționale existente în diferitele state membre. Trebuie mai ales vegheat ca acei angajatori dispuși să finanțeze pensii ocupaționale să nu fie obstrucționați în acest sens. În plus, trebuie să se acorde mai multă atenție implicațiilor fiscale și legislației în materie de împărțire a patrimoniului comun;

26. date fiind preocupările exprimate în legătură cu transparența, precum și cu nivelul tarifelor și al costurilor asociate diferitelor sisteme de pensii private, consideră necesară realizarea unui studiu comparativ la scară europeană, în vederea aplicării celor mai bune practici la nivelul întregii UE;

Tratamentul egal al femeilor și bărbaților

27. laudă Comisia pentru faptul că a luat în considerare recomandarea Comitetului ⁽⁴⁾ de a se ține seama în mai mare măsură de chestiunea tratamentului egal. Acest aspect este de o importanță deosebită pentru autoritățile locale și regionale, deoarece în cadrul acestora în numeroase domenii femeile reprezintă majoritatea ⁽⁵⁾;

28. sprijină recomandarea transmisă de Comisie către statele membre, de a introduce aceeași vârstă de pensionare pentru femei și bărbați, pentru a reduce diferențele specifice de gen și a face cu puțință pensii mai ridicate pentru femei;

29. este de părere că marile diferențe în ceea ce privește rata de ocupare între femeile și bărbații cu vârsta cuprinsă între 55 și 64 de ani fac necesară acordarea unei atenții speciale aspectelor de tratament egal referitoare la prelungirea vieții profesionale și îmbătrânirea activă, de exemplu prin intermediul unor măsuri destinate reconcilierii activității profesionale cu sarcinile familiale;

30. subliniază că lipsa de posibilități de îngrijire alternativă implică în principal pentru femei în multe state membre obligații suplimentare, care adesea au drept urmare ieșirea prematură la pensie;

31. subliniază că o rată de ocupare sporită a femeilor atrage după sine cerințe sporite privind accesul la o îngrijire de bună calitate a copiilor și a bătrânilor. Este important ca autoritățile locale și regionale să dispună de mijloace adecvate pentru a putea face față acestei sarcini;

⁽³⁾ Applica, CESEP și Alphametrics (2007), „Men and women with disabilities in the EU: Statistical analysis of the LFS ad hoc module and the EU-SILC” (Femei și bărbați cu handicap în UE: analiza statistică a modulului ad hoc al anchetei privind forța de muncă și SILC-UE).

⁽⁴⁾ CdR 319/2010 fin

⁽⁵⁾ Eurostat (2008): „Viața femeilor și bărbaților în Europa: un portret statistic”.

32. constată că, în unele state membre, femeile sunt mai adesea afectate decât bărbații de afecțiuni cronice persistente sau de infirmități, ceea ce implică o capacitate redusă de muncă, în timp ce în alte state membre, bărbații sunt mai expuși acestui risc. Autoritățile locale și regionale ar trebui, prin urmare, să poarte o răspundere specială privind asigurarea unui bun mediu de muncă pentru personalul lor;

33. atrage atenția asupra faptului că posibilitatea muncii cu fracțiune de normă, de exemplu în perioada îngrijirii copiilor mici, poate reprezenta pentru multe persoane, și nu în ultimul rând pentru femei, o premisă importantă pentru rămânerea în câmpul muncii. Totodată trebuie să se asigure că nimeni nu este forțat să continue să lucreze cu fracțiune de normă, ceea ce ar avea consecințe negative asupra pensiei viitoare;

34. Pentru ca concediul parental legal să nu ducă la reduceri ale pensiilor, ar trebui să li se solicite statelor membre să caute posibilități pentru a se ține seama de astfel de perioade la calcularea drepturilor de pensie. Acest lucru ar trebui să fie valabil și pentru serviciul militar;

Informare

35. consideră că reformele trebuie să vizeze crearea unor sisteme de pensii care să garanteze stabilitatea pe termen lung. Reformele vor avea succes doar dacă sunt percepute ca fiind juste, ceea ce presupune ca opinia publică să fie bine informată cu privire la problemele reale și soluțiile posibile;

36. subliniază că informațiile cuprinzătoare privind pensiile sunt importante pentru a facilita cetățenilor luarea unor decizii privind planificarea pensiilor lor. În afară de aceasta, libera circulație în UE implică faptul că din ce în ce mai mulți cetățeni ai Uniunii dobândesc pe parcursul vieții lor profesionale drepturi la pensie în diferite țări, ceea ce sporește nevoia de informații cuprinzătoare;

37. prin urmare, solicită Comisiei să ia în considerare dezvoltarea unei platforme online comune pentru furnizarea de informații cuprinzătoare privind pensiile;

Diverse

38. subliniază faptul că sistemele de pensii adecvate sunt importante pentru bunăstarea cetățenilor și sunt de o importanță capitală pentru a evita împovărarea financiară a autorităților locale și regionale;

39. solicită Comisiei să prevadă evaluări de impact corespunzătoare pentru măsurile sale viitoare în acest domeniu, în care să se investigheze în special consecințele pentru autoritățile locale și regionale;

40. solicită Comisiei să evalueze dacă în acest domeniu este necesară o coordonare în cadrul metodei deschise de coordonare, pentru a promova atât libera circulație a persoanelor, cât și viabilitatea sistemelor de pensii.

Bruxelles, 10 octombrie 2012

*Președintele
Comitetului Regiunilor*
Ramón Luis VALCÁRCEL SISO

Avizul Comitetului Regiunilor — Strategia revizuită a UE pentru regiunea Mării Baltice

(2012/C 391/03)

COMITETUL REGIUNILOR

- subliniază că Strategia UE privind regiunea Mării Baltice oferă o bază solidă pentru a verifica în ce măsură o strategie specifică pentru o macroregiune geografică mai amplă poate consolida cu adevărat competitivitatea UE și poate sta la baza creșterii inteligente, durabile și favorabile incluziunii;
- salută eforturile de a alinia în mai mare măsură obiectivele revizuite ale Strategiei UE pentru regiunea Mării Baltice – salvarea mării, conectarea regiunii și creșterea prosperității – cu cele ale Strategiei Europa 2020;
- dorește să remarce că, pentru a se consolida coeziunea și competitivitatea economică, trebuie să existe relații mai strânse între cercetare, inovare și părțile interesate din sectorul industrial. Regiunile și universitățile din întreaga macroregiune a Mării Baltice ar trebui să coopereze, pentru a constitui un model pentru rețelele de specializare inteligentă;
- consideră că ar trebui acordată în continuare atenție susținerii inițiativelor care privesc dezvoltarea durabilă și propunerii unor măsuri suplimentare menite să ridice nivelul de ocupare a forței de muncă și de competențe și să consolideze prosperitatea și incluziunea;
- subliniază că, deși Strategia UE privind regiunea Mării Baltice este o strategie internă a UE, cooperarea cu țări terțe și în special cu Rusia este esențială pentru succesul strategiei;
- subliniază că ar trebui folosite pe cât posibil structurile Dimensiunii Nordice, în contextul unei cooperări mai strânse între UE și Rusia în regiunea Mării Baltice;
- este preocupat de lipsa de vizibilitate a localităților și a regiunilor în punerea în aplicare a strategiei și propune ca atât strategia, cât și planul de acțiune revizuit să prevadă în mod explicit că la punerea în aplicare trebuie să se țină seama de principiul guvernării pe mai multe niveluri;
- insistă asupra faptului că factorii politici trebuie să dovedească un angajament clar și să-și asume un rol de conducere, dacă se dorește obținerea de progrese în implementarea strategiei în toate țările participante;
- observă că contribuția programelor naționale care au legătură cu fondurile structurale la punerea în aplicare a Strategiei UE pentru regiunea Mării Baltice trebuie clarificată, luându-se în considerare diferențele dintre regiunile statelor membre și dintre nevoile acestora în materie de dezvoltare.

Raportor	dna Pauliina HAIJANEN (FI-PPE), membră a Comitetului de administrație al Consiliului local Laitila
Document de referință	Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor privind Strategia Uniunii Europene pentru regiunea Mării Baltice
	COM(2012) 128 final

I. RECOMANDĂRI POLITICE

COMITETUL REGIUNILOR

1. salută comunicarea Comisiei din 23 martie 2012 și consideră că măsurile propuse de aceasta reprezintă un pas în direcția cea bună, către mai buna orientare a Strategiei UE pentru regiunea Mării Baltice, alinierea politicilor și a finanțării, clarificarea responsabilităților diverșilor actori și îmbunătățirea comunicării;

2. evidențiază faptul că Strategia UE pentru regiunea Mării Baltice își propune să amelioreze coordonarea politicilor și coeziunea dintre regiunile din această zonă, în vederea rezolvării unor probleme comune care afectează regiunea Mării Baltice și a consolidării prosperității regiunii în mod durabil. Strategia se ocupă de chestiuni care nu pot fi rezolvate separat de diferitele regiuni și state membre. Un factor-cheie îl constituie cooperarea și acțiunea coordonată între statele membre, regiunile și localitățile din această macroregiune, UE, organizațiile pan-baltice, instituțiile finanțatoare și organismele neguvernamentale;

3. arată că Avizul Comitetului Regiunilor privind *rolul autorităților locale și regionale în îndeplinirea obiectivelor Strategiei Europa 2020* (CdR 72/2011 fin) evidențiază potențialul regiunii Mării Baltice de a fi un deschizător de drumuri la nivel european;

4. subliniază că, în calitate de primă strategie macroregională integrată, Strategia UE privind regiunea Mării Baltice oferă o bază solidă pentru a verifica în ce măsură o strategie specifică pentru o macroregiune geografică mai amplă poate consolida cu adevărat competitivitatea UE și poate sta la baza creșterii inteligente, durabile și favorabile incluziunii. Aceste experiențe trebuie să joace un rol activ în dezbaterea privind politica de coeziune europeană în special, în perspectiva următoarei perioade de programare;

5. atrage atenția asupra poziției Comisiei Europene, conform căreia implementarea strategiilor macroregionale nu ar trebui să presupună crearea de noi reglementări, instituirea de noi organisme sau aprobarea unor finanțări suplimentare; consideră, totuși, că ar trebui să existe și „trei da”: aplicarea și monitorizarea de comun acord la nivelul macroregiunilor a reglementărilor existente; crearea – sub responsabilitatea organismelor UE – a unei platforme, unei rețele sau grupări teritoriale a autorităților regionale și locale și a statelor membre, cu participarea părților interesate; utilizarea de comun acord a surselor de finanțare existente în Uniune pentru dezvoltarea și punerea în aplicare a strategiilor macroregionale;

Relațiile dintre o abordare bazată pe o strategie macroregională și obiectivele Europa 2020

6. salută eforturile de a alinia în mai mare măsură obiectivele Strategiei UE pentru regiunea Mării Baltice cu cele ale Strategiei Europa 2020. Cele trei obiective generale ale strategiei prezentate în comunicare – salvarea mării, conectarea regiunii și creșterea prosperității – se potrivesc bine cu obiectivele Europa 2020 pentru creștere inteligentă, durabilă și favorabilă incluziunii. În plus, din punctul de vedere al implementării Strategiei Europa 2020, este esențial să se sublinieze necesitatea aprofundării cooperării regionale în cadrul activităților de inovare;

7. observă că, pentru implementarea Strategiei Mării Baltice, este important ca inițiativele emblematiche ale Strategiei Europa 2020 să se traducă în activități concrete. Dintre aceste inițiative emblematiche, o considerație deosebită ar trebui acordată inițiativelor *Agenda digitală* și *O Uniune a inovării*, planul de acțiune actualizat trebuind să pună un accent mai puternic asupra promovării obiectivelor acestora în regiunea Mării Baltice. Strategia UE pentru regiunea Mării Baltice și rețelele de cooperare care operează aici oferă o bază excelentă pentru dezvoltarea cercetării regionale și a strategiilor de inovare pentru specializare inteligentă;

8. îndeamnă atât statele membre, cât și factorii de la nivel local și regional să analizeze în ce mod se poate transpune în măsuri concrete, prin cooperare, obiectivul actualizat de sporire a prosperității în Strategia UE pentru regiunea Mării Baltice. În viitor, planul de acțiune va trebui să schițeze în mod clar măsuri menite să ridice nivelul de ocupare a forței de muncă și de competențe și să consolideze prosperitatea și incluziunea. În prezent, el are doar o legătură superficială cu inițiativele emblematiche ale Strategiei Europa 2020 în aceste domenii;

9. consideră că, în punerea în aplicare a Strategiei pentru regiunea Mării Baltice, trebuie luată în considerare prioritatea privind „creștere favorabilă incluziunii – promovarea unei economii cu o rată ridicată a ocupării forței de muncă, în măsură să asigure coeziunea economică, socială și teritorială” a Strategiei Europa 2020, având în vedere că există încă decalaje semnificative sub aspectul bunăstării și al performanțelor economice între regiunile din zona Mării Baltice. Ar trebui acordată în continuare atenție promovării măsurilor pentru îmbunătățirea mediului și susținerii inițiativelor emblematiche care privesc dezvoltarea durabilă;

10. subliniază că, în viitor, va fi mai important să se ia în considerare sinergiile între diversele programe de finanțare, în vederea realizării obiectivelor Europa 2020. În ceea ce privește viitorul program Orizont 2020 pentru cercetare și inovare, ar trebui să aibă loc o coordonare strânsă și integrată cu

instrumentele politicii de coeziune folosite de statele membre din regiunea Mării Baltice, pentru a evidenția perspectiva regională și pentru a încuraja regiunile să-și sporească acțiunile în domeniile cercetării și inovării;

11. dorește să menționeze că Strategia UE pentru regiunea Mării Baltice le-a oferit autorităților locale și regionale noi oportunități de a-și consolida competitivitatea regională și potențialul de inovare, precum și de a promova specializarea regională inteligentă. De aceea, regiunile și universitățile din întreaga macroregiune a Mării Baltice ar trebui să coopereze, pentru a constitui un model pentru rețelele de specializare inteligentă, orientându-se către problemele și activitățile esențiale în fiecare regiune și către dobândirea excelenței și a unei mase critice prin comunicarea în rețea. Dezvoltarea și consolidarea sistemelor de inovare pe model tripartit și cvadripartit, în colaborare cu universitățile, sectorul public, sectorul privat și cetățenii din regiunea Mării Baltice, sunt esențiale în acest sens;

12. propune ca statele membre UE din regiunea Mării Baltice să încurajeze centrele de cercetare să se concentreze asupra domeniilor de cercetare care sprijină specializările inteligente în propria lor regiune și să împărtășească expertiza de care dispun prin intermediul unei rețele de cooperare a întregii regiuni a Mării Baltice. Ar fi important ca țările din afara UE aflate la frontierele regiunii Mării Baltice să fie încurajate să participe, de asemenea, la această cooperare în domeniul cercetării, de exemplu pe teme de mediu și energie care afectează bazinul maritim comun;

13. dorește să remarce că, pentru a se consolida coeziunea și competitivitatea economică, trebuie să existe relații mai strânse între cercetare, inovare și părțile interesate din sectorul industrial. Sectorul afacerilor și industria, precum și universitățile, trebuie să aibă ocazia de a juca un rol mai activ în toate activitățile desfășurate în contextul strategiei;

14. recomandă stimularea cooperării în materie de inovare și clustere între statele membre UE și țările terțe, precum și promovarea cooperării în domeniul marketingului în regiunea Mării Baltice, în vederea atragerii investițiilor și a turismului din afara UE. Aceste măsuri, împreună cu dimensiunea de mediu puternică a strategiei, reprezintă un pas semnificativ către atingerea obiectivelor Europa 2020 în regiunea Mării Baltice;

15. subliniază că, în lumina observațiilor de mai sus, țările din regiunea Mării Baltice ar trebui să abordeze aceste chestiuni în programele lor naționale de reformă (PNR) și că autoritățile locale și regionale ar trebui implicate îndeaproape în lucrările pregătitoare;

16. ia notă de faptul că obiectivul esențial al Strategiei Uniunii Europene pentru regiunea Mării Baltice constă în curățarea și îmbunătățirea stării celei mai poluate mări din Europa, aceasta presupunând de asemenea asigurarea unei dezvoltări sociale și economice armonioase a regiunilor învecinate, atât din interiorul, cât și din exteriorul UE;

Importanța dimensiunii externe a strategiei și a cooperării

17. subliniază că, deși aceasta este o strategie internă a UE, cooperarea cu țări terțe și în special cu Rusia este esențială pentru succesul strategiei;

18. ar dori să evidențieze faptul că, în 2011, Rusia a aprobat la nivel federal *Strategia pentru dezvoltarea socială și economică a Districtului de Nord-Vest al Rusiei până în 2020*. Strategia pentru Rusia de Nord-Vest stabilește obiective pentru economia, infrastructura și logistica regiunii. Se speră că această strategie va promova o cooperare strategică mai strânsă între regiunea Mării Baltice care face parte din UE și Rusia, în special pe teme de mediu, economie, transport, energie, turism și protecție civilă;

19. subliniază că ar trebui folosite pe cât posibil structurile Dimensiunii Nordice, în contextul unei cooperări mai strânse între UE și Rusia în regiunea Mării Baltice. Politica Dimensiunii Nordice privește întreaga regiune nordică drept o entitate unică, în scopul consolidării coordonării dintre diversele mecanisme de cooperare în regiunea Mării Baltice și cea a Mării Barents;

20. salută și susține pașii concreți întreprinși de nivelul local și regional pentru a dezvolta cooperarea practică, în special cu orașul Sankt Petersburg și cu regiunea Leningrad. Un bun exemplu de astfel de abordare de jos în sus este așa numitul proces de la Turku, care reprezintă o inițiativă comună a orașului Turku, a regiunii Finlandei de Sud-Vest și a orașelor Hamburg și Sankt Petersburg;

Guvernanța pe mai multe niveluri și rolul localităților și al regiunilor în punerea în practică a strategiei

21. salută faptul că în comunicarea Comisiei sunt luate în considerare opiniile cu privire la consolidarea unei aplicări și guvernanțe flexibile, dar ferme, a strategiei, așa cum se arată în avizul CoR privind Strategia Mării Baltice (CdR 255/2009 fin), atunci când se precizează care sunt rolurile și responsabilitățile principalelor părți implicate (punctele naționale de contact, coordonatorii domeniilor prioritare, conducătorii acțiunilor orizontale și liderii proiectelor emblematiche);

22. consideră că propunerile Comisiei de a clarifica structura de guvernanță a strategiei și de a o face mai eficientă reprezintă un pas în direcția corectă, însă este preocupat de lipsa de vizibilitate a localităților și a regiunilor în punerea în aplicare a strategiei. Propune, prin urmare, ca atât strategia, cât și planul de acțiune revizuit să prevadă în mod explicit că la punerea în aplicare trebuie să se țină seama de principiul guvernării pe mai multe niveluri;

23. subliniază că succesul strategiilor macroregionale în Europa depinde în mare măsură de angajamentul și contribuțiile actorilor de la nivel local și regional la realizarea obiectivelor. Implicarea sectorului privat este, de asemenea, crucială. Factorii politici trebuie să dovedească un angajament clar și să-și asume un rol de conducere, dacă se dorește obținerea de progrese în implementarea strategiei în toate țările participante;

24. observă că este în continuare nevoie de o mai mare implicare a actorilor de la nivel local și regional în punerea în aplicare a Strategiei Mării Baltice. Trebuie să se țină seama de acest lucru nu numai la actualizarea planului de acțiune al strategiei, ci și în momentul definirii rolului diverselor părți implicate. În prezent, un număr mare de coordonatori ai domeniilor prioritare, de exemplu, vin din ministere sau din alte organe ale administrației centrale. Ar trebui în special să li se solicite punctelor naționale de contact să mențină o legătură permanentă cu autoritățile locale și regionale și organizațiile acestora;

Finanțarea: sistemul de monitorizare și evaluare

25. observă că, deși Strategia UE pentru regiunea Mării Baltice nu a fost aprobată decât după ce actuala perioadă de programare a UE începuse de mult, diverse programe ale fondurilor structurale au permis desfășurarea unui număr mare de proiecte care sprijină strategia. Programele de cooperare teritorială europeană puse în practică în regiunea Mării Baltice au constituit un instrument principal de finanțare pentru impulsivarea în special a măsurilor de la nivel local și regional;

26. atrage atenția asupra deficitului de instrumente de finanțare adecvate proiectelor transnaționale și cu mai multe părți implicate. Faptul că deciziile în materie de finanțare pentru fiecare partener sunt luate în momente diferite devine o problemă atunci când se utilizează surse de finanțare diferite, acest lucru încetinind semnificativ implementarea. Deciziile de finanțare nu sunt neapărat coordonate, așa încât unii parteneri rămân fără susținere, ceea ce poate constitui un obstacol în calea lansării unui proiect;

27. consideră că este important faptul că propunerile de regulamente publicate de Comisie în octombrie 2011 obligă statele membre să țină seama de o posibilă strategie macroregională la elaborarea și implementarea unor noi programe bazate pe fonduri structurale și subliniază că în special noul program transnațional pentru regiunea Mării Baltice trebuie să fie coerent cu prioritățile Strategiei UE pentru regiunea Mării Baltice. Programarea pentru perioada următoare ar trebui să demareze chiar la începutul lui 2014, pentru a se evita întârzierile inutile ale activităților din cadrul proiectelor în curs;

28. observă că contribuția programelor naționale care au legătură cu fondurile structurale la punerea în aplicare a Strategiei UE pentru regiunea Mării Baltice trebuie clarificată, luându-se în considerare diferențele dintre regiunile statelor membre și dintre nevoile acestora în materie de dezvoltare. Acordarea unei atenții speciale, în activitățile programelor naționale, promovării specializării regionale inteligente oferă oportunități uriașe pentru atingerea obiectivelor strategiei. De asemenea, contractul de parteneriat între statele membre și Comisia Europeană ar trebui să includă și o referire la Strategia UE pentru regiunea Mării Baltice;

29. consideră că este important să se asigure fonduri inițiale, așa cum se propune în comunicarea Comisiei, ca mod de

promovare a cooperării în privința proiectelor, deoarece acest lucru ar implica în mai mare măsură atât factorii locali și regionali, cât și reprezentanții organizațiilor și ai societății civile în activitățile din cadrul proiectelor;

30. subliniază că, pe viitor, va fi important ca finanțarea să vizeze măsurile directe de punere în aplicare a strategiei, iar combinarea unor forme diferite de finanțare să fie permisă. Pe lângă finanțarea publică, trebuie promovate utilizarea serviciilor oferite de diverse instituții financiare, evidențiindu-se rolul finanțării private. Trebuie dezvoltate tehnici care să permită includerea mai multor măsuri de cooperare internațională în proiecte finanțate prin programele naționale care au legătură cu fondurile structurale;

31. salută propunerea, în comunicarea Comisiei, a unor indicatori pentru monitorizarea aplicării strategiei, însă subliniază că sistemul de monitorizare și evaluare trebuie să fie cât mai simplu posibil și bazat pe indicatori care să poată ilustra în mod realist rezultatele obținute prin cooperare în baza strategiei. Comitetul Regiunilor este dispus să participe la dezbatere privind crearea și selectarea indicatorilor;

Promovarea comunicării și implicarea părților interesate

32. subliniază că implementarea strategiilor macroregionale necesită un proces de decizie transparent, un schimb de informații cuprinzător și elaborarea unor practici comune la toate nivelurile. Trebuie îmbunătățit, în mod special, atât fluxul de informații dintre statele membre din regiunea Mării Baltice, cât și cel dinlăuntrul acestora. Aceasta va încuraja un angajament mai amplu în îndeplinirea obiectivelor strategiei;

33. subliniază că sporirea comunicării cu privire la strategie va genera și o mai mare familiarizare a publicului larg cu activitățile UE. Crearea unor pagini de internet cu privire la strategie și consultarea publicului cu privire la actualizarea planului de acțiune al strategiei reprezintă un pas în direcția corectă;

34. propune Comisiei colectarea și publicarea sistematică de informații cu privire la programele de finanțare, așa încât să poată fi oferită consultanță financiară în mod centralizat, atât la nivel național, cât și local. În prezent, problema este că părțile implicate în proiecte nu au un acces corespunzător la informații. Cunoștințele cu privire la instrumentele de finanțare adecvate ar trebui difuzate în mod mai eficient, așa încât părțile interesate să poată alege fără probleme instrumentele adecvate nevoilor lor;

Concluzii

35. observă că Strategia UE pentru regiunea Mării Baltice le-a oferit statelor membre și autorităților locale și regionale noi oportunități de a consolida competitivitatea și inovarea regională, precum și specializarea regională inteligentă. De asemenea, strategia a generat un mai mare interes și o mai mare implicare a factorilor locali și regionali în cooperarea din regiunea Mării Baltice și a multiplicat și consolidat noi forme de cooperare;

36. propune ca Comitetul Regiunilor să continue să monitorizeze activ implementarea Strategiei UE pentru regiunea Mării Baltice (pe baza planului de acțiune actualizat care va fi publicat în ultima parte a lui 2012) și să-și prezinte observațiile și concluziile în cadrul dezbaterii mai ample cu privire la strategiile macroregionale, mai ales în perspectiva viitoarei perioade de programare a UE (2014-2020).

Bruxelles, 10 octombrie 2012.

*Președintele
Comitetului Regiunilor*
Ramón Luis VALCÁRCEL SISO

Avizul Comitetului Regiunilor — Perspectiva energetică 2050

(2012/C 391/04)

COMITETUL REGIUNILOR

- solicită ca rolul autorităților locale și regionale să fie recunoscut cum se cuvine și ca acestora să le fie asigurate resurse și capacități adecvate, precum și instrumentele de guvernare potrivite, dat fiind că ele îndeplinesc funcții de prim-plan, fie direct, ca parteneri în cadrul unor proiecte energetice locale durabile, fie în ceea ce privește planificarea noilor infrastructuri, eliberarea autorizațiilor, investițiile, achizițiile publice, producția și menținerea sub control a consumului de energie;
- reafirmă că trebuie acordată prioritate integrării în rețeaua de distribuție a energiei din surse regenerabile, produsă la nivel local din surse descentralizate și diversificate, precum energia eoliană, hidroelectrică, geotermală, solară și cea obținută pe bază de biomasă, printre altele; pentru aceasta, sunt necesare infrastructuri de transport de energie și de distribuție mai inteligente (*smart grid*), care să constituie premisa unei concurențe efective, concretizată în beneficii reale pentru consumatorii finali;
- subliniază că, pentru a răspunde nevoii de flexibilitate a sistemului energetic, resimțită tot mai acut, trebuie asigurate tehnologii de stocare adecvate pentru toate nivelurile de tensiune – cum ar fi centralele care funcționează pe baza acumulării prin pompare –, care să facă posibilă stocarea surplusului pentru a-l converti ulterior în curent electric la scară industrială; în acest sens ar trebui dezvoltate și aplicate instrumente strategice pentru stimularea tehnologiei și pentru cercetarea în domeniu;
- recomandă consolidarea rolului deținut de tehnologiile informației și comunicării (TIC), ca vectori de facilitare a preluării inovației și de multiplicare a informației, precum și ca soluții de reducere a consumului de energie în sectoare strategice, precum „Proiectele urbane inteligente” (*smart cities*), care includ politici privitoare la mobilitatea durabilă, infrastructurile inteligente de distribuție (*smart grids*) și sectorul construcțiilor durabile;
- subliniază că sunt urgent necesare definitivarea pieței interne a energiei, care va contribui la garantarea aprovizionării cu energie la prețuri accesibile până în 2014, depășirea izolării în domeniul energetic a unor state membre până în 2015, asigurarea unei repartiții juste a resurselor între regiuni și stabilizarea și îmbunătățirea condițiilor-cadru pentru sectorul energetic european, astfel încât să se limiteze costurile suplimentare ale tranziției energetice.

Raportor	dl Ugo CAPPELLACCI (IT-PPE), președintele Regiunii Autonome Sardinia
Document de referință	Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor – Perspectiva energetică 2050
	COM(2011) 885 final

I. RECOMANDĂRI POLITICE

COMITETUL REGIUNILOR

A. O strategie europeană de transformare a sistemelor energetice

1. este de acord cu imperativul stabilirii de urgență a unei strategii europene pe termen lung pentru sectorul energetic, care să poată contribui în mod concret la obiectivul decarbonizării Uniunii Europene în perspectiva anului 2050. Transformarea sistemului energetic ține de responsabilitatea față de generațiile viitoare, dar reprezintă și o reală oportunitate de creștere, dezvoltare, ocupare a forței de muncă, competitivitate și consolidare a independenței energetice pentru Europa;

2. salută Perspectiva energetică 2050, dar consideră că nu este suficient de detaliată și de clară pentru a permite autorităților regionale și locale și investitorilor să facă, încă de pe acum, dar și după 2020, alegeri inspirate pe calea către un nou model energetic și pentru a asigura un grad suficient de siguranță a planificării, subliniind în același timp că, în siajul ei, trebuie adoptate în prezent măsuri concrete. Ar trebui, de exemplu, să fie posibil să se ia în considerare interdicția de acordare de ajutoare de stat pentru combustibili fosili;

3. observă că din Perspectiva energetică lipsește o evaluare a situației inițiale, din punctul de vedere al obiectivelor stabilite pentru acest deceniu în Strategia energetică 2020; în aceste condiții, este necesară remedierea în prealabil a acestei lacune, în vederea stabilirii obiectivelor și a cadrului politic pentru 2030, la care face referire ultima concluzie a Perspectivei energetice. În plus, este necesar ca 2030 și 2040 să constituie faze intermediare ale procesului de transformare a sistemului energetic, în concordanță cu obiectivele de reducere a emisiilor prevăzute în Foaia de parcurs pentru trecerea la o economie competitivă cu emisii scăzute de dioxid de carbon până în 2050⁽¹⁾. Un parcurs în etape ar putea implica utilizarea combustibililor/surselor de energie de tranziție, în măsură să însoțească gradual transformarea, asigurând în același timp independența și securitatea energetică. În plus, acesta ar contribui la înlesnirea obținerii unor rezultate concrete, a monitorizării și a evaluării progreselor înregistrate în aplicarea măsurilor;

4. este de părere că abordarea neutră din punct de vedere tehnologic (*technology-neutral*) adoptată în document nu este adecvată și că ea trebuie reconsiderată, astfel încât, pe termen lung, să se acorde prioritate abordărilor, tehnologiilor și combustibililor care dau rezultate certe și care pot fi utilizate

în mod durabil și sigur, pe baza experienței și cunoștințelor existente în privința surselor de energie regenerabile și a tehnologiilor inovatoare. În plus, o transformare a sistemului energetic din punct de vedere durabil nu poate face abstracție de schimbările care afectează disponibilitatea resurselor, induse de actuala criză economică, și nici de potențialul ei impact asupra mediului și societății;

5. este convins de importanța interdependenței dintre politicile de mediu și cele sociale și, implicit, de necesitatea ca, pe termen mediu și lung, să se asigure tuturor posibilități egale de acces la o energie sigură, durabilă, cu impact asupra mediului cât mai scăzut cu putință și la prețuri abordabile și să se garanteze accesul tuturor la modalitățile de menținere sub control a consumului de energie în gospodării și la mijloacele de producere a energiei la nivel local, la costuri rezonabile, din surse regenerabile;

6. solicită implicarea autorităților locale și regionale în procesul de elaborare a politicilor, cum ar fi politica de decarbonizare a energiei, în ceea ce privește eficiența energetică, menținerea sub control a consumului de energie, producția și noile tehnologii, revizuirea Perspectivei energetice în funcție de potențialul și nevoile autorităților locale și regionale, precum și susținerea rolului important al acestora cu resurse, capacități și instrumente de guvernare corespunzătoare;

B. Evaluarea impactului în teritoriu și implicațiile sociale

7. semnalează faptul că transformarea sistemelor energetice va presupune eforturi și consecințe diferite pentru diversele regiuni, în funcție de vocația energetică și de resursele de care dispune fiecare, și că eventualele costuri economice, financiare și administrative ale unei acțiuni europene în domeniul energiei ar trebui justificate printr-o evaluare de impact detaliată, care să țină cont în mod corespunzător de realitățile specifice de la nivel local și regional, în special în ce privește aspectele legate de izolare în domeniul energetic;

8. este de acord cu faptul că schimbarea structurală a sistemelor energetice presupune realizarea și/sau modernizarea infrastructurilor, dar atrage atenția asupra costurilor neuniforme ale acestei transformări pentru diversele regiuni din Europa, fapt ce reprezintă o amenințare pentru coeziunea socială;

9. recomandă crearea de instrumente cu care să poată fi evaluate efectele transformării sistemelor energetice la nivel local și regional, atât din punct de vedere economic, cât și social și de mediu. Amintește așadar importanța creșterii calității și a extinderii domeniului de aplicare a celor mai obișnuiți indicatori macroeconomici utilizați în evaluarea eficienței politicilor, prin introducerea, pe de o parte, a

⁽¹⁾ COM(2011) 112 final.

tematicii energiei privite din perspectiva durabilității, și, pe altă parte, a unei dimensiuni sociale și de mediu în măsură să reflecte variațiile în materie de coeziune socială, de acces la bunuri și servicii de bază la costuri rezonabile, de stare de sănătate, de sărăcie (inclusiv energetică), de resurse naturale și de calitate a vieții în general;

C. Rolul autorităților locale și regionale

10. este convins că îndeplinirea obiectivelor de anvergură mondială ale sectorului energetic reclamă inițiative întreprinse la nivel local. Subliniază, în această privință, că existența unor ținte teritoriale și-a dovedit deja eficacitatea în diverse contexte locale și regionale, ca expresie a unei guvernante pe mai multe niveluri a transformării sistemului energetic;

11. evidențiază, în cadrul noului sistem energetic, importanța cooperării și solidarității transfrontaliere și deci a nevoii de coordonare la nivel european. La toate nivelurile de guvernare trebuie depuse eforturi care să fie neapărat însoțite de o strânsă cooperare cu autoritățile regionale și locale, care reclamă o definire clară a rolurilor și a mecanismelor de interacțiune;

12. solicită ca rolul autorităților locale și regionale să fie recunoscut cum se cuvine și ca acestora să le fie asigurate resurse și capacități adecvate, precum și instrumentele de guvernare potrivite, dat fiind că ele îndeplinesc funcții de prim-plan, fie direct, ca parteneri în cadrul unor proiecte energetice locale durabile, fie în ceea ce privește planificarea noilor infrastructuri, eliberarea autorizațiilor, investițiile, achizițiile publice, producția și menținerea sub control a consumului de energie. În plus, dialogul social și implicarea partenerilor sociali, recomandate în Perspectiva energetică pentru gestionarea schimbării, necesită o capacitate de informare extinsă și intermedierea de către autoritățile locale și regionale, care nu trebuie numai recunoscute, ci și sprijinite cu eficiență;

13. recomandă acordarea unui sprijin permanent acțiunilor și comportamentelor pozitive deja existente la nivel local, prin amplificarea nivelului de angajare și integrare a acestora în toate formele de cooperare, de exemplu în cadrul Convenției primarilor sau al altor structuri interregionale, naționale sau internaționale, susținând rolul lor stimulator în promovarea schimbării, în încurajarea dezvoltării economice în teritoriu și în crearea de rețele de informare și colaborare;

D. Eficiența energetică, reducerea consumului de energie și sursele regenerabile de energie

14. împărtășește părerea potrivit căreia, pentru scăderea cererii de energie, este prioritară promovarea economiilor de energie prin sensibilizare, educare și schimbarea comportamentului cetățenilor, dar și prin susținerea dezvoltării unor noi tehnologii, în măsură să asigure un consum de resurse mai eficient, o creștere economică și o competitivitate sporite, precum și un grad mai mare de ocupare a forței de muncă, statele membre urmând să promoveze sistemele de autoconsum energetic, în vederea încurajării unei maxime raționalizări a utilizării energiei, a unui sistem energetic cât mai difuz și a

participării mai concrete a cetățenilor la luarea de decizii privind tipul și utilizarea energiei. Dorind să disocieze creșterea economică de consumul de energie, subliniază că, în cazul în care reducerea consumului de energie este rezultatul creșterii eficienței proceselor și al economisirii, ea poate fi considerată un indicator de dezvoltare, și nu de recesiune, dovedindu-se profitabilă pentru economie;

15. își reafirmă poziția de susținere a eficienței energetice ca una din măsurile hotărâtoare în vederea îndeplinirii obiectivelor de reducere a emisiilor, stabilite pentru 2050. Este de acord cu necesitatea identificării unor măsuri de eficiență energetică mai ambițioase și a unor strategii care să garanteze un raport optim costuri-eficiență și consideră că și stabilirea unui cadru obligatoriu la nivel european ar fi utilă în acest sens. Subliniază totodată că trebuie acționat urgent în direcția unor aspecte care ar putea să contribuie neîntârziat și în mod semnificativ la reducerea consumului de energie, cum ar fi creșterea eficienței energetice a clădirilor și o mobilitate mai durabilă;

16. la definirea și punerea în practică a acțiunilor urgente și necesare pentru transformarea energetică trebuie garantată întotdeauna coerența măsurilor individuale, în vederea asigurării durabilității. În special trebuie evaluat riscul de a provoca efecte negative în anumite domenii prin progresele obținute în alte domenii;

17. este în favoarea creării de valoare adăugată în materie de economisire a energiei prin mecanisme de piață durabile, conform analizei realizate în *Planul 2011 pentru eficiență energetică* ⁽²⁾;

18. apreciază faptul că, în mod evident, creșterea ponderii energiei din surse regenerabile este o constantă a tuturor scenariilor de decarbonizare, deja în perspectiva lui 2030, și că, în 2050, aceasta va fi preponderentă în raport cu celelalte tipuri de energie. Regretă totuși faptul că niciunul dintre scenariile Perspectivei energetice nu ia în considerare soluții care să integreze energia din surse regenerabile și eficiența energetică, pentru a conferi un caracter durabil mai pronunțat transformărilor în direcția unui scenariu fără energii fosile al sistemului energetic și pentru a progresa pe calea decarbonizării sectorului. În plus, deși ia notă de faptul că sursele regenerabile sunt recunoscute în Perspectiva energetică drept esențiale în sectorul încălzirii și răcirii, regretă lipsa unei analize aprofundate a rolului prioritar pe care acest sector, care are un impact semnificativ asupra consumului energetic total, ar trebui să îl joace (i) în procesul de decarbonizare a sistemului energetic european până în 2050 și, prin urmare, (ii) în elaborarea politicilor energetice actuale și viitoare;

19. reiterează observațiile din Rezoluția CdR 7/2011 din 30 iunie-1 iulie 2011 pe tema *Priorități în domeniul infrastructurii energetice ante și post 2020* și reafirmă prioritățile de promovare a rețelelor de transport de energie și de integrare în rețeaua de distribuție a energiei din surse regenerabile produsă la nivel local din surse descentralizate și diversificate, precum energia eoliană, hidroelectrică, geotermală, solară și cea obținută pe bază de biomasă, printre altele; pentru aceasta, sunt necesare infrastructuri de transport de energie și de distribuție mai inteligente (*smart grid*), care să constituie premisa unei concurențe efective, concretizată în beneficii reale pentru consumatorii finali. Pentru

⁽²⁾ COM(2011) 109 final.

a răspunde nevoii de flexibilitate a sistemului energetic, resimțită tot mai acut, trebuie asigurate tehnologii de stocare adecvate pentru toate nivelurile de tensiune – cum ar fi centralele care funcționează pe baza acumulării prin pompare –, care să facă posibilă stocarea surplusului pentru a-l converti ulterior în curent electric la scară industrială; în acest sens ar trebui dezvoltate și aplicate instrumente strategice pentru stimularea tehnologiei și pentru cercetarea în domeniu;

E. Sursele de energie convenționale (gaze, cărbune, petrol), neconvenționale și energia nucleară

20. este de acord cu necesitatea asigurării unei diversificări a aprovizionării, pentru garantarea menținerii securității energetice. Atrage atenția asupra faptului că este important să se traseze linii directoare clare pentru o fază de tranziție în care sursele convenționale de energie (gaze, cărbune, petrol), în forma lor cea mai durabilă și eficientă din punct de vedere al emisiilor de dioxid de carbon (utilizând în principal tehnologiile de captare și stocare a dioxidului de carbon), să poată juca un rol de însoțire pe parcursul procesului de decarbonizare a sistemului energetic, odată cu dezvoltarea tehnologiilor, infrastructurilor și comportamentelor necesare schimbării;

21. își exprimă preocuparea pentru importanța acordată în cadrul strategiei tehnologiilor care nu sunt încă disponibile la scară comercială și recomandă ca recursul la exploatarea surselor neconvenționale de gaze, precum gazul de șist, și la utilizarea tehnologiilor pentru care există încă factori de risc care nu sunt pe deplin evaluați și controlați și care pot avea o dimensiune transfrontalieră, să facă obiectul, la nivel european, al unei analize și al unei dezbateri privind eventualele consecințe sociale și de mediu pe termen scurt și lung, cu respectarea legislației în vigoare și, așa cum se întâmplă în cazul gazelor de șist, cu analizarea oportunității introducerii unei reglementări. Prin urmare, salută intenția Comisiei de a încuraja cercetarea în materie de tehnologii care pot contribui la decarbonizarea proceselor de transformare a energiei și propune includerea analizei ciclului de viață ca element esențial de avut în vedere la luarea de decizii;

22. se arată foarte critic față de legătura cauzală dintre decarbonizare și energia nucleară prezentată de Comisie în Perspectiva energetică și față de presupunerea că energia nucleară poate contribui la diminuarea costurilor de sistem și a prețurilor energiei electrice, în condițiile în care „costurile privind securitatea și costurile pentru dezafectarea centralelor existente și pentru eliminarea deșeurilor vor crește probabil”. CoR recomandă așadar să se acorde o atenție deosebită scenariilor pe termen lung bazate pe surse neconvenționale de energie regenerabilă și faptului că îngrijorarea crescândă a populației în ce privește securitatea nucleară poate induce scăderea investițiilor private în sector și, implicit, necesitatea unei contribuții publice mai mari, sub forma subvențiilor sau a creșterii prețurilor energiei electrice, ceea ce ar afecta cu precădere categoriile cele mai sărace de populație;

F. Investiții și acces la finanțare

23. consideră că stabilirea unui cadru de referință pentru investiții, cel puțin până în 2030, poate spori eficiența Perspectivei energetice și poate crea condițiile unei mai mari siguranțe pe piață, atât pentru actorii privați, cât și pentru cei instituționali, mai ales dacă Perspectiva va face trimitere la

obiective naționale de investiții care să țină seama de planurile de acțiune ale autorităților locale și regionale. O mai mare siguranță în ceea ce privește investițiile ar putea contribui și la îndeplinirea obiectivelor pentru 2020, în special a celor privind eficiența și reducerea consumului de energie, pentru care trebuie să se depună în continuare eforturi sporite. Cadrul de referință ar avea de câștigat și de pe urma unei cartografieri la scară europeană a competențelor filierelor de eficiență energetică și de energie din surse regenerabile, prin care să fie dirijate investițiile, în vederea consolidării dinamicii de creștere a acestor filiere și a operatorilor din cadrul lor;

24. solicită în special să se identifice clar resursele necesare promovării unor investiții descentralizate în domeniul energiei durabile (menținerea sub control a consumului de energie și producerea de energie din surse regenerabile), care să contribuie la utilizarea eficientă a resurselor și la dezvoltarea unei economii ecologice și a locurilor de muncă în acest sector la nivel local și regional; de asemenea, solicită să se identifice un instrument financiar gestionat la nivel descentralizat, pentru facilitarea implementării planurilor de acțiune pentru energie durabilă (SEAP – *Sustainable Energy Action Plan*) și să se acorde sprijin (economic și legislativ) micilor producători descentralizați de energie din surse regenerabile, inclusiv autorităților locale și regionale, astfel încât integrarea acestora în rețea să fie înlesnită;

25. recomandă ca experiența pozitivă a programului „Energie inteligentă – Europa” să fie perpetuată și extinsă și să fie clar identificate modalitățile de utilizare a unei părți importante din fondurile disponibile în contextul politicii de coeziune. Consideră, printre altele, că, în cadrul fondurilor structurale, se impune atribuirea de resurse pentru facilitarea stabilirii unor forme de colaborare la nivel local în vederea dezvoltării descentralizate a tehnologiilor cu emisii scăzute de dioxid de carbon și cu înaltă eficiență energetică, iar în cazul specific al Fondului social european, că este necesară atribuirea de resurse pentru crearea capitalului uman capabil să planifice, să gestioneze și să ofere asistență tehnică pe teme privind energia, în ceea ce privește atât soluțiile, cât și tehnologiile și parteneriatele pentru implementare;

26. consideră că autoritățile locale trebuie să beneficieze în continuare de o modalitate simplificată de acces la finanțare din partea Băncii Europene de Investiții (BEI), pentru energie durabilă. Trebuie să se acorde prioritate proiectelor care combină eficiența energetică și sursele de energie regenerabile pentru o dezvoltare durabilă în teritoriu, simplificând procedurile și înlesnind accesul organismelor mai mici la finanțare;

27. atrage în mod explicit atenția asupra faptului că finanțarea efectivă a infrastructurii energetice nu se poate face doar prin măsuri naționale și, ca atare, propune un sprijin financiar considerabil pentru proiectele din sectorul energetic, în special pentru a folosi pe scară mai largă soluțiile care implică surse de energie regenerabilă, inclusiv în sectorul încălzirii și răcirii clădirilor;

28. propune conceperea unei strategii de susținere a formării de clustere și de parteneriate regionale, precum și de cooperare a celor existente, care s-au dovedit a fi, în unele zone, instrumente viabile de dezvoltare a piețelor ecologice ale energiei și a eficienței energetice, de mobilizare a investițiilor și de creare de competențe profesionale și locuri de muncă;

G. Cercetarea, inovarea și punerea în aplicare

29. este de acord cu necesitatea promovării unui angajament puternic la nivel european în materie de inovare și cercetare, nutriend convingerea că dezvoltarea unor tehnologii novatoare, mai eficiente și mai puțin scumpe, poate contribui la un sentiment sporit de siguranță în acest sector și la atragerea de capitaluri, inclusiv prin alocarea de resurse în mod echilibrat în cadrul noului program „Orizont 2020”;

30. susține hotărât nevoia de concordanță, din punctul de vedere al obiectivelor și priorităților, între noul program de cercetare Orizont 2020 și Perspectiva energetică 2050;

31. consideră că inovarea și cercetarea care vizează producția de energie pe scară mică ar trebui să beneficieze de un sprijin mai substanțial, ca, de exemplu, în cazul energiei hidroelectrice obținute de pe urma cursurilor de apă mai mici, al energiei eoliene pentru gospodării individuale sau grupuri de gospodării, al energiei solare localizate și – acolo unde este posibil – al producției de căldură din surse termale;

32. dorește să încurajeze centrarea într-o măsură mai mare a cercetării și dezvoltării pe potențialul energiei marine (a valurilor și a mareelor), care oferă posibilități uriașe de obținere de energie în condiții de siguranță, securitate și durabilitate;

33. propune crearea de mecanisme care să poată fi reproduse, pe baza celor mai bune practici din diverse regiuni, pentru a susține înființarea unor clustere ale inovării, a unor platforme teritoriale de inovare în domeniul energetic sau a altor forme de parteneriat public-privat între autoritățile locale și regionale, mediul universitar și industrie. Acest tipuri de parteneriat ar putea reprezenta instrumente importante de dezvoltare regională și a economiilor locale, asigurând inovații și tehnologii mai ușor de adaptat, mai accesibile și mai economice la nivel local;

34. consideră că politicile agricole și forestiere vor fi puternic influențate de Perspectiva energetică și că va fi, prin urmare,

necesară sprijinirea unor activități de cercetare care să permită adaptarea și evoluția acestor filiere în sensul unei durabilități sporite;

35. recomandă consolidarea rolului deținut de tehnologiile informației și comunicării (TIC), ca vectori de facilitare a preluării inovației și de multiplicare a informației, precum și ca soluții de reducere a consumului de energie în sectoare strategice, precum „Proiectele urbane inteligente” (*smart cities*), care includ politici privitoare la mobilitatea durabilă, infrastructurile inteligente de distribuție (*smart grids*) și sectorul construcțiilor durabile;

36. propune să se sublinieze – mai ales de către statele membre – faptul că rolul cercetării și pregătirii de specialiști în domeniul energiei este deosebit de important, pentru ca, mai apoi, să se poată dispune de resurse calificate și de programe de studiu adecvate, pentru conceperea viitoarelor tehnologii eficiente din domeniu, pentru introducerea de inovații și punerea în practică a unor planuri strategice;

H. Piața internă și piața mondială

37. subliniază că sunt urgent necesare definitivarea pieței interne a energiei, care va contribui la garantarea aprovizionării cu energie la prețuri accesibile până în 2014, depășirea izolării în domeniul energetic a unor state membre până în 2015, asigurarea unei repartiții juste a resurselor între regiuni și stabilizarea și îmbunătățirea condițiilor-cadru pentru sectorul energetic european, astfel încât să se limiteze costurile suplimentare ale tranziției energetice;

38. recomandă să se continue dezvoltarea sistemului de comercializare a certificatelor de emisii, cu modificarea fundamentală a procedurii de atribuire gratuită a certificatelor care, în forma ei actuală, subminează obiectivul de reglementare al ETS, prin menținerea prețului certificatelor la un preț prea redus. În acest demers trebuie să se țină seama de situația entităților industriale care își desfășoară activitatea pe piețele internaționale și a căror competitivitate ar putea avea de suferit din cauza fenomenului de relocare a emisiilor de dioxid de carbon (*carbon leakage*) în țări terțe.

Bruxelles, 10 octombrie 2012

Președintele
Comitetului Regiunilor
Ramón Luis VALCÁRCEL SISO

Avizul Comitetului Regiunilor — Adaptarea la schimbările climatice și soluțiile regionale: cazul regiunilor de coastă

(2012/C 391/05)

COMITETUL REGIUNILOR

- este convins de urgența economică și socială a promovării adaptării în regiunile de coastă, inclusiv din cauza costurilor mai mari pe care le-ar determina lipsa de acțiune, și în pofida persistenței crizei datoriei suverane în unele țări din zona euro. Comitetul consideră că viitoarea strategie europeană de adaptare trebuie să fie suficient de amănunțită pentru a ține seama de diferențele regionale;
- recunoaște că instrumentul de management integrat al zonei litorale (*integrated coastal zone management* – ICZM) este fundamental pentru facilitarea integrării politicilor în regiunile de coastă, mai ales în ceea ce privește problemele ce nu sunt reglementate încă pe deplin, cum ar fi eroziunea, adaptarea la schimbările climatice și infrastructura ecologică, și pentru a încuraja cooperarea regională între actorii locali, de exemplu prin intermediul unor inițiative precum *Sardinia Charter* în bazinul mediteranean;
- subliniază că punerea la punct a instrumentelor prin care pot fi evaluate atât costurile, cât și beneficiile adaptării poate impulsiona în mod eficient acele procese locale și regionale care stau la baza planificării și acțiunii la nivel teritorial și poate crea condițiile pentru definirea strategiilor mai eficiente din punct de vedere economic;
- reiterează că ar fi oportun să fie consultat regulat cu privire la negocierile europene și internaționale privind clima și, de aceea, solicită: (i) participarea sa într-un grup de lucru european privind adaptarea la schimbările climatice, care să se concentreze asupra zonelor cu handicapuri permanente, între care cel determinat de efectele schimbărilor climatice și, ca atare, asupra regiunilor de coastă, insulelor, zonelor de munte și regiunilor ultraperiferice; și (ii) acreditarea sa cu statut de observator pe lângă Comitetul pentru adaptare.

Raportor general

dl Ugo CAPPELLACCI (IT-PPE), președintele Regiunii autonome Sardinia

Document de referință Sesizare din partea Președinției cipriote**I. RECOMANDĂRI POLITICE**

COMITETUL REGIUNILOR

A. Adaptarea la schimbările climatice și dimensiunile sale locale

1. subliniază că adaptarea la schimbările climatice și procesul de identificare a opțiunilor de adaptare (*adaptation assessment*) ⁽¹⁾ ⁽²⁾ trebuie să fructifice participarea proactivă a autorităților locale și regionale, **atât în ceea ce privește etapa de planificare, cât și cea a măsurilor**. Reiterează ⁽³⁾ ca atare **rolul esențial al autorităților teritoriale** în combaterea efectelor schimbărilor climatice, apreciază recunoașterea pe care acest rol a dobândit-o la nivel european ⁽⁴⁾ și mondial ⁽⁵⁾ și solicită ca această recunoaștere să fie menționată explicit și în viitoarea strategie europeană pentru adaptare;

2. amintește că schimbările climatice și consecințele acestora reprezintă una dintre provocările principale cu care se vor confrunta autoritățile locale și regionale din Uniunea Europeană în anii care vor urma. În acest context, trebuie să se acorde prioritate absolută luării măsurilor necesare pentru a încerca limitarea, pe cât posibil, a creșterii temperaturii medii la nivel global (atenuare), dar și pregătirii, la diferite niveluri, pentru acele schimbări care sunt inevitabile (adaptare);

3. subscrie concluziilor Conferinței Rio+20, conform cărora adaptarea la schimbările climatice reprezintă o **prioritate globală imediată și urgentă**, iar strategia de reducere a riscurilor de dezastre naturale și cea de adaptare la schimbările climatice trebuie să fie mai bine integrate și coordonate ⁽⁶⁾. **Cu toate acestea, Comitetul subliniază că povara acestei priorități globale se resimte la nivel local**, în termeni de responsabilități ale autorităților teritoriale în domeniul gestionării și

prevenirii dezastrelor și de daune aduse mediului, economiei, structurii sociale și identității culturale a populațiilor afectate;

4. consideră că adaptarea la nivel local **nu** trebuie înțeleasă ca **soluție temporară la o solicitare unică, ci, mai degrabă, ca evaluare graduală și durabilă**, pe baza mai multor stimuli combinați în mod diferit. Ca atare, este de acord cu propunerea legislativă a Comisiei pentru perioada 2014-2020, în sensul că adaptarea la schimbările climatice trebuie să fie o componentă esențială a acordurilor de parteneriat și a programelor operative referitoare la cele cinci fonduri ale Cadrului strategic comun (în conformitate cu principiile de dezvoltare durabilă), în aceeași măsură ca protecția mediului, utilizarea eficientă a resurselor, atenuarea adaptării la schimbări, rezistența la dezastre și prevenirea și gestionarea riscului ⁽⁷⁾;

5. observă că **impactul schimbărilor climatice nu este același** în timp și spațiu și că soluțiile comune de adaptare sunt adesea ineficiente. Ca atare, consideră că strategiile comune și măsurile tranșante (*no regrets*) convenite de mai multe state membre trebuie integrate în strategii **bazate pe evaluări implementare la nivel regional și local și adaptate tipului de măsuri, scării (proporției) și raportului costuri-beneficii**;

6. ia act de **mărima costurilor induse de efectele schimbărilor climatice**, observând și că autoritățile regionale au preluat cam o treime din cheltuielile pentru protecția coastelor europene ⁽⁸⁾ în perioada 1998-2015. Comitetul reafirmă ⁽⁹⁾ că **finanțarea necesară adaptării rămâne un factor critic și crucial pentru implementarea la nivel local**;

B. Relevanța și specificul adaptării în regiunile de coastă

7. subliniază **vulnerabilitatea regiunilor de coastă la schimbările climatice** ⁽¹⁰⁾. În aceste regiuni se resimt deja presiuni puternice din punctul de vedere al concentrării activităților economice, infrastructurilor și centrelor urbane. Un procent de 12 % din suprafața regiunilor europene de coastă, adică o fâșie de până la 10 km depărtare de coastă, se află la cel mult 5 m deasupra nivelului mării și, ca atare, este o zonă foarte vulnerabilă la inundații, în vreme ce 20 % din zona de coastă se confruntă cu grave probleme de eroziune, pierderea de soluri

⁽¹⁾ IPCC, 2012: *Managing the Risks of Extreme Events and Disasters to Advance Climate Change Adaptation. A Special Report of Working Groups I and II of the Intergovernmental Panel on Climate Change*.

⁽²⁾ Identificarea opțiunilor de adaptare: modalitatea practică de identificare a opțiunilor de adaptare la schimbările climatice și evaluarea acestora din perspectiva unor criterii precum disponibilitate, avantaje, costuri, eficacitate, eficiență și fezabilitate; Adaptare: în sistemele umane - procesul de adecvare la clima actuală sau la cea preconizată și la efectele sale, pentru a atenua daunele sau pentru a fructifica ocaziile favorabile. În sistemele naturale - procesul de adecvare la clima actuală și la efectele sale; intervenția omului poate facilita adecvarea la clima preconizată (definiții din glosarul referinței bibliografice de la nota de subsol 1).

⁽³⁾ CdR 118/2007 fin, CdR 72/2009 fin.

⁽⁴⁾ COM(2007) 354 final; COM(2009) 147 final; *Memorandum de înțelegere* între Comitetul Regiunilor și Programul Organizației Națiunilor Unite pentru Mediu (PNUM), 21 iunie 2012.

⁽⁵⁾ Acordurile de la Cancún, 2010: <http://cancun.unfccc.int/>.

⁽⁶⁾ *The Future We Want* („Viitorul pe care îl dorim”): documentul adoptat la 19 iunie 2012, cu prilejul Conferinței Rio+20.

⁽⁷⁾ COM(2011) 615 final/2, 14.3.2012.

⁽⁸⁾ Policy Research Corporation (2009): *The economics of climate change adaptation in EU coastal areas* (Aspecte economice ale adaptării la schimbările climatice în regiunile de coastă ale UE).

⁽⁹⁾ CdR 72/2009 fin.

⁽¹⁰⁾ Regiunile de coastă sunt definite ca unități teritoriale de nivelul al treilea (NUTS3), care se învecinează cu marea sau a căror populație locuiește în proporție de cel puțin jumătate la mai puțin de 50 de km de mare. Și Hamburg, care nu îndeplinește aceste criterii, este o regiune de coastă, dat fiind că se consideră că prezența mării exercită o influență profundă asupra sa.

fiind de aproximativ 15 km² pe an ⁽¹¹⁾. La rândul său, eroziunea este considerată cauza principală (65 % din total) a dispariției ecosistemelor de coastă în perioada 2000-2006 ⁽¹²⁾, în timp ce unele estimări arată că 35 % din zonele umede ale UE ar putea dispărea până în 2100, în raport cu 1995 ⁽¹³⁾;

8. menționează că **diferențele regionale au o importanță considerabilă asupra tipului de impact**. În Marea Baltică, fauna marină ar putea suferi de pe urma creșterii prevăzute a temperaturii apei. Regiunile de la Marea Nordului și regiunile de pe coasta Atlanticului sunt mai expuse riscului de inundații, din cauza creșterii nivelului mediu al mării. În Mediterana prevalează riscurile de eroziune și deficitul de apă dulce cauzat de salinizarea din ce în ce mai pronunțată a pânzei freatice și de perioadele prelungite de secetă. Eroziunea este o problemă și pentru Marea Neagră, în timp ce regiunile periferice sunt în general vulnerabile la toate tipurile de efecte, de la inundații la secetă, trecând prin fenomene naturale extreme, precum cicloanele ⁽¹⁴⁾. **De asemenea, impactul va depinde nu doar de nivelul de vulnerabilitate și de capacitatea de reacție a sistemelor naturale, ci și de structura sistemelor umane**, precum organizarea sistemelor medicale sau mecanismele de reducere a riscului de producere a dezastrelor naturale, inclusiv tsunami, ori mecanismele de alertare în legătură cu aceste dezastre;

9. subliniază **dimensiunile problemei la nivel european**, cu 447 regiuni de coastă răspândite în 22 de state membre și în șase bazine maritime principale. Un procent de 41 % din populația europeană locuiește în aceste regiuni, corespunzând unei proporții identice din populația activă a Uniunii ⁽¹⁵⁾. 35 % din Produsul intern brut (PIB) al celor 22 de țări cu regiuni de coastă, reprezentând 3 500 de miliarde EUR, este generat la mai puțin de 50 de km depărtare de coastă, iar valoarea bunurilor economice aflate la cel mult 500 de m de linia de coastă este estimată la o sumă cuprinsă între 500 și 1 000 de miliarde EUR ⁽¹⁶⁾. Toate acestea **subliniază importanța regiunilor de coastă din perspectivă productivă și valoarea economică și socială pentru dezvoltarea și coeziunea teritoriului**, valori ce ar trebui prezervate în mod obligatoriu sau consolidate suplimentar în procesul de adaptare la schimbările climatice;

10. în consecință, este convins de **urgența economică și socială a promovării adaptării în regiunile de coastă**,

⁽¹¹⁾ Date furnizate de Agenția Europeană de Mediu (AEM) și de proiectul EuroSION, în Policy Research Corporation (2009): *The economics of climate change adaptation in EU coastal areas* (Aspecte economice ale adaptării la schimbările climatice în regiunile de coastă ale UE).

⁽¹²⁾ AEM (2010), *10 mesaje pentru 2010 – ecosisteme de coastă*.

⁽¹³⁾ Brown S., Nicholls R.J., Vafeidis A., Hinkel J. și Watkiss P. (2011). *European Science Foundation* estimează că pierderile de zone umede determinate de schimbările climatice se cifrează la 17 % de-a lungul coastelor Atlanticului, între 31-100 % de-a lungul Mediteranei și la 84-98 % de-a lungul coastelor Mării Baltice (sursa: Comisia Europeană, DG Mediu, *LIFE and coastal management*, 2012).

⁽¹⁴⁾ Policy Research Corporation (2009): *The economics of climate change adaptation in EU coastal areas* (Aspecte economice ale adaptării la schimbările climatice în regiunile de coastă ale UE).

⁽¹⁵⁾ *Eurostat regional yearbook 2011*, Capitolul 13 – regiunile de coastă.

⁽¹⁶⁾ Policy Research Corporation (2009): *The economics of climate change adaptation in EU coastal areas* (Aspecte economice ale adaptării la schimbările climatice în regiunile de coastă ale UE).

inclusiv din cauza costurilor mai mari pe care le-ar determina lipsa de acțiune, și în pofida persistenței crizei datoriei suverane în unele țări din zona euro. Unele studii recente ⁽¹⁷⁾ arată că, fără măsuri suplimentare de protecție în raport cu anul 1995, media daunelor provocate la nivelul Uniunii se va cifra la 11,7 miliarde EUR pe an în perioada 2041-2070 și la 17,4 miliarde EUR anual în perioada 2071-2100. Numărul persoanelor expuse în fiecare an riscului de inundații ar putea crește până la 40 000 și, respectiv, până la 80 000, în aceleași perioade de referință. Costurile anuale pentru adaptare sunt însă estimate la circa 1 miliard EUR în perioada 2041-2070 și la 0,7 miliarde EUR în perioada 2071-2100. De aici rezultă că avantajele adaptării depășesc cu mult costurile lipsei de acțiune. Comitetul menționează de asemenea că aceleași studii sugerează **necesitatea adaptării independent de schimbările climatice**, pur și simplu ca urmare a dezvoltării socioeconomice a regiunilor de coastă și, ca atare, a valorii sporite a bunurilor și investițiilor care trebuie protejate;

11. subliniază de asemenea că, atât în ce privește daunele, cât și adaptarea, costurile variază considerabil în funcție de statele membre și de PIB-ul acestora și că **mai ales insulele sunt obligate să se confrunte cu cheltuieli mai mari pentru a implementa măsuri în teritoriu**, din cauza situației lor geografice specifice;

12. subliniază faptul că regiunile de coastă găzduiesc **importante habitate naturale și contribuie la prezervarea biodiversității** ⁽¹⁸⁾, a peisajului, a unor ecosisteme delicate ca, de exemplu, zonele umede, **precum și la utilizarea serviciilor ecosistemice**, de a căror salvare depinde atractivitatea și durabilitatea economică a acestor regiuni, dar și identitatea lor culturală. De asemenea, Comitetul observă că rețeaua NATURA 2000 protejează un segment considerabil din regiunile de coastă și marine ⁽¹⁹⁾;

13. subliniază **caracterul complex și multidisciplinar al adaptării în regiunile de coastă**. Astfel, aceste regiuni funcționează ca interfață între sistemele terestre (centre urbane, industrie, agricultură, păduri, bazine hidrografice) și cele marine (pescuit, acvacultură, activități portuare, transport maritim, turism). De asemenea, regiunile de coastă dispun de competențe de gestionare (referitoare, de exemplu, la riscurile de inundații, la furnizarea apei potabile sau la exploatarea solului), distribuite adesea la niveluri de guvernare diferite ⁽²⁰⁾;

⁽¹⁷⁾ *ClimateCost (the Full Costs of Climate Change)*: <http://www.climatecost.cc/home.html>. În Brown S., Nicholls R.J., Vafeidis A., Hinkel J. și Watkiss P. (2011). Datele se referă la scenariul „de stabilizare” ENSEMBLES E1 (van der Linden și Mitchell, 2009; Lowe et al., 2009a), în care se pleacă de la ipoteza unei creșteri a nivelului mării cu 18 cm în 2050 și cu 26 cm în 2080, în condițiile unor creșteri ale temperaturilor de până la 2 °C în raport cu nivelurile pre-industriale. Aceasta presupune că actualele politici globale implementate pentru a atenua schimbările climatice se dovedesc eficiente. Un astfel de scenariu permite un raport costuri-beneficii mai favorabil.

⁽¹⁸⁾ Directiva „Habitat” enumeră în anexele sale 50 de tipuri de habitate de coastă și 150 de specii (în afara păsărilor) care preferă ecosistemele de coastă [sursă: AEM (2010), *10 mesaje pentru 2010 – ecosisteme de coastă*].

⁽¹⁹⁾ Agenția Europeană de Mediu (2010), *10 mesaje pentru 2010 – ecosisteme de coastă*.

⁽²⁰⁾ Policy Research Corporation (2009): *The economics of climate change adaptation in EU coastal areas* (Aspecte economice ale adaptării la schimbările climatice în regiunile de coastă ale UE).

C. Abordare europeană, subsidiaritate și proporționalitate

14. salută intenția Comisiei de a defini o **strategie integrată la nivel european și instrumente comune de adaptare** și este convins că o strategie europeană de adaptare la schimbările climatice prezente și viitoare ar putea **conferi valoare adăugată măsurilor luate de statele membre sau de autoritățile teritoriale, fără a încălca principiul de subsidiaritate**, nu în ultimul rând pentru că efectele schimbărilor climatice au un caracter transfrontalier;

15. consideră însă că viitoarea strategie europeană de adaptare **trebuie să fie suficient de amănunțită pentru a ține seama de diferențele regionale** în ceea ce privește: (i) tipul impactului; (ii) nivelul de vulnerabilitate și efectele pe termen lung; (iii) condițiile economice (de exemplu bunuri și resurse cu riscuri); (iv) structura socială (de exemplu, densitatea populației și capacitatea sistemelor umane) și (v) caracteristicile structurale (de exemplu, caracterul periferic sau prezența unor handicapi precum vulnerabilitatea ridicată la schimbări climatice, specifică regiunilor de coastă sau insulelor, precum și zonelor de munte ⁽²¹⁾ și regiunilor ultraperiferice);

16. subliniază și faptul că viitoarea strategie ar trebui să identifice **măsuri de adaptare care, însoțite de instrumente de finanțare**, să fie destul de **flexibile** pentru a se adecva – pe de o parte – specificului regional și – pe de altă parte – evoluțiilor continue ale procesului de adaptare. Aceste măsuri ar trebui, în plus, să se **coreleze cu măsurile de atenuare**, astfel încât să nu ducă la eșecul adaptării, inducând astfel creșterea producției de gaze cu efect de seră sau a vulnerabilității;

17. consideră că, în special în ce privește adaptarea regiunilor de coastă, rolul UE ar trebui să fie concentrat pe inițiative de: (i) **coordonare și cooperare** între diversele niveluri de guvernare unde impactul sau măsurile au o dimensiune transfrontalieră; (ii) **formare**; (iii) dobândirea de cunoștințe pentru a **umple lacunele**, ceea ce în cazul regiunilor de coastă presupune adesea dinamici complexe și necesitatea unor abordări multidisciplinare; (iv) **diseminarea expertizei, a bunelor practici și a poveștilor de succes**; (v) **asistență tehnică și financiară**, pentru a pune la punct strategii regionale și locale integrate de adaptare și pentru a le implementa; (vi) cercetare și dezvoltarea de **tehnologii inovatoare** de adaptare; (vii) **definirea unor programe de cooperare transnațională pentru adaptarea la nivel macro-regional și asigurarea asistenței tehnice și financiare în acest scop**;

18. de asemenea, Comisia ar trebui să joace un rol-cheie în **coordonarea și evaluarea numeroaselor proiecte de cercetare și de investiții cofinanțate din fonduri europene**, evitând suprapunerile, potențând sinergiile și promovând distribuirea și aplicarea pe scară largă a bunelor practici și mecanisme. În acest sens, Comisia Europeană ar trebui să vegheze la coordonarea măsurilor comune între state sau regiuni costiere

limitrofe, precum și la punerea în aplicare a unor proiecte comune de cercetare și de investiții;

19. reiterează ⁽²²⁾ **necesitatea de a urmări o mai mare coerență între politicile europene, în special cu cea de protecție a mediului**. Observă că, de exemplu, implementarea Directivelor „Habitat” (92/43/CEE) și „Păsări” (79/409/CEE) poate fi compromisă prin aplicarea unor măsuri de adaptare, mai ales dacă este vorba de infrastructură. În acest context, este important să se pună la punct mecanisme eficiente și transparente de concertare locală, pentru a stabili măsurile de restaurare și/sau de compensare pentru acele situri de interes comunitar care vor suferi efecte negative sau daune în urma măsurilor de adaptare;

20. recunoaște că instrumentul de management integrat al zonei litorale (*integrated coastal zone management – ICZM*) este fundamental pentru facilitarea integrării politicilor în regiunile de coastă, mai ales în ceea ce privește problemele ce nu sunt reglementate încă pe deplin, cum ar fi eroziunea, adaptarea la schimbările climatice și infrastructura ecologică, și pentru a încuraja cooperarea regională între actorii locali, de exemplu prin intermediul unor inițiative precum *Sardinia Charter* în bazinul mediteranean ⁽²³⁾. Ca atare, salută procesul de revizuire a recomandării din 2002, care ține seama de cel mai articulat cadru politic european definit în ultimii ani pentru gestionarea zonelor marine și de coastă ⁽²⁴⁾. În acest sens, Comitetul speră că va fi folosită această ocazie pentru a **corela mai bine instrumentul ICZM cu procesele de adaptare**;

21. salută perspectiva ca asistența financiară europeană să crească semnificativ în următorul cadru financiar multianual 2014-2020, cu cel puțin 20 % din totalul cheltuielilor destinate activităților legate de climă, dar subliniază necesitatea asigurării **unui raport echitabil și realist al competențelor de finanțare între diversele niveluri de guvernare**, ținând seama și de actualele dificultăți economice cu care se confruntă administrațiile teritoriale și cu respectarea principiilor complementarității și aditivității. Trebuie **facilitată identificarea unor resurse alternative**;

22. în acest sens, propune ⁽²⁵⁾ din nou ca o parte a **veniturilor provenite din sistemul european de comercializare a cotelor de emisie să fie pusă la dispoziția autorităților locale și regionale**, pentru implementarea măsurilor de adaptare (și atenuare). De asemenea, Comisia ar trebui să elaboreze **recomandări pentru atragerea sectorului privat**, între care companiile de asigurare, în evaluarea și partajarea riscurilor și în acțiuni de sensibilizare;

⁽²²⁾ CdR 118/2007 fin.

⁽²³⁾ Convenită la Alghero (Sardinia), în iulie 2008, Carta definește principiile și obiectivele unei rețele de dialog și de participare comună în bazinul mediteranean la inițiativele ICZM (*ICZM Mediterranean Dialogue*).

⁽²⁴⁾ În special prin O politică maritimă integrată [COM(2007) 575] și Directiva-cadru privind strategia pentru mediul marin (2008/56/CE).

⁽²⁵⁾ CdR 269/2011 fin; CdR 5/2011 fin; CdR 245/2010 fin; CdR 72/2009 fin.

⁽²¹⁾ CdR 89/2012 fin.

D. Condiții pentru abordarea provocărilor și pentru soluții de adaptare

23. subliniază că este important ca procesul de adaptare să nu fie luat în considerare doar din perspectiva costurilor, ci și – mai ales – ca o ocazie și în termeni de beneficii în comparație cu alternativa lipsei de reacție, insistând ⁽²⁶⁾ asupra unuia dintre potențialele instrumente de dezvoltare a economiilor regionale competitive și ecologice. Cu toate acestea, subliniază că **premisele este de a avea o guvernanta locala conștientă** de riscurile și efectele schimbărilor climatice, **competență** în ceea ce privește măsurile ce trebuie adoptate și **capabilă** să asigure la nivel local integrarea politicilor și măsurilor și să exploateze toate posibilitățile de finanțare disponibile;

24. deși remarcă faptul că unele regiuni au un rol activ în confruntarea cu schimbările climatice, se observă în **general** **riscul ca gravitatea problemei să nu fie suficient conștientizată**. Comitetul consideră așadar că este importantă organizarea unor **campanii de informare** care să determine legătura cauză-efect dintre schimbările climatice și problemele cu care se confruntă regiunile, ca de exemplu lipsa apei, erodarea plajelor, valurile de căldură, inundațiile și alunecările de teren. În același timp, pot fi oferite informații și exemple concrete sau de succes în aplicarea instrumentelor disponibile în procesul de adaptare și atenuare ⁽²⁷⁾;

25. consideră că este esențială utilizarea Fondului social european **pentru a crea la nivel teritorial capacitatea și flexibilitatea necesare în gestionarea adaptării, atât în sectorul public, cât și în cel privat**. De exemplu, se cuvine consolidată guvernanta locală, pentru a integra strategiile de adaptare în politicile sectoriale respective sau pentru a favoriza elaborarea unei legislații regionale adecvate. Pe de altă parte, competențele de proiectare și de construcție ale sectorului privat trebuie corelate cu noile necesități impuse de politicile integrate și multidisciplinare ⁽²⁸⁾;

26. invită Comisia să perfecționeze și să dezvolte în continuare următoarele elemente, inclusiv pe baza experiențelor dobândite în urma execuției proiectelor individuale: (i) instrumente de inventariere, **pentru a dispune de date și informații geografice și la o scară utilă**, în sprijinul proceselor decizionale de la nivel local și regional; (ii) un **cadru de referință clar și comun pentru evaluarea vulnerabilității, efectelor și riscurilor**; și (iii) **orientări** pentru definirea strategiilor locale de adaptare în regiunile de coastă, care să țină seama de caracterul neapărat multidisciplinar al măsurilor și al aspectelor de guvernanta pe mai multe niveluri în aceste zone;

⁽²⁶⁾ CdR 118/2007 fin.

⁽²⁷⁾ Un exemplu de produs folosit în cadrul campaniei internaționale *Making Cities Resilient – My City is Getting Ready* www.unisdr.org/campaign este broșura *How To Make Cities More Resilient*, care se adresează în special cadrelor din administrația locală și care cuprinde o introducere structurată în problema reducerii riscului și în cea a capacității de reacție, dar care prezintă și exemple de bune practici și de instrumente disponibile în prezent.

⁽²⁸⁾ CdR 72/2009 fin.

27. consideră mai ales că este nevoie de **elaborarea unor indicatori de vulnerabilitate pentru regiunile de coastă și a unor instrumente bazate pe acești indicatori, pentru analiza vulnerabilității**. De asemenea, acești indicatori pot, împreună cu prognozele privind cronologia evenimentelor și cu indicarea capacității de adaptare, **să faciliteze identificarea și definirea priorităților de intervenție în teritoriu, astfel încât resursele să poată fi concentrate acolo unde este mai multă nevoie de ele**;

28. salută dezvoltarea platformelor informative precum CLIMATE-ADAPT, dar subliniază că se **cuvine îmbunătățit accesul utilizatorilor finali la conținut**, conform principiilor unui sistem partajat de informații referitoare la mediu (SPIM) ⁽²⁹⁾, de exemplu prin traducerea informațiilor într-un număr suficient de limbi. De asemenea, consideră că ar fi util să se ia în considerare crearea, în cadrul platformei, a unei **secțiuni destinate finanțării adaptării la nivel local și regional**, ca și a unei bănci de date privind investițiile;

29. semnalează că este important să se focalizeze mai mult eforturile pe cercetare, astfel încât aceasta **să răspundă mai bine nevoilor politicii teritoriale**, de exemplu prin punerea la punct a unor strategii de adaptare și a unor **măsuri economice eficiente, dat fiind că vor fi concepute pentru a răspunde unor realități locale și regionale specifice**. De asemenea, trebuie facilitată crearea sau – acolo unde există deja – consolidarea mecanismelor de dialog și/sau parteneriat între știință, politică și, pe cât posibil, societatea civilă, de exemplu prin **participarea comună la proiecte europene**;

30. confirmă ⁽³⁰⁾ că, **în cazul regiunilor de coastă este fundamentală coordonarea politicilor** adoptate, ca și focalizarea cercetării în sensul evaluării efectelor în zonele limitrofe sau transfrontaliere, **astfel încât problema să nu fie pur și simplu** transferată de la o unitate teritorială la alta. O abordare participativă în identificarea acestor măsuri și implicarea tuturor actorilor relevanți ar putea facilita implementarea **măsurilor coerente din perspectivă teritorială**;

31. consideră că costul adaptării și incapacitatea de a înțelege oportunitățile și beneficiile potențiale reprezintă un obstacol important în pregătirea strategiilor locale și mai ales în implementarea acestora. Ca atare, subliniază că **punerea la punct a instrumentelor prin care pot fi evaluate atât costurile, cât și beneficiile adaptării** poate impulsiona în mod eficient acele procese locale și regionale care stau la baza planificării și acțiunii la nivel teritorial și poate crea condițiile pentru definirea strategiilor mai eficiente din punct de vedere economic;

⁽²⁹⁾ Comunicarea Comisiei către Consiliu, Parlamentul European, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor – *Către un sistem partajat de informații referitoare la mediu (SPIM)* – COM(2008) 46 final.

⁽³⁰⁾ CdR 118/2007 fin.

32. este convins că – chiar în condițiile existenței capacităților, conștientizării și a unui suport științific suficient – lipsa resurselor financiare la nivel local și regional împiedică acțiunile eficiente. Cu toate acestea, consideră că trebuie stabilite modalități de **finanțare directă a măsurilor la nivel teritorial, prin intermediul unor instrumente de parteneriat**, precum, spre exemplu, LIFE+ și programul Orizont 2020, al unor **instrumente de piață** (cum ar fi plata pentru serviciile ecosistemelor sau beneficiile ce decurg din comercializarea cotelor de emisii), precum și al **instrumentelor fiscale** de tipul stimulentei;

33. subliniază că trebuie remediată flexibilitatea limitată a măsurilor de adaptare, de exemplu **acordând preferință strategiilor reversibile**, măsurilor „soft” în detrimentul celor „hard” (de exemplu, un sistem de alertă mai eficient mai degrabă decât mari lucrări marginale) sau **promovând dezvoltarea infrastructurii ecologice**, al cărei obiectiv de restaurare a habitatelor naturale stă la temelia unei abordări ecosistemice a adaptării;

34. în acest sens, arată că ICZM a devenit obligatoriu pentru statele membre din bazinul mediteranean, odată cu intrarea în vigoare, în martie 2011, a Protocolului la Convenția de la Barcelona privind managementul integrat al zonelor litorale ale Mării Mediterane și că acest protocol se referă în mod specific la utilizarea unei abordări ecosistemice, în vederea asigurării unei dezvoltări durabile a coastelor⁽³¹⁾. De asemenea, observă că strategia UE privind biodiversitatea⁽³²⁾ consideră **abordările ecosistemice ca alternative economice eficiente la soluțiile tehnologice de adaptare și atenuare**, motiv pentru care Comitetul așteaptă cu nerăbdare contribuția pe care viitoarea strategie europeană pentru infrastructură ecologică o poate aduce la procesul de adaptare în regiunile de coastă;

E. Contribuția instituțională a autorităților locale și regionale și cooperarea internațională

35. solicită Comisiei să-i **consulte în prealabil** pe reprezentanții autorităților locale și regionale, pentru a avea siguranța că

propunerea unei strategii europene pentru adaptare este conformă cu principiul proporționalității și că ea va acorda suficientă atenție și se va apleca în detaliu asupra nivelului local, mai ales în ceea ce privește regiunile cele mai vulnerabile, precum cele de coastă, insulele și zonele montane;

36. își exprimă convingerea că poate juca un **rol activ în dezvoltarea platformelor informative** precum CLIMATE-ADAPT și OURCOAST, mai ales pentru a contribui la focalizarea conținutului acestor platforme asupra nevoilor și specificului local, sporind astfel beneficiile pentru autoritățile locale și regionale rezultate din diseminarea acestor informații;

37. reiterează⁽³³⁾ că ar fi oportun să fie **consultat regulat cu privire la negocierile europene și internaționale privind clima** și, de aceea, solicită: (i) participarea sa într-un grup de lucru european privind adaptarea la schimbările climatice, care să se concentreze asupra zonelor cu handicapuri permanente, între care cel determinat de efectele schimbărilor climatice și, ca atare, asupra regiunilor de coastă, insulelor, zonelor de munte și regiunilor ultraperiferice; și (ii) acreditarea sa cu statut de observator pe lângă Comitetul pentru adaptare⁽³⁴⁾;

38. își exprimă convingerea că este nevoie de mai multă **solidaritate și interacțiune între regiuni, atât la nivel european, cât și internațional**, astfel încât să fie utilizate cunoștințele și experiențele dobândite de autoritățile locale și regionale în ceea ce privește procesul de adaptare la schimbările climatice. Ca atare, salută acele inițiative prin care se stabilesc angajamente comune de către administrațiile locale (precum *Durban Adaptation Charter*), care promovează parteneriate inovatoare (precum Abordarea teritorială a schimbărilor climatice⁽³⁵⁾) sau cele destinate creării unei rețele de împărtășire a experiențelor, de cooperare și de schimburi de tehnologii ecologice, cum este Centrul și rețeaua de tehnologie în domeniul climei⁽³⁶⁾.

Bruxelles, 10 octombrie 2012

Președintele
Comitetului Regiunilor
Ramón Luis VALCÁRCEL SISO

⁽³¹⁾ Agenția Europeană de Mediu (2010), *10 mesaje pentru 2010 – ecosisteme de coastă*.

⁽³²⁾ COM(2011) 244 final.

⁽³³⁾ CdR 269/2011 fin.

⁽³⁴⁾ Comitetul pentru adaptare (*Adaptation Committee*) a fost creat în cadrul Acordurilor de la Cancún pentru a acorda părților la Convenția CCNUSC asistență tehnică și îndrumare, a permite schimbul de cunoștințe și bune practici și a crea sinergii.

⁽³⁵⁾ *Territorial Approach to Climate Change – TACC*.

⁽³⁶⁾ *Climate Technology Centre and Network*: <http://unfccc.int/ttclear/jsp/CTCN.jsp>.

Avizul Comitetului Regiunilor — Strategii regionale specifice de combatere a schimbărilor climatice din UE pornind de la exemplul regiunilor montane

(2012/C 391/06)

COMITETUL REGIUNILOR

- observă că regiunile de munte sunt deosebit de sensibile la schimbările climatice și susține promovarea integrării adaptării la schimbările climatice într-un proiect mai amplu, de creștere a rezilienței individuale și colective, care să țină seama de toate punctele slabe pe plan ecologic, energetic și social, în mod inevitabil interconectate;
- observă că Uniunea Europeană este pe punctul de a se dota, în 2013, cu o strategie de adaptare și consideră că este esențial ca această strategie să aibă o dimensiune regională și locală, conform prevederilor articolului 174 TFUE. Este de dorit ca această strategie europeană privind adaptarea să cuprindă un capitol special dedicat regiunilor de munte;
- subliniază faptul că creșterea vulnerabilității zonelor montane preconizată pentru deceniile următoare reclamă intensificarea cercetării științifice și un sistem bun de schimb de informații. Este important ca fondurile destinate adaptării la schimbările climatice să fie prevăzute în mod expres în bugetul Uniunii Europene pentru perioada 2014-2020. Trebuie prevăzute politici de îmbunătățire a accesului și de furnizare de servicii de interes general în zonele deosebit de vulnerabile;
- subliniază că multe regiuni montane au început deja să elaboreze strategii de adaptare, impunându-se, de urgență, coordonarea obiectivelor și examinarea rezultatelor. Trebuie armonizate inițiativele – în prezent dispersate – din domeniul ecologic, care aparțin multor asociații, institute de cercetare și administrații din zonele montane.

Raportor

dl Luciano CAVERI (IT-ALDE), consilier al Regiunii Autonome Valle d'Aosta

Document de referință

Aviz din proprie inițiativă

I. RECOMANDĂRI POLITICE

COMITETUL REGIUNILOR

Considerații generale

1) observă că, în ultimii ani s-au acumulat în Uniunea Europeană o amplă literatură științifică, precum și numeroase documente politice și proiecte științifice care subliniază că regiunile de munte sunt deosebit de sensibile la schimbările climatice, întrucât pe o arie restrânsă se întâlnesc habitate diferite în ceea ce privește altitudinea, expunerea și influența curentelor atmosferice. Și Grupul interguvernamental privind schimbările climatice (*Intergovernmental Panel on Climate Change – IPCC*) consideră zonele de munte ca făcând parte dintre regiunile cu risc climatic major (*hot spot*). În plus, în Capitolul 13 din Agenda 21 (Summitul Pământului de la Rio, 1992), dedicat chiar regiunilor de munte, la punctul 4 se afirmă că acestea sunt „zonele cele mai sensibile la schimbările climatice” chestiune care este de actualitate și în contextul Conferinței Rio+20, din iunie 2012. Cele mai multe terenuri împădurite din Europa se află în zonele montane, funcționând așadar ca absorbant de carbon prin captarea unor mari cantități de CO₂. De asemenea, ele îmbunătățesc calitatea aerului, atenuând efectele negative ale poluării și oferă importante resurse de apă și peisagistice. Cu toate acestea, sunt zone sensibile la schimbările climatice. Zonele montane, alături de cele de coastă, atrag cei mai mulți turiști, date fiind caracteristicile lor climatice, biodiversitatea, bogăția peisajelor, resursele de apă, aspectele culturale, arhitectura, tradițiile și obiceiurile lor;

2) subliniază că schimbările climatice afectează toate zonele Uniunii Europene și, în fond, lumea întreagă, însă efectele lor concrete asupra unui anumit teritoriu și, prin urmare, pregătirile necesare și reacțiile la aceste efecte depind de o gamă largă de factori. Orice măsură de reacție la schimbările climatice trebuie deci să se adapteze la situațiile specifice ale diverselor teritorii. Autoritățile locale și regionale reprezentate în cadrul CoR sunt, de aceea, parteneri esențiali pentru elaborarea și punerea în aplicare a soluțiilor adecvate;

3) amintește că schimbările climatice și consecințele acestora reprezintă una dintre provocările principale cu care se vor confrunta autoritățile locale și regionale din Uniunea Europeană în anii care vor urma. În acest context, trebuie să se acorde prioritate absolută luării măsurilor necesare pentru a încerca limitarea, pe cât posibil, a creșterii temperaturii medii la nivel global (atenuare), dar și pregătirii, la diferite niveluri, în vederea acelor schimbări care sunt inevitabile (adaptare);

4) subliniază că zonele de munte, un tezaur de biodiversitate, sunt amenințate de schimbările climatice rapide: din totalul siturilor Natura 2000, 43 % se găsesc în zone de munte și

118 dintre cele 1 148 de specii enumerate în anexele II și IV ale directivei privind habitatele naturale sunt legate de mediul montan ⁽¹⁾;

5) evidențiază faptul că variațiile climatice greu de sesizat în zonele de câmpie se regăsesc amplificate în zonele montane și joacă un rol de diagnosticare timpurie a evoluției climatice pe scară largă, constituind o sursă de observație excepțională pentru cercetarea științifică și un banc de încercare pentru dezvoltarea și evaluarea politicilor de adaptare;

6) reafirmă că schimbările climatice se manifestă deja și provoacă: riscuri hidrogeologice sporite (aluvioni, alunecări de teren) și creșterea vulnerabilității persoanelor și a infrastructurilor, scăderea disponibilității apei mai ales în timpul verii (inclusiv în teritoriile învecinate nemontane), variații ale debitelor fluviilor (în regiunea alpină sunt așteptate creșteri de nivel pe cursurile apelor în timpul iernii și secete estivale mai frecvente), topirea ghețarilor (din 1850, ghețarii alpini au pierdut cca două treimi din volumul total, procesul fiind mult accelerat după 1985) reducerea permafrostului, scăderea duratei stratului de zăpadă în special la cote de sub 1 500 m, schimbări în frecvența avalanșelor, punerea în pericol a biodiversității și migrația plantelor și animalelor, modificări în structura turismului din perioada de vară și de iarnă și în producția de energie electrică, incertitudini cu privire la producția agricolă și pagube în silvicultură. Sensibilitatea mediului alpin la această evoluție climatică rapidă îl transformă într-o zonă de „handicap permanent”. Creșterea de temperatură înregistrată în ultimii 150 de ani în Alpi (+ 1,5 °C) reprezintă dublul mediei mondiale, de + 0,7 °C ⁽²⁾. Vulnerabilitatea resurselor hidrice alpine a fost analizată de Agenția Europeană de Mediu în 2009 ⁽³⁾;

7) subliniază că tradițiile și culturile de la munte sunt întemeiate pe noțiunea importantă de „conștientizare a limitelor și posibilităților mediului înconjurător”. Relația cu constrângerile fizice puternice din aceste zone a permis, de-a lungul timpului, elaborarea unor criterii rafinate de durabilitate și de utilizare rațională a resurselor. Aceste valori fundamentale pot fi integrate într-o viziune modernă cu ajutorul noilor tehnologii, generând o cunoaștere și modele de dezvoltare care ar fi de folos nu numai în zonele de munte, ci și în zonele de periferie, și care pot avea în multe cazuri valoare universală (precum modelul de parteneriat Rural/Urban, RURBAN – TCUM/EU DG REGIO);

⁽¹⁾ Agenția Europeană de Mediu (AEM), *Europe's ecological backbone: Recognising the true value of our mountains*, Raportul 6/2010.

⁽²⁾ JRC/OMC, *Impacts of Europe's changing climate*, Raport 4/2008: http://www.eea.europa.eu/publications/eea_report_2008_4.

⁽³⁾ AEM, *Regional climate change and adaptation. The Alps facing the challenge of changing water resources*, Raportul 8/2009.

8) insistă asupra faptului că schimbările climatice vor pune la încercare capacitatea noastră de adaptare mai mult decât oricare alt obstacol cu care s-a confruntat specia umană, însă ele constituie doar un indicator parțial al unei crize mai complexe, a mediului înconjurător și a umanității, care constă în:

- disponibilitatea resurselor naturale regenerabile (apă, păduri, resurse piscicole, pierderea de biomasă);
- scăderea calității și cantității bunurilor și serviciilor ecosistemice;
- reducerea biodiversității;
- vulnerabilitatea producției alimentare (costul ridicat al alimentelor determinat de consumul de energie fosilă, reducerea terenurilor arabile, dezechilibrul ciclurilor carbonului, azotului și fosforului);
- reducerea resurselor minerale disponibile;
- reducerea energiei fosile disponibile la preț redus (nivelul maxim al producției de petrol);
- poluarea aerului, a apei, a solului și acumularea deșeurilor care nu sunt biodegradabile;
- creșterea demografică și a fluxurilor de migrație (și din cauza schimbărilor climatice);

9) subliniază că aceste probleme vor provoca diverse reacții economice și sociale, în funcție de zonele geografice și, de aceea, regretă că unul dintre puținele proiecte care analizează impactul schimbărilor climatice asupra economiei europene, proiectul PESETA (2009) al Centrului Comun de Cercetare al Uniunii Europene (*Joint Research Centre – JRC*), nu ia în considerare regiunile de munte;

10) relevă faptul că, în Cartea albă privind adaptarea [COM(2009) 147 final], Comisia Europeană recunoaște faptul că efectele climatice variază de la o regiune la alta și că orice strategie de adaptare va putea funcționa doar cu condiția cooperării tuturor nivelurilor de guvernare. Adaptarea constituie un proces dinamic pe termen lung, care necesită relații strânse între decidenții politici, cercetători, specialiști, întreprinzători și administratori locali;

11) salută lansarea, în primăvara anului 2012, a consultării publice în vederea pregătirii Strategiei europene privind adaptarea, prevăzută pentru 2013, precum și instituirea platformei CLIMATE-ADAPT, instrument util pentru a reuni exemple de bune practici și pentru planificarea la nivel de regiune și de zonă urbană, care cuprinde și o secțiune dedicată regiunilor montane;

Obiective

12) susține promovarea integrării adaptării la schimbările climatice într-un proiect mai amplu, de creștere a rezilienței individuale și colective, care să țină seama de toate punctele slabe pe plan ecologic, energetic și social, în mod inevitabil interconectate;

13) observă că Uniunea Europeană este pe punctul de a se dota, în 2013, cu o strategie de adaptare și consideră că este esențial ca această strategie să aibă o dimensiune regională și locală, conform prevederilor articolului 174 TFUE. Este de dorit ca această strategie europeană privind adaptarea să cuprindă un capitol special dedicat regiunilor de munte;

14) de asemenea, este important ca strategia europeană de adaptare să cuprindă un capitol specific dedicat regiunilor ultra-periferice, ale căror constrângeri și particularități sunt recunoscute în articolul 349 TFUE;

15) subliniază faptul că creșterea vulnerabilității zonelor montane preconizată pentru deceniile următoare reclamă intensificarea cercetării științifice și un sistem bun de schimb de informații. Este important ca fondurile destinate adaptării la schimbările climatice să fie prevăzute în mod expres în bugetul Uniunii Europene pentru perioada 2014-2020;

16) solicită ca, în ceea ce privește noile puncte slabe generate de schimbările climatice, să fie prevăzute politici de îmbunătățire a accesului și de furnizare de servicii de interes general în zonele deosebit de vulnerabile;

17) subliniază că atenuarea schimbărilor climatice și resursele puse în slujba acestora trebuie să aibă prioritate față de adaptare. Dacă la nivel mondial nu se obțin reducerile considerabile de emisii de gaze cu efect de seră prevăzute de Convenția-cadru a Națiunilor Unite asupra schimbărilor climatice, va fi imposibil să se prevină creșterea în viitor a temperaturii globale, schimbările climatice și fenomenele climatice extreme care vor afecta comunitățile locale;

18) atrage atenția asupra faptului că este necesară conceperea unor acțiuni strâns interconectate pentru rezolvarea problemelor actuale și pentru gestionarea celor viitoare în sectoare care fac deja obiectul programării UE, cunoscut fiind faptul că multe dintre aceste decizii trebuie luate în considerare în cadrul sistemului democrației locale europene, conform principiului subsidiarității. De exemplu:

- a) atingerea eficienței energetice maxime în cazul clădirilor noi și reabilitarea celor existente;
- b) menținerea și sprijinirea modelelor de construcție specifice zonelor montane și rurale, prin elaborarea de planuri privind amenajarea teritoriului și resursele naturale, care să permită o dezvoltare urbanistică incompatibilă cu specula cu terenuri. Astfel se va evita degradarea peisajelor, a ecosistemelor, a habitatelor și a zonelor protejate actuale, precum și poluarea resurselor de apă și a solurilor, ceea ce va contribui la dezvoltarea unui turism responsabil și, în consecință, la menținerea populației în zonele montane;
- c) introducerea energiilor regenerabile în funcție de caracteristicile din teritoriu (solară termică și fotovoltaică, eoliană, hidroelectrică, biomasă) până când se ajunge la autosuficiență energetică, acolo unde este posibil; nevoia de planuri energetice regionale integrate, gestionarea capacităților hidroelectrice de pompare, în funcție de stocarea producției fotovoltaice;

- d) promovarea auditurilor energetice la nivelul localităților și al regiunilor;
- e) reducerea fluxurilor de energie și materiale în comunitățile locale, cu menținerea nivelului de trai (de exemplu, Societă 2000 W, ETH Zürich);
- f) reducerea producției de deșeuri și reciclare la maximum, stimularea producerii de compost din reziduuri menajere organice;
- g) reactivarea lanțurilor de aprovizionare locale: practicarea agriculturii și a creșterii animalelor la standarde ridicate, în vederea susținerii consumului la fața locului și a comerțului pentru turiști, sprijinind în mod specific agricultura de conservare (cu lucrări minime de cultivare a solului sau fără acestea), agricultura ecologică și creșterea ecologică a animalelor;
- h) gestionarea reglementată a pădurilor, în contextul recoltării de masă lemnoasă în scopuri energetice și pentru construcții, care să acorde atenție presiunilor exercitate de schimbările climatice; dimensionarea instalațiilor de producție a căldurii pe bază de biomasă astfel încât să nu se depășească productivitatea forestieră anuală; menținerea pădurii de protecție; sprijinirea silviculturii durabile, în vederea producției de lemn și biomasă, ca resursă economică a acestor zone;
- i) limitarea drastică a utilizării terenurilor pentru construcții și infrastructură;
- j) reducerea nevoii de mobilitate prin consolidarea rețelilor informatice și a TIC, a serviciilor informatizate și a muncii la distanță (care ar permite și repopularea zonelor de munte părăsite și o mai bună exploatare din punct de vedere turistic);
- k) promovarea turismului responsabil și durabil din punctul de vedere al mediului; înființarea unui observator european al turismului, dezvoltarea agroturismului;
- l) promovarea unei economii ecologice și a inovării în mediul montan: energie, electronică, sisteme de control și de monitorizare, cercetare științifică și centre de formare universitară;
- m) formare și cultură: sensibilizarea publicului cu privire la caracterul urgent al abordării schimbărilor climatice este esențială pentru punerea în aplicare a unor politici bune în domeniu și pentru strategia de adaptare; în acest scop, va trebui promovată răspândirea temelor legate de mediu în programele școlare și prin activități de informare a publicului, precum înființarea de „ghișee pentru adaptare” regionale, care să elaboreze strategii adecvate contextului local și să asigure informarea cetățenilor. Un exemplu: *Victorian Centre for Climate Change Adaptation Research* din Australia (VCCCAR – www.vcccar.org.au), care integrează la scară locală cea mai amplă politică națională elaborată de *National Climate Change Adaptation Research Facility* (NCCARF – www.nccarf.edu.au);
- n) programe de protecție civilă și prevenire a riscurilor legate de mediu, prin infrastructuri, sisteme de prevenire și de avertizare meteorologice, schimb rapid de informații cu publicul, exerciții de prevenire a daunelor și de salvare a persoanelor;
- 19) subliniază că multe regiuni montane au început deja să elaboreze strategii de adaptare, impunându-se, de urgență, coordonarea obiectivelor și examinarea rezultatelor. Trebuie armonizate inițiativele – în prezent dispersate – din domeniul ecologic, care aparțin multor asociații, institute de cercetare și administrații din zonele montane;
- 20) solicită monitorizarea rezultatelor obținute, prin elaborarea unor indicatori de eficiență a acțiunilor și prestațiilor și a unei bănci de date unificate, în vederea consultării proiectelor și a cadastrului energetic;
- 21) conchide, cu referire la cauzele și efectele schimbărilor climatice, că acestea trebuie abordate la toate nivelurile, în multe comunități geografice diferite și la scară globală. Trebuie precizat în special că, de obicei, comunitățile cele mai sărace de pe planetă sunt primele afectate de schimbările climatice și necesită un sprijin deosebit. Resursele Uniunii Europene și ale statelor membre trebuie alocate în scopuri de atenuare și de adaptare, conform priorităților identificate în strategiile convenite și în tratatele internaționale, și utilizate la nivelul la care își vor dovedi cel mai bine eficiența. Din acest motiv, autoritățile locale și regionale trebuie implicate în definirea acțiunilor de atenuare a schimbărilor climatice și de adaptare la acestea, astfel încât să se profite la maximum de competențele și experiența lor, precum și de proximitatea lor față de cetățeni.

Bruxelles, 10 octombrie 2012

Președintele
Comitetului Regiunilor
Ramón Luis VALCÁRCEL SISO

III

(Acte pregătitoare)

COMITETUL REGIUNILOR

A 97-A SESIUNE PLENARĂ DIN 8, 9 ȘI 10 OCTOMBRIE 2012**Avizul Comitetului Regiunilor — Noul cadru financiar multianual pentru perioada de după 2013**

(2012/C 391/07)

COMITETUL REGIUNILOR

- avertizează în privința unui scenariu care ar duce la amânarea până după începutul lui 2013 a acordului privind cadrul financiar multianual (CFM);
- insistă asupra faptului că o foarte mare parte din investițiile publice în statele membre depind de fondurile structurale și amintește angajamentele luate în cadrul Pactului pentru creștere economică și locuri de muncă, încheiat cu ocazia Consiliului European din 28 și 29 iunie 2012;
- susține, pe baza actualizării propunerii Comisiei din 6 iulie 2012, solicitarea Parlamentului European ca viitorul buget să reprezinte 1,14 % din VNB al UE (inclusiv costurile aderării Croației);
- regretă că marea majoritate a subiectelor din cadrul de negociere al Consiliului, inclusiv orice formă de condiționalitate macroeconomică, constituie subiecte care trebuie adoptate prin codecizie, și nu prin procedura de aprobare;
- dezaproabă faptul că metoda de repartizare a alocărilor naționale și ratele de plafonare în ceea ce privește politica de coeziune și de dezvoltare rurală sunt incluse în cadrul de negociere al Consiliului; consideră că este vorba nu numai despre un domeniu de codecizie, ci și despre un domeniu de consultare obligatorie a CoR și își rezervă dreptul de a se adresa Curții de Justiție a Uniunii Europene, în cazul în care Comisia Europeană nu prezintă o propunere legislativă asupra căreia Comitetul să aibă posibilitatea de a se pronunța;
- salută metoda actuală de negociere a Consiliului prin care componentele cheltuieli și resurse din cadrul de negociere sunt abordate în comun și își reafirmă sprijinul pentru cele două noi resurse proprii propuse de Comisie, cea bazată pe TVA și noua taxă pe tranzacțiile financiare (TTF);
- susține fără rezerve propunerea Consiliului de transformare a politicii de coeziune în subrubrică, mai curând decât într-un subplafon și își reiterează solicitarea de majorare a bugetelor alocate politicii de coeziune (un nivel cel puțin egal cu cel din perioada 2007-2013), precum și sprijinul acordat creării unei noi categorii de regiuni denumite „de tranziție”;
- salută propunerea Consiliului de integrare a programelor Galileo, ITER și GMES în rubrica 1 a cadrului financiar multianual și își reiterează solicitarea ca Fondul european de ajustare la globalizare (FEG) să fie menținut și integrat în CFM.

Raportor general

Mercedes BRESSO (IT-PSE), membră a Consiliului regional Piemont

Documente de referință

Propunere modificată de regulament al Consiliului de stabilire a cadrului financiar multianual pentru perioada 2014-2020

COM(2012) 388 final

Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor – O agendă de simplificare pentru CFM pentru perioada 2014-2020

COM(2012) 42 final

I. RECOMANDĂRI POLITICE**COMITETUL REGIUNILOR**

1. ia notă de publicarea de către Comisie, la 6 iulie 2012, a propunerii sale modificate de regulament al Consiliului de stabilire a cadrului financiar multianual pentru perioada 2014-2020, care ține seama de luarea în considerare a aderării Croației și de calculele făcute pe baza celor mai recente statistici (2007-2009);

2. salută adoptarea în sesiunea plenară a Parlamentului European, la 13 iunie 2012, a unei rezoluții privind cadrul financiar multianual și resursele proprii și își exprimă satisfacția că se pune accent pe faptul că bugetul UE este efectiv în proporție de 94 % un buget de investiții, iar cheltuielile sale administrative sunt, la rândul lor, foarte scăzute; subliniază efectele multiplicatoare și efectul de pârgie legate de aceste investiții prin intermediul cofinanțării private și publice la nivel local, regional și național, și insistă asupra rolului de neînlocuit jucat de bugetul UE, ca resursă publică stabilă multianuală, în susținerea creșterii economice și a ocupării forței de muncă;

Negocieri interinstituționale aflate în curs de desfășurare

3. se declară extrem de îngrijorat de evoluția din prezent a negocierilor în cadrul Consiliului cu privire la suma totală a cadrului financiar multianual (CFM), la conținutul politicilor și la resurse, evoluție care ar putea compromite inclusiv menținerea fondurilor pentru cele trei categorii de regiuni definite în cadrul politicii de coeziune. Speră așadar că se va putea ajunge la un rezultat pozitiv până la summitul extraordinar al UE din 22-23 noiembrie 2012; aceasta ar putea permite depășirea blocajelor dintre cei doi colegiitori și deci evitarea unei întârzieri care s-ar putea dovedi dăunătoare pentru Uniunea Europeană, precum și punerea fără întârziere în practică a Strategiei Europa 2020 pentru o creștere inteligentă, durabilă și favorabilă incluziunii;

4. sub acest aspect, subliniază lipsa manifestă de coerență între angajamentele luate de statele membre în cadrul Pactului pentru creștere economică și locuri de muncă, încheiat cu ocazia Consiliului European din 28 și 29 iunie 2012, și unele dintre pozițiile adoptate în cursul negocierilor;

5. amintește că gravitatea crizei economice și sociale care afectează UE impune demararea urgentă a programării în 2014, doar astfel fiind posibil aportul de fonduri europene, esențiale pentru realizarea de investiții în statele membre, în regiuni și orașe;

6. scoate în evidență reducerea bugetului UE în raport cu bugetele naționale, în condițiile extinderii atribuțiilor și sarcinilor conferite Uniunii prin Tratatul de la Lisabona, în special în domeniile afacerilor externe [articolul 27 alineatul (3) TUE], schimbărilor climatice (articolul 191 TFUE), energiei (articolul 194 TFUE), sportului (articolul 165 TFUE), spațiului (articolul 189 TFUE), turismului (articolul 195 TFUE) și protecției civile (articolul 196 TFUE);

7. insistă asupra faptului că o foarte mare parte din investițiile publice în statele membre depind de fondurile structurale care, în 13 state membre, reprezintă peste 30 % din investițiile publice, iar în 6 state membre, peste 60 %;

8. recunoaște că tratatele (articolul 312 TFUE) prevăd dispoziții specifice pentru cazul în care CFM nu este adoptat înainte de a expira, la sfârșitul lui 2013, temeiul legal al tuturor programelor de cheltuieli multianuale ale UE, cu excepția primului pilon al politicii agricole comune (PAC). Subliniază că, printre aceste dispoziții specifice ale Tratatului, se numără obligația legală pentru reprezentanții autorității bugetare de a continua negocierea. Insistă totuși asupra faptului că opțiunile constând fie în adoptarea de noi programe sectoriale fără regulament CFM, fie în prelungirea duratei programelor existente s-ar dovedi extrem de complicate;

9. avertizează în privința unui scenariu care ar duce la amânarea până după începutul lui 2013 a acordului privind CFM, în măsura în care astfel ar fi imposibile programarea și alocarea fondurilor din cadrul strategic comun după 2014, cu un impact negativ asupra coeziunii economice, sociale și teritoriale europene; consideră că o amânare a acordului privind CFM până după începutul lui 2013 ar pune sub semnul întrebării și perioada de programare 2014-2020 prevăzută până în prezent de Comisia Europeană, de Parlamentul European și de Consiliu și ar implica, printre altele, reevaluarea opțiunii propuse inițial de CoR, și anume o perioadă de programare de 5+5 ani, după o perioadă de tranziție de unul sau doi ani;

10. își reafirmă poziția anterioară, conform căreia UE trebuie să dispună de un buget credibil de cel puțin 1 %, astfel încât să poată realiza obiectivele majore europene, în concordanță cu obiectivele Strategiei Europa 2020 și cu nevoile de la nivel local și regional; reamintește faptul că, în 2000, Consiliul a stabilit plafonul resurselor proprii la 1,29 % din VNB în ceea ce privește creditele de angajament și la 1,23 % în ce privește creditele de plată; subliniază că, de atunci, discrepanța dintre plafonul resurselor proprii și cele ale CFM a continuat să se adâncească, ajungând la 25 %; de asemenea, insistă asupra faptului că CFM stabilește doar niveluri maxime de cheltuieli, în vreme ce bugetul anual al UE nu a atins vreodată nici pe departe aceste niveluri, atât sub aspectul creditelor de angajament, cât și al creditelor de plată; prin urmare, pe baza actualizării propunerii Comisiei din 6 iulie 2012, susține solicitarea Parlamentului European ca viitorul buget să reprezinte 1,14 % din VNB al UE (inclusiv costurile aderării Croației);

11. salută faptul că cadrul de negociere din 18 septembrie 2012, s-a eliminat propunerea de a se încheia programul de ajutor alimentar acordat persoanelor celor mai defavorizate; în același timp, deplânge lipsa de claritate cu privire la chestiunea bugetului acordat acestuia și își reafirmă poziția în favoarea menținerii programului în cadrul rubricii 2 din CFM;

12. salută unele aspecte ale documentului de discuție al Președinției cipriote (30 august 2012), dar nutrește unele preocupări în legătură cu propunerile de dezbatere pe tema politicii de coeziune, în special în ceea ce privește eligibilitatea, domeniul de aplicare și dimensiunile „plaselor de siguranță” pentru regiuni și statele membre, declarându-se împotriva ajustării disproporționate în cazul regiunilor de tranziție și al celor mai dezvoltate;

Domenii ale codeciziei

13. regretă că marea majoritate a subiectelor din cadrul de negociere al Consiliului (versiunea din 19 iunie 2012), în special la punctele 21-47 și 53-78, sunt subiecte care trebuie adoptate prin codecizie, și nu prin procedura de aprobare și subliniază că PE trebuie implicat plenar în negocierea aflată în desfășurare;

14. dezaprobă faptul că metoda de repartizare a alocărilor naționale și ratele de plafonare în ceea ce privește politica de coeziune și de dezvoltare rurală sunt incluse în cadrul de negociere al Consiliului (punctele 30-45), dar nu apar în proiectul de regulament privind dispozițiile comune celor cinci fonduri acoperite de cadrul strategic comun; de asemenea, este surprins de faptul că la punctul 35 din cadrul de negociere din 18 septembrie 2012 se atribuie obiectivelor Strategiei Europa 2020 o funcție de repartizare a fondurilor structurale între statele membre. Acest lucru ridică întrebarea dacă aceste obiective reprezintă cu adevărat necesitățile de dezvoltare ale regiunilor și, de asemenea, ridică semne de întrebare considerabile în ce privește guvernanta și metodologia, cu atât mai mult cu cât această funcție de redistribuire, cu siguranță, nu era prevăzută în momentul stabilirii lor, în 2010;

15. consideră că, în temeiul articolului 177 din TFUE, este vorba nu numai despre un domeniu de codecizie, ci și despre un domeniu de consultare obligatorie a CoR și că, prin urmare, în vederea apărării prerogativelor sale, așa cum sunt definite la articolul 263 alineatul (3) din TFUE, CoR va evalua cu atenție cadrul juridic al acestei chestiuni și, în cazul în care Comisia Europeană nu prezintă o propunere legislativă asupra căreia CoR să aibă posibilitatea de a se pronunța, își rezervă dreptul de a se adresa Curții de Justiție a Uniunii Europene;

16. ca urmare a avizelor sale adoptate de la începutul anului 2012 cu privire la diferite propuneri legislative ale Comisiei Europene, își reafirmă sprijinul acordat:

a. în ceea ce privește subrubrica 1b și fondurile din cadrul strategic comun (CSC): propunerii de constituire a unei noi categorii de regiuni denumite „de tranziție”, precum și necesității de a se lua în considerare situația specifică și unică a regiunilor ultraperiferice în materie de acces la finanțare, conform prevederilor articolului 349 din TFUE (punctul 25 din cadrul de negociere), pragului de 300 km pentru cooperarea teritorială europeană, cu excepția regiunilor ultraperiferice, cărora nu li se aplică criteriul distanței (punctul 27, *ibid.*), creării unei „plase de siguranță” pentru regiunile care nu se vor mai încadra în obiectivul de convergență echivalent cu cel puțin două treimi din fondurile ce le-au fost alocate pentru perioada 2007-2013 (punctul 44, *ibid.*), propunerilor Comisiei Europene cu privire la rata cofinanțării, lăsând deoparte creșterea de 85 % pentru programele vizând obiectivul „cooperare teritorială europeană”, precum și creșterii de la 50 % la 85 % a ratei de cofinanțare aplicate cooperării interregionale în regiunile ultraperiferice (punctul 46, *ibid.*), menținerii programului de acordare de ajutoare alimentare celor mai defavorizați la rubrica 2 din CFM, mai degrabă decât includerea acestuia în sfera de acțiune a Fondului social european, la rubrica 1 (punctul 48, *ibid.*), stabilirii unei rate de cofinanțare majorate cu 10 puncte procentuale pentru statele membre care se confruntă cu dificultăți bugetare temporare (punctul 47, opțiunea a, *ibid.*), creării unui CSC pentru cele trei fonduri structurale și de coeziune, FEADR și FEPAM (punctul 65, *ibid.*), ratelor de prefinanțare de 2 % în 2014, 3 % în 2015 și 3 % în 2016 (punctul 75, *ibid.*), precum și eligibilității TVA nerecuperabile pentru o contribuție a fondurilor din cadrul CSC (punctul 78, opțiunea c, *ibid.*);

b. în ceea ce privește rubrica 2: unei convergențe mai rapide și unui calendar precis al convergenței dintre statele membre (punctul 53, *ibid.*), unei plafonări a ajutoarelor directe la 200 000 EUR în loc de 300 000 EUR, care să includă componenta ecologică și o diminuare progresivă începând de la 100 000 EUR în loc de 200 000 EUR (punctul 54, *ibid.*), unei rate de 30 % pentru componenta ecologică (punctul 56, *ibid.*), opțiunii pentru transferuri bugetare dinspre primul pilon către cel de-al doilea (punctul 57, *ibid.*), respingând însă orice transfer în sens invers, dată fiind nevoia de reechilibrare bugetară între cei doi piloni ai PAC (punctul 58, *ibid.*), introducerii regiunilor în tranziție în regulamentul privind dezvoltarea rurală (punctul 62, *ibid.*), declarându-se însă împotriva creării unei noi rezerve, după cum s-a propus, pentru crizele din sectorul agricol (punctul 64, *ibid.*);

17. reamintește, în ce privește fondurile alocate obiectivului de cooperare teritorială europeană, propunerea sa ca aceste fonduri să fie distribuite unor programe de cooperare, și nu statelor membre. Prin urmare, propune revizuirea punctului 40 din cadrul de negociere din 18 septembrie 2012, cu atât mai mult cu cât situația negocierilor actuale, vizând doar repartizarea pentru componentele privind cooperarea transfrontalieră și transnațională, duce la considerarea cooperării interregionale ca fiind o rămășiță a celorlalte două;

18. susține propunerea recurgerii mai susținute la împrumuturi, mai curând decât la subvenții nerambursabile, cum se întâmplă de cele mai multe ori, în vederea stimulării implicării beneficiarilor. De asemenea, consideră că sumele provenite din rambursarea împrumuturilor ar trebuie repuse apoi la dispoziție prin utilizarea fondurilor revolving;

Noi resurse proprii

19. își reafirmă dorința de a se trece la o reformă a sistemului actual de resurse proprii prin care să se reducă contribuțiile directe ale statelor membre la bugetul UE, crescând în același timp resursele proprii ale UE disponibile pentru soluționarea provocărilor viitoare ⁽¹⁾, și să se răspundă necesității de eliminare a corecturilor financiare actuale și a exceptărilor, considerând așadar că, din nevoia de transparență, echilibru și durabilitate, noul cadru financiar multianual trebuie neapărat, după cum a declarat Parlamentul European, să se întemeieze pe un acord cu privire la noi resurse proprii;

20. salută metoda actuală de negociere a Consiliului prin care componentele *cheltuieli* și *resurse* din cadrul de negociere sunt abordate în comun și își reafirmă sprijinul pentru cele două noi resurse proprii propuse de Comisie, cea bazată pe TVA și noua taxă pe tranzacțiile financiare (TTF);

21. în acest sens, îndeamnă unele state membre să nu își penalizeze populațiile, întreprinderile și autoritățile locale și regionale prin refuzul de a accepta noua taxă pe tranzacțiile financiare, întrucât refuzul lor va duce la punerea în aplicare a unei cooperări consolidate și la crearea unei Europe bugetare cu două viteze;

22. consideră că, în condițiile unei cooperări consolidate, o TTF poate servi ca bază, din punct de vedere juridic, pentru o nouă resursă proprie a UE și că țările participante ar putea transfera către bugetul UE o parte a încasărilor lor. Acest transfer va trebui însă să reducă în egală măsură contribuția lor la buget pe baza VNB, fără modificarea regulilor aplicate la calculul contribuțiilor naționale ale țărilor neparticipante;

23. își reafirmă sprijinul pentru simplificarea sistemului extrem de complex de reduceri și de măsuri corective și pentru înlocuirea sistemului actual de reduceri cu un mecanism general de corectare;

⁽¹⁾ A se vedea punctul 65 din Avizul Comitetului Regiunilor intitulat „Noul cadru financiar multianual post-2013”, adoptat în cea de-a 93-a sesiune plenară, din 14 și 15 decembrie 2011.

Condiționalitatea macroeconomică

24. este uimit de faptul că așa-numita modificare „tehnică” a regulamentului Consiliului de către Comisia Europeană include un element de o importanță fundamentală, precum extinderea condiționalității macroeconomice de la un singur fond, cel de coeziune, la toate cele cinci fonduri acoperite de cadrul strategic comun (a se vedea articolul 8 din proiectul de regulament modificat);

25. își reafirmă opoziția clară și fermă la orice formă de condiționalitate macroeconomică și consideră nerelevantă opțiunea de extindere la toate rubricile bugetare, cerută de anumite state membre;

26. amintește că este vorba despre un domeniu al codeciziei care trebuie clarificat în cadrul regulamentului privind dispozițiile comune celor cinci fonduri acoperite de CSC;

Structura, durata, și flexibilitatea cadrului financiar multianual

27. susține fără rezerve propunerea Consiliului de transformare a politicii de coeziune în subrubrică, mai curând decât într-un subplafon, dar insistă pentru ca mecanismul Conectarea Europei (MCE) să nu fie inclus în acest subrubrică, dată fiind natura sa diferită, și regretă în continuare că nu s-a profitat de ocazia de a regrupa într-o singură rubrică toate finanțările UE în favoarea dezvoltării teritoriale (adică cele cinci fonduri ale cadrului strategic comun);

28. își reînnoiește solicitarea de flexibilitate în cadrul fiecărei rubrici și de creare a unei rezerve de flexibilitate pentru a primi creditele sau marjele neutilizate până la jumătatea perioadei, în loc să fie returnate statelor membre; consideră că o asemenea rezervă de flexibilitate ar putea servi, printre altele, ca instrument în cadrul intervențiilor macroeconomice și financiare, permițând anticiparea șocurilor asimetrice în interiorul Uniunii Europene;

29. evidențiază din nou faptul că propunerea supusă examinării prevede efectuarea în 2016 a unei „evaluări” a punerii în aplicare a cadrului financiar multianual și reafirmă că, în locul acesteia, ar trebui să se treacă la o revizuire completă la jumătatea perioadei în 2017 (din care ar face parte evaluarea propusă);

Plafonarea angajamentelor și plăților

30. cu privire la principalele subrubrici din CFM, își reafirmă:

- a. sprijinul acordat propunerilor Comisiei Europene referitoare la mecanismul Conectarea Europei (50 de miliarde EUR), la programul Orizont 2020 (80 de miliarde EUR), la primii doi piloni ai PAC (372 de miliarde EUR, la aceleași prețuri), la programul Europa Creativă (1,6 miliarde EUR) și la instrumentele de finanțare a acțiunii externe a UE (70 de miliarde EUR);

b. solicitarea de majorare a bugetelor alocate politicii de coeziune (un nivel care să fie cel puțin egal, în termeni constanți, cu cele prevăzute de perspectivele financiare 2007-2013), Fondului european pentru pescuit și afaceri maritime (FEPAM) și programului LIFE, precum și solicitarea de reechilibrare bugetară între cei doi piloni ai PAC în favoarea dezvoltării rurale;

Programe în afara cadrului financiar multianual

31. își reiterează solicitarea ca Fondul european de ajustare la globalizare (FEG) să fie menținut și integrat în CFM, dar, ca și Parlamentul European, insistă ca, în virtutea caracterului său neprogramabil, acest fond să fie inclus în buget peste plafonul liniei bugetare vizate. De asemenea, se opune extinderii domeniului său de aplicare la compensarea efectelor acordurilor comerciale bilaterale sau multilaterale asupra activității agricole (punctul 95, *ibid.*);

32. salută propunerea Consiliului de integrare a programelor Galileo, ITER și GMES în rubrica 1 a cadrului financiar multianual (anexa 1, *ibid.*), după cum a solicitat în avizul său privind noul cadru financiar multianual post-2013;

33. insistă să fie transferate în CFM și sumele care corespund mecanismelor de rezervă sus-menționate;

Programul de simplificare

34. consideră că, pentru moment, chestiunea referitoare la o calitate mai bună a cheltuielii, susținută de statele membre și de Parlamentul European deopotrivă, nu primește un răspuns satisfăcător, întrucât aceasta constă în adăugare unor noi proceduri de control și audit, într-o complexitate sporită a procedurilor,

într-un accent exagerat asupra performanței și a absorbției cantitative, în detrimentul calității strategiilor, conducând în cele din urmă la mai multă centralizare, ceea ce penalizează nivelurile de guvernare inferioare față de nivelurile superioare;

35. speră ca comunicarea privind calitatea cheltuielilor, anunțată de Comisie, să permită o diferențiere a contabilizării cheltuielilor publice pentru investiții în contextul Pactului de stabilitate;

36. se ridică împotriva recursului excesiv din partea Comisiei la acte delegate, cum ar fi cele propuse în cazul acțiunilor orientative din cadrul strategic comun; acest lucru ar exclude CoR din procedura consultativă și decizională europeană, în situații în care poate fi vorba de domenii esențiale pentru autoritățile locale și regionale;

37. în schimb, se declară întru totul de acord cu Comisia Europeană cu privire la faptul că simplificarea la nivelul UE nu va atinge eficiența maximă decât dacă este însoțită de eforturi depuse în paralel la nivel național și subnațional, subliniind totodată că eforturile cele mai mari trebuie depuse la nivel național;

38. salută raționalizarea programelor propuse în cadrul financiar multianual, în special reducerea numărului de programe financiare propuse și regruparea programelor și subprogramelor în numeroase domenii;

39. pledează în favoarea unei mai mari implicări a Băncii Europene de Investiții în punerea în aplicare a proiectelor finanțate din fonduri structurale.

II. RECOMANDĂRI DE AMENDAMENTE

Amendamentul 1

COM(2012) 388 final.

Considerentul 3

Textul propus de Comisie	Amendamentul CoR
Sunt necesare instrumente speciale, precum rezerva pentru ajutoare de urgență, Fondul de solidaritate al Uniunii Europene, instrumentul de flexibilitate, Fondul european de ajustare la globalizare, rezerva pentru crize în sectorul agricol și marja de rezervă, pentru a permite Uniunii să reacționeze în cazul unor împrejurări neprevăzute specifice sau pentru a permite finanțarea unor cheltuieli clar identificate care nu ar putea fi finanțate în limitele plafoanelor disponibile pentru una sau mai multe rubrici stabilite în cadrul financiar. Prin urmare, sunt necesare dispoziții specifice pentru a prevedea posibilitatea de a înscrie în buget credite de angajament peste plafoanele stabilite în cadrul financiar în cazul în care este necesară utilizarea instrumentelor speciale.	Sunt necesare instrumente speciale, precum rezerva pentru ajutoare de urgență, Fondul de solidaritate al Uniunii Europene, instrumentul de flexibilitate, Fondul european de ajustare la globalizare, rezerva pentru crize în sectorul agricol și marja de rezervă, pentru a permite Uniunii să reacționeze în cazul unor împrejurări neprevăzute specifice sau pentru a permite finanțarea unor cheltuieli clar identificate care nu ar putea fi finanțate în limitele plafoanelor disponibile pentru una sau mai multe rubrici stabilite în cadrul financiar. Prin urmare, sunt necesare dispoziții specifice pentru a prevedea posibilitatea de a înscrie în buget credite de angajament peste plafoanele stabilite în cadrul financiar în cazul în care este necesară utilizarea instrumentelor speciale.

Expunere de motive

În măsura în care FEG (Fondul european de ajustare la globalizare) trebuie integrat în CFM, iar la crearea unei rezerve pentru crize în sectorul agricol trebuie să se renunțe în favoarea unei adevărate reglementări, aceste două instrumente financiare trebuie scoase de pe listă.

Amendamentul 2

COM(2012) 388 final

Articolul 8

Textul propus de Comisie	Amendamentul CoR
În cazul ridicării unei suspendări a angajamentelor bugetare referitoare la Fondul european de dezvoltare regională, Fondul social european, Fondul de coeziune, Fondul european agricol pentru dezvoltare rurală și Fondul european pentru pescuit și afaceri maritime în contextul condiționalităților macroeconomice legate de coordonarea politicilor economice ale statelor membre unei proceduri de deficit public excesiv, Consiliul hotărăște, în conformitate cu tratatul și în concordanță cu actul de bază relevant, un transfer al angajamentelor suspendate către exercițiile următoare. Angajamentele suspendate ale exercițiului n nu pot fi reportate în buget mai târziu de exercițiul n+2.	În cazul ridicării unei suspendări a angajamentelor bugetare referitoare la Fondul european de dezvoltare regională, Fondul social european, Fondul de coeziune, Fondul european agricol pentru dezvoltare rurală și Fondul european pentru pescuit și afaceri maritime în contextul condiționalităților macroeconomice legate de coordonarea politicilor economice ale statelor membre unei proceduri de deficit public excesiv, Consiliul hotărăște, în conformitate cu tratatul și în concordanță cu actul de bază relevant, un transfer al angajamentelor suspendate către exercițiile următoare. Angajamentele suspendate ale exercițiului n nu pot fi reportate în buget mai târziu de exercițiul n+2.

Expunere de motive

Dispozițiile privind condiționalitățile macroeconomice trebuie să se refere în continuare doar la Fondul de coeziune, cum s-a întâmplat de altfel încă de la crearea sa.

Bruxelles, 9 octombrie 2012

Președintele
Comitetului Regiunilor
Ramón Luis VALCÁRCEL SISO

Avizul Comitetului Regiunilor — Programul pentru competitivitatea întreprinderilor și întreprinderile mici și mijlocii (2014-2020)

(2012/C 391/08)

COMITETUL REGIUNILOR

- salută propunerea Comisiei Europene de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de instituire a unui program pentru competitivitatea întreprinderilor și întreprinderile mici și mijlocii (2014-2020), pentru că reprezintă un angajament în direcția recunoașterii competitivității ca factor fundamental și prioritar în asigurarea unei creșteri economice susținute și a mai multor locuri de muncă în UE;
- atrage atenția asupra numeroaselor inițiative existente luate de autoritățile locale și regionale din toate statele membre, de exemplu centre locale pentru întreprinderile mici, microcredite acordate de autoritățile locale sau regionale sau consultanța gratuită din partea unor experți cu privire la înființarea micilor întreprinderi, care oferă adesea baza pentru demararea cu succes a unei microîntreprinderi;
- atrage atenția asupra nevoilor tinerilor întreprinzători, pentru care demararea unei întreprinderi reprezintă adesea singura posibilitate de dezvoltare profesională și care sunt dispuși să-și asume riscuri cu privire la o anumită activitate, extinzând-o adesea pe piața europeană. Acești întreprinzători au potențialul de a fi competitivi pe piețele globale;
- observă că ajungerea la o competitivitate în plan global este posibilă numai prin eliminarea neajunsurilor de pe piața europeană, din cauza cărora IMM-urile Europei sunt mai puțin capabile să concureze cu omoloagele lor din alte părți ale lumii. IMM-urile trebuie să joace un rol mai important în punerea în aplicare a proiectelor UE, iar poziția lor ar trebui îmbunătățită în raport cu întreprinderile mari, care sunt adesea contractanții generali pentru asemenea proiecte. În acest scop, subliniază importanța asocierii IMM-urilor în rețele de întreprinderi.

Raportor

dl Witold KROCHMAL (PL-AE), membru al Consiliului local Wołów

Document de referință

Propunere de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de instituire a unui program pentru competitivitatea întreprinderilor și întreprinderile mici și mijlocii (2014-2020)

COM(2011) 834 final

I. RECOMANDĂRI POLITICE**COMITETUL REGIUNILOR**

1. salută propunerea Comisiei Europene de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de instituire a unui program pentru competitivitatea întreprinderilor și întreprinderile mici și mijlocii (2014-2020), pentru că reprezintă un angajament în direcția recunoașterii competitivității ca factor fundamental și prioritar în asigurarea unei creșteri economice susținute și a mai multor locuri de muncă în UE;

2. consideră că regulamentul propus vine în completarea inițiativelor anterioare ale CE din cadrul Strategiei Europa 2020; recunoaște rolul jucat de IMM-uri în sistemul economic al UE și este conștient de neajunsurile și de caracterul turbulent al mediului antreprenorial pentru IMM-uri, care poate încetini sau chiar limita dezvoltarea întreprinderilor și creșterea competitivității lor;

3. subliniază că poziția CoR se sprijină pe rezultatele anchetei „Regiuni și orașe care favorizează activitatea IMM-urilor” ⁽¹⁾, desfășurată în rândul autorităților locale și regionale de către Platforma de monitorizare a Strategiei Europa 2020 a Comitetului;

4. recunoaște că statele membre și regiunile poartă cea mai mare parte a răspunderii pentru rezolvarea neajunsurilor pieței, dar consideră că UE poate fi de ajutor în anumite domenii, prin promovarea bunelor practici, asigurarea funcționării eficiente a pieței unice și îmbunătățirea condițiilor mediului de afaceri, așa încât întreprinderile, inclusiv IMM-urile, să poată concura durabil la scară globală, ceea ce presupune un efort în direcția unei economii cu emisii reduse de dioxid de carbon și eficiente din punctul de vedere al resurselor;

5. consideră că acest program va spori în mod semnificativ încrederea în sectorul antreprenorial al Europei, atât pe piețele europene cât și pe cele globale. Efectul unei încrederi crescute a piețelor va fi un interes mai mare față de întreprinderi și o politică mai expansivă a întreprinderilor existente, inclusiv a IMM-urilor, care reprezintă sursa principală a creșterii economice (58 % din cifra de afaceri totală din UE) și a ocupării forței de muncă (67 % din locurile de muncă din sectorul privat) și care au creat, între 2002 și 2010, 85 % din noile locuri de muncă în acest sector;

6. consideră că este justificat ca programul să sublinieze importanța sectorului turismului, unde operează un număr mare de IMM-uri din UE, care oferă un loc de muncă multor persoane;

7. subliniază importanța sprijinirii întreprinderilor și IMM-urilor în diferitele etape ale dezvoltării acestora, de la întreprinderile nou înființate până la cele care există deja sau cele care trebuie restructurate, pornindu-se de la premisa că sprijinul determină intensificarea potențialului de competitivitate al întreprinderii pe piața UE și pe piețele externe;

8. recunoaște faptul că una din principalele condiții pentru succesul programului este promovarea și dezvoltarea unei culturi a antreprenoriatului și a unei etici antreprenoriale în societatea europeană; ca atare, salută posibilitatea de a lua parte la competiția Premiul european pentru spirit antreprenorial la nivel național, regional și local, precum și la alte proiecte de acest tip;

9. menționează că, în fiecare an, trei regiuni europene primesc premiul de Regiune europeană întreprinzătoare, ca recunoaștere a condițiilor favorabile pe care le asigură pentru IMM-uri;

10. consideră că promovarea antreprenoriatului ar trebui să înceapă din școală, prin dezvoltarea unor atitudini pozitive cu privire la antreprenoriat și prin promovarea autonomiei economice. Aceasta va permite luarea de decizii bazate pe informații suficiente cu privire la natura activității pe care doresc să o desfășoare studenții în momentul în care trebuie să intre pe piața forței de muncă. Pentru ca absolvenții de liceu și ai universităților să poată începe să lucreze pe cont propriu pe baza competențelor dobândite, astfel încât probabilitatea cererii pentru serviciile pe care le oferă aceștia să fie ridicată, trebuie avut grijă ca formarea lor să nu piardă din vedere nevoile pieței;

11. solicită integrarea în formarea profesională a tendințelor antreprenoriale și a temelor referitoare la dezvoltarea întreprinderii, având în vedere că educația continuă pentru întreprinzători este esențială pentru nivelul competitivității;

12. atrage atenția asupra nevoilor tinerilor întreprinzători, pentru care demararea unei întreprinderi reprezintă adesea singura posibilitate de dezvoltare profesională și care sunt dispuși să-și asume riscuri cu privire la o anumită activitate, extinzând-o adesea pe piața europeană. Acești întreprinzători au potențialul de a fi competitivi pe piețele globale;

13. atrage atenția asupra numeroaselor inițiative existente luate de autoritățile locale și regionale din toate statele membre, de exemplu centre locale pentru întreprinderile mici,

⁽¹⁾ <http://portal.cor.europa.eu/europe2020/news/Pages/InvitationtoparticipateintheSurveyonSME-friendlyRegionsandCities.aspx>

microcredite acordate de autoritățile locale sau regionale sau consultanța gratuită din partea unor experți cu privire la înființarea micilor întreprinderi, care oferă adesea baza pentru demararea cu succes a unei microîntreprinderi;

14. de asemenea, atrage atenția asupra poziției întreprinzătorilor femei și a grupurilor-țintă specifice, inclusiv – printre alții – a întreprinzătorilor imigranți și expatriați, care au nevoie de inițiative speciale pentru a dezvolta competitivitatea propriilor întreprinderi, ținându-se seama de politicile existente ale UE în acest domeniu;

15. face apel la autoritățile locale și regionale să pună în aplicare programul; atrage deosebit atenția asupra nevoii de a elimina sau reduce birocrația și obstacolele din calea obținerii fondurilor externe și de a se simplifica documentația prezentată pentru contracte și de a se renunța la cerința prezentării unor garanții bancare în cazul lucrărilor de dimensiuni mici;

Sporirea competitivității întreprinderilor din UE

16. observă că ajungerea la o competitivitate în plan global este posibilă numai prin eliminarea imperfecțiunilor de pe piața europeană, din cauza cărora IMM-urile Europei sunt mai puțin capabile să concureze cu omoloagele lor din alte părți ale lumii. IMM-urile trebuie să joace un rol mai important în punerea în aplicare a proiectelor UE, iar poziția lor ar trebui îmbunătățită în raport cu întreprinderile mari, care sunt adesea contractanții generali pentru asemenea proiecte. În acest scop, subliniază importanța asocierii IMM-urilor în rețele de întreprinderi;

17. arată că UE, împreună cu statele membre, trebuie să asigure o funcționare efectivă a pieței unice și să îmbunătățească mediul de afaceri prin eliminarea sau reducerea dificultăților cu care se confruntă IMM-urile legate de obținerea accesului la finanțare, de posibilitățile reduse pe care le au acestea de a se extinde pe piețe din afara țării lor de origine, atât în cadrul pieței unice, cât și în afara ei, precum și de poverile fiscale excesive și de birocrație. Aceste condiții trebuie îndeplinite, asigurându-se totodată accesul la cunoaștere și la noi tehnologii inovatoare, precum și cooperarea cu instituțiile locale de învățământ profesional și universitar, care trebuie să țină seama, în programele lor, de IMM-uri ca forță motrice a economiei europene;

18. consideră că programul ar trebui să pună un accent mai mare pe participarea sporită a IMM-urilor la activitățile, proiectele și programele UE de cercetare și inovare, inclusiv prin instituirea unor parteneriate public-privat. O participare mai activă în cadrul proiectelor de cercetare îmbunătățește competențele la nivelul întreprinderilor și, astfel, competitivitatea lor pe plan mondial.

Propunerea privind programul de cercetare și inovare „Orizont 2020” insistă în mod deosebit asupra necesității de a îmbunătăți participarea IMM-urilor la proiectele de cercetare. O participare mai strânsă ar înlesni acestor IMM-uri, care uneori sunt lideri mondiali în domeniul lor, accesul la informații și cunoștințe;

19. observă că numai o astfel de abordare le va permite întreprinderilor și IMM-urilor să se dezvolte într-un mod care să țină seama de angajamentele pentru o economie cu emisii reduse de dioxid de carbon, bazată pe cele mai recente tehnologii ecologice care să permită realizarea obiectivelor în domeniile politicii climatice și energetice;

20. salută bugetul propus pentru acest program, de 2,522 mld EUR. Observă totodată că suma de 1,4 mld EUR alocată instrumentelor financiare care trebuie să susțină direct întreprinderile și IMM-urile reprezintă numai 56 % din bugetul total al programului. În cazul în care cererea de instrumente financiare este mai ridicată decât se poate prevedea în mod rezonabil, ar trebui ca procentajul de fonduri alocate să fie modificat printr-o decizie a comitetului în care sunt reprezentate toate țările care beneficiază de Programul pentru competitivitatea întreprinderilor și întreprinderile mici și mijlocii (COSME), prevăzut la articolul 16 al propunerii de regulament. Partea rămasă a bugetului, alocată activităților de sprijinire a mediului IMM, garantează faptul că fondurile alocate pentru întregul program pe perioada 2014-2020 sunt utilizate eficient și cu succes;

21. consideră adecvată alocarea a 1,7 % din bugetul programului pentru susținerea din punct de vedere administrativ a acestuia, deoarece aceste fonduri trebuie să garanteze funcționarea eficientă a programului, fără să prezinte o povară excesivă asupra bugetului;

22. este de părere că măsurile finanțate de la bugetul programului nu pot constitui un substitut pentru inițiativele de la nivel național, regional sau local, ci ar trebui să consolideze aceste măsuri și să le facă mai eficiente, conferindu-le o dimensiune UE, prin coordonarea eficientă și înlăturarea obstacolelor transfrontaliere din calea cooperării între actorii privați și autoritățile publice. Această cooperare ar trebui încurajată prin intermediul creării de rețele „pe orizontală”, mai degrabă decât printr-o centralizare „pe verticală”;

23. consideră că sprijinul oferit ar trebui să fie pe deplin justificat de obiective și ar trebui să genereze efecte pozitive pe teritoriul Europei prin efecte de stimulare și de multiplicare, precum și de fructificare a rezultatelor obținute;

24. subliniază că există o mare dependență a competitivității de productivitate, inovare și eficiență (sursa creșterii durabile a veniturilor), de capacitatea întreprinderilor de a profita pe deplin de oportunități precum piața unică europeană și de soluțiile instituționale care creează condiții pentru creșterea durabilă a întreprinderilor. De aceea, proiectele care consolidează factorii cu impactul cel mai mare asupra competitivității durabile a întreprinderilor și a IMM-urilor trebuie tratate ca prioritate;

25. atrage atenția asupra faptului că participarea țărilor terțe la program pe baza unor protocoale la acordurile de asociere și pe baza altor acorduri ar trebui considerată o oportunitate de a extinde domeniul de activitate al întreprinderilor active în zona UE și de a acumula experiență cu privire la modul de funcționare a întreprinderilor în afara pieței UE; ar trebui să fie posibilă și participarea altor țări terțe la program, finanțarea fiind asigurată din alte programe destinate cooperării statelor membre UE cu țările din afara UE;

26. atrage atenția asupra importanței evoluției educației în spiritul antreprenorial, inclusiv printr-o formare pe tot parcursul vieții, în direcția dezvoltării unor competențe, atitudini și a integrării RSI, care să le permită întreprinzătorilor

să facă față mizelor de pe piața globală modernă, respectând totodată etica profesională tradițională din Europa;

27. crede că eforturile de a promova antreprenoriatul și de a dezvolta atitudini favorabile spiritului întreprinzător ar trebui să-i cuprindă și pe acei întreprinzători care pornesc pe calea activității independente, aflați la începutul vieții lor profesionale, printre care se numără și femeile care fac acest efort și-și asumă riscurile aferente;

28. este de părere că măsurile de îmbunătățire a accesului IMM-urilor la finanțare, printre care mecanismul de capitaluri proprii și mecanismul de garantare a împrumuturilor, ar trebui să vină în completarea instrumentelor financiare folosite în prezent în cadrul politicii de coeziune. Ar trebui să existe și posibilitatea de a le corela cu alte fonduri specific desemnate din statele membre;

29. subliniază importanța posibilității acordării transfrontaliere de credit și de împrumuturi, IMM-urile putând profita astfel de potențialul uriaș al pieței unice, ceea ce ar trebui să consolideze competitivitatea și durabilitatea inițiativelor de afaceri, de exemplu în sectorul turismului;

30. acordă o atenție deosebită concentrării mecanismului de capitaluri proprii pentru creștere (EFG) asupra fondurilor care oferă capital de risc. Subliniază că, pe baza unei evaluări adecvate a riscurilor, gestionarul programului ar trebui să contribuie la sprijinirea cât mai multor IMM-uri, inclusiv a celor care, în condițiile unor proceduri bancare obișnuite, au șanse reduse de a obține asistență, însă pot contribui la consolidarea potențialului general al IMM-urilor și pot reduce semnificativ șomajul;

31. rămâne sceptic cu privire la nivelul mecanismului de garantare a împrumuturilor și solicită Comisiei să precizeze ce criterii au fost folosite la stabilirea acestui nivel, cu atât mai mult cu cât Programul-cadru pentru competitivitate și inovare (PCI) nu a stabilit niciun plafon. Comitetul subliniază că împrumuturile pentru întreprinderile nou înființate, investițiile sau transferurile depășesc adesea în mod semnificativ limitele stabilite, exprimându-și în acest sens preocuparea că acest fenomen ar putea duce la situația în care împrumuturi mai mari ar putea fi garantate prin programul Orizont, cu toate că acesta ar trebui utilizat doar pentru proiecte de inovare;

32. ca atare, solicită reîntoarcerea la precedentul Program-cadru pentru competitivitate și inovare, care nu stabilea niciun plafon;

33. consideră legitimă abordarea individuală a negocierilor cu instituțiile aflate în căutare de finanțare cu partajarea riscurilor pentru împrumuturile pe care le acordă, atât în ceea ce privește dimensiunile împrumuturilor, care depind de valoarea riscului de portofoliu garantat și de perioada pentru care sunt acordate împrumuturile;

34. solicită ca ambele instrumente financiare orientate către capitalul de risc și fondurile alocate acoperirii portofoliilor de datorii ale IMM-urilor să fie supuse unor controale continue în materie de reducere a riscurilor;

Gestionarea programului

35. consideră adecvat transferul gestiunii indirecte a programului către Fondul european de investiții și către alte entități însărcinate cu punerea în aplicare în numele Comisiei, aceasta din urmă fiind răspunzătoare pentru monitorizarea constantă a programului. Această formă de gestiune garantează faptul că se va face uz de experiențele pozitive ale FEL, acumulate timp de peste 10 ani, ca instrument de sprijinire a IMM-urilor;

36. recomandă să se folosească cunoștințele în acest domeniu ale Băncii Europene de Investiții (BEI) și ale Rețelei întreprinderilor europene, cu experiență în domeniul internaționalizării IMM-urilor, inclusiv în afara UE;

37. consideră că, pentru a asigura implementarea cu succes a programului și eficiența acestuia, trebuie să se coopereze îndeaproape cu autoritățile locale și regionale și cu instituțiile care gestionează programul, ceea ce va facilita fluxul de informație în fiecare domeniu de implementare a programului;

38. consideră importante experiențele în domeniul internaționalizării IMM-urilor în afara UE și transferul de informații pe acest subiect; acestea ar trebui să ajute IMM-urile să reducă costurile de tranzacție legate de activitățile transfrontaliere. Acesta este un domeniu care trebuie dezvoltat de experți din cadrul instituțiilor UE, în colaborare cu autoritățile naționale și regionale;

39. atrage atenția și asupra posibilității de a crea centre de difuzare a informațiilor cu privire la IMM-uri. Comitetul nu dorește însă să sugereze o formă anume sau un mod anume de funcționare a acestor organisme. Aceste aspecte trebuie stabilite în cadrul acordurilor de cooperare multilaterală dintre țări și regiuni;

40. propune ca gestionarea directă a programului să aibă loc în principal la nivel regional, cu sprijinul și supravegherea autorităților naționale. Acest nivel de gestiune ar trebui să conceapă totodată un sistem de monitorizare a riscurilor asociate proiectelor desfășurate;

41. propune ca monitorizarea proiectelor să reprezinte totodată o parte a evaluării punerii în aplicare, pe baza indicatorilor pentru realizarea obiectivelor pe termen mediu stabiliți în anexa 1 la propunere. Monitorizarea ar trebui să cuprindă totodată informații cu privire la punerea în practică, în cadrul programului, a unor măsuri legate de protecția climei și de alte politici ale UE;

42. subliniază că aceste activități trebuie să fie coerente și coordonate cu activitățile de monitorizare desfășurate de Comisia Europeană, ai cărei reprezentanți, alături de angajați ai Curții de Conturi și ai Oficiului European de Luptă Antifraudă (OLAF), vor efectua audituri, controale și inspecții la fața locului;

43. consideră că strategiile de auditare ar trebui să fie orientate către evaluarea obiectivă a punerii în aplicare a programului și nu ar trebui să constituie o povară pentru beneficiarii acestuia. Sistemele de monitorizare ar trebui să ia în seamă etapele de implementare a proiectelor, așa încât să nu aibă un impact negativ asupra ritmului punerii în aplicare și să nu ducă la costuri suplimentare exagerate;

Amenințări cu care se confruntă în prezent programul

44. atrage atenția asupra faptului că, în contextul situației bugetare actuale din multe țări, guvernele naționale caută metodele cele mai simple de sporire a veniturilor la buget prin sporirea nivelului diverselor contribuții care sporesc costul mâinii de lucru, ceea ce poate duce, în practică, la prăbușirea IMM-urilor sau a tranziției acestora către o economie ecologică. Solicităm de aceea protejarea IMM-urilor, deoarece politica descrisă mai sus va întârzia ieșirea din criza economică și ar putea anula în final valoarea adăugată a programului. IMM-urile reprezintă un instrument eficace de reducere a șomajului;

45. consideră că sarcinile administrative legate de înființarea noilor întreprinderi și poverile fiscale impuse societăților care funcționează pot face dificilă îmbunătățirea competitivității întreprinderilor, și mai ales a IMM-urilor, în multe țări europene. Ca atare, Comitetul Regiunilor solicită reducerea cu 25 % a sarcinii administrative nete în toată legislația relevantă a UE până în 2020 și consideră că ar fi o idee bună să se ia în considerare înlăturarea unei game mai largi de obstacole din calea părților interesate din sectorul IMM-urilor;

46. consideră că programul ar trebui să ofere premii suplimentare pentru țările și regiunile care au adoptat sistemele cele mai favorabile IMM-urilor, permițându-le acestora să se dezvolte, să-și sporească competitivitatea și să se extindă pe piețele externe, în scopul de a sprijini astfel de activități. Promovarea unei atitudini pozitive urmărește încurajarea unor tendințe corespunzătoare în diferite țări și regiuni;

47. face apel la Comisia Europeană să facă toate eforturile de îmbunătățire a accesului la informațiile privind dezvoltarea piețelor în țările aflate în creștere rapidă, modalitățile de a investi în aceste țări, sistemele juridice actuale și modurile locale tradiționale de a face afaceri;

48. consideră că informațiile cu privire la piețele externe trebuie să fie ușor accesibile pentru IMM-uri, adică ar trebui să fie ieftine, corecte și disponibile în termen foarte scurt. Alături de centrele de informare pentru IMM-uri, reprezentanțele diplomatice ale UE în acele regiuni ale lumii ar trebui să joace un rol esențial;

49. subliniază că dezvoltarea spiritului întreprinzător al cetățenilor UE necesită schimbări în sistemul de învățământ și în formare, ceea ce reprezintă o activitate pe termen lung. Există, de aceea, riscul ca obiectivele pe termen mediu și lung să nu poată fi realizate;

50. atrage atenția asupra posibilității ca activitățile IMM-urilor să fie reglementate excesiv la nivelul UE, la nivel național sau local. O astfel de reglementare excesivă ar putea complica inutil procedurile asociate activităților propriu-zise și obținerii de sprijin în cadrul diverselor programe, ceea ce va avea un impact negativ asupra competitivității IMM-urilor. Reducerea birocrăției și a obstacolelor care împiedică demararea și administrarea unei afaceri trebuie să fie considerată prioritară.

II. RECOMANDĂRI DE AMENDAMENTE

Amendamentul 1

COM(2011) 834 - final

Considerentul (1)

Textul propus de Comisie	Amendamentul CoR
(1) Comisia a adoptat Comunicarea „Europa 2020 – O strategie pentru o creștere inteligentă, durabilă și favorabilă incluziunii”⁽¹⁾ în martie 2010 (denumită în continuare „Strategia Europa 2020”). Comunicarea a fost aprobată de Consiliul European din iunie 2010. Strategia Europa 2020 este o reacție la criza economică și are ca scop să pregătească Europa pentru următorul deceniu. Aceasta stabilește cinci obiective ambițioase privind clima și energia, ocuparea forței de muncă, inovarea, educația și incluziunea socială, care urmează să fie atinse până în 2020 și identifică factorii-cheie pentru creșterea economică, care vizează să facă Europa mai dinamică și mai competitivă. Strategia subliniază, de asemenea, importanța consolidării creșterii economiei europene, realizând în același timp un nivel ridicat de ocupare a forței de muncă, o economie cu emisii scăzute de carbon și eficientă din punct de vedere al resurselor și al energiei și o coeziune socială.	(1) Comisia a adoptat Comunicarea „Europa 2020 – O strategie pentru o creștere inteligentă, durabilă și favorabilă incluziunii”⁽¹⁾ în martie 2010 (denumită în continuare „Strategia Europa 2020”). Comunicarea a fost aprobată de Consiliul European din iunie 2010. Strategia Europa 2020 este o reacție la criza economică și are ca scop să pregătească Europa pentru următorul deceniu. Aceasta stabilește cinci obiective ambițioase privind clima și energia, ocuparea forței de muncă, inovarea, educația și incluziunea socială, care urmează să fie atinse până în 2020 și identifică factorii-cheie pentru creșterea economică, care vizează să facă Europa mai dinamică și mai competitivă. Strategia subliniază, de asemenea, importanța consolidării creșterii economiei europene, realizând în același timp un nivel ridicat de ocupare a forței de muncă, o economie cu emisii scăzute de carbon și eficientă din punct de vedere al resurselor și al energiei și o coeziune socială. <u>Întreprinderile mici și mijlocii (IMM) joacă un rol crucial în realizarea obiectivelor Strategiei Europa 2020. Aceasta transpare din faptul că IMM-urile sunt menționate în șase din șapte inițiative emblematice.</u>
⁽¹⁾ COM (2010) 2020 final.	⁽¹⁾ COM (2010) 2020 final.

Amendamentul 2

COM(2011) 834 final

Considerentul (6)

Textul propus de Comisie	Amendamentul CoR
(6) Pentru a contribui la consolidarea competitivității și a durabilității întreprinderilor din Uniune, în special a IMM-urilor, la progresul unei societăți a cunoașterii și la dezvoltarea bazată pe o creștere economică echilibrată, ar trebui instituit un program pentru competitivitatea întreprinderilor și IMM-uri (denumit în continuare „programul”).	(6) Pentru a contribui la consolidarea competitivității durabile și a durabilității întreprinderilor din Uniune, în special a IMM-urilor, <u>pentru a încuraja cultura antreprenorială și pentru a promova crearea și creșterea IMM-urilor, la progresul unei societăți a cunoașterii și la dezvoltarea bazată pe o creștere economică echilibrată</u> , ar trebui instituit un program pentru competitivitatea întreprinderilor și IMM-uri (denumit în continuare „programul”).

Expunere de motive

Competitivitatea și durabilitatea nu trebuie înțelese ca obiective separate. Dimpotrivă, competitivitatea ar trebui înțeleasă în funcție de durabilitate. Conform raportului pe 2010 privind competitivitatea europeană, competitivitatea durabilă reflectă capacitatea de a asigura și menține competitivitatea industriei, cu respectarea obiectivelor dezvoltării durabile.

Amendamentul 3

COM(2011) 834 final

Considerentul (18)

Textul propus de Comisie	Amendamentul CoR
(18) Astfel cum s-a subliniat în Comunicarea Comisiei din 30 iunie 2010 intitulată „Europa, destinația turistică favorită la nivel mondial – un nou cadru politic pentru turismul european” ⁽¹⁾ , care a fost aprobată prin concluziile Consiliului European din octombrie 2010, turismul este un sector important al economiei Uniunii Europene. Întreprinderile din acest sector contribuie substanțial la produsul intern brut (PIB) al Uniunii, precum și la crearea de locuri de muncă și au un potențial semnificativ de dezvoltare a activității antreprenoriale, deoarece aceasta este desfășurată în principal de IMM-uri. Tratatul de la Lisabona recunoaște importanța turismului, subliniind competențele specifice ale Uniunii în acest domeniu, care completează acțiunile statelor membre. Inițiativele luate la nivelul Uniunii în domeniul turismului prezintă o valoare adăugată clară, în special prin furnizarea de date și de analize, prin elaborarea de strategii transnaționale de promovare și prin schimbul de bune practici.	(18) Astfel cum s-a subliniat în Comunicarea Comisiei din 30 iunie 2010 intitulată „Europa, destinația turistică favorită la nivel mondial – un nou cadru politic pentru turismul european” ⁽¹⁾ , care a fost aprobată prin concluziile Consiliului European din octombrie 2010, turismul este un sector important al economiei Uniunii Europene. Întreprinderile din acest sector contribuie substanțial la produsul intern brut (PIB) al Uniunii, precum și la crearea de locuri de muncă și au un potențial semnificativ de dezvoltare a activității antreprenoriale, deoarece aceasta este desfășurată în principal de IMM-uri. Tratatul de la Lisabona recunoaște importanța turismului, subliniind competențele specifice ale Uniunii în acest domeniu, care completează acțiunile statelor membre. <u>Inițiativele luate la nivelul Uniunii în domeniul turismului prezintă Acest program ar trebui să sprijine acele inițiative din sectorul turismului care pot dovedi o valoare adăugată clară pentru UE, în special prin furnizarea de date și de analize, prin conceperea de strategii transnaționale de promovare și punere în aplicare, precum și prin elaborarea de strategii transnaționale de promovare standarde de calitate comune și prin schimbul de bune practici.</u>
⁽¹⁾ COM(2010) 352 final.	⁽¹⁾ COM(2010) 352 final.

Amendamentul 4

COM(2011) 834 final

Considerentul (20)

Textul propus de Comisie	Amendamentul CoR
(20) Programul ar trebui să completeze alte programe ale Uniunii, recunoscând în același timp că fiecare instrument ar trebui să funcționeze în conformitate cu propriile proceduri specifice. Astfel, aceleași costuri eligibile nu ar trebui să primească dublă finanțare. Pentru ca finanțarea Uniunii să aducă valoare adăugată și să aibă un impact substanțial, ar trebui dezvoltate sinergii strânse între program, alte programe ale Uniunii și fondurile structurale.	(20) Programul ar trebui să completeze alte programe ale Uniunii, recunoscând în același timp că fiecare instrument ar trebui să funcționeze în conformitate cu propriile proceduri specifice. Astfel, aceleași costuri eligibile nu ar trebui să primească dublă finanțare. Pentru ca finanțarea Uniunii să aducă valoare adăugată și să aibă un impact substanțial, ar trebui dezvoltate sinergii strânse între program, <u>și</u> alte programe ale Uniunii, <u>în special inițiativa Orizont 2020</u> , și fondurile structurale.

Amendamentul 5

COM(2011) 834 final

Considerentul (24)

Textul propus de Comisie	Amendamentul CoR
(24) Acordul privind Spațiul Economic European și protocoalele la acordurile de asociere prevăd participarea țărilor în cauză la programele Uniunii. Participarea altor țări terțe ar trebui să fie posibilă, în cazul în care acordurile și procedurile indică acest lucru.	(24) Acordul privind Spațiul Economic European și protocoalele la acordurile de asociere prevăd participarea țărilor în cauză la programele Uniunii. Participarea altor țări terțe ar trebui să fie posibilă, în cazul în care acordurile și procedurile indică acest lucru. <u>Finanțarea ar trebui să fie asigurată din alte programe destinate cooperării statelor membre UE cu țările din afara UE.</u>

Amendamentul 6

COM(2011) 834 final

Articolul 2 alineatul (1)

Textul propus de Comisie	Amendamentul CoR
Articolul 2 Obiective generale 1. Programul contribuie la următoarele obiective generale și acordă o atenție deosebită nevoilor specifice ale IMM-urilor la nivel european și global: (a) consolidarea competitivității și a durabilității întreprinderilor din Uniune, inclusiv în sectorul turismului; (b) încurajarea unei culturi antreprenoriale și promovarea creării și dezvoltării IMM-urilor.	Articolul 2 Obiective generale 1. Programul contribuie la următoarele obiective generale și acordă o atenție deosebită nevoilor specifice ale IMM-urilor la nivel european și global: (a) consolidarea competitivității <u>durabile</u> și a <u>durabilității</u> întreprinderilor din Uniune, <u>inclusiv în special a IMM-urilor</u> sectorul turismului; (b) încurajarea unei culturi antreprenoriale <u>și care să fie inclusă, la fel ca acțiunile de formare și stimulare a înființării de întreprinderi, în programele de învățământ primar, secundar și profesional, în vederea promovării</u> creării creării și dezvoltării IMM-urilor.

Expunere de motive

Competitivitatea și durabilitatea nu trebuie înțelese ca obiective separate, deoarece competitivitatea pe termen lung depinde de durabilitate, iar politicile trebuie să se bazeze pe o strategie pe termen lung.

Inițiativa politică „Un Small Business Act pentru Europa” pune problema necesității creării unei culturi cu o viziune favorabilă asupra întreprinzătorilor și care să promoveze și să încurajeze apariția acestora, eforturile și capacitatea de depășire a dificultăților urmând a fi apreciate și evidențiate.

Amendamentul 7

COM(2011) 834 final

Articolul 2 alineatul (2)

Textul propus de Comisie	Amendamentul CoR
<i>Articolul 2</i> Obiective generale 2. Realizarea obiectivelor menționate la alineatul (1) se măsoară prin următorii indicatori: (a) procentul de creștere a sectorului industrial al Uniunii în raport cu creșterea produsului intern brut (PIB) total; (b) creșterea producției manufacturiere a Uniunii în industriile ecologice; (c) modificări ale sarcinilor administrative pentru IMM-uri; (d) creșterea IMM-urilor în ceea ce privește valoarea adăugată și numărul de angajați (e) și rata de reînnoire a IMM-urilor.	<i>Articolul 2</i> Obiective generale 2. Realizarea obiectivelor menționate la alineatul (1) se măsoară prin următorii indicatori: (a) procentul de creștere a sectorului industrial al Uniunii <u>și a sectorului serviciilor asociate cu industria</u> în raport cu creșterea produsului intern brut (PIB) total; (b) creșterea producției manufacturiere a Uniunii în industriile ecologice, <u>la care se adaugă oferta de bunuri și servicii durabile;</u> (c) modificări ale sarcinilor administrative pentru IMM-uri; (d) <u>punerea în aplicare a principiilor cuprinse în Small Business Act și aplicarea, în cadrul politicilor și programelor Uniunii, a priorităților conținute de acesta;</u> (d)(e) creșterea IMM-urilor în ceea ce privește valoarea adăugată și numărul de angajați; (e)(f) și rata de reînnoire a IMM-urilor.

Amendamentul 8

COM(2011) 834 final

Articolul 3 alineatul (1)

Textul propus de Comisie	Amendamentul CoR
<i>Articolul 3</i> Obiective specifice 1. Obiectivele specifice ale programului sunt: (a) îmbunătățirea condițiilor-cadru pentru competitivitatea și durabilitatea întreprinderilor din Uniune, inclusiv în sectorul turismului; (b) promovarea antreprenoriatului, inclusiv în rândul grupurilor țintă specifice;	<i>Articolul 3</i> Obiective specifice 1. Obiectivele specifice ale programului sunt: (a) îmbunătățirea condițiilor-cadru pentru competitivitatea și durabilitatea întreprinderilor din Uniune, inclusiv în sectorul turismului; (b) promovarea antreprenoriatului, inclusiv în rândul grupurilor țintă specifice;

Textul propus de Comisie	Amendamentul CoR
(c) îmbunătățirea accesului IMM-urilor la finanțare sub formă de capitaluri proprii și datorii;	(c) îmbunătățirea accesului IMM-urilor la finanțare sub formă de capitaluri proprii și datorii;
(d) îmbunătățirea accesului la piețele de pe teritoriul Uniunii și la cele mondiale.	(d) îmbunătățirea accesului la piețele de pe teritoriul Uniunii și la cele mondiale.

Amendamentul 9

COM(2011) 834 final

Articolul 6 alineatul (1)

Textul propus de Comisie	Amendamentul CoR
<i>Articolul 6</i> Acțiuni de îmbunătățire a condițiilor-cadru pentru competitivitatea și durabilitatea întreprinderilor din Uniune 1. Comisia sprijină acțiunile de îmbunătățire și de consolidare a competitivității și a durabilității întreprinderilor din Uniune, în special a IMM-urilor, pentru a spori eficacitatea, coerența și consecvența politicilor naționale de promovare a competitivității, a durabilității și a dezvoltării întreprinderilor în Europa.	<i>Articolul 6</i> Acțiuni de îmbunătățire a condițiilor-cadru pentru competitivitatea și durabilitatea întreprinderilor din Uniune 1. Comisia sprijină acțiunile de îmbunătățire și de consolidare a competitivității și a durabilității <u>condițiilor-cadru pentru competitivitatea durabilă a întreprinderilor din Uniune, în special a IMM-urilor, pentru a spori eficacitatea, coerența și consecvența politicilor locale, regionale și naționale de promovare a competitivității, a durabilității și a dezvoltării întreprinderilor în Europa, în conformitate cu principiile cuprinse în Small Business Act,</u>

Amendamentul 10

COM(2011) 834 final

Articolul 6 alineatul (2) litera (a)

Textul propus de Comisie	Amendament
<i>Articolul 6</i> Acțiuni de îmbunătățire a condițiilor-cadru pentru competitivitatea și durabilitatea întreprinderilor din Uniune [...] 2. Comisia poate sprijini acțiuni menite să dezvolte noi strategii pentru competitivitate. Aceste acțiuni pot include următoarele: (a) măsuri pentru a îmbunătăți elaborarea, punerea în aplicare și evaluarea politicilor care se referă la competitivitatea și la durabilitatea întreprinderilor, inclusiv rezistența la dezaastre și pentru a asigura dezvoltarea de infrastructuri adecvate, grupuri de nivel mondial, rețele de întreprinderi și condiții-cadru, precum și dezvoltarea de produse, servicii și procese durabile;	<i>Articolul 6</i> Acțiuni de îmbunătățire a condițiilor-cadru pentru competitivitatea și durabilitatea întreprinderilor din Uniune [...] 2. Comisia poate sprijini acțiuni menite să dezvolte noi strategii pentru competitivitate. Aceste acțiuni pot include următoarele: (a) măsuri pentru a îmbunătăți elaborarea, punerea în aplicare și evaluarea politicilor care se referă la competitivitatea și la durabilitatea întreprinderilor, inclusiv rezistența la dezaastre și pentru a asigura dezvoltarea de infrastructuri adecvate, grupuri de nivel mondial, rețele de întreprinderi și condiții-cadru, precum și dezvoltarea de produse, servicii și procese durabile, <u>dar și acordarea de sprijin pentru acțiuni colective promovate de IMM-uri, cum ar fi participarea cu capital de risc la întreprinderi care prestează servicii comune unui număr considerabil dintre ele;</u>

Expunere de motive

Unul dintre primii pași care trebuie făcuți sub aspectul sprijinirii eforturilor IMM-urilor este de a le convinge de beneficiile pe care le prezintă asocierea în vederea efectuării de demersuri concrete, care altfel (adică întreprinse individual) ar fi neviabile sau mai puțin profitabile. Cooperarea dintre întreprinderi s-a dovedit a fi una dintre acțiunile cele mai eficiente și cu efect imediat.

Amendamentul 11

COM(2011) 834 final

Articolul 6 alineatul (2) litera (c)

Textul propus de Comisie	Amendamentul CoR
<i>Articolul 6</i> Acțiuni de îmbunătățire a condițiilor-cadru pentru competitivitatea și durabilitatea întreprinderilor din Uniune [...] c) sprijin pentru dezvoltarea politicilor pentru IMM-uri și cooperarea între responsabili politici, în special în vederea îmbunătățirii facilității de acces la programe și a măsurilor favorabile IMM-urilor.	<i>Articolul 6</i> Acțiuni de îmbunătățire a condițiilor-cadru pentru competitivitatea și durabilitatea întreprinderilor din Uniune [...] c) sprijin pentru dezvoltarea politicilor pentru IMM-uri și cooperarea între responsabili politici, în special în vederea îmbunătățirii facilității de acces la programe și a măsurilor favorabile IMM-urilor <u>și în vederea reducerii sarcinii administrative.</u>

Amendamentul 12

COM(2011) 834 final

Articolul 6 alineatul (2) litera (d)

Textul propus de Comisie	Amendament
<i>Articolul 6</i> Acțiuni de îmbunătățire a condițiilor-cadru pentru competitivitatea și durabilitatea întreprinderilor din Uniune [...]	<i>Articolul 6</i> Acțiuni de îmbunătățire a condițiilor-cadru pentru competitivitatea și durabilitatea întreprinderilor din Uniune [...] (d) <u>măsuri de promovare a inovării și transferului de cunoștințe în întreaga Uniune, utilizarea TIC și a ideilor inovatoare, ce pot duce la crearea de noi produse și servicii care să genereze creștere economică și locuri de muncă de calitate.</u>

Expunere de motive

Având în vedere rolul important ce revine acestui gen de măsuri în cadrul obiectivelor strategice care trebuie îndeplinite în sectorul turismului, se propune menționarea lor, în acord cu Strategia Europa 2020, care include printre prioritățile sale creșterea inteligentă, ce presupune dezvoltarea unei economii bazate pe cunoaștere și inovare.

Amendamentul 13

COM(2011) 834 final

Articolul 8 alineatul (1)

Textul propus de Comisie	Amendamentul CoR
<i>Articolul 8</i> Acțiuni de îmbunătățire a accesului IMM-urilor la finanțare 1. Comisia sprijină acțiuni care au ca scop îmbunătățirea accesului IMM-urilor la finanțare, în etapa de înființare și de dezvoltare, care sunt complementare utilizării de instrumente financiare pentru IMM-uri de către statele membre la nivel național și regional. Pentru a se asigura complementaritatea, aceste acțiuni vor fi strâns coordonate cu cele întreprinse în cadrul politicii de coeziune și la nivel național. Astfel de acțiuni vizează stimularea finanțării atât prin platformele de capitaluri proprii, cât și prin platformele de datorii.	<i>Articolul 8</i> Acțiuni de îmbunătățire a accesului IMM-urilor la finanțare 1. Comisia sprijină acțiuni care au ca scop îmbunătățirea accesului IMM-urilor la finanțare, în etapa de înființare și de dezvoltare, care sunt complementare utilizării de instrumente financiare pentru IMM-uri de către statele membre la nivel național și regional. Pentru a se asigura complementaritatea, aceste acțiuni vor fi strâns coordonate cu cele întreprinse în cadrul politicii de coeziune, <u>cu Orizont 2020</u> și la nivel național <u>sau regional</u>. Astfel de acțiuni vizează stimularea finanțării atât prin platformele de capitaluri proprii, cât și prin platformele de datorii.

Amendamentul 14

COM(2011) 834 final

Articolul 8 alineatul (2)

Textul propus de Comisie	Amendamentul CoR
<i>Articolul 8</i> Acțiuni de îmbunătățire a accesului IMM-urilor la finanțare 2. Ca parte a acțiunilor descrise la alineatul (1), Comisia dezvoltă măsuri, în funcție de cererea de pe piață, pentru a îmbunătăți finanțarea transfrontalieră și multinațională, sprijinind în consecință IMM-urile să își internaționalizeze activitățile, în conformitate cu dreptul Uniunii.	<i>Articolul 8</i> Acțiuni de îmbunătățire a accesului IMM-urilor la finanțare 2. Ca parte a acțiunilor descrise la alineatul (1), Comisia dezvoltă măsuri, în funcție de cererea de pe piață, pentru a îmbunătăți finanțarea transfrontalieră și multinațională, sprijinind în consecință IMM-urile să își internaționalizeze activitățile, în conformitate cu dreptul Uniunii. <u>De asemenea, Comisia poate analiza posibilitatea elaborării altor instrumente financiare inovatoare, pe baza cererii de pe piață și după consultarea părților interesate relevante.</u>

Amendamentul 15

COM(2011) 834 final

Anexa II – Titlul **Mecanismul de garantare a împrumuturilor (LGF)**

Textul propus de Comisie	Amendamentul CoR
<i>Anexa II - Mecanismul de garantare a împrumuturilor (LGF)</i>	<i>Anexa II - Mecanismul de garantare a împrumuturilor (LGF)</i> <u>Mecanismul de garantare a împrumuturilor poate fi aplicat de-a lungul tuturor etapelor de dezvoltare a unei întreprinderi: înființare, restructurare sau transfer, indiferent de tipul de activitate sau de dimensiunea pieței. Mecanismul va acoperi toate tipurile de investiții, inclusiv investițiile în active necorporale.</u>

Amendamentul 16

COM(2011) 834 final

Anexa II alineatul (3)

Textul propus de Comisie	Amendamentul CoR
<i>Anexa II alineatul (3)</i> 3. Cu excepția împrumuturilor incluse în portofoliul securizat, LGF acoperă împrumuturile de până la 150 000 EUR și cu o scadență minimă de 12 luni. LGF este conceput astfel încât să se poată prezenta rapoarte privind IMM-urile inovatoare sprijinite, atât în ceea ce privește numărul, cât și volumul împrumuturilor.	<i>Anexa II alineatul (3)</i> 3. Cu excepția împrumuturilor incluse în portofoliul securizat, LGF acoperă împrumuturile de până la 150 000 EUR și cu o scadență minimă de 12 luni fără <u>limită superioară și în aceleași condiții stabilite în Programul-cadru pentru competitivitate și inovare (PCI), predecesorul Programului pentru competitivitatea întreprinderilor și IMM-uri (COSME).</u> LGF este conceput astfel încât să se poată prezenta rapoarte privind IMM-urile inovatoare sprijinite, atât în ceea ce privește numărul, cât și volumul împrumuturilor.

Expunere de motive

Noul plafon nu prea are sens, dat fiind că – în cel mai bun caz – doar foarte puține proiecte vor putea apela la această linie bugetară. Ar trebui păstrat vechiul sistem, ce nu prevedea limită superioară.

Bruxelles, 9 octombrie 2012

Președintele
Comitetului Regiunilor
Ramón Luis VALCÁRCEL SISO

Avizul Comitetului Regiunilor — „Pachet de măsuri privind achizițiile publice”

(2012/C 391/09)

COMITETUL REGIUNILOR

- este de părere că în cadrul dispozițiilor privind achizițiile publice ar trebui să se acorde mai multă atenție considerațiilor privind raportul costuri-beneficii. În cazul unei achiziții, autoritatea contractantă este interesată în primul rând de obținerea unei anumite mărfuri, a unui serviciu sau de executarea unor lucrări de construcții; dispozițiile trebuie să asigure că în final cetățenii, cumpărătorii și vânzătorii sunt în egală măsură mulțumiți de rezultatul acțiunii. Dispozițiile clare și inteligibile facilitează cu siguranță mai mult decât orice altă măsură și comerțul transfrontalier;
- consideră că, din păcate, și unele propuneri noi sunt dificil de înțeles și extrem de detaliate. În plus, s-au adăugat o serie de noi dispoziții. Deși s-au adăugat câteva dispoziții privind facilitarea achizițiilor publice, alte noutăți generează sarcini administrative suplimentare pentru autoritățile contractante, în timp ce este necesară o stabilitate juridică pentru desfășurarea în condiții corespunzătoare a achizițiilor publice;
- este convins că este posibil să se conceapă dispoziții mai simple, dar și mai eficiente pentru achizițiile publice, așa cum demonstrează nu în ultimul rând Acordul privind achizițiile publice (AAP), care este mult mai simplu decât reglementarea UE. Se solicită Comisiei să mărească considerabil pragurile pentru achizițiile publice. Având în vedere cota neglijabilă de achiziții publice transfrontaliere și sarcinile administrative pe care le reprezintă cadrul de reglementare pentru autoritățile contractante și contractanți, astfel de praguri scăzute nu sunt utile;
- subliniază că propunerea contravine dreptului statelor membre de a-și organiza ele însele administrațiile și vine în contradicție cu principiul subsidiarității. Este important să se respecte principiile subsidiarității și proporționalității. O măsură propusă de UE trebuie să fie, pe de o parte, necesară pentru atingerea obiectivului propus și, pe de altă parte, să fie mai eficientă decât măsurile respective de la nivel național.

Raportor

Catarina SEGERSTEN-LARSSON, (SE-PPE), membră a Consiliului general al regiunii Värmland

Documente de referință

Avizul privind *pachetul de măsuri privind achizițiile publice*, compus din

- propunerea de directivă a Parlamentului European și a Consiliului privind achizițiile efectuate de entitățile care își desfășoară activitatea în sectoarele apei, energiei, transporturilor și serviciilor poștale

COM(2011) 895 final

- și din propunerea de directivă a Parlamentului European și a Consiliului privind achizițiile publice

COM(2011) 896 final

I. CONTEXT**COMITETUL REGIUNILOR**

1. constată că în Cartea verde a Comisiei Europene intitulată „Modernizarea politicii UE în domeniul achizițiilor publice – Către o piață europeană a achizițiilor publice mai performantă” [COM(2011) 15 final] a fost abordat un număr mare de întrebări privind achizițiile publice;

2. și-a prezentat în mai 2011 poziția cu privire la Cartea verde și a subliniat printre altele în avizul său că este foarte important ca IMM-urile să poată participa la achizițiile publice, că dispozițiile existente sunt prea detaliate și că ar trebuie să existe posibilități de a ține seama de aspectele de mediu, de a impune obligații sociale și de a realiza achiziții în domeniul inovării. În continuare, Comitetul s-a pronunțat pentru menținerea distincției între serviciile de categoria A și cele de categoria B, pentru introducerea unor pașapoarte europene pentru achizițiile publice, pentru utilizarea extinsă a procedurii de negociere și pentru acorduri-cadru îmbunătățite;

II. PROPUNEREA COMISIEI EUROPENE PRIVIND MODIFICAREA DIRECTIVEI PRIVIND ACHIZIȚIILE EFECTUATE DE ENTITĂȚILE CARE ÎȘI DESFĂȘOARĂ ACTIVITATEA ÎN SECTOARELE APEI, ENERGIEI, TRANSPORTURILOR ȘI SERVICIILOR POȘTALE

3. constată că noile directive propuse privind achizițiile publice conțin o serie de dispoziții detaliate noi față de directivele existente. Unele propuneri au în vedere facilități pentru IMM-uri. Sunt excluse anumite forme de cooperare între autorități. Mediul, aspectele sociale și inovațiile dobândesc o importanță mai mare, acesta fiind și cazul achizițiilor electronice. O altă noutate o reprezintă propunerea de eliminare a distincției între serviciile de categoria A și cele de categoria B, fiind propus un nou sistem pentru achiziționarea de servicii sociale. Se propun, de asemenea, dispoziții privind supravegherea achizițiilor publice, precum și consultarea;

4. a subliniat că, deja în faza de elaborare a directivelor aflate în prezent în vigoare, este necesar să se simplifice în mod considerabil cadrul de reglementare. Din cauza complexității sale și a neclarității prevederilor, sistemul existent duce la numeroase probleme și acțiuni în justiție. Acest sistem poate fi înțeles și ca un semn de neîncredere față de autoritățile

contractante; de asemenea, își exprimă regretul că în centrul atenției se află procedura de achiziții publice și nu rezultatul acesteia sub aspectul interesului general;

5. este de părere că în cadrul dispozițiilor privind achizițiile publice ar trebui să se acorde mai multă atenție considerațiilor privind raportul costuri-beneficii. În cazul unei achiziții, autoritatea contractantă este interesată în primul rând de obținerea unei anumite mărfuri, a unui serviciu sau de executarea unor lucrări de construcții; dispozițiile trebuie să asigure că în final cetățenii, cumpărătorii și vânzătorii sunt în egală măsură mulțumiți de rezultatul acțiunii. Dispozițiile clare și inteligibile facilitează cu siguranță mai mult decât orice altă măsură și comerțul transfrontalier;

6. consideră că, din păcate, și unele propuneri noi sunt dificil de înțeles și extrem de detaliate. În plus, s-au adăugat o serie de noi dispoziții. Deși s-au adăugat câteva dispoziții privind facilitarea achizițiilor publice, alte noutăți generează sarcini administrative suplimentare pentru autoritățile contractante, în timp ce este necesară o stabilitate juridică pentru desfășurarea în condiții corespunzătoare a achizițiilor publice;

7. menționează că, în conformitate cu articolul 5, alineatul (4) din Tratatul UE, măsurile Uniunii nu trebuie să depășească nici din punct de vedere formal, nici substanțial măsura necesară pentru îndeplinirea obiectivelor tratatelor. Propunerea acestor detalii exacte contravine simplificării urmărite a dispozițiilor privind achizițiile publice și reprezintă o povară inacceptabilă pentru autoritățile contractante – în special pentru cele mici de la nivel local și regional;

8. este de părere că s-ar fi putut crea un cadru juridic mai ușor de utilizat prin dispoziții mai simple și mai puține, completate, dacă este cazul, cu orientări pentru jurisprudența Curții Europene de Justiție. Acestea pot fi actualizate continuu fără să fie necesară în acest scop modificarea directivelor;

9. consideră că este într-un totuș posibil să se conceapă dispoziții mai simple, dar și mai eficiente pentru achizițiile publice, așa cum demonstrează nu în ultimul rând Acordul privind achizițiile publice (AAP), care este mult mai simplu decât reglementarea UE. Se solicită Comisiei să mărească considerabil pragurile pentru achizițiile publice. Având în vedere cota neglijabilă de achiziții publice transfrontaliere și sarcinile administrative pe care le reprezintă cadrul de

reglementare pentru autoritățile contractante și contractanți, astfel de praguri scăzute nu sunt utile. Acordul privind achizițiile publice (AAP) încheiat recent înlocuiește acordul din 1994. Comitetul Regiunilor solicită deja de acum Comisiei să renegocieze acordul încheiat în decembrie 2011 pentru a mări considerabil pragurile;

10. consideră că este extrem de important ca dispozițiile să fie astfel concepute încât IMM-urile să poată participa ușor la achizițiile publice, cu evidențierea posibilităților de subcontractare. Și în această privință, un cadru juridic mai simplu ar fi util, deoarece IMM-urile nu își pot permite să angajeze juriști specializați în dreptul achizițiilor publice și nici alți experți. Întreprinderile își cunosc mărfurile sau serviciile, nu posedă însă expertiză în ceea ce privește dispozițiile referitoare la achizițiile publice. Se propun câteva prevederi care trebuie să asigure facilități întreprinderilor, de exemplu în ceea ce privește transmiterea documentelor și pașaportul european pentru achiziții publice, lucru care merită apreciat pozitiv. În schimb, CoR respinge propunerea privind împărțirea obligatorie pe loturi sau oferirea unei justificări corespunzătoare în caz contrar;

11. ia notă de faptul că ar trebui excluse de la aplicarea dispozițiilor relevante atribuirea contractelor către o întreprindere controlată sau cooperarea în scopul îndeplinirii în comun a sarcinilor publice ale autorităților contractante implicate, în măsura în care sunt îndeplinite condițiile menționate în directivă. Reglementarea propusă privind excepțiile referitoare la cooperarea în cadrul entităților controlate, precum și cooperarea între autoritățile contractante este concepută mult prea îngust, nu va fi fezabilă în practică și, prin urmare, permite directivei să intervină în procedurile administrative interne ale statelor membre;

12. în avizul său privind Cartea verde, a propus ca procedura de negociere să se utilizeze în aceleași condiții ca în domeniul utilităților publice și își menține această poziție. Nu este clar de ce autoritățile care operează în domeniul tradițional sunt mai puțin apte pentru negocieri decât autoritățile contractante din domeniul utilităților publice. Autoritățile contractante nu achiziționează doar produse standard, ci și produse foarte complexe, printre acestea numărându-se sistemele IT sau produsele tehnico-medicale. În aceste cazuri, ca și în cazul multor servicii complexe, este oportună utilizarea procedurii de negociere;

13. consideră că extinderea posibilităților de utilizare a procedurii de negociere ar putea ajuta IMM-urile, deoarece ar asigura mai multă flexibilitate. O problemă frecventă pentru aceste întreprinderi o reprezintă dificultățile legate de modificarea și completarea ofertelor. În acest context, dispozițiile ar trebui să fie mai puțin rigide;

14. este de părere că apar numeroase dificultăți în legătură cu atribuirea de contracte pentru tehnologiile informației și comunicațiilor (sisteme TIC), în cazul cărora încheierea unor contracte adiționale, de exemplu pentru licențe suplimentare

sau pentru noi module, este adesea însoțită de probleme. Aceste dificultăți pot fi atât de natură tehnică, cât și legate de costuri;

15. subliniază că pentru autoritățile contractante locale și regionale se propune un sistem ceva mai simplu, conform dispozițiilor OMC, în ceea ce privește invitația la o procedură concurențială de ofertare în cazul achiziției competitive. Dacă fac uz de această posibilitate, acestea nu mai trebuie să publice un anunț separat de participare înainte de inițierea procedurii de achiziție. Această propunere este utilă întrucât aduce simplificări atât pentru autorități, cât și pentru întreprinderi;

16. în răspunsul său la Cartea verde, s-a pronunțat în favoarea conceperii dispozițiilor acordului-cadru în conformitate cu directiva în vigoare privind utilitățile publice ca punct de plecare pentru elaborarea unor dispoziții mai flexibile. Din păcate, Comisia propune în schimb o modificare a directivei privind utilitățile publice, prin care cadrul de reglementare ar deveni la fel de complex ca și pentru domeniul tradițional. În plus, ar trebui afirmat clar că, în cazul produselor și serviciilor destinate uzului individual, de exemplu, al accesoriilor pentru persoanele cu handicap, contractele ar trebui concepute astfel încât fiecare cetățean în parte să poată alege unul din furnizorii enumerați în acordul-cadru;

17. sprijină achizițiile publice electronice și salută inițiativa Comisiei Europene în acest sens. Achizițiile publice electronice aduc simplificări atât cumpărătorilor, cât și vânzătorilor. Perioada de tranziție propusă de doi ani până la instituirea obligației de depunere și primire electronică a ofertelor este în schimb mult prea scurtă, în special pentru întreprinderile mici. Ar trebui să fie la latitudinea autorității contractante să decidă cum se procedează în această privință, întrucât în acest domeniu există diferențe mari între sectoare economice și între statele membre, autoritățile contractante având cea mai bună imagine de ansamblu. Nu este de înțeles de ce pentru organismele centrale de achiziție trebuie să se aplice reguli speciale și termene mai reduse în acest sens, cel puțin nu atunci când este vorba de organisme centrale de achiziție, în special de cele de la nivel local și regional;

18. în continuare, subliniază necesitatea absolută a revizuirii sistemului de coduri CPV de către Comisia Europeană. Acest sistem este dificil pentru căutări, este ambiguu și în anumite părți illogic. Un sistem de coduri CPV funcțional facilitează achizițiile electronice;

19. în opinia Comitetului, trebuie menținută neapărat distincția actuală între serviciile de categoria A și cele de categoria B; articolele 74-76 propuse privind serviciile sociale și de altă natură trebuie suprimate. Aceste servicii nu au decât o relevanță transfrontalieră foarte redusă. Modelul propus pentru serviciile sociale nu compensează dezavantajele pe care le aduce cu sine suprimarea tratamentului special pentru serviciile de categoria B. Ar trebui excluse nu doar serviciile sociale și cele din domeniul sănătății; și în cazul serviciilor juridice, încrederea personală joacă un rol esențial, astfel încât este dificil să se realizeze achiziția prin metoda tradițională a concurenței. Și în cazul serviciilor de catering și al serviciilor de formare profesională există adesea puncte de legătură cu serviciile sociale, situația fiind similară, printre altele, și pentru serviciile de curățenie a spațiilor care sunt prestate în folosul cetățenilor vârstnici și celor cu handicap;

20. este de părere că autoritățile își pot aduce o contribuție importantă la îndeplinirea obiectivelor Strategiei Europa 2020 prin utilizarea puterii lor de cumpărare, în special în ce privește inițiativele emblematic referitoare la Uniunea inovării și o Europă eficientă din punct de vedere al utilizării resurselor;

21. salută faptul că în directivele propuse, se acordă o pondere mai mare posibilității de a introduce considerente ecologice și sociale, chiar dacă dispozițiile nu pot fi întotdeauna ușor aplicate, de exemplu calcularea costurilor pe ciclu de viață prevăzută la articolul 67. Ar trebui să se lase la latitudinea autorităților contractante să decidă dacă și ce cerințe trebuie impuse, deoarece mărfurile și serviciile pot fi de natură foarte diferită și este nevoie ca obiectivele politice să fie definite prin decizii politice la nivel local și regional. Există o diferență uriașă între achiziția de ciment și de tomografe cu rezonanță magnetică. Însă CoR constată că trebuie să existe, în orice caz, o legătură concretă cu obiectul contractului, pentru a împiedica deciziile de atribuire netransparente și arbitrare și a asigura concurența loială între întreprinderi;

22. consideră că, la efectuarea achiziției publice, trebuie să existe posibilitatea, pentru autoritatea contractantă, de a alege între oferta cu prețul cel mai scăzut și oferta cea mai rentabilă economic. În cazul anumitor produse standardizate, precum combustibilii, prețul este singurul criteriu realist de evaluare. Acest lucru este valabil și pentru anumite produse complexe, precum anumite medicamente, a căror calitate a fost deja asigurată de către autorități prin proceduri de autorizare a vânzărilor. Achiziționarea la prețul cel mai redus nu trebuie în niciun caz echivalată cu renunțarea la cerințele privind calitatea. În cazul unor astfel de achiziții, se stabilesc în mod obligatoriu cerințe privind calitatea și abia după ce acestea sunt îndeplinite se acceptă oferta cu prețul cel mai redus. În plus, achizițiile la prețul cel mai redus favorizează întreprinderile mici, deoarece acestea au adesea cheltuieli administrative scăzute și pot oferi prețuri concurențiale. Invers, concurența bazată pe considerente sociale și de mediu ar putea scoate de pe piață multe întreprinderi mici. Faptul că în propunere se vorbește de „costul cel mai scăzut” în loc de „prețul cel mai scăzut” creează confuzie. Conceptul de „costul cel mai scăzut” este legat mai degrabă de oferta cea mai rentabilă economic și indică faptul că

în afară de preț trebuie să se țină seama și de alte criterii. Din motive de claritate, trebuie păstrată formularea din directiva în vigoare;

23. menționează că, în continuare, Comisia propune noi dispoziții care se referă la relația cu subcontractanții și la modificarea contractului în timpul perioadei sale de valabilitate. CoR consideră că aceste aspecte nu ar trebui să fie nici pe viitor reglementate în directivă, ele ținând în primul rând de legislația națională privind contractele. În schimb, ar putea fi oportun să se ofere explicații în acest sens prin documente explicative;

24. constată că Comisia propune o serie de dispoziții ample privind organismele naționale de supraveghere și sprijinirea achizițiilor publice. Se constată că în Cartea verde nu s-a purtat nicio dezbateră în acest sens. Conform articolului 2 din Protocolul nr. 2 privind aplicarea principiilor subsidiarității și proporționalității, Comisia trebuie să realizeze consultări ample înainte de propunerea unui act legislativ. În acest context, trebuie să se țină seama de importanța locală și regională a măsurilor luate în considerare, cu excepția cazurilor extrem de urgente. Înființarea unor organisme de supraveghere naționale este cu siguranță foarte importantă pentru autoritățile locale și regionale. Acest lucru este valabil în special pentru statele membre în care autoritățile subnaționale au puteri legislative;

25. subliniază că propunerea contravine dreptului statelor membre de a-și organiza ele însele administrațiile și vine în contradicție cu principiul subsidiarității. Este important să se respecte principiile subsidiarității și proporționalității. O măsură propusă de UE trebuie să fie, pe de o parte, necesară pentru atingerea obiectivului propus și, pe de altă parte, să fie mai eficientă decât măsurile respective de la nivel național. În cazul de față, nu există niciun fel de indicii că sistemul propus este mai eficient decât acțiunile întreprinse de statele membre în conformitate cu sistemele naționale respective. Structurile guvernamentale și judiciare existente ar trebui să fie în măsură să-și asume noile roluri de asigurare a punerii în aplicare, fără a fi necesară înființarea unor noi organisme de supraveghere în fiecare stat membru. Mai mult, modelul propus de Comisie pare să combine sarcini diferite într-un mod care contravine separării tradiționale a sarcinilor între autoritățile publice și instanțele judiciare.

III. RECOMANDĂRI DE AMENDAMENTE

Amendamentul 1

COM(2011) 896 final

Considerentul 14

Textul propus de Comisie	Amendamentul CoR
(14) Există un nivel considerabil de incertitudine juridică cu privire la măsura în care cooperarea între autoritățile publice trebuie să facă obiectul normelor privind achizițiile publice. Jurisprudența relevantă a Curții de Justiție a Uniunii Europene face obiectul unor interpretări divergente între statele membre și chiar între autoritățile contractante. Prin urmare, este necesar să se clarifice cazurile în care contractele încheiate între autorități contractante nu sunt supuse aplicării normelor privind	(14) Există un nivel considerabil de incertitudine juridică cu privire la măsura în care cooperarea între autoritățile publice trebuie să facă obiectul normelor privind achizițiile publice. Jurisprudența relevantă a Curții de Justiție a Uniunii Europene face obiectul unor interpretări divergente între statele membre și chiar între autoritățile contractante. Prin urmare, este necesar să se clarifice cazurile în care contractele încheiate între autorități contractante nu sunt supuse aplicării normelor privind

Textul propus de Comisie	Amendamentul CoR
achizițiile publice. Această clarificare trebuie să fie ghidată de principiile stabilite în jurisprudența relevantă a Curții de Justiție. Simplul fapt că părțile la un acord sunt autorități contractante nu exclude în sine aplicarea normelor privind achizițiile publice. Aplicarea acestor norme nu trebuie însă să interfereze cu libertatea autorităților publice de a decide cu privire la organizarea modului în care își îndeplinesc misiunea de serviciu public. Contractele atribuite unor entități controlate sau cooperarea pentru realizarea în comun a misiunilor de serviciu public ale autorităților contractante participante trebuie scutite așadar de la aplicarea normelor dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute în prezenta directivă. Prezenta directivă trebuie să aibă obiectivul de a garanta că situațiile de cooperare public-public scutite nu cauzează o denaturare a concurenței în raport cu operatorii economici privați. În mod similar, nici participarea unei autorități contractante în calitate de ofertant la o procedură de atribuire a unui contract de achiziție publică nu trebuie să producă o denaturare a concurenței.	achizițiile publice. Această clarificare trebuie să fie ghidată de principiile stabilite în jurisprudența relevantă a Curții de Justiție. Simplul fapt că părțile la un acord sunt autorități contractante nu exclude în sine aplicarea normelor privind achizițiile publice. Aplicarea acestor norme nu trebuie însă să interfereze cu libertatea autorităților publice de a decide cu privire la organizarea modului în care își îndeplinesc misiunea de serviciu public. <u>Organismele publice pot utiliza propriile lor fonduri pentru îndeplinirea propriilor sarcini. De asemenea, ele pot îndeplini aceste sarcini și în colaborare cu alte organisme publice sau cu grupări de organisme publice. Legislația Uniunii nu impune autorităților să opteze pentru o anumită formă de îndeplinire a propriilor sarcini.</u> Contractele atribuite unor entități controlate sau cooperarea pentru realizarea în comun a misiunilor de serviciu public ale autorităților contractante participante trebuie scutite așadar de la aplicarea normelor dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute în prezenta directivă. Prezenta directivă trebuie să aibă obiectivul de a garanta că situațiile de cooperare public-public scutite nu cauzează o denaturare a concurenței în raport cu operatorii economici privați. În mod similar, nici participarea unei autorități contractante în calitate de ofertant la o procedură de atribuire a unui contract de achiziție publică nu trebuie să producă o denaturare a concurenței.

Expunere de motive

Trebuie precizat că diversele forme de cooperare între autoritățile publice nu se încadrează în domeniul de aplicare a regulilor privind achizițiile publice.

Amendamentul 2

COM(2011) 896 final

Considerentul 46

Textul propus de Comisie	Amendamentul CoR
(46) Autoritățile contractante se pot confrunta cu situații externe pe care nu le puteau prevedea atunci când au atribuit contractul. În acest caz, trebuie să existe un anumit grad de flexibilitate pentru adaptarea contractului la circumstanțele respective fără a desfășura o nouă procedură de achiziție. Noțiunea de circumstanțe neprevăzute se referă la situațiile care nu puteau fi anticipate în ciuda pregătirii cu o diligență rezonabilă a procedurii inițiale de către autoritatea contractantă, luând în considerare mijloacele disponibile, natura și caracteristicile proiectului concret, bunele practici din sectorul în cauză și necesitatea de a asigura o relație corespunzătoare între resursele cheltuite pentru pregătirea procedurii de atribuire și valoarea previzibilă a contractului. Acest lucru nu se aplică însă în cazul în care o modificare conduce la o transformare a naturii achiziției globale, de exemplu prin înlocuirea lucrărilor, a bunurilor sau a serviciilor care urmează să fie achiziționate cu altele diferite sau prin modificarea fundamentală a tipului de achiziție, întrucât, în această situație, se poate presupune că modificarea respectivă va influența rezultatul.	(46) Autoritățile contractante se pot confrunta cu situații externe pe care nu le puteau prevedea atunci când au atribuit contractul. În acest caz, trebuie să existe un anumit grad de flexibilitate pentru adaptarea contractului la circumstanțele respective fără a desfășura o nouă procedură de achiziție. Noțiunea de circumstanțe neprevăzute se referă la situațiile care nu puteau fi anticipate în ciuda pregătirii cu o diligență rezonabilă a procedurii inițiale de către autoritatea contractantă, luând în considerare mijloacele disponibile, natura și caracteristicile proiectului concret, bunele practici din sectorul în cauză și necesitatea de a asigura o relație corespunzătoare între resursele cheltuite pentru pregătirea procedurii de atribuire și valoarea previzibilă a contractului. Acest lucru nu se aplică însă în cazul în care o modificare conduce la o transformare a naturii achiziției globale, de exemplu prin înlocuirea lucrărilor, a bunurilor sau a serviciilor care urmează să fie achiziționate cu altele diferite sau prin modificarea fundamentală a tipului de achiziție, întrucât, în această situație, se poate presupune că modificarea respectivă va influența rezultatul.

Expunere de motive

Aprecierea circumstanțelor neprevăzute menționate în considerente nu poate lua în considerare mijloacele aflate la dispoziția autorităților contractante și raportul lor cu valoarea totală previzibilă a unui proiect. Mijloacele la dispoziția autorităților contractante și estimarea acestora nu intră în sfera de competențe a Comisiei, iar evaluarea rezultatului final al procedurii de atribuire nu ar trebui să țină seama de factori legați

de organizarea sau de personalul autorității contractante. Autoritățile contractante de la nivelul local își pot stabili singure alocarea resurselor umane și metodele de lucru indiferent de modul în care urmează să atribuie contractele pentru servicii publice. Acest mecanism de evaluare ar trebui eliminat din considerente deoarece este contrar legislației UE.

Amendamentul 3

COM(2011) 895 final

Articolul 1

COM(2011) 896 final

Articolul 1

Textul propus de Comisie	Amendamentul CoR
<i>Articolul 1</i>	<i>Articolul 1</i>
Obiectul și domeniul de aplicare	Obiectul și domeniul de aplicare
1. Prezenta directivă instituie norme aplicabile procedurilor de achiziție utilizate de către autoritățile contractante în legătură cu contractele de achiziții publice și concursurile de proiecte a căror valoare este estimată ca fiind cel puțin egală cu pragurile prevăzute la articolul 4. 2. În sensul prezentei directive, achizițiile publice înseamnă cumpărarea sau alte forme de achiziționare de lucrări, de bunuri sau de servicii de către una sau mai multe autorități contractante de la operatori economici aleși de aceste autorități contractante, oncontractele dacă lucrările, bunurile sau serviciile sunt destinate sau nu unor scopuri publice. Un ansamblu de lucrări, bunuri și/sau servicii, chiar dacă sunt cumpărate prin contracte diferite, constituie o achiziție unică în sensul prezentei directive, în cazul în care contractele sunt părți ale unui singur proiect.	1. Prezenta directivă instituie norme aplicabile procedurilor de achiziție utilizate de către autoritățile contractante în legătură cu contractele de achiziții publice și concursurile de proiecte a căror valoare este estimată ca fiind cel puțin egală cu pragurile prevăzute la articolul 4. 2. În sensul prezentei directive, achizițiile publice înseamnă cumpărarea sau alte forme de achiziționare de lucrări, de bunuri sau de servicii, contra cost, de către una sau mai multe autorități contractante de la operatori economici aleși de aceste autorități contractante, indiferent dacă lucrările, bunurile sau serviciile sunt destinate sau nu unor scopuri publice. Un ansamblu de lucrări, bunuri și/sau servicii, chiar dacă sunt cumpărate prin contracte diferite, constituie o achiziție unică în sensul prezentei directive, în cazul în care contractele sunt părți ale unui singur proiect. 3. Un contract atribuit de o autoritate contractantă unei alte persoane juridice nu intră în domeniul de aplicare al prezentei directive în cazul în care sunt îndeplinite următoarele condiții cumulative: (a) autoritatea contractantă exercită asupra persoanei juridice în cauză un control care similar celui pe care îl exercită asupra propriilor servicii; (b) partea principală a activităților persoanei juridice este efectuată pentru autoritățile contractante care o controlează sau pentru alte persoane juridice controlate de respectivele autorități contractante; (c) nu există participare privată la capitalul persoanei juridice controlate. 4. Alineatul (3) se aplică și în cazul în care o entitate controlată care este o autoritate contractantă atribuie un contract entității sau entităților care o controlează

Textul propus de Comisie	Amendamentul CoR
	<u>sau unei alte persoane juridice controlate de către aceeași autoritate contractantă, cu condiția să nu existe participare privată la capitalul persoanei juridice căreia îi este atribuit contractul de achiziție publică.</u> 5. O autoritate contractantă care nu exercită asupra unei persoane juridice un control în sensul alineatului (3) poate să atribuie un contract, fără a aplica prezenta directivă, unei persoane juridice pe care o controlează în comun cu alte autorități contractante, dacă sunt îndeplinite următoarele condiții: (a) autoritățile contractante exercită în comun asupra persoanei juridice un control similar celui pe care ele îl exercită asupra propriilor servicii; (b) partea principală a activităților persoanei juridice este efectuată pentru autoritățile contractante care o controlează sau pentru alte persoane juridice controlate de respectivele autorități contractante; (c) nu există participare privată la capitalul persoanei juridice controlate. 6. Un acord încheiat între două sau mai multe autorități contractante nu se consideră a fi un „contract de achiziții publice” în sensul articolului 2 punctul (7) al prezentei directive în cazul în care sunt îndeplinite următoarele condiții cumulative: (a) obiectul colaborării este prestarea unui serviciu de interes public aflat în sarcina autorităților contractante sau prestarea unor servicii auxiliare care sunt necesare pentru prestarea serviciului de interes public; (b) nu există participare privată activă la capitalul autorităților contractante. 7. Transferul sarcinilor și competențelor de la un organism public la altul în contextul unei măsuri organizaționale nu face obiectul acestei directive.

Expunere de motive

Lucrările, achizițiile și serviciile care nu sunt utilizate în interes public nu ar trebui să facă obiectul directivei privind achizițiile publice.

O procedură de achiziții ar trebui să se bazeze pe un contract individual, nu pe un proiect, întrucât un proiect poate conține și elemente care nu fac parte din domeniul de aplicare a directivei.

Regulile privind legăturile dintre autoritățile publice ar trebui să fie menționate la articolul 1, în loc de articolul 11 [în COM(2011) 896] și articolul 21 [în COM(2011) 895], întrucât nu fac parte din domeniul de aplicare a directivei.

Jurisprudența CEJ (Teckal C-107/98) se referă la partea principală a activităților, nu la 90 %, și ar trebui evitată o contradicție cu practicile CEJ.

Ca urmare a amendamentelor propuse, articolul 11 [în COM(2011) 896] și articolul 21 [în COM(2011) 895] ar trebui eliminate.

Amendamentul 4

COM(2011) 896 final

Articolul 4

Textul propus de Comisie	Amendamentul CoR
Articolul 4 Valorile pragurilor Prezenta directivă se aplică achizițiilor publice a căror valoare estimată fără taxa pe valoarea adăugată (TVA) este egală sau mai mare decât următoarele praguri: (a) 5 000 000 EUR, pentru contractele de achiziții publice de lucrări; (b) 130 000 EUR, pentru contractele de achiziții publice de bunuri și de servicii atribuite de autoritățile guvernamentale centrale și concursurile de proiecte organizate de aceste autorități; atunci când sunt atribuite contracte de achiziții publice de bunuri de către autorități contractante care își desfășoară activitatea în domeniul apărării, acest prag se aplică numai pentru contractele care au ca obiect produsele menționate în anexa III; (c) 200 000 EUR, pentru contractele de achiziții publice de bunuri și de servicii atribuite de autoritățile contractante regionale și locale și concursurile de proiecte organizate de aceste autorități; (d) 500 000 EUR pentru contractele de achiziții publice de servicii sociale și alte servicii specifice enumerate în anexa XVI.	Articolul 4 Valorile pragurilor Prezenta directivă se aplică achizițiilor publice a căror valoare estimată fără taxa pe valoarea adăugată (TVA) este egală sau mai mare decât următoarele praguri: (a) 5 000 000 EUR, pentru contractele de achiziții publice de lucrări; (b) 130 000 EUR, pentru contractele de achiziții publice de bunuri și de servicii atribuite de autoritățile guvernamentale centrale și concursurile de proiecte organizate de aceste autorități; atunci când sunt atribuite contracte de achiziții publice de bunuri de către autorități contractante care își desfășoară activitatea în domeniul apărării, acest prag se aplică numai pentru contractele care au ca obiect produsele menționate în anexa III; (c) 200 000 1 000 000 EUR, pentru contractele de achiziții publice de bunuri și de servicii atribuite de autoritățile contractante regionale și locale și concursurile de proiecte organizate de aceste autorități; (d) 500 000 EUR pentru contractele de achiziții publice de servicii sociale și alte servicii specifice enumerate în anexa XVI.

Expunere de motive

La pragul actual de 1,5 milioane de coroane daneze pentru bunuri și servicii, comerțul transfrontalier este aproape inexistent. În 2009, doar 1,4 % din contracte au fost încheiate cu parteneri din afara granițelor naționale. Se recomandă mărirea pragurilor pentru bunuri și servicii și eliminarea articolului 4 litera (d). La următoarea renegociere a acordului OMC, Comisia ar trebui să acorde cel puțin o prioritate înaltă unei creșteri serioase a pragurilor pentru achizițiile publice. Având în vedere cota neglijabilă de achiziții publice transfrontaliere și sarcinile administrative pe care le implică cadrul de reglementare pentru autoritățile contractante și contractanți, astfel de praguri scăzute nu sunt utile.

Amendamentul 5

COM(2011) 895 final

Articolul 19

COM(2011) 896 final

Articolul 10**Excluderi specifice pentru contractele de servicii**

Textul propus de Comisie	Amendamentul CoR
Excluderi specifice pentru contractele de servicii	Excluderi specifice pentru contractele de servicii
...	...
(c) servicii de arbitraj și de conciliere;	(c) servicii de arbitraj și de conciliere;

Textul propus de Comisie	Amendamentul CoR
	(c) 1. oricare dintre următoarele servicii juridice: (i) reprezentarea juridică a unui client în cadrul procedurilor în fața unei instanțe judecătorești sau a unei autorități de către un avocat în sensul articolului 1 din Directiva 77/249/CEE; (ii) servicii de autentificare de documente, prestate de către notariate; (iii) servicii juridice prestate de către un administrator fiduciar sau un tutore sau alte servicii juridice prestate de către o parte numită de către o instanță judecătorească din statele membre respective; (iv) alte servicii juridice care sunt legate, chiar și temporar, de exercitarea autorității publice în statele membre; (c) 2. servicii de urgență sau de securitate națională;
(d) servicii financiare referitoare la emisiunea, vânzarea, achiziționarea sau transferul de valori mobiliare sau alte instrumente financiare în sensul Directivei 2004/39/CE a Parlamentului European și a Consiliului, servicii furnizate de băncile centrale și operațiuni efectuate cu Fondul european de stabilitate financiară;	(d) servicii financiare referitoare la emisiunea, vânzarea, achiziționarea sau transferul de valori mobiliare sau alte instrumente financiare în sensul Directivei 2004/39/CE a Parlamentului European și a Consiliului și tranzacțiile prin care autoritățile contractante urmăresc atragerea de bani sau de capital, servicii furnizate de băncile centrale și operațiuni efectuate cu Fondul european de stabilitate financiară;
(e) contracte de muncă;	(e) contracte de muncă, inclusiv lucrătorii agențiilor de muncă temporară; [...] (g) prezenta directivă nu se aplică contractelor de achiziții publice atribuite de o autoritate contractantă unei alte autorități contractante sau unei asocieri de autorități contractante pe baza unui drept exclusiv de care acestea dispun în temeiul actelor cu putere de lege și actelor administrative publicate, cu condiția ca respectivele acte să fie compatibile cu tratatul.

Expunere de motive

- (c.1) Serviciile de reprezentare juridică în fața unei instanțe judecătorești și alte servicii juridice sunt legate strâns de sistemul juridic național respectiv, ceea ce exclude în general dispozițiile transfrontaliere. Mai mult, astfel de servicii necesită un nivel deosebit de încredere, care nu poate fi definit în mod obiectiv într-o procedură de achiziții publice.
- (c.2) Criteriile precum viabilitatea economică nu ar trebui să aibă nicio relevanță atunci când este vorba de securitatea națională, inclusiv de serviciile de urgență.
- (d) Excepțiile privind dreptul exclusiv, prevăzute la articolul 18 din Directiva 2004/18/CE și la articolele 24 și 25 din Directiva 2004/17/CE, ar trebui menținute, precum și dispozițiile de la articolul 16 litera d) privind excepțiile pentru tranzacțiile prin care autoritățile contractante urmăresc atragerea de bani sau de capital. Aceste prevederi sunt necesare în statele membre.
- (g) Tratatul European conferă în mod explicit statelor membre dreptul de a transfera drepturi exclusive. Acest drept ar trebui să se reflecte în normele privind achizițiile publice.

Amendamentul 6

COM(2011) 896 final

Articolul 15

Proiect de aviz	Amendamentul CoR
	<u>Articolul 15</u> <u>În cazul unui transfer de sarcini și competențe care nu intră sub incidența dreptului achizițiilor publice nu se exclude participarea sectorului privat - atâta timp cât legislația națională o permite -, în special în cazul unei colaborări instituționalizate. Nici în cazul participării sectorului privat, transferul de sarcini printr-un act organizațional nu constituie un act de achiziții, atâta timp cât acest transfer nu este legat de un contract de achiziție publică adresat participantului privat, relevant pentru legislația achizițiilor publice.</u>

Expunere de motive

Propunerea de completare ar trebui să clarifice exceptarea transferului de sarcini și de competențe de la aplicarea legislației achizițiilor publice

Amendamentul 7

COM(2011) 895 final

Articolul 21

COM(2011) 896 final

Articolul 11

Textul propus de Comisie	Amendamentul CoR
Relațiile dintre autoritățile publice 1. Un contract de achiziții publice atribuit de o autoritate contractantă unei alte persoane juridice nu intră în domeniul de aplicare al prezentei directive în cazul în care sunt îndeplinite următoarele condiții cumulative: (a) autoritatea contractantă exercită asupra persoanei juridice în cauză un control similar celui pe care îl exercită asupra propriilor servicii; (b) cel puțin 90 % din activitățile acelei persoane juridice sunt efectuate pentru autoritatea contractantă care o controlează sau pentru alte persoane juridice controlate de respectiva autoritate contractantă; (c) nu există participare privată la capitalul persoanei juridice controlate. Se consideră că o autoritate contractantă exercită asupra unei persoane juridice un control similar celui pe care îl exercită asupra propriilor servicii în sensul literei (a) de la primul paragraf atunci când exercită o influență decisivă atât asupra obiectivelor strategice, cât și asupra deciziilor importante ale persoanei juridice controlate. 2. Alineatul (1) se aplică și în cazul în care o entitate controlată care este o autoritate contractantă atribuie un contract entității care o controlează sau unei alte persoane juridice controlate de către aceeași autoritate contractantă, cu condiția să nu existe participare privată la capitalul persoanei juridice căreia îi este atribuit contractul de achiziție publică.	Relațiile dintre autoritățile publice 1. Un contract de achiziții publice atribuit de o autoritate contractantă unei alte persoane juridice nu intră în domeniul de aplicare al prezentei directive în cazul în care sunt îndeplinite următoarele condiții cumulative: (a) autoritatea contractantă exercită asupra persoanei juridice în cauză un control similar celui pe care îl exercită asupra propriilor servicii; (b) cel puțin 90 % din activitățile acelei persoane juridice sunt efectuate pentru autoritatea contractantă care o controlează sau pentru alte persoane juridice controlate de respectiva autoritate contractantă; (c) nu există participare privată la capitalul persoanei juridice controlate. Se consideră că o autoritate contractantă exercită asupra unei persoane juridice un control similar celui pe care îl exercită asupra propriilor servicii în sensul literei (a) de la primul paragraf atunci când exercită o influență decisivă atât asupra obiectivelor strategice, cât și asupra deciziilor importante ale persoanei juridice controlate. 2. Alineatul (1) se aplică și în cazul în care o entitate controlată care este o autoritate contractantă atribuie un contract entității care o controlează sau unei alte persoane juridice controlate de către aceeași autoritate contractantă, cu condiția să nu existe participare privată la capitalul persoanei juridice căreia îi este atribuit contractul de achiziție publică.

Textul propus de Comisie	Amendamentul CoR
3. O autoritate contractantă care nu exercită asupra unei persoane juridice un control în sensul alineatului (1) poate să atribuie un contract, fără a aplica prezenta directivă, unei persoane juridice pe care o controlează în comun cu alte autorități contractante, dacă sunt îndeplinite următoarele condiții: (a) autoritățile contractante exercită în comun asupra persoanei juridice un control similar celui pe care îl exercită asupra propriilor servicii; (b) cel puțin 90 % din activitățile acelei persoane juridice sunt efectuate pentru autoritățile contractante care o controlează sau pentru alte persoane juridice controlate de aceleași autorități contractante; (c) nu există participare privată la capitalul persoanei juridice controlate. În sensul literei (a), se consideră că autoritățile contractante controlează în comun o persoană juridică dacă sunt îndeplinite următoarele condiții cumulative: (a) organele de decizie ale persoanei juridice controlate sunt compuse din reprezentanți ai tuturor autorităților contractante participante; (b) autoritățile contractante sunt în măsură să exercite în comun o influență decisivă asupra obiectivelor strategice și a deciziilor importante ale persoanei juridice controlate; (c) persoana juridică controlată nu urmărește interese care diferă de cele ale autorităților publice care îi sunt afiliate; (d) persoana juridică controlată nu obține alte câștiguri decât rambursarea costurilor efective din contractele de achiziții publice cu autoritățile contractante. 4. Un acord încheiat între două sau mai multe autorități contractante nu se consideră a fi un „contract de achiziții de bunuri, lucrări sau servicii” în sensul articolului 7 punctul 2 al prezentei directive în cazul în care sunt îndeplinite următoarele condiții cumulative: (a) acordul stabilește o cooperare veritabilă între autoritățile contractante participante, care vizează desfășurarea în comun a sarcinilor lor de serviciu public și care implică drepturi și obligații reciproce ale părților; (b) acordul este guvernat doar de considerente legate de interesul public;	3. O autoritate contractantă care nu exercită asupra unei persoane juridice un control în sensul alineatului (1) poate să atribuie un contract, fără a aplica prezenta directivă, unei persoane juridice pe care o controlează în comun cu alte autorități contractante, dacă sunt îndeplinite următoarele condiții: (a) autoritățile contractante exercită în comun asupra persoanei juridice un control similar celui pe care îl exercită asupra propriilor servicii; (b) cel puțin 90 % din activitățile acelei persoane juridice sunt efectuate pentru autoritățile contractante care o controlează sau pentru alte persoane juridice controlate de aceleași autorități contractante; (c) nu există participare privată la capitalul persoanei juridice controlate. În sensul literei (a), se consideră că autoritățile contractante controlează în comun o persoană juridică dacă sunt îndeplinite următoarele condiții cumulative: (a) organele de decizie ale persoanei juridice controlate sunt compuse din reprezentanți ai tuturor autorităților contractante participante; (b) autoritățile contractante sunt în măsură să exercite în comun o influență decisivă asupra obiectivelor strategice și a deciziilor importante ale persoanei juridice controlate; (c) persoana juridică controlată nu urmărește interese care diferă de cele ale autorităților publice care îi sunt afiliate; (d) persoana juridică controlată nu obține alte câștiguri decât rambursarea costurilor efective din contractele de achiziții publice cu autoritățile contractante. 4. Un acord încheiat între două sau mai multe autorități contractante nu se consideră a fi un „contract de achiziții de bunuri, lucrări sau servicii” în sensul articolului 7 punctul 2 al prezentei directive în cazul în care sunt îndeplinite următoarele condiții cumulative: (a) acordul stabilește o cooperare veritabilă între autoritățile contractante participante, care vizează desfășurarea în comun a sarcinilor lor de serviciu public și care implică drepturi și obligații reciproce ale părților; (b) acordul este guvernat doar de considerente legate de interesul public;

Textul propus de Comisie	Amendamentul CoR
(c) autoritățile contractante participante nu efectuează pe piața deschisă mai mult de 10 %, ca cifră de afaceri, din activitățile care sunt relevante în contextul acordului;	(c) autoritățile contractante participante nu efectuează pe piața deschisă mai mult de 10 %, ca cifră de afaceri, din activitățile care sunt relevante în contextul acordului;
(d) acordul nu implică transferuri financiare între autoritățile contractante participante, altele decât cele care corespund rambursării costurilor efective ale lucrărilor, serviciilor sau bunurilor;	(d) acordul nu implică transferuri financiare între autoritățile contractante participante, altele decât cele care corespund rambursării costurilor efective ale lucrărilor, serviciilor sau bunurilor;
(e) nu există participare privată la capitalul niciuneia dintre autoritățile contractante implicate.	(e) nu există participare privată la capitalul niciuneia dintre autoritățile contractante implicate.
5. Absența participării private menționate la alineatele (1) - (4) se verifică în momentul atribuirii contractului sau al încheierii acordului.	5. Absența participării private menționate la alineatele (1) - (4) se verifică în momentul atribuirii contractului sau al încheierii acordului.
Excluderile prevăzute la alineatele (1)-(4) nu se mai aplică din momentul în care există o participare privată, ca atare contractele în curs de derulare trebuie deschise concurenței prin intermediul procedurilor normale de achiziții.	Excluderile prevăzute la alineatele (1)-(4) nu se mai aplică din momentul în care există o participare privată, ca atare contractele în curs de derulare trebuie deschise concurenței prin intermediul procedurilor normale de achiziții.

Expunere de motive

Eliminarea articolului 11, respectiv a articolului 21 este o concluzie logică a amendamentului 3.

Amendamentul 8

COM(2011) 895 final

Articolul 31

COM(2011) 896 final

Articolul 17

Textul propus de Comisie	Amendamentul CoR
Contracte rezervate	Contracte rezervate
Statele membre pot rezerva dreptul de participare la procedurile de achiziții publice unor ateliere protejate și unor operatori economici al căror scop principal este integrarea socială și profesională a lucrătorilor cu dizabilități și defavorizați sau pot prevedea ca astfel de contracte să fie executate în contextul programelor de angajare protejată, dacă peste 30 % dintre angajații atelierelor, operatorilor economici sau programelor în cauză sunt lucrători cu dizabilități sau defavorizați.	Statele membre pot rezerva dreptul de participare la procedurile de achiziții publice unor ateliere protejate și unor operatori economici al căror scop principal este integrarea socială și profesională a lucrătorilor cu dizabilități și defavorizați sau pot prevedea ca astfel de contracte să fie executate în contextul programelor de angajare protejată, dacă peste 30 % dintre angajații persoanele din cadrul acestor ateliere or , al operatorilor economici sau care iau parte la programele or în cauză sunt lucrători cu dizabilități sau defavorizați. Termenul „lucrători defavorizați” include, printre altele, șomerii care au probleme deosebite de integrare și în special grupurile vulnerabile, precum și minoritățile.
Invitația la procedura concurențială de ofertare trebuie să facă trimitere la această dispoziție.	Invitația la procedura concurențială de ofertare trebuie să facă trimitere la această dispoziție.

Expunere de motive

Aceasta este o dispoziție nouă și, prin urmare, este necesar să se definească grupurile la care se referă, în special întrucât include mai multe aspecte decât actualul articol 19.

Amendamentul 9

COM(2011) 895 final

Articolul 34

COM(2011) 896 final

Articolul 19 alineatul (7)

Textul propus de Comisie	Amendamentul CoR
Statele membre se asigură că, în termen de cel mult 2 ani de la data prevăzută la articolul 92 alineatul (1), toate procedurile de achiziție care intră sub incidența prezentei directive sunt efectuate prin mijloace electronice de comunicare, în special prin depunerea electronică, în conformitate cu dispozițiile prezentului articol.	Statele membre se asigură că iau măsuri pentru ca în termen de cel mult 2 ani de la data prevăzută la articolul 92 alineatul (1) , toate procedurile de achiziție care intră sub incidența prezentei directive sunt să fie efectuate prin mijloace electronice de comunicare, în special prin depunerea electronică, în conformitate cu dispozițiile prezentului articol.

Expunere de motive

Având în vedere condițiile foarte diferite atât pentru autoritățile contractante (în special pentru cele de la nivel local), cât și pentru furnizorii din cadrul diverselor sectoare, este mai oportun să se îndemne statele membre să se implice activ în pregătirile pentru achizițiile pe cale electronică, în loc ca acestea să fie confruntate cu cerințe pe termen scurt.

Amendamentul 10

COM(2011) 896 final

Articolul 24

Textul propus de Comisie	Amendamentul CoR
Alegerea procedurilor	Alegerea procedurilor
1. La atribuirea contractelor de achiziții publice, autoritățile contractante aplică proceduri naționale adaptate pentru a fi în conformitate cu prezenta directivă, cu condiția ca, fără a aduce atingere articolului 30, să fi fost publicată o invitație la o procedură concurențială de ofertare în conformitate cu prezenta directivă.	1. La atribuirea contractelor de achiziții publice, autoritățile contractante aplică proceduri naționale adaptate pentru a fi în conformitate cu prezenta directivă, cu condiția ca, fără a aduce atingere articolului 30, să fi fost publicată o invitație la o procedură concurențială de ofertare în conformitate cu prezenta directivă.
Statele membre prevăd posibilitatea ca autoritățile contractante să aplice proceduri deschise sau restrânse prevăzute în prezenta directivă.	Statele membre prevăd posibilitatea ca autoritățile contractante să aplice la alegere proceduri deschise sau restrânse, proceduri competitive de negociere sau dialogul competitiv, prevăzute în prezenta directivă.
Statele membre pot prevedea că autoritățile contractante pot aplica parteneriate pentru inovare, după cum se prevede în prezenta directivă.	Statele membre pot prevăd că autoritățile contractante pot aplica parteneriate pentru inovare, după cum se prevede în prezenta directivă.
Ele pot prevedea totodată posibilitatea ca autoritățile contractante să utilizeze o procedură competitivă cu negociere sau un dialog competitiv în cazurile următoare:	Ele pot prevedea totodată posibilitatea ca autoritățile contractante să utilizeze o procedură competitivă cu negociere sau un dialog competitiv în cazurile următoare:
(a) în cazul lucrărilor, atunci când contractul de lucrări are ca obiect atât proiectarea, cât și execuția unor lucrări în sensul articolului 2 punctul (8), sau când sunt necesare negocieri pentru a stabili structura juridică sau financiară a proiectului;	(a) în cazul lucrărilor, atunci când contractul de lucrări are ca obiect atât proiectarea, cât și execuția unor lucrări în sensul articolului 2 punctul (8), sau când sunt necesare negocieri pentru a stabili structura juridică sau financiară a proiectului;

Textul propus de Comisie	Amendamentul CoR
(b) în cazul contractelor de achiziții publice de lucrări, pentru lucrările care sunt realizate exclusiv în vederea cercetării sau inovării, experimentării sau dezvoltării, și nu pentru a asigura un profit sau pentru a recupera costurile de cercetare și de dezvoltare;	b) în cazul contractelor de achiziții publice de lucrări, pentru lucrările care sunt realizate exclusiv în vederea cercetării sau inovării, experimentării sau dezvoltării, și nu pentru a asigura un profit sau pentru a recupera costurile de cercetare și de dezvoltare;
(c) în cazul serviciilor sau al furnizării de bunuri, atunci când specificațiile tehnice nu pot fi definite cu suficientă precizie prin trimitere la un standard, un acord tehnic european, o specificație tehnică comună sau o referință tehnică în sensul anexei VIII punctele 2-5;	(c) în cazul serviciilor sau al furnizării de bunuri, atunci când specificațiile tehnice nu pot fi definite cu suficientă precizie prin trimitere la un standard, un acord tehnic european, o specificație tehnică comună sau o referință tehnică în sensul anexei VIII punctele 2-5;
(d) în cazul prezentării unor oferte neconforme sau inacceptabile în sensul articolului 30 alineatul (2) litera (a) ca răspuns la o procedură deschisă sau restrânsă;	(d) în cazul prezentării unor oferte neconforme sau inacceptabile în sensul articolului 30 alineatul (2) litera (a) ca răspuns la o procedură deschisă sau restrânsă;
(e) dacă, din cauza circumstanțelor specifice legate de natura sau de complexitatea lucrărilor, a bunurilor sau a serviciilor sau de riscurile aferente acestora, contractul nu poate fi atribuit fără negocieri prealabile.	(e) dacă, din cauza circumstanțelor specifice legate de natura sau de complexitatea lucrărilor, a bunurilor sau a serviciilor sau de riscurile aferente acestora, contractul nu poate fi atribuit fără negocieri prealabile.
Statele membre pot decide să nu transpună în legislația lor națională procedura competitivă cu negociere, procedura dialogului competitiv și procedura parteneriatului pentru inovare.	Statele membre pot decide să nu transpună în legislația lor națională procedura competitivă cu negociere, procedura dialogului competitiv și procedura parteneriatului pentru inovare.

Expunere de motive

CoR consideră că pentru procedurile de negociere trebuie să existe aceleași condiții în sectoarele tradiționale ca în sectorul utilităților publice, acest lucru fiind valabil și pentru dialogul competitiv. Nu există niciun motiv să se creadă că autoritățile active în sectoarele tradiționale ar fi mai puțin pregătite pentru aceste proceduri decât autoritățile din sectorul utilităților publice. Ar trebui să fie la latitudinea autorităților contractante ce procedură se va aplica, în funcție de contractul respectiv.

Este important să se precizeze faptul că autoritatea contractantă este cea care trebuie să aleagă procedura adecvată în fiecare caz, și nu nivelul UE sau național. Nivelul EU sau național trebuie să pună la dispoziția autorităților contractante toate procedurile. Dacă ar proceda altfel, ar da naștere la reguli și proceduri diferite în diferite statele membre, la denaturări ale concurenței și la condiții de concurență neechitabile.

Amendamentul 11

COM(2011) 896 final

Articolul 30 alineatul (2) litera (a)

Textul propus de Comisie	Amendamentul CoR
(a) dacă nu a fost depusă nicio ofertă sau nicio ofertă adecvată sau nicio cerere de participare ca răspuns la o procedură deschisă sau restrânsă, atât timp cât condițiile inițiale ale contractului nu sunt modificate în mod substanțial și se transmite un raport Comisiei sau organismului de supraveghere național desemnat în conformitate cu articolul 84, la cererea acestora;	(a) dacă nu a fost depusă nicio ofertă sau nicio ofertă adecvată sau nicio cerere de participare ca răspuns la o procedură deschisă sau restrânsă, atât timp cât condițiile inițiale ale contractului nu sunt modificate în mod substanțial și se transmite un raport Comisiei sau organismului de supraveghere național desemnat în conformitate cu articolul 84, la cererea acestora;

Expunere de motive

Împreună cu introducerea unui nou organism de supraveghere național, prevăzută la articolul 84, aceasta obligație de raportare duce la sarcini birocratice inutile. În spiritul obiectivelor de simplificare și flexibilizare a legislației UE privind achizițiile publice, noile sarcini administrative ar trebui evitate cu orice preț. De aceea trebuie eliminat acest fragment.

Amendamentul 12

COM(2011) 895 final

Articolul 44 alineatul (3) litera (d), (i) și (e)

COM(2011) 896 final

Articolul 30 alineatul 2 litera (c), (i) și (d)

Textul propus de Comisie	Amendamentul CoR
(c) dacă lucrările, bunurile sau serviciile pot fi furnizate numai de către un anumit operator economic pentru unul dintre motivele următoare:	(c) dacă lucrările, bunurile sau serviciile pot fi furnizate numai de către un anumit operator economic pentru unul dintre motivele următoare:
(i) absența concurenței din motive tehnice;	(i) absența concurenței din motive tehnice sau juridice;
[...]	[...]
(d) în măsura în care este absolut necesar atunci când, din motive de extremă urgență determinate de un caz de forță majoră, termenele pentru procedura deschisă, restrânsă sau competitivă cu negociere nu pot fi respectate; situațiile invocate pentru a justifica extrema urgență nu trebuie în niciun caz să fie atribuibile autorității contractante.	(d) în măsura în care este absolut necesar atunci când, din motive de extremă urgență determinate de un caz de forță majoră evenimente care nu au putut fi prevăzute de autoritățile contractante, termenele pentru procedura deschisă, restrânsă sau competitivă cu negociere nu pot fi respectate; situațiile invocate pentru a justifica extrema urgență nu trebuie în niciun caz să fie atribuibile autorității contractante.

Expunere de motive

La acest punct ar trebui menționate și motivele juridice. Astfel ar trebui să se țină seama de cazul în care o autoritate contractantă dorește să construiască o clădire (de exemplu, o școală) într-un anumit loc, pe care proprietarul terenului este dispus să-l vândă numai în condiția în care el însuși va putea construi clădirea.

Față de formularea aflată în vigoare din Directiva 2004/18/CE articolul 31 litera (c), sintagma „un caz de forță majoră” ar reprezenta o cerință mai strictă. Ar trebui menținut textul în vigoare. În timpul unei examinări în justiție, procedurile de negociere în absența ofertării concurențiale ar trebui să fie posibile în cazul achiziționării de bunuri și servicii, pe care o autoritate contractantă are obligația de a le furniza ca urmare a unor alte prevederi juridice. Se are în vedere, de exemplu, îngrijirea persoanelor în vârstă în centrele de îngrijire a bătrânilor sau livrarea de valvulopatii în spitale.

Amendamentul 13

COM(2011) 895 final

Articolul 45

COM(2011) 896 final

Articolul 31

Acorduri-cadru

Textul propus de Comisie	Amendamentul CoR
1. Autoritățile contractante pot încheia acorduri-cadru, cu condiția să aplice procedurile prevăzute de prezenta directivă.	1. Autoritățile contractante pot încheia acorduri-cadru, cu condiția să aplice procedurile prevăzute de prezenta directivă.

Textul propus de Comisie	Amendamentul CoR
Un acord-cadru înseamnă un acord încheiat între una sau mai multe autorități contractante și unul sau mai mulți operatori economici cu scopul de a stabili condițiile pentru contractele care urmează să fie atribuite în decursul unei perioade determinate, în special în ceea ce privește prețurile și, dacă este cazul, cantitățile avute în vedere.	Un acord-cadru înseamnă un acord încheiat între una sau mai multe autorități contractante și unul sau mai mulți operatori economici cu scopul de a stabili condițiile pentru contractele care urmează să fie atribuite în decursul unei perioade determinate, în special în ceea ce privește prețurile și, dacă este cazul, cantitățile avute în vedere.
Durata unui acord-cadru nu poate fi mai mare de patru ani, cu excepția cazurilor excepționale bine justificate, în special prin obiectul acordului-cadru.	Durata unui acord-cadru nu poate fi mai mare de patru ani, cu excepția cazurilor excepționale bine justificate, în special prin obiectul acordului-cadru.
2. Contractele bazate pe un acord-cadru se atribuie în conformitate cu procedurile prevăzute la prezentul alineat și la alineatele (3) și (4).	2. Contractele bazate pe un acord-cadru se atribuie în conformitate cu procedurile prevăzute la prezentul alineat și la alineatele (3) și (4).
Aceste proceduri pot fi aplicate numai între autoritățile contractante identificate cu claritate în acest scop în invitația la procedura concurențială de ofertare sau în invitația pentru confirmarea interesului și operatorii economici care au fost inițial părți la acordul-cadru.	Aceste proceduri pot fi aplicate numai între autoritățile contractante identificate cu claritate în acest scop în invitația la procedura concurențială de ofertare sau în invitația pentru confirmarea interesului și operatorii economici care au fost inițial părți la acordul-cadru.
Contractele bazate pe un acord-cadru nu pot în niciun caz să aducă modificări substanțiale clauzelor stabilite în respectivul acord-cadru, în special în cazul menționat la alineatul (3).	Contractele bazate pe un acord-cadru nu pot în niciun caz să aducă modificări substanțiale clauzelor stabilite în respectivul acord-cadru, în special în cazul menționat la alineatul (3).
Autoritățile contractante nu pot recurge la acorduri-cadru în mod abuziv sau în așa fel încât să împiedice, să restrângă sau să denatureze concurența.	Autoritățile contractante nu pot recurge la acorduri-cadru în mod abuziv sau în așa fel încât să împiedice, să restrângă sau să denatureze concurența.

Expunere de motive

Comitetul Regiunilor consideră că acordurile-cadru ar trebui reglementate în principiu la fel ca în Directiva 2004/17/CE, în vigoare, întrucât nu există niciun motiv să se stabilească, de exemplu, un cadru temporal pentru astfel de contracte, atât timp cât acest lucru nu este valabil și pentru alte tipuri de contracte. Așa cum se întâmplă în cazul sistemelor dinamice de achiziții, ar trebui să fie posibil să se admită noi actori economici pe durata contractului, întrucât acest lucru este util atât contractanților, cât și autorităților contractante. Ultimul fragment este inutil, ideile respective rezultând din principiile în cauză.

Amendamentul 14

COM(2011) 895 final

Articolul 45 alineatul (4)

COM(2011) 896 final

Articolul 31 alineatul (4)

Acorduri-cadru

Textul propus de Comisie	Amendamentul CoR
Acorduri-cadru	Acorduri-cadru
4. În cazul în care un acord-cadru este încheiat cu mai mulți operatori economici, el poate fi executat în unul dintre următoarele două moduri:	4. În cazul în care un acord-cadru este încheiat cu mai mulți operatori economici, el poate fi executat în unul dintre următoarele două moduri:
(a) în conformitate cu termenii și condițiile din acordul-cadru, fără reluarea competiției, atunci când acesta stabilește toate condițiile care reglementează furnizarea lucrărilor, a serviciilor și a bunurilor în cauză și condițiile obiective pentru a determina care dintre operatorii economici parte la acordul-cadru le va executa; aceste din urmă condiții trebuie indicate în documentele achiziției;	(a) în conformitate cu termenii și condițiile din acordul-cadru, fără reluarea competiției, atunci când în măsura în care acesta stabilește toate condițiile care reglementează furnizarea lucrărilor, a serviciilor și a bunurilor sunt specificate în acordul-cadru, atribuirea se realizează fără reluarea competiției, în baza condițiilor stabilite în în cauză și condițiile obiective pentru a determina care dintre operatorii economici parte la acordul-cadru le va executa; aceste din urmă condiții trebuie indicate în documentele achiziției;

Textul propus de Comisie	Amendamentul CoR
(b) dacă în acordul-cadru nu sunt prevăzute toate condițiile care reglementează furnizarea lucrărilor, a serviciilor și a bunurilor, prin reluarea competiției între operatorii economici care sunt parte la acordul-cadru.	(b) dacă în acordul-cadru nu sunt prevăzute toate condițiile care reglementează furnizarea lucrărilor, a serviciilor și a bunurilor, atribuirea se realizează prin reluarea competiției între operatorii economici care sunt parte la acordul-cadru. Alegerea între procedurile menționate la litera (a), respectiv (b) se face pe baza unor criterii obiective, prin care se garantează respectarea principiilor nediscriminării și transparenței. În același acord-cadru există libertatea de alegere între procedurile menționate la litera (a), respectiv (b) sau o combinație a celor două.

Expunere de motive

Propunerea de directivă nu aduce claritate cu privire la utilizarea acordurilor-cadru. Acest lucru este în special valabil pentru utilizarea atribuirii directe și relansarea competiției. Pentru a permite o utilizare flexibilă, ar trebui să fie posibilă combinarea celor două metode, astfel încât contractele mai mici să poată fi atribuite direct în condițiile stabilite, în timp ce în cazul comenzilor mai mari să se poată relansa competiția în cadrul aceluiași acord-cadru.

Amendamentul 15

COM(2011) 896 final

Articolul 37

Achiziții comune ocazionale

Textul propus de Comisie	Amendamentul CoR
Achiziții comune ocazionale 1. Una sau mai multe autorități contractante pot conveni să efectueze anumite achiziții specifice în comun. 2. Atunci când o singură autoritate contractantă efectuează procedurile de achiziție respective în toate etapele, de la publicarea invitației la procedura concurențială de ofertare până la finalizarea executării contractului sau contractelor rezultate în urma procedurii, autoritatea contractantă respectivă este unica responsabilă de îndeplinirea obligațiilor prevăzute în prezenta directivă. Cu toate acestea, dacă desfășurarea procedurilor de achiziție și executarea contractelor rezultate sunt realizate de mai multe autorități contractante participante, fiecare continuă să fie responsabilă de îndeplinirea propriilor obligații care decurg din prezenta directivă în ceea ce privește etapele pe care le realizează	Achiziții comune ocazionale 1. Una sau mai multe autorități contractante pot conveni să efectueze anumite achiziții specifice în comun. 2. Atunci când o singură autoritate contractantă efectuează procedurile de achiziție respective în toate etapele, de la publicarea invitației la procedura concurențială de ofertare până la finalizarea executării contractului sau contractelor rezultate în urma procedurii, autoritatea contractantă respectivă este unica responsabilă de îndeplinirea obligațiilor prevăzute în prezenta directivă. 3. Autoritățile contractante pot colabora pentru a atribui în mod ocazional în comun anumite contracte, fără a aplica procedura prevăzută în prezenta directivă, inclusiv în cazul în care una sau mai multe părți este remunerată de celelalte părți pentru serviciile prestate.

Expunere de motive

Completarea garantează că atribuirea în comun a contractelor nu este îngreunată în mod inutil. Regulile care se aplică pentru organismul central de achiziții conform articolului 35 alineatul (5) ar trebui să se aplice în mod corespunzător și la atribuirea ocazională în comun a contractelor.

Amendamentul 16

COM(2011) 895 final

Articolul 54

COM(2011) 896 final

Articolul 40

Textul propus de Comisie	Amendamentul CoR
1. Specificațiile tehnice definite la punctul 1 din anexa VIII sunt stabilite în documentele achiziției. Ele definesc caracteristicile pe care trebuie să le întrunească lucrările, serviciile sau bunurile. Aceste caracteristici se pot referi, de asemenea, la procesul specific de producție sau furnizare a lucrărilor, bunurilor sau serviciilor solicitate sau la oricare altă etapă a ciclului de viață conform articolului 2 punctul (22). Specificațiile tehnice trebuie să precizeze totodată dacă va fi necesar transferul drepturilor de proprietate intelectuală. Pentru toate achizițiile al căror obiect este destinat utilizării de către persoane, indiferent dacă este vorba de publicul larg sau de personalul autorității contractante, aceste specificații tehnice trebuie să fie redactate, cu excepția cazurilor bine justificate, astfel încât să ia în considerare criteriile de accesibilitate pentru persoanele cu dizabilități sau proiectarea pentru toate categoriile de utilizatori. În cazul în care printr-un act legislativ al Uniunii sunt adoptate standarde de accesibilitate obligatorii, specificațiile tehnice trebuie definite, în ceea ce privește criteriile de accesibilitate, prin trimitere la acestea.	1. Specificațiile tehnice definite la punctul 1 din anexa VIII sunt stabilite în documentele achiziției. Ele definesc caracteristicile pe care trebuie să le întrunească lucrările, serviciile sau bunurile. Aceste caracteristici se pot referi, de asemenea, la procesul specific de producție sau furnizare a lucrărilor, bunurilor sau serviciilor solicitate sau la oricare altă etapă a ciclului de viață conform articolului 2 punctul (22). Specificațiile tehnice trebuie să precizeze totodată dacă va fi necesar transferul drepturilor de proprietate intelectuală. Pentru toate achizițiile al căror obiect este destinat utilizării de către persoane, indiferent dacă este vorba de publicul larg sau de personalul autorității contractante, aceste specificații tehnice trebuie să fie redactate, cu excepția cazurilor bine justificate, astfel încât să ia în considerare criteriile de accesibilitate pentru persoanele cu dizabilități sau proiectarea pentru toate categoriile de utilizatori. În cazurile în care este posibil, autoritățile contractante ar trebui să redacteze specificații tehnice, care să ia în considerare criteriile de accesibilitate pentru persoanele cu dizabilități sau proiectarea pentru toți utilizatorii. În cazul în care printr-un act legislativ al Uniunii sunt adoptate standarde de accesibilitate obligatorii, specificațiile tehnice trebuie definite, în ceea ce privește criteriile de accesibilitate, prin trimitere la acestea.

Expunere de motive

Având în vedere actuala gamă largă de proceduri de achiziție, textul propus merge mult prea departe. În afară de aceasta, adesea, dispozițiile de acest tip sunt prevăzute în legislația națională privind construcțiile. Ar trebui menținut textul din directivele actuale 2004/18/CE articolul 23 punctul 1 și 2004/17/CE articolul 34.

Amendamentul 17

COM(2011) 896 final

Articolul 44

Împărțirea contractelor pe loturi

Textul propus de Comisie	Amendamentul CoR
1. Contractele de achiziții publice pot fi împărțite în loturi omogene sau eterogene. Pentru contractele având o valoare, determinată în conformitate cu articolul 5, egală sau mai mare decât pragurile prevăzute la articolul 4, dar nu mai mică de 500 000 EUR, dacă autoritatea	1. Contractele de achiziții publice pot fi împărțite în loturi omogene sau eterogene. Pentru contractele având o valoare, determinată în conformitate cu articolul 5, egală sau mai mare decât pragurile prevăzute la articolul 4, dar nu mai mică de 500 000 EUR, dacă autoritatea

Textul propus de Comisie	Amendamentul CoR
contractantă nu consideră că este oportună împărțirea pe loturi, aceasta furnizează o justificare specifică în anunțul de participare sau în invitația pentru confirmarea interesului.	contractantă nu consideră că este oportună împărțirea pe loturi, aceasta furnizează o justificare specifică în anunțul de participare sau în invitația pentru confirmarea interesului. Autoritățile contractante precizează, în anunțul de participare sau în invitația pentru confirmarea interesului, dacă ofertele trebuie să se limiteze la unul sau mai multe loturi.
Autoritățile contractante precizează, în anunțul de participare sau în invitația pentru confirmarea interesului, dacă ofertele trebuie să se limiteze la unul sau mai multe loturi.	

Expunere de motive

Acest lucru reprezintă sarcini administrative inutile pentru autoritățile contractante; prin urmare acest fragment trebuie eliminat.

Amendamentul 18

COM(2011) 896 final

Articolul 54 alineatul (2)

Textul propus de Comisie	Amendamentul CoR
<i>Articolul 54</i>	<i>Articolul 54</i>
Autoritățile contractante pot decide să nu atribuie un contract ofertantului care a depus cea mai bună ofertă, dacă stabilesc că oferta nu este conformă, cel puțin într-o manieră echivalentă, cu obligațiile prevăzute de legislația Uniunii în domeniul social, al muncii sau al mediului sau cu dispozițiile internaționale în domeniul social și al mediului enumerate în anexa XI.	Autoritățile contractante pot decide să nu atribuie un contract ofertantului care a depus cea mai bună ofertă, dacă stabilesc că oferta nu este conformă, cel puțin într-o manieră echivalentă, cu obligațiile prevăzute de legislația Uniunii sau de legislația națională în domeniul social, al muncii sau al mediului sau cu dispozițiile internaționale în domeniul social și al mediului enumerate în anexa XI.

Expunere de motive

Ofertanții trebuie să respecte nu doar legislația UE, ci și legislația națională.

Amendamentul 19

COM(2011) 896 final

Articolul 55 alineatul (3)

Textul propus de Comisie	Amendamentul CoR
<i>Articolul 55</i>	<i>Articolul 55</i>
Pentru a aplica motivul de excludere prevăzut la litera (d) de la primul paragraf, autoritățile contractante trebuie să prevadă o metodă pentru evaluarea executării contractului care să se bazeze pe criterii măsurabile și obiective și să fie aplicată în mod sistematic, coerent și transparent. Orice evaluare a performanței se comunică contractantului în cauză, cărui i se oferă posibilitatea de a o contesta și de a obține protecție judiciară.	Pentru a aplica motivul de excludere prevăzut la litera (d) de la primul paragraf, autoritățile contractante trebuie să prevadă o metodă pentru evaluarea executării contractului care să se bazeze pe criterii măsurabile și obiective și să fie aplicată în mod sistematic, coerent și transparent. Orice evaluare a performanței se comunică contractantului în cauză, cărui i se oferă posibilitatea de a o contesta și de a obține protecție judiciară.

Expunere de motive

Afirmația de la articolul 55 alineatul (3) ultimul paragraf este ininteligibilă și implică astfel o reducere a certitudinii juridice, ceea ce ar putea conduce la un număr mai mare de acțiuni în justiție. În plus, se instituie noi obligații pentru autoritățile contractante, care trebuie evitate pentru a elimina sarcinile birocratice suplimentare.

Amendamentul 20

COM(2011) 895 final

Articolul 76

COM(2011) 896 final

Articolul 66

Criterii de atribuire a contractelor

Textul propus de Comisie	Amendamentul CoR
1. Fără a aduce atingere actelor cu putere de lege și actelor administrative de drept intern privind remunerarea anumitor servicii, criteriul pe baza căruia autoritățile contractante atribuie contractele de achiziții publice este unul dintre următoarele: (a) oferta cea mai avantajoasă din punct de vedere economic; (b) costul cel mai scăzut. Costurile pot fi evaluate, la alegerea autorității contractante, numai pe baza prețului sau aplicând o abordare bazată pe eficacitatea costurilor, de exemplu o abordare pe baza costului ciclului de viață, în condițiile stabilite la articolul 67. 2. Oferta cea mai avantajoasă din punct de vedere economic menționată la alineatul (1) litera (a) din perspectiva autorității contractante trebuie identificată pe baza unor criterii legate de obiectul contractului de achiziție publică în cauză. Aceste criterii trebuie să includă, în plus față de prețul sau costurile menționate la alineatul (1) litera (b), alte criterii legate de obiectul contractului de achiziție publică în cauză, cum ar fi: (a) calitatea, inclusiv caracteristicile tehnice, estetice și funcționale, accesibilitatea, proiectarea pentru toți utilizatorii, caracteristicile ecologice și caracterul inovator; (b) pentru contractele de achiziții de servicii și contractele care implică proiectarea de lucrări, pot fi luate în considerare organizarea, calificarea și experiența personalului desemnat să execute contractul în cauză, cu consecința că, după atribuirea contractului, aceste persoane pot fi înlocuite doar cu aprobarea autorității contractante, care trebuie să verifice dacă înlocuirile asigură o organizare și o calitate echivalente; (c) serviciile post-vânzare și asistența tehnică, data livrării și termenul de livrare sau de execuție;	1. Fără a aduce atingere actelor cu putere de lege și actelor administrative de drept intern privind remunerarea anumitor servicii, criteriul pe baza căruia autoritățile contractante atribuie contractele de achiziții publice este unul dintre următoarele: a) oferta cea mai avantajoasă din punct de vedere economic; (b) costul prețul cel mai scăzut. Costurile pot fi evaluate, la alegerea autorității contractante, numai pe baza prețului sau aplicând o abordare bazată pe eficacitatea costurilor, de exemplu o abordare pe baza costului ciclului de viață, în condițiile stabilite la articolul 67. 2. Oferta cea mai avantajoasă din punct de vedere economic menționată la alineatul (1) litera (a) din perspectiva autorității contractante trebuie identificată pe baza unor criterii legate de obiectul contractului de achiziție publică în cauză. Aceste criterii trebuie să includă, în plus față de prețul sau costurile menționate la alineatul (1) litera (b), alte criterii legate de obiectul contractului de achiziție publică în cauză, cum ar fi: (a) calitatea, inclusiv caracteristicile tehnice, estetice și funcționale, accesibilitatea, proiectarea pentru toți utilizatorii, caracteristicile ecologice și caracterul inovator, precum și circuitele scurte; (b) pentru contractele de achiziții de servicii și contractele care implică proiectarea de lucrări, pot fi luate în considerare organizarea, calificarea și experiența personalului desemnat să execute contractul în cauză, cu consecința că, după atribuirea contractului, aceste persoane pot fi înlocuite doar cu aprobarea autorității contractante, care trebuie să verifice dacă înlocuirile asigură o organizare și o calitate echivalente; (c) serviciile post-vânzare și asistența tehnică, data livrării și termenul de livrare sau de execuție;

Textul propus de Comisie	Amendamentul CoR
(d) procesul specific de producție sau furnizare a lucrărilor, bunurilor sau serviciilor solicitate sau din oricare altă etapă a ciclului de viață menționată la articolul 2 punctul (22), în măsura în care criteriile respective sunt specificate în conformitate cu alineatul (4) și se referă la factori direct implicați în aceste procese și caracterizează procesul specific de producție sau de furnizare a lucrărilor, bunurilor sau serviciilor solicitate.	(d) procesul specific de producție sau furnizare a lucrărilor, bunurilor sau serviciilor solicitate sau din oricare altă etapă a ciclului de viață menționată la articolul 2 punctul (22), în măsura în care criteriile respective sunt specificate în conformitate cu alineatul (4) și se referă la factori direct implicați în aceste procese și caracterizează procesul specific de producție sau de furnizare a lucrărilor, bunurilor sau serviciilor solicitate; (e) criterii legate considerente sociale.

Expunere de motive

Faptul că li se acordă autorităților contractante posibilitatea de a alege între oferta cea mai avantajoasă din punct de vedere economic și costul cel mai scăzut este un lucru pozitiv. Cu toate acestea, termenul utilizat în directiva actuală, și anume prețul cel mai scăzut, trebuie utilizat în continuare, întrucât costurile cele mai favorabile reprezintă altceva decât prețul. Termenul „cost” cuprinde mai multe aspecte decât termenul „preț”. „Oferta cea mai avantajoasă din punct de vedere economic” este criteriul care trebuie utilizat dacă se dorește să se utilizeze și alți parametri, precum relația ciclu de viață - costuri.

În anumite cazuri, autoritatea contractantă indică prețul final deja în documentele de publicare a ofertei. Trebuie să fie foarte clar că o astfel de procedură este posibilă.

Obiectivul luării în considerare a acestui ultim criteriu este acela de a oferi autorităților contractante o valoare adăugată pentru anumite produse și servicii. Aceasta constă în faptul că, prin circuite scurte, de regulă produsele și serviciile pot ajunge mai repede la organismele de achiziție și se poate reacționa mai rapid și cu mai mare flexibilitate la exigențele lor. În plus, prin intermediul acestui criteriu, și standardele de mediu pot fi îmbunătățite considerabil (timp mai scurt de transport și de depozitare, emisii mai puține), ceea ce este în folosul organismelor de achiziție și, deopotrivă, al cetățenilor. Organismele de achiziție ar avea așadar posibilitatea de a prevedea, printre criteriile lor de atribuire, parametri care, în cazul anumitor categorii, generează declarații mai ample referitoare la oferta unui anumit operator economic, care pot răspunde și mai bine la exigențele contractelor de achiziții publice.

În plus, trebuie menționat în mod expres că se poate lua în considerare ponderea criteriilor sociale, de exemplu, acordându-se un bonus pentru o politică corporativă de egalitate de șanse pentru angajați și pentru angajarea șomerilor pe termen lung.

Amendamentul 21

COM(2011) 896 final

Articolul 66 alineatul (3)

Textul propus de Comisie	Amendamentul CoR
<i>Articolul 66</i>	Articolul 66
Statele membre pot impune ca atribuirea anumitor tipuri de contracte să se bazeze pe cea mai avantajoasă ofertă din punct de vedere economic, așa cum se prevede la alineatul (1) litera (a) și la alineatul (2).	Statele membre pot impune ca atribuirea anumitor tipuri de contracte să se bazeze pe cea mai avantajoasă ofertă din punct de vedere economic, așa cum se prevede la alineatul (1) litera (a) și la alineatul (2).

Expunere de motive

Obiectivul acestei modernizări este de a oferi o flexibilitate maximă autorităților contractante și ofertanților. În acest sens, autoritățile contractante trebuie să poată decide ele însele dacă atribuie contractele după criteriul ofertei celei mai avantajoase economic sau al prețului celui mai scăzut. Statele membre nu trebuie să intervină, în acest context, anticipând nevoile autorităților locale. În plus, dacă nu s-ar mai putea utiliza criteriul prețului celui mai scăzut, șansele de a concura ale întreprinderilor mici ar scădea semnificativ. Articolul 66 alineatul (3) ar trebui eliminat.

Amendamentul 22

COM(2011) 895 final

Articolul 76 alineatul (4)

COM(2011) 896 final

Articolul 66 alineatul (4)

Criterii de atribuire a contractelor

Textul propus de Comisie	Amendamentul CoR
4. Criteriile de atribuire nu trebuie să confere autorității contractante o libertate de alegere nelimitată. Ele trebuie să asigure posibilitatea unei concurențe efective și să fie însoțite de cerințe care să permită verificarea efectivă a informațiilor furnizate de ofertanți. Autoritățile contractante trebuie să verifice efectiv, pe baza informațiilor și a dovezilor furnizate de ofertanți, dacă ofertele îndeplinesc criteriile de atribuire.	4. Criteriile de atribuire nu trebuie să confere autorității contractante o libertate de alegere nelimitată. Ele trebuie să asigure posibilitatea unei concurențe efective și să fie însoțite de cerințe care să permită verificarea efectivă a informațiilor furnizate de ofertanți. Autoritățile contractante trebuie să verifice efectiv, pe baza informațiilor și a dovezilor furnizate de ofertanți, dacă ofertele îndeplinesc criteriile de atribuire.

Expunere de motive

Această dispoziție este inutilă. Ea nu aduce nimic nou și ar trebui eliminată. Această idee se regăsește deja în principiile generale.

Amendamentul 23

COM(2011) 896 final

Articolul 73 litera (a)

Textul propus de Comisie	Amendamentul CoR
(a) excepțiile prevăzute la articolul 11 încetează să se mai aplice în urma unei participații private la capitalul persoanei juridice căreia i se atribuie contractul, conform articolului 11 alineatul (4);	(a) excepțiile prevăzute la articolul 11 încetează să se mai aplice în urma unei participații private la capitalul persoanei juridice căreia i se atribuie contractul, conform articolului 11 alineatul (4);

Expunere de motive

Amendament propus la textul Comisiei, ca urmare a eliminării alineatului (5) de la art. 11 din COM(2011) 896 final și a alineatului (5) de la art. 21 din COM(2011) 895 final, în conformitate cu amendamentul 7. Această situație nu mai este posibilă după atribuirea contractului

Amendamentul 24

COM(2011) 895 final

Articolul 77

COM(2011) 896 final

Articolul 67

Calcularea costurilor pe ciclu de viață

Textul propus de Comisie	Amendamentul CoR
3. În toate cazurile în care se adoptă, ca parte a unui act legislativ al Uniunii, inclusiv prin acte delegate în temeiul legislației sectoriale specifice, o metodologie comună pentru calcularea costurilor pe ciclu de viață, aceasta trebuie aplicată atunci când costul pe ciclu de viață este inclus în criteriile de atribuire menționate la articolul 76 alineatul (1).	3. În toate cazurile în care se adoptă, ca parte a unui act legislativ al Uniunii, inclusiv prin acte delegate în temeiul legislației sectoriale specifice, o metodologie comună pentru calcularea costurilor pe ciclu de viață, aceasta trebuie aplicată atunci când costul pe ciclu de viață este inclus în criteriile de atribuire menționate la articolul 76 alineatul (1).

Textul propus de Comisie	Amendamentul CoR
O listă a acestor acte legislative și acte delegate figurează în anexa XV. Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 98 în ceea ce privește actualizarea acestei liste, atunci când, din cauza adoptării unor noi dispoziții legislative, a abrogării sau a modificării legislației, aceste actualizări se dovedesc necesare.	O listă a acestor acte legislative și acte delegate figurează în anexa XV. Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 98 în ceea ce privește actualizarea acestei liste, atunci când, din cauza adoptării unor noi dispoziții legislative, a abrogării sau a modificării legislației, aceste actualizări se dovedesc necesare.

Expunere de motive

CoR susține deschis obiectivele Strategiei Europa 2020 și cunoaște valoarea unor achiziții publice durabile, răspunzătoare din punct de vedere social și favorabile inovării. De asemenea, este de salutat și încurajarea adresată de Comisie autorităților contractante de a include costurile pe ciclu de viață. În prezent se lucrează mult în acest domeniu, însă mai sunt multe de făcut. În opinia Comitetului, în circumstanțele actuale, cerința de a se aplica procedurile UE merge prea departe.

Amendamentul 25

COM(2011) 895 final

Articolul 79

COM(2011) 896 final

Articolul 69

Oferte anormal de scăzute

Textul propus de Comisie	Amendamentul CoR
1. Autoritățile contractante solicită operatorilor economici să justifice prețul sau costurile percepute, atunci când sunt îndeplinite toate condițiile de mai jos:	1. Autoritățile contractante solicită operatorilor economici să justifice prețul sau costurile percepute, atunci când sunt îndeplinite toate condițiile de mai jos:
(a) prețul sau costul perceput este cu mai mult de 50 % mai mic decât prețul sau costul mediu al celorlalte oferte;	(a) prețul sau costul perceput este cu mai mult de 50 % mai mic decât prețul sau costul mediu al celorlalte oferte;
(b) prețul sau costul perceput este cu mai mult de 20 % mai mic decât prețul sau costul celei de-a doua oferte din ierarhia ofertelor celor mai scăzute;	(b) prețul sau costul perceput este cu mai mult de 20 % mai mic decât prețul sau costul celei de-a doua oferte din ierarhia ofertelor celor mai scăzute;
(c) au fost prezentate cel puțin cinci oferte.	(c) au fost prezentate cel puțin cinci oferte.
	1. În cazul în care, pentru un anumit contract, ofertele par a fi anormal de scăzute, înainte de a respinge respectivele oferte autoritatea contractantă cere în scris informații cu privire la elementele constitutive ale ofertei, atunci când consideră acest lucru pertinent. Clarificările respective se pot referi în special la: (a) rentabilitatea procedurii de construcție, a procedurii de fabricare a produselor sau a prestării serviciilor; (b) soluțiile tehnice adoptate și/sau condițiile excepțional de favorabile de care dispune ofertantul pentru execuția lucrărilor, pentru furnizarea bunurilor sau pentru prestarea serviciilor; (c) originalitatea lucrărilor, a bunurilor sau a serviciilor propuse de ofertant;

Textul propus de Comisie	Amendamentul CoR
2. În cazul în care ofertele par să fie anormal de scăzute din alte motive, autoritățile contractante pot solicita, de asemenea, astfel de clarificări. 3. Clarificările menționate la alineatele (1) și (2) se pot referi în mod concret la: (a) economia procedului de construcție, a procedului de fabricare a produselor sau a prestării serviciilor; (b) soluțiile tehnice adoptate sau condițiile excepțional de favorabile de care dispune ofertantul pentru execuția lucrărilor, pentru furnizarea bunurilor sau pentru prestarea serviciilor; (c) originalitatea lucrărilor, a bunurilor sau a serviciilor propuse de ofertant; (d) respectarea, cel puțin într-o manieră echivalentă, a obligațiilor prevăzute de legislația Uniunii în domeniul social, al muncii sau al mediului sau de dispozițiile internaționale în domeniul social și al mediului enumerate în anexa XI sau, în cazul în care acestea nu sunt aplicabile, de alte dispoziții care asigură un nivel echivalent de protecție; (e) posibilitatea ca ofertantul să obțină un ajutor de stat. 4. Autoritatea contractantă verifică informațiile furnizate prin consultarea ofertantului. Ea poate respinge oferta numai atunci când dovezile nu justifică nivelul scăzut al prețului sau al costurilor percepute, ținând seama de elementele menționate la alineatul (3). Autoritățile contractante trebuie să respingă oferta atunci când constată că aceasta este anormal de scăzută deoarece nu respectă obligațiile prevăzute de legislația Uniunii în domeniul social, al muncii sau al mediului sau de dispozițiile internaționale în domeniul social și al mediului enumerate în anexa XI.	(d) respectarea dispozițiilor privind protecția și condițiile de muncă în vigoare în locul în care se furnizează prestația în cauză; (e) posibilitatea ca ofertantul să obțină un ajutor de stat. 2. Autoritatea contractantă verifică aceste elemente constitutive prin consultarea ofertantului și ține seama de explicațiile primite. 3. În cazul în care o autoritate contractantă stabilește că o ofertă este anormal de scăzută pentru că ofertantul a obținut un ajutor de stat, oferta poate fi respinsă din acest unic motiv numai după consultarea ofertantului, dacă acesta nu este în măsură să demonstreze, într-un termen suficient stabilit de autoritatea contractantă, că ajutorul în cauză a fost acordat în mod legal. Autoritatea contractantă care respinge o ofertă în aceste circumstanțe aduce acest lucru la cunoștința Comisiei. 24. În cazul în care ofertele par să fie anormal de scăzute din alte motive, autoritățile contractante pot solicita, de asemenea, astfel de clarificări. 3. Clarificările menționate la alineatele (1) și (2) se pot referi în mod concret la: (a) economia procedului de construcție, a procedului de fabricare a produselor sau a prestării serviciilor; (b) soluțiile tehnice adoptate sau condițiile excepțional de favorabile de care dispune ofertantul pentru execuția lucrărilor, pentru furnizarea bunurilor sau pentru prestarea serviciilor; (c) originalitatea lucrărilor, a bunurilor sau a serviciilor propuse de ofertant; (d) respectarea, cel puțin într-o manieră echivalentă, a obligațiilor prevăzute de legislația Uniunii în domeniul social, al muncii sau al mediului sau de dispozițiile internaționale în domeniul social și al mediului enumerate în anexa XI sau, în cazul în care acestea nu sunt aplicabile, de alte dispoziții care asigură un nivel echivalent de protecție; (e) posibilitatea ca ofertantul să obțină un ajutor de stat. 4. Autoritatea contractantă verifică informațiile furnizate prin consultarea ofertantului. Ea poate respinge oferta numai atunci când dovezile nu justifică nivelul scăzut al prețului sau al costurilor percepute, ținând seama de elementele menționate la alineatul (3). Autoritățile contractante trebuie să respingă oferta atunci când constată că aceasta este anormal de scăzută deoarece nu respectă obligațiile prevăzute de legislația Uniunii în domeniul social, al muncii sau al mediului sau de dispozițiile internaționale în domeniul social și al mediului enumerate în anexa XI.

Textul propus de Comisie	Amendamentul CoR
5. În cazul în care o autoritate contractantă stabilește că o ofertă este anormal de scăzută pentru că ofertantul a obținut un ajutor de stat, oferta poate fi respinsă din acest unic motiv numai după consultarea ofertantului, dacă acesta nu este în măsură să demonstreze, într-un termen suficient stabilit de autoritatea contractantă, că ajutorul în cauză este compatibil cu piața internă în sensul articolului 107 din tratat. Autoritatea contractantă care respinge o ofertă în aceste circumstanțe aduce acest lucru la cunoștința Comisiei.	5. În cazul în care o autoritate contractantă stabilește că o ofertă este anormal de scăzută pentru că ofertantul a obținut un ajutor de stat, oferta poate fi respinsă din acest unic motiv numai după consultarea ofertantului, dacă acesta nu este în măsură să demonstreze, într-un termen suficient stabilit de autoritatea contractantă, că ajutorul în cauză este compatibil cu piața internă în sensul articolului 107 din tratat. Autoritatea contractantă care respinge o ofertă în aceste circumstanțe aduce acest lucru la cunoștința Comisiei.
6. Statele membre pun la dispoziția altor state membre, la cerere, în conformitate cu articolul 88, orice informație referitoare la dovezile și documentele prezentate în legătură cu elementele menționate la alineatul (3).	6. Statele membre pun la dispoziția altor state membre, la cerere, în conformitate cu articolul 88, orice informație referitoare la dovezile și documentele prezentate în legătură cu elementele menționate la alineatul (3).

Expunere de motive

Comitetul Regiunilor preferă formularea de la articolul 55 din Directiva 2004/18/CE, în vigoare, cu privire la ofertele anormal de scăzute, deoarece textul propus implică sarcini administrative atât pentru autoritatea contractantă, cât și pentru ofertant. În plus, textul propus limitează marja de acțiune a autorității contractante în acest domeniu într-un mod inutil.

Amendamentul 26

COM(2011) 895 final

Articolul 81

COM(2011) 896 final

Articolul 71

Subcontractarea

Textul propus de Comisie	Amendamentul CoR
1. În documentele achiziției, autoritatea contractantă poate solicita ofertantului, sau poate fi obligată de un stat membru să îi solicite acestuia, să indice în oferta sa partea din contract pe care intenționează să o subcontracteze unor terți, precum și subcontractanții propuși.	1. În documentele achiziției, autoritatea contractantă poate solicita ofertantului, sau poate fi obligată de un stat membru să îi solicite acestuia, să indice în oferta sa partea din contract pe care intenționează să o subcontracteze unor terți, precum și subcontractanții propuși.
2. Statele membre pot dispune ca, la cererea subcontractantului și atunci când natura contractului permite acest lucru, autoritatea contractantă să transfere direct subcontractantului respectiv plățile datorate pentru servicii, bunuri sau lucrări furnizate contractantului principal. În acest caz, statele membre instituie mecanisme corespunzătoare pentru a permite contractantului principal să formuleze obiecții cu privire la plățile necuvenite. Dispozițiile privind această modalitate de plată trebuie incluse în documentele achiziției.	2. Statele membre pot dispune ca, la cererea subcontractantului și atunci când natura contractului permite acest lucru, autoritatea contractantă să transfere direct subcontractantului respectiv plățile datorate pentru servicii, bunuri sau lucrări furnizate contractantului principal. În acest caz, statele membre instituie mecanisme corespunzătoare pentru a permite contractantului principal să formuleze obiecții cu privire la plățile necuvenite. Dispozițiile privind această modalitate de plată trebuie incluse în documentele achiziției.
3. Alineatele (1) și (2) nu aduc atingere răspunderii operatorului economic principal.	3. Alineatele (1) și (2) nu aduc atingere răspunderii operatorului economic principal.

Expunere de motive

Relația dintre ofertant și subcontractant cade sub incidența legislației în materie de concurență și a legislației privind contractele din fiecare stat, cărora această directivă nu trebuie să le aducă atingere.

În plus, această dispoziție generează o situație juridică neclară, deoarece un subcontractant care lucrează pentru autoritatea publică contra plată nu mai este astfel subcontractant, ci devine contractant. Mai mult, această dispoziție ar putea elimina posibilitatea pentru autoritatea contractantă de a suspenda o plată în așteptarea execuției contractului conform ordinii stabilite.

Amendamentul 27

COM(2011) 895 final

Articolul 82

COM(2011) 896 final

Articolul 72

Modificarea contractului în cursul perioadei sale de valabilitate

Textul propus de Comisie	Amendamentul CoR
1. Modificarea substanțială a dispozițiilor unui contract de achiziție publică în cursul perioadei sale de valabilitate este considerată ca fiind o nouă atribuire în sensul prezentei directive și necesită derularea unei noi proceduri de achiziție în conformitate cu dispozițiile prezentei directive.	1. Modificarea substanțială a dispozițiilor unui contract de achiziție publică în cursul perioadei sale de valabilitate este considerată ca fiind o nouă atribuire în sensul prezentei directive și necesită derularea unei noi proceduri de achiziție în conformitate cu dispozițiile prezentei directive.
2. Modificarea unui contract în cursul perioadei sale de valabilitate este considerată substanțială în sensul alineatului (1) atunci când, prin această modificare, contractul devine substanțial diferit față de cel încheiat inițial. În orice caz, fără a aduce atingere alineatelor (3) și (4), o modificare este considerată substanțială atunci când este îndeplinită una dintre următoarele condiții:	2. Modificarea unui contract în cursul perioadei sale de valabilitate este considerată substanțială în sensul alineatului (1) atunci când, prin această modificare, contractul devine substanțial diferit față de cel încheiat inițial. În orice caz, fără a aduce atingere alineatelor (3) și (4), o modificare este considerată substanțială atunci când este îndeplinită una dintre următoarele condiții:
(a) modificarea introduce condiții care, dacă ar fi fost incluse în procedura inițială de achiziție, ar fi permis selectarea altor candidați decât cei selectați inițial sau ar fi permis atribuirea contractului unui alt ofertant;	(a) modificarea introduce condiții care, dacă ar fi fost incluse în procedura inițială de achiziție, ar fi permis selectarea altor candidați decât cei selectați inițial sau ar fi permis atribuirea contractului unui alt ofertant;
(b) modificarea schimbă balanța economică a contractului în favoarea contractantului;	(b) modificarea schimbă balanța economică a contractului în favoarea contractantului;
(c) modificarea extinde domeniul contractului în mod considerabil astfel încât acesta să includă bunuri, servicii sau lucrări care nu erau incluse inițial.	(c) modificarea extinde domeniul contractului în mod considerabil astfel încât acesta să includă bunuri, servicii sau lucrări care nu erau incluse inițial.
3. Înlocuirea partenerului contractual este considerată ca fiind modificare substanțială în sensul alineatului (1).	3. Înlocuirea partenerului contractual este considerată ca fiind modificare substanțială în sensul alineatului (1).
Cu toate acestea, primul paragraf nu se aplică în cazul preluării poziției contractantului inițial prin succesiune universală sau parțială, ca urmare a insolvenței sau a unor operațiuni de restructurare a societății comerciale, de către un alt operator economic care îndeplinește criteriile de selecție calitativă stabilite inițial, cu condiția ca aceasta să nu implice alte modificări substanțiale ale contractului și să nu se facă în scopul de a eluda aplicarea prezentei directive.	Cu toate acestea, primul paragraf nu se aplică în cazul preluării poziției contractantului inițial prin succesiune universală sau parțială, ca urmare a insolvenței sau a unor operațiuni de restructurare a societății comerciale, de către un alt operator economic care îndeplinește criteriile de selecție calitativă stabilite inițial, cu condiția ca aceasta să nu implice alte modificări substanțiale ale contractului și să nu se facă în scopul de a eluda aplicarea prezentei directive.

Textul propus de Comisie	Amendamentul CoR
4. În cazul în care valoarea modificării poate fi exprimată în termeni monetari, modificarea nu este considerată substanțială în sensul alineatului (1) dacă valoarea sa nu depășește pragurile stabilite la articolul 4 și este mai mică de 5 % din prețul contractului inițial, cu condiția ca respectiva modificare să nu schimbe caracterul general al contractului. În cazul în care se efectuează mai multe modificări succesive, evaluarea se face pe baza valorii cumulate a modificărilor succesive.	4. În cazul în care valoarea modificării poate fi exprimată în termeni monetari, modificarea nu este considerată substanțială în sensul alineatului (1) dacă valoarea sa nu depășește pragurile stabilite la articolul 4 și este mai mică de 5 % din prețul contractului inițial, cu condiția ca respectiva modificare să nu schimbe caracterul general al contractului. În cazul în care se efectuează mai multe modificări succesive, evaluarea se face pe baza valorii cumulate a modificărilor succesive.
5. Modificările la contract nu sunt considerate substanțiale în sensul alineatului (1) dacă ele au fost prevăzute în documentele achiziției sub forma unor clauze sau opțiuni de revizuire clare, precise și fără echivoc. Astfel de clauze trebuie să precizeze limitele și natura posibilelor modificări sau opțiuni, precum și condițiile în care se poate recurge la acestea. Ele nu trebuie să prevadă modificări sau opțiuni care ar schimba caracterul general al contractului.	5. Modificările la contract nu sunt considerate substanțiale în sensul alineatului (1) dacă ele au fost prevăzute în documentele achiziției sub forma unor clauze sau opțiuni de revizuire clare, precise și fără echivoc. Astfel de clauze trebuie să precizeze limitele și natura posibilelor modificări sau opțiuni, precum și condițiile în care se poate recurge la acestea. Ele nu trebuie să prevadă modificări sau opțiuni care ar schimba caracterul general al contractului.
6. Prin derogare de la alineatul (1), o modificare substanțială nu necesită derularea unei noi proceduri de achiziție dacă sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții:	6. Prin derogare de la alineatul (1), o modificare substanțială nu necesită derularea unei noi proceduri de achiziție dacă sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții:
(a) necesitatea modificării a survenit în urma unor circumstanțe pe care o autoritate contractantă care acționează conștiincios nu ar fi putut să le prevadă;	(a) necesitatea modificării a survenit în urma unor circumstanțe pe care o autoritate contractantă care acționează conștiincios nu ar fi putut să le prevadă;
(b) modificarea nu schimbă caracterul general al contractului;	(b) modificarea nu schimbă caracterul general al contractului;
(c) creșterea prețului nu depășește 50 % din valoarea contractului inițial.	(c) creșterea prețului nu depășește 50 % din valoarea contractului inițial.
Autoritățile contractante publică anunțuri cu privire la astfel de modificări în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene. Anunțurile respective conțin informațiile prevăzute în anexa VI partea G și se publică în conformitate cu articolul 49.	Autoritățile contractante publică anunțuri cu privire la astfel de modificări în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene. Anunțurile respective conțin informațiile prevăzute în anexa VI partea G și se publică în conformitate cu articolul 49.
7. Autoritățile contractante nu recurg la modificări ale contractului în cazurile în care:	7. Autoritățile contractante nu recurg la modificări ale contractului în cazurile în care:
(a) modificările ar avea ca scop remedierea unor deficiențe de executare a contractului de către contractant sau a consecințelor acestora care pot fi remediate prin asigurarea respectării obligațiilor contractuale;	(a) modificările ar avea ca scop remedierea unor deficiențe de executare a contractului de către contractant sau a consecințelor acestora care pot fi remediate prin asigurarea respectării obligațiilor contractuale;
(b) modificările ar avea ca scop compensarea riscurilor de creștere a prețurilor față de care contractantul s-a asigurat prin hedging.	(b) modificările ar avea ca scop compensarea riscurilor de creștere a prețurilor față de care contractantul s-a asigurat prin hedging.

Expunere de motive

Directivele în vigoare conțin norme procedurale privind derularea achizițiilor publice. Ele nu conțin dispoziții privind modificarea contractelor în curs și situația ar trebui să rămână neschimbată și în noile directive. Altfel, s-ar genera sarcini administrative inutile pentru autoritățile contractante și s-ar restrânge flexibilitatea. În cazul în care Comisia dorește să informeze cu privire la practica judiciară relevantă, ar fi oportun să fac acest lucru sub forma unor comunicări referitoare la chestiuni de interpretare.

Amendamentul 28

COM(2011) 896 final

Articolul 83

Textul propus de Comisi	Amendamentul CoR
<i>Articolul 83</i>	<i>Articolul 83</i>
În conformitate cu Directiva 89/665/CEE a Consiliului, statele membre garantează aplicarea corectă a prezentei directive prin mecanisme eficace, accesibile și transparente care completează sistemul existent de contestare a deciziilor luate de autoritățile contractante.	În conformitate cu Directiva 89/665/CEE a Consiliului, statele membre garantează aplicarea corectă a prezentei directive prin mecanisme eficace, accesibile și transparente care completează sistemul existent de contestare a deciziilor luate de autoritățile contractante.

Expunere de motive

Este superfluu să se sublinieze într-o directivă că directiva respectivă trebuie aplicată corect. Sistemele existente de contestare a deciziilor autorităților contractante sunt suficiente. În interesul simplificării și flexibilizării, nu ar trebui create structuri noi superflue.

Amendamentul 29

COM(2011) 895 final

Articolul 93

COM(2011) 896 final

Articolul 84

Textul propus de Comisie	Amendamentul CoR
<i>Articolul 84</i> Supravegherea publică	<i>Articolul 84</i> Supravegherea publică
1. Fiecare stat membru desemnează un organism unic independent responsabil de supravegherea și coordonarea activităților de implementare (denumit în continuare „organismul de supraveghere”). Statele membre informează Comisia în legătură cu desemnarea acestor organisme.	1. Fiecare stat membru desemnează un organism unic independent responsabil de supravegherea și coordonarea activităților de implementare (denumit în continuare „organismul de supraveghere”). Statele membre informează Comisia în legătură cu desemnarea acestor organisme.
Toate autoritățile contractante fac obiectul acestei supravegheri.	Toate autoritățile contractante fac obiectul acestei supravegheri.
2. Autoritățile competente implicate în activitățile de implementare sunt organizate astfel încât să se evite conflictele de interese. Sistemul de supraveghere publică trebuie să fie transparent. În acest scop, trebuie publicate toate documentele de orientare și cele legate de avize, precum și un raport anual care prezintă implementarea și punerea în aplicare a normelor prevăzute de prezenta directivă.	2. Autoritățile competente implicate în activitățile de implementare sunt organizate astfel încât să se evite conflictele de interese. Sistemul de supraveghere publică trebuie să fie transparent. În acest scop, trebuie publicate toate documentele de orientare și cele legate de avize, precum și un raport anual care prezintă implementarea și punerea în aplicare a normelor prevăzute de prezenta directivă.
Raportul anual trebuie să cuprindă următoarele informații:	Raportul anual trebuie să cuprindă următoarele informații:
(a) rata de succes a întreprinderilor mici și mijlocii (IMM-uri) în domeniul achizițiilor publice; în cazul în care procentul este mai mic de 50 %, calculat din punctul de vedere al valorii contractelor câștigate de către IMM-uri, raportul trebuie să prezinte o analiză a cauzelor acestui fapt;	(a) rata de succes a întreprinderilor mici și mijlocii (IMM-uri) în domeniul achizițiilor publice; în cazul în care procentul este mai mic de 50 %, calculat din punctul de vedere al valorii contractelor câștigate de către IMM-uri, raportul trebuie să prezinte o analiză a cauzelor acestui fapt;
(b) o imagine de ansamblu a implementării politicilor sustenabile de achiziții, inclusiv a procedurilor în domeniu, ținând seama de considerente legate de protecția mediului, incluziunea socială, cu referire inclusiv la accesibilitate pentru persoanele cu dizabilități, sau de încurajarea inovării;	(b) o imagine de ansamblu a implementării politicilor sustenabile de achiziții, inclusiv a procedurilor în domeniu, ținând seama de considerente legate de protecția mediului, incluziunea socială, cu referire inclusiv la accesibilitate pentru persoanele cu dizabilități, sau de încurajarea inovării;

Textul propus de Comisie	Amendamentul CoR
(c) informații referitoare la monitorizarea și urmărirea încălcărilor normelor privind achizițiile care afectează bugetul Uniunii, conform alineatelor (3)-(5) de la prezentul articol;	(c) informații referitoare la monitorizarea și urmărirea încălcărilor normelor privind achizițiile care afectează bugetul Uniunii, conform alineatelor (3)-(5) de la prezentul articol;
(d) date centralizate referitoare la cazurile raportate de fraudă, corupție, conflict de interese și alte nereguli grave în domeniul achizițiilor publice, inclusiv la cele care afectează proiecte cofinanțate din bugetul Uniunii.	(d) date centralizate referitoare la cazurile raportate de fraudă, corupție, conflict de interese și alte nereguli grave în domeniul achizițiilor publice, inclusiv la cele care afectează proiecte cofinanțate din bugetul Uniunii.
3. Organismul de supraveghere are următoarele sarcini:	3. Organismul de supraveghere are următoarele sarcini:
(a) monitorizarea aplicării normelor privind achizițiile publice și a practicilor aferente de către autoritățile contractante și în special de către organismele centrale de achiziție;	(a) monitorizarea aplicării normelor privind achizițiile publice și a practicilor aferente de către autoritățile contractante și în special de către organismele centrale de achiziție;
(b) furnizarea de consiliere juridică pentru autoritățile contractante privind interpretarea normelor și principiilor de achiziții publice și aplicarea normelor privind achizițiile publice în cazuri specifice;	(b) furnizarea de consiliere juridică pentru autoritățile contractante privind interpretarea normelor și principiilor de achiziții publice și aplicarea normelor privind achizițiile publice în cazuri specifice;
(c) emiterea de avize din proprie inițiativă și de orientări referitoare la aspecte de interes general legate de interpretarea și aplicarea normelor privind achizițiile publice, la probleme recurente și la dificultăți sistemice legate de aplicarea normelor privind achizițiile publice, în lumina dispozițiilor prezentei directive și a jurisprudenței relevante a Curții de Justiție a Uniunii Europene;	(c) emiterea de avize din proprie inițiativă și de orientări referitoare la aspecte de interes general legate de interpretarea și aplicarea normelor privind achizițiile publice, la probleme recurente și la dificultăți sistemice legate de aplicarea normelor privind achizițiile publice, în lumina dispozițiilor prezentei directive și a jurisprudenței relevante a Curții de Justiție a Uniunii Europene;
(d) instituirea și aplicarea unor sisteme complexe și eficace de alertare (<i>red-flagging</i>) pentru prevenirea, depistarea și raportarea corespunzătoare a situațiilor de fraudă, corupție, conflict de interese și a altor nereguli similare grave în cadrul procedurilor de achiziție;	(d) instituirea și aplicarea unor sisteme complexe și eficace de alertare (<i>red-flagging</i>) pentru prevenirea, depistarea și raportarea corespunzătoare a situațiilor de fraudă, corupție, conflict de interese și a altor nereguli similare grave în cadrul procedurilor de achiziție;
(e) atragerea atenției instituțiilor naționale competente, inclusiv a autorităților de audit, asupra încălcărilor concrete depistate și asupra problemelor sistemice;	(e) atragerea atenției instituțiilor naționale competente, inclusiv a autorităților de audit, asupra încălcărilor concrete depistate și asupra problemelor sistemice;
(f) analizarea reclamațiilor din partea întreprinderilor și a cetățenilor referitoare la aplicarea normelor privind achizițiile publice în situații concrete și transmiterea acestor analize către autoritățile contractante implicate, care sunt obligate să le ia în considerare în deciziile lor sau, după caz, să explice motivele pentru care nu țin cont de aceste analize;	(f) analizarea reclamațiilor din partea întreprinderilor și a cetățenilor referitoare la aplicarea normelor privind achizițiile publice în situații concrete și transmiterea acestor analize către autoritățile contractante implicate, care sunt obligate să le ia în considerare în deciziile lor sau, după caz, să explice motivele pentru care nu țin cont de aceste analize;
(g) monitorizarea deciziilor luate de instanțele judecătorești și autoritățile naționale în urma unei hotărâri a Curții de Justiție a Uniunii Europene pronunțate în temeiul articolului 267 din tratat sau în urma unor constatări ale Curții Europene de Conturi referitoare la încălcări ale normelor Uniunii privind achizițiile publice în legătură cu proiecte cofinanțate de Uniune; organismul de supraveghere raportează Oficiului European de Luptă Antifraudă orice încălcare a normelor Uniunii în domeniul achizițiilor publice în cazul în care aceasta privește contracte finanțate, direct sau indirect, de Uniunea Europeană.	(g) monitorizarea deciziilor luate de instanțele judecătorești și autoritățile naționale în urma unei hotărâri a Curții de Justiție a Uniunii Europene pronunțate în temeiul articolului 267 din tratat sau în urma unor constatări ale Curții Europene de Conturi referitoare la încălcări ale normelor Uniunii privind achizițiile publice în legătură cu proiecte cofinanțate de Uniune; organismul de supraveghere raportează Oficiului European de Luptă Antifraudă orice încălcare a normelor Uniunii în domeniul achizițiilor publice în cazul în care aceasta privește contracte finanțate, direct sau indirect, de Uniunea Europeană.

Textul propus de Comisie	Amendamentul CoR
Sarcinile menționate la litera (e) nu aduc atingere exercitării dreptului de contestare în temeiul legislației naționale sau în cadrul sistemului instituit pe baza Directivei 89/665/CEE. Statele membre împuternicesc organismul de supraveghere să sesizeze instanța care, conform legislației naționale, deține competența analizării deciziilor autorităților contractante, în cazul în care detectează o încălcare în cursul activității sale de monitorizare și de consiliere juridică. 4. Fără a aduce atingere procedurilor generale și metodelor de lucru stabilite de Comisie în ceea ce privește comunicarea și contactele sale cu statele membre, organismul de supraveghere funcționează ca punct de contact specific pentru Comisie atunci când aceasta monitorizează aplicarea dreptului Uniunii și execuția bugetului Uniunii în temeiul articolului 17 din Tratatul privind Uniunea Europeană și al articolului 317 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene. Organismul de supraveghere raportează Comisiei orice încălcare a prezentei directive în cadrul procedurilor de achiziție publică pentru atribuirea contractelor finanțate, în mod direct sau indirect, de Uniune. Comisia poate în special să transmită organismului de supraveghere spre analiză cazuri individuale în care nu a fost încă încheiat un contract sau în care există încă posibilitatea derulării unei proceduri de contestare. Comisia poate, de asemenea, să încredințeze organismului de supraveghere sarcina de a desfășura activitățile de monitorizare necesare pentru a asigura aplicarea măsurilor pe care statele membre s-au angajat să le instituie pentru a remedia o încălcare a normelor și principiilor Uniunii privind achizițiile publice identificate de Comisie. Comisia poate impune organismului de supraveghere să analizeze încălcările prezumate ale normelor Uniunii în domeniul achizițiilor publice care afectează proiecte cofinanțate din bugetul Uniunii. Comisia poate însărcina organismul de supraveghere să urmărească anumite cazuri și să se asigure că autoritățile naționale competente, care vor fi obligate să-i urmeze instrucțiunile, iau măsurile corespunzătoare în cazul încălcării normelor Uniunii în domeniul achizițiilor publice care afectează proiecte cofinanțate. 5. Activitățile de anchetă și de asigurare a aplicării normelor desfășurate de organismul de supraveghere pentru a asigura conformitatea deciziilor autorităților contractante cu prezenta directivă și cu principiile din tratat nu înlocuiesc și nu aduc atingere rolului instituțional al Comisiei în calitate de gardian al tratatului. În cazul în care Comisia decide să transmită un caz individual spre analiză conform alineatului (4), aceasta își rezervă, de asemenea, dreptul de a interveni în limitele competențelor care îi sunt conferite prin tratat. 6. Autoritățile contractante transmit organismului național de supraveghere textul integral al tuturor contractelor încheiate care au o valoare egală cu sau mai mare decât: (a) 1 000 000 EUR în cazul contractelor de achiziții publice de bunuri sau de servicii;	Sarcinile menționate la litera (e) nu aduc atingere exercitării dreptului de contestare în temeiul legislației naționale sau în cadrul sistemului instituit pe baza Directivei 89/665/CEE. Statele membre împuternicesc organismul de supraveghere să sesizeze instanța care, conform legislației naționale, deține competența analizării deciziilor autorităților contractante, în cazul în care detectează o încălcare în cursul activității sale de monitorizare și de consiliere juridică. 4. Fără a aduce atingere procedurilor generale și metodelor de lucru stabilite de Comisie în ceea ce privește comunicarea și contactele sale cu statele membre, organismul de supraveghere funcționează ca punct de contact specific pentru Comisie atunci când aceasta monitorizează aplicarea dreptului Uniunii și execuția bugetului Uniunii în temeiul articolului 17 din Tratatul privind Uniunea Europeană și al articolului 317 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene. Organismul de supraveghere raportează Comisiei orice încălcare a prezentei directive în cadrul procedurilor de achiziție publică pentru atribuirea contractelor finanțate, în mod direct sau indirect, de Uniune. Comisia poate în special să transmită organismului de supraveghere spre analiză cazuri individuale în care nu a fost încă încheiat un contract sau în care există încă posibilitatea derulării unei proceduri de contestare. Comisia poate, de asemenea, să încredințeze organismului de supraveghere sarcina de a desfășura activitățile de monitorizare necesare pentru a asigura aplicarea măsurilor pe care statele membre s-au angajat să le instituie pentru a remedia o încălcare a normelor și principiilor Uniunii privind achizițiile publice identificate de Comisie. Comisia poate impune organismului de supraveghere să analizeze încălcările prezumate ale normelor Uniunii în domeniul achizițiilor publice care afectează proiecte cofinanțate din bugetul Uniunii. Comisia poate însărcina organismul de supraveghere să urmărească anumite cazuri și să se asigure că autoritățile naționale competente, care vor fi obligate să-i urmeze instrucțiunile, iau măsurile corespunzătoare în cazul încălcării normelor Uniunii în domeniul achizițiilor publice care afectează proiecte cofinanțate. 5. Activitățile de anchetă și de asigurare a aplicării normelor desfășurate de organismul de supraveghere pentru a asigura conformitatea deciziilor autorităților contractante cu prezenta directivă și cu principiile din tratat nu înlocuiesc și nu aduc atingere rolului instituțional al Comisiei în calitate de gardian al tratatului. În cazul în care Comisia decide să transmită un caz individual spre analiză conform alineatului (4), aceasta își rezervă, de asemenea, dreptul de a interveni în limitele competențelor care îi sunt conferite prin tratat. 6. Autoritățile contractante transmit organismului național de supraveghere textul integral al tuturor contractelor încheiate care au o valoare egală cu sau mai mare decât: (a) 1 000 000 EUR în cazul contractelor de achiziții publice de bunuri sau de servicii;

Textul propus de Comisie	Amendamentul CoR
(b) 10 000 000 EUR în cazul contractelor de achiziții publice de lucrări.	(b) 10 000 000 EUR în cazul contractelor de achiziții publice de lucrări.
7. Fără a aduce atingere legilor naționale privind accesul la informații și în conformitate cu legislația națională și a UE în domeniul protecției datelor, organismul de supraveghere acordă, pe baza unei cereri scrise, acces liber, direct, total și gratuit la contractele încheiate menționate la alineatul (6). Accesul la anumite părți ale contractelor poate fi refuzat în cazul în care dezvăluirea lor ar împiedica aplicarea legii sau ar fi contrară interesului public, ar aduce atingere intereselor comerciale legitime ale operatorilor economici, publici sau privați, sau ar putea aduce atingere concurenței loiale dintre aceștia.	7. Fără a aduce atingere legilor naționale privind accesul la informații și în conformitate cu legislația națională și a UE în domeniul protecției datelor, organismul de supraveghere acordă, pe baza unei cereri scrise, acces liber, direct, total și gratuit la contractele încheiate menționate la alineatul (6). Accesul la anumite părți ale contractelor poate fi refuzat în cazul în care dezvăluirea lor ar împiedica aplicarea legii sau ar fi contrară interesului public, ar aduce atingere intereselor comerciale legitime ale operatorilor economici, publici sau privați, sau ar putea aduce atingere concurenței loiale dintre aceștia.
Accesul la părțile care pot fi dezvăluite se acordă într-un termen rezonabil și cel târziu în 45 de zile de la data cererii.	Accesul la părțile care pot fi dezvăluite se acordă într-un termen rezonabil și cel târziu în 45 de zile de la data cererii.
Nu este obligatoriu ca solicitanții care depun o cerere de acces la un contract să demonstreze vreun interes direct sau indirect în legătură cu acel contract. Destinatarul informațiilor trebuie să le poată face publice.	Nu este obligatoriu ca solicitanții care depun o cerere de acces la un contract să demonstreze vreun interes direct sau indirect în legătură cu acel contract. Destinatarul informațiilor trebuie să le poată face publice.
8. În raportul anual menționat la alineatul (2) se include o prezentare succintă a tuturor activităților desfășurate de organismul de supraveghere în conformitate cu alineatele (1)-(7).	8. În raportul anual menționat la alineatul (2) se include o prezentare succintă a tuturor activităților desfășurate de organismul de supraveghere în conformitate cu alineatele (1)-(7).

Expunere de motive

Cerința privind crearea unor organisme de supraveghere naționale cărora trebuie să li se transmită contractele contravine în mod clar principiul subsidiarității. Statele membre sunt responsabile de organizarea administrației lor publice. Controlul național al respectării dispozițiilor privind achizițiile publice reprezintă sarcina instanțelor, organismelor de supraveghere și de control naționale. În plus, regulile creează sarcini administrative suplimentare pentru autoritățile contractante.

Amendamentul 30

COM(2011) 896 final

Articolul 85, primul paragraf

Textul propus de Comisie	Amendamentul CoR
<i>Articolul 85</i>	<i>Articolul 85</i>
Pentru fiecare contract sau acord-cadru și de fiecare dată când se instituie un sistem dinamic de achiziții, autoritățile contractante întocmesc un raport scris care trebuie să cuprindă cel puțin următoarele elemente:	Pentru fiecare contract sau acord-cadru și de fiecare dată când se instituie un sistem dinamic de achiziții, autoritățile contractante întocmesc un raport scris care trebuie să cuprindă cel puțin următoarele elemente:
(a) denumirea și adresa autorității contractante, obiectul și valoarea contractului, a acordului-cadru sau a sistemului dinamic de achiziții;	(a) denumirea și adresa autorității contractante, obiectul și valoarea contractului, a acordului-cadru sau a sistemului dinamic de achiziții;
(b) numele candidaților sau ofertanților câștigători și justificarea alegerii lor;	(b) numele candidaților sau ofertanților câștigători și justificarea alegerii lor;
(c) numele candidaților sau ofertanților respinși și motivele respingerii lor;	(c) numele candidaților sau ofertanților respinși și motivele respingerii lor;

Textul propus de Comisie	Amendamentul CoR
(d) motivele respingerii ofertelor considerate nejustificat de scăzute;	(d) motivele respingerii ofertelor considerate nejustificat de scăzute;
(e) numele ofertantului câștigător și justificarea alegerii ofertei sale, precum și, dacă se cunoaște, partea din contract sau din acordul-cadru pe care acesta intenționează să o subcontracteze unor terți;	(e) numele ofertantului câștigător și justificarea alegerii ofertei sale, precum și, dacă se cunoaște, partea din contract sau din acordul-cadru pe care acesta intenționează să o subcontracteze unor terți;
(f) în cazul procedurilor negociate fără publicare prealabilă, circumstanțele menționate la articolul 30 care justifică recurgerea la procedura respectivă;	(f) în cazul procedurilor negociate fără publicare prealabilă, circumstanțele menționate la articolul 30 care justifică recurgerea la procedura respectivă;
(g) atunci când este necesar, motivele pentru care autoritatea contractantă a renunțat să atribuie un contract sau să încheie un acord-cadru ori să inițieze un sistem dinamic de achiziții;	(g) atunci când este necesar, motivele pentru care autoritatea contractantă a renunțat să atribuie un contract sau să încheie un acord-cadru ori să inițieze un sistem dinamic de achiziții;
(h) acolo unde este cazul, conflictele de interese identificate și măsurile luate în acest sens.	(h) acolo unde este cazul, conflictele de interese identificate și măsurile luate în acest sens.

Expunere de motive

Obligațiile de documentare prevăzute aici împovărează autoritățile locale într-un mod disproporționat și în plus nu aduc nicio îmbunătățire. Obiectivul acestei reforme constă tocmai în eliminarea obligațiilor inutile de documentare, nu în crearea unor noi sarcini birocratice.

Amendamentul 31

COM(2011) 896 final

Articolul 85 – ultimele două paragrafe

Rapoarte individuale privind procedurile de atribuire a contractelor

Textul propus de Comisie	Amendamentul CoR
<i>Articolul 85</i>	<i>Articolul 85</i>
Rapoarte individuale privind procedurile de atribuire a contractelor	Rapoarte individuale privind procedurile de atribuire a contractelor
Autoritățile contractante documentează desfășurarea tuturor procedurilor de achiziție, indiferent dacă acestea se desfășoară prin mijloace electronice sau în alt mod. În acest scop, ele documentează toate etapele procedurii de achiziție, inclusiv toate comunicările cu operatorii economici și deliberările interne, pregătirea procedurilor de ofertare, de dialog sau de negociere, după caz, precum și etapele de selecție și de atribuire a contractului.	Autoritățile contractante iau măsuri adecvate pentru a documentează desfășurarea tuturor procedurilor de achiziție, indiferent dacă acestea se desfășoară efectuate prin mijloace electronice sau în alt mod. În acest scop, ele documentează toate etapele procedurii de achiziție, inclusiv toate comunicările cu operatorii economici și deliberările interne, pregătirea procedurilor de ofertare, de dialog sau de negociere, după caz, precum și etapele de selecție și de atribuire a contractului.
Raportul sau elementele sale principale sunt comunicate Comisiei sau organismului național de supraveghere, la solicitarea acestora.	Raportul sau elementele sale principale sunt comunicate Comisiei sau organismului național de supraveghere, la solicitarea acestora.

Expunere de motive

Comitetul Regiunilor consideră că sistemul de raportare prevăzut la articolul actual 43 din Directiva 2004/18 este preferabil celui propus, deoarece simplifică sarcinile administrative ale autorităților contractante.

Amendamentul 32

COM(2011) 895 final

Articolul 95

COM(2011) 896 final

Articolul 86

Textul propus de Comisie	Amendamentul CoR
Raportarea națională și lista autorităților contractante	Raportarea națională și lista autorităților contractante
1. Organismele instituite sau desemnate în conformitate cu articolul 84 înaintează Comisiei un raport statistic și de implementare pentru fiecare an, pe baza unui formular standard, nu mai târziu de data de 31 octombrie a anului următor anului de raportare.	1. Organismele instituite sau desemnate în conformitate cu articolul 84 înaintează Comisiei un raport statistic și de implementare pentru fiecare an, pe baza unui formular standard, nu mai târziu de data de 31 octombrie a anului următor anului de raportare.
2. Raportul menționat la alineatul (1) trebuie să conțină cel puțin următoarele informații:	2. Raportul menționat la alineatul (1) trebuie să conțină cel puțin următoarele informații:
(a) o listă completă și actualizată a tuturor autorităților guvernamentale centrale, a autorităților contractante regionale și locale și a organismelor de drept public, incluzând autoritățile regionale și locale și asociațiile de autorități contractante care atribuie contracte de achiziție publică sau încheie acorduri-cadru, indicând pentru fiecare autoritate numărul unic de identificare în cazul în care un astfel de număr este prevăzut în legislația națională; această listă trebuie organizată pe tipuri de autorități;	(a) o listă completă și actualizată a tuturor autorităților guvernamentale centrale, a autorităților contractante regionale și locale și a organismelor de drept public, incluzând autoritățile regionale și locale și asociațiile de autorități contractante care atribuie contracte de achiziție publică sau încheie acorduri cadru, indicând pentru fiecare autoritate numărul unic de identificare în cazul în care un astfel de număr este prevăzut în legislația națională; această listă trebuie organizată pe tipuri de autorități;
(b) o listă completă și actualizată a tuturor organismelor centrale de achiziție;	(b) o listă completă și actualizată a tuturor organismelor centrale de achiziție;
(c) pentru toate contractele care depășesc pragurile prevăzute la articolul 4 din prezenta directivă:	(c) pentru toate contractele care depășesc pragurile prevăzute la articolul 4 din prezenta directivă:
(i) numărul și valoarea contractelor atribuite, defalcate pe tipuri de autorități, precum și pe proceduri și pe lucrări, bunuri și servicii identificate prin diviziunea din nomenclatura CPV;	(i) numărul și valoarea contractelor atribuite, defalcate pe tipuri de autorități, precum și pe proceduri și pe lucrări, bunuri și servicii identificate prin diviziunea din nomenclatura CPV;
(ii) în cazul în care contractele au fost încheiate printr-o procedură negociată fără publicare prealabilă, datele menționate la punctul (i) sunt defalcate de asemenea în funcție de circumstanțele prevăzute la articolul 30 și se precizează numărul și valoarea contractelor atribuite, defalcate pe state membre și pe țări terțe ale contractanților câștigători;	(ii) în cazul în care contractele au fost încheiate printr-o procedură negociată fără publicare prealabilă, datele menționate la punctul (i) sunt defalcate de asemenea în funcție de circumstanțele prevăzute la articolul 30 și se precizează numărul și valoarea contractelor atribuite, defalcate pe state membre și pe țări terțe ale contractanților câștigători;
(d) pentru toate contractele care se situează sub pragurile prevăzute la articolul 4 din prezenta directivă, dar care ar intra sub incidența prezentei directive dacă valoarea lor ar depăși respectivele praguri, numărul și valoarea contractelor atribuite, defalcate pe tipuri de autorități.	(d) pentru toate contractele care se situează sub pragurile prevăzute la articolul 4 din prezenta directivă, dar care ar intra sub incidența prezentei directive dacă valoarea lor ar depăși respectivele praguri, numărul și valoarea contractelor atribuite, defalcate pe tipuri de autorități.
3. Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 89 pentru a modifica anexa I în scopul actualizării listei de autorități contractante în urma notificărilor din partea statelor membre, atunci când o astfel de modificare se dovedește a fi necesară pentru a identifica în mod corect autoritățile contractante.	3. Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 89 pentru a modifica anexa I în scopul actualizării listei de autorități contractante în urma notificărilor din partea statelor membre, atunci când o astfel de modificare se dovedește a fi necesară pentru a identifica în mod corect autoritățile contractante.

Textul propus de Comisie	Amendamentul CoR
Comisia poate publica periodic lista de organisme de drept public transmisă în conformitate cu alineatul (2) litera (a), pentru informare, în <i>Jurnalul Oficial al Uniunii Europene</i> .	Comisia poate publica periodic lista de organisme de drept public transmisă în conformitate cu alineatul (2) litera (a), pentru informare, în <i>Jurnalul Oficial al Uniunii Europene</i>.
4. Statele membre transmit Comisiei informații cu privire la organizarea lor instituțională pentru implementarea, monitorizarea și aplicarea prezentei directive, precum și informații referitoare la inițiativele naționale în vederea furnizării de orientări sau de asistență pentru implementarea normelor Uniunii privind achizițiile publice, sau la inițiativele menite să răspundă unor provocări în implementarea acestor norme.	4. Statele membre transmit Comisiei informații cu privire la organizarea lor instituțională pentru implementarea, monitorizarea și aplicarea prezentei directive, precum și informații referitoare la inițiativele naționale în vederea furnizării de orientări sau de asistență pentru implementarea normelor Uniunii privind achizițiile publice, sau la inițiativele menite să răspundă unor provocări în implementarea acestor norme.
5. Comisia stabilește formularul standard al raportului anual statistic și de implementare menționat la alineatul (1). Respectivul act de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de consultare menționată la articolul 91.	5. Comisia stabilește formularul standard al raportului anual statistic și de implementare menționat la alineatul (1). Respectivul act de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de consultare menționată la articolul 91.

Expunere de motive

Dispozițiile propuse ar trebui eliminate căci ar genera sarcini administrative foarte mari atât pentru organismele care ar trebui să colecteze aceste informații, cât și pentru autoritățile contractante care ar trebui să le pună la dispoziție.

Amendamentul 33

COM(2011) 895 final

Articolul 96

COM(2011) 896 final

Articolul 87

Textul propus de Comisie	Amendamentul CoR
Asistență pentru autoritățile contractante și pentru întreprinderi	Asistență pentru autoritățile contractante și pentru întreprinderi
1. Statele membre pun la dispoziție structuri de asistență tehnică în scopul de a oferi autorităților contractante consiliere, îndrumare și asistență juridică și economică pentru pregătirea și derularea procedurilor de achiziții. Statele membre se asigură, de asemenea, că fiecare autoritate contractantă poate obține consiliere și asistență competentă pe probleme individuale.	1. Statele membre pun la dispoziție structuri de asistență tehnică în scopul de a oferi autorităților contractante consiliere, îndrumare și asistență juridică și economică pentru pregătirea și derularea procedurilor de achiziții. Statele membre se asigură, de asemenea, că fiecare autoritate contractantă poate obține consiliere și asistență competentă pe probleme individuale.
2. În vederea îmbunătățirii accesului la achizițiile publice pentru operatorii economici, în special pentru IMM-uri, și pentru a facilita înțelegerea corectă a dispozițiilor prezentei directive, statele membre se asigură că se poate obține asistența corespunzătoare, inclusiv prin mijloace electronice sau prin utilizarea rețelelor existente destinate asistenței în afaceri.	2. În vederea îmbunătățirii accesului la achizițiile publice pentru operatorii economici, în special pentru IMM-uri, și pentru a facilita înțelegerea corectă a dispozițiilor prezentei directive, statele membre se asigură că se poate obține asistența corespunzătoare, inclusiv prin mijloace electronice sau prin utilizarea rețelelor existente destinate asistenței în afaceri.
3. Operatorii economici care intenționează să participe la o procedură de achiziție într-un alt stat membru trebuie să aibă la dispoziție asistență administrativă specifică. Această asistență trebuie să acopere cel puțin cerințele administrative din statul membru în cauză, precum și eventualele obligații legate de achizițiile publice electronice.	3. Operatorii economici care intenționează să participe la o procedură de achiziție într-un alt stat membru trebuie să aibă la dispoziție asistență administrativă specifică. Această asistență trebuie să acopere cel puțin cerințele administrative din statul membru în cauză, precum și eventualele obligații legate de achizițiile publice electronice.

Textul propus de Comisie	Amendamentul CoR
Statele membre se asigură că operatorii economici interesați au acces cu ușurință la informații corespunzătoare referitoare la obligațiile privind impozitele sau protecția mediului și la obligațiile impuse de legislația socială și de legislația muncii în vigoare în statul membru, regiunea sau localitatea unde urmează să se desfășoare lucrările sau să se presteze serviciile și care se aplică lucrărilor desfășurate la fața locului sau serviciilor prestate pe durata executării contractului.	Statele membre se asigură că operatorii economici interesați au acces cu ușurință la informații corespunzătoare referitoare la obligațiile privind impozitele sau protecția mediului și la obligațiile impuse de legislația socială și de legislația muncii în vigoare în statul membru, regiunea sau localitatea unde urmează să se desfășoare lucrările sau să se presteze serviciile și care se aplică lucrărilor desfășurate la fața locului sau serviciilor prestate pe durata executării contractului.
4. În aplicarea alineatelor (1), (2) și (3), statele membre pot desemna un organism unic sau mai multe organisme sau structuri administrative. Statele membre asigură o coordonare corespunzătoare între aceste organisme și structuri.	4. În aplicarea alineatelor (1), (2) și (3), statele membre pot desemna un organism unic sau mai multe organisme sau structuri administrative. Statele membre asigură o coordonare corespunzătoare între aceste organisme și structuri.

Expunere de motive

Sprijinirea autorităților contractante la nivel național este sarcina statelor membre și prin urmare acest articol ar trebui eliminat. De altfel, dacă se simplifică dispozițiile privind achizițiile publice, este de așteptat ca și nevoia de a primi asistență să descrească.

Amendamentul 34

COM(2011) 896 final

Articolul 88 alineatul (3)

Textul propus de Comisie	Amendamentul CoR
<i>Articolul 88</i>	<i>Articolul 88</i>
În aplicarea prezentului articol, statele membre desemnează unul sau mai multe puncte de legătură, ale căror detalii de contact se comunică celorlalte state membre, organismelor de supraveghere și Comisiei. Statele membre publică și actualizează cu regularitate lista punctelor de legătură. Organismul de supraveghere este responsabil de coordonarea acestor puncte de legătură.	În aplicarea prezentului articol, statele membre desemnează unul sau mai multe puncte de legătură, ale căror detalii de contact se comunică celorlalte state membre, organismelor de supraveghere și Comisiei. Statele membre publică și actualizează cu regularitate lista punctelor de legătură. Organismul de supraveghere este responsabil de coordonarea acestor puncte de legătură.

Expunere de motive

Articolul 88 ar trebui menținut, însă fără referirea la noile organisme de supraveghere. Obiectivul aceste reforme constă tocmai în eliminarea obligațiilor inutile de documentare, nu în crearea unor noi sarcini birocratice.

Bruxelles, 9 octombrie 2012

Președintele
Comitetului Regiunilor
Ramón Luis VALCÁRCEL SISO

Avizul Comitetului Regiunilor — „Fondul european pentru pescuit și afaceri maritime (EMFF)”

(2012/C 391/10)

COMITETUL REGIUNILOR

- aprobă crearea noului fond, Fondul european pentru pescuit și afaceri maritime (EMFF) pentru punerea în aplicare a PCP și consideră că este important să fie menținut bugetul neapărat necesar pentru susținerea evoluțiilor impuse de PCP;
- salută simplificarea introdusă prin regruparea, în cadrul noului EMFF, a majorității instrumentelor financiare ale PCP și ale politicii maritime integrate (PMI), care anterior erau repartizate între mai multe fonduri;
- solicită ca obiectivele EMFF să se axeze pe pescuit și să nu vizeze cu precădere – după cum se afirmă în repetate rânduri – înlocuirea acestuia cu alte activități și consideră că este important ca meseria de pescar să devină mai atractivă;
- este îngrijorat de reducerea bugetului alocat culegerii de date în condițiile în care vor fi necesare mijloace suplimentare; a avea la dispoziție date complete, procesate în scopul gestionării ar trebui să constituie, pe de o parte, o premisă a PCP și, pe de altă parte, prioritatea bugetară a EMFF;
- condamnă eliminarea oricărei măsuri de ajustare a flotei, în condițiile în care respectarea noilor obiective ale PCP, în special a atingerii progresive a MSY, va necesita retrageri ale flotei sau finanțarea unor încetări temporare a activității;
- consideră că reducerea treptată a capturilor nedorite va necesita adaptarea, modernizarea vapoarelor și realizarea investițiilor portuare corespunzătoare;
- este surprins să constate lipsa unei finanțări pentru elaborarea planurilor multianuale preconizate;
- solicită să se acorde un sprijin substanțial inovării tehnologice și investițiilor care îmbunătățesc selectivitatea uneltelor de pescuit;
- consideră că diminuarea progresivă a ajutoarelor pentru depozitare nu este relevantă.

Raportor	dl Pierre MAILLE (FR-PSE), președintele Consiliului general al departamentului Finistère
Document de referință	Propunere de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind Fondul european pentru pescuit și afaceri maritime [de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1198/2006 al Consiliului, a Regulamentului (CE) nr. 861/2006 al Consiliului și a Regulamentului (UE) nr. XXX/2011 al Consiliului privind politica maritimă integrată] COM(2011) 804 final

I. RECOMANDĂRI POLITICE

COMITETUL REGIUNILOR

- este mulțumit, ținând cont de importanța pescuitului pentru numeroase regiuni din Uniunea Europeană, de intenția Comisiei de a menține o politică comună în domeniul pescuitului (PCP);
- aprobă crearea noului fond, Fondul european pentru pescuit și afaceri maritime (EMFF – *European Maritime and Fisheries Fund*) pentru punerea în aplicare a PCP și consideră că este important să fie menținut bugetul neapărat necesar pentru susținerea evoluțiilor impuse de PCP;
- consideră că prioritatea PCP trebuie să fie reîntoarcerea la condiții economice durabile pentru pescuit, în cadrul unei abordări ecosistemice, prin obținerea producției maxime durabile (MSY – *maximum sustainable yield*), precum și asigurarea aprovizionării consumatorilor europeni, ținta fiind autonomia alimentară;
- salută simplificarea introdusă prin regruparea, în cadrul noului EMFF, a majorității instrumentelor financiare ale PCP și ale politicii maritime integrate (PMI), care anterior erau repartizate între mai multe fonduri;
- este de acord cu integrarea PMI în cadrul EMFF, întrucât activitățile economice, respectul față de mediu, dobândirea de cunoștințe și culegerea de date, supravegherea și controlul sunt interdependente;
- dorește totuși să fie mai bine definite condițiile de gestionare directă a PMI, pentru a se preciza care este destinația creditelor și ce organisme beneficiază de ajutor;
- recunoaște că cadrul strategic comun propus pentru fondurile de coeziune (FEDER, FSE, Fondul de coeziune, FEADR, EMFF) este de mare interes, întrucât ar trebui să contribuie la simplificarea, armonizarea și punerea în comun a modalităților de gestiune a acestor fonduri;
- solicită ca Uniunea Europeană să poată dispune de un buget al cărui volum să garanteze eficiența politicii de coeziune și să răspundă ambițiilor Strategiei Europa 2020;
- ia notă cu satisfacție posibilitatea ca statele membre și regiunile să apeleze la FEADR, la Fondul de coeziune, la FSE ori la EMFF pentru a acționa în domeniul pescuitului și al dezvoltării teritoriilor care depind de acesta;
- solicită ca, în conformitate cu principiile guvernantei pe mai multe niveluri și respectând repartizarea competențelor de la nivel național, autoritățile locale și regionale din fiecare stat membru să fie implicate plenar în elaborarea, negocierea, punerea în aplicare și revizuirea diferitelor documente strategice, inclusiv a celor referitoare la politica maritimă integrată;
- respinge propunerile de corelare a politicii de coeziune cu respectarea Pactului de stabilitate și de creștere: de fapt, condiționalitatea macroeconomică corespunde unor obiective diferite de cele ale politicii de coeziune;
- susține principiul condiționalității *ex ante*, pentru a avea certitudinea faptului că, pe baza experiențelor anterioare, sunt îndeplinite condițiile prealabile de care depinde respectarea obiectivelor PCP;
- îndeamnă la evaluarea consecințelor schimbărilor efectuate în materie de criterii de repartizare a resurselor între statele membre, întrucât aceste criterii diferă de cele utilizate în trecut pentru Fondul european pentru pescuit (FEP);
- amintește că, în avizul său privind reforma PCP, a respins obligația ca fiecare stat membru să stabilească concesiuni de pescuit transferabile (CPT) și că a recomandat ca reducerea capturilor aruncate înapoi în mare să fie introdusă în mod progresiv;
- aprobă importanța acordată îmbunătățirii cunoașterii și culegerii de date și subliniază interesul prezentat de parteneriatul dintre pescari și oamenii de știință. A avea la dispoziție date complete, procesate în scopul gestionării ar trebui să constituie, pe de o parte, o premisă a PCP și, pe de altă parte, prioritatea bugetară a EMFF;
- condamnă eliminarea oricărei măsuri de ajustare a flotei, în condițiile în care respectarea noilor obiective ale PCP, în special a atingerii progresive a MSY, va necesita retrageri ale flotei sau finanțarea unor încetări temporare a activității. Recomandă ca, cel puțin pentru anumite pescării, să fie posibilă, prin adoptarea unor măsuri stricte de încadrare în special a drepturilor de pescuit, o eventuală reducere progresivă a ajutoarelor, în funcție de evoluția stocurilor de pește;
- consideră că este important ca meseria de pescar să devină mai atractivă prin îmbunătățirea condițiilor de muncă, a igienei și a siguranței la bord, și prin finanțarea investițiilor necesare, fără impunerea limitei de o operațiune pentru fiecare navă;

18. ia notă de caracterul facultativ al CPT și consideră că EMFF trebuie, odată cu instituirea acestora, să finanțeze consilierea, schimbul de experiență și măsurile de tranziție;

19. este surprins să constate lipsa unei finanțări pentru elaborarea planurilor multianuale preconizate, care constituie un instrument esențial, instituit prin intermediul regulamentului de bază al PCP, în vederea bunei gestionări a resurselor și a mediului marin;

20. aprobă reducerea aruncării capturilor înapoi în mare și a capturilor nedorite și solicită să se acorde un sprijin substanțial inovării tehnologice și investițiilor care îmbunătățesc selectivitatea uneltelor de pescuit;

21. consideră că evoluțiile tehnologice sunt în măsură să ajute aceeași navă sub mai multe aspecte: la îmbunătățirea selectivității, la diminuarea impactului asupra mediului marin și la dobândirea unui nivel de siguranță important pentru marinari, cu condiția ca echipamentele vizate să nu fie de prisos și să reprezinte un progres, fără ca efortul de pescuit să crească;

22. este de acord cu sprijinul acordat pescarilor care participă la protejarea și la refacerea biodiversității și a ecosistemelor marine. Acest sprijin trebuie să le permită acestora să contribuie la promovarea unor măsuri de gestionare a pescuitului în special în siturile Natura 2000 și în zonele marine protejate, precum încetarea temporară a activității, introducerea licențelor etc. Deoarece protecția mediului marin nu este responsabilitatea exclusivă a pescarilor, EMFF nu trebuie totuși să servească la finanțarea directă a gestionării acestor zone sau la monitorizarea lor din punctul de vedere al mediului;

23. este de părere că și pescuitul trebuie să contribuie la lupta împotriva încălzirii globale și a poluării. EMFF trebuie să poată veni în ajutorul cercetării și inovării pentru mai multă eficiență energetică și mai puține emisii de CO₂, mai ales în condițiile în care prețul ridicat al combustibililor determină scăderea competitivității muncii. Trebuie așadar să existe posibilitatea acordării unui ajutor pentru remotorizarea navelor, astfel încât pescuitul să profite de progresele tehnologice înregistrate în acest domeniu;

24. consideră că reducerea treptată a capturilor nedorite va necesita adaptarea, modernizarea vapoarelor și realizarea investițiilor portuare corespunzătoare;

25. solicită să se facă eforturi de inovare în sensul identificării mai precise a diverselor tipuri de capturi nedorite, ca să poată fi întreprinse acțiuni de reducere și exploatare corespunzătoare a acestora;

26. salută angajamentul asumat de Comisie în ceea ce privește dezvoltarea locală a zonelor care depind de pescuit. Comitetul solicită ca obiectivele EMFF să se axeze pe pescuit și să nu vizeze cu precădere – după cum se afirmă în repetate rânduri – înlocuirea acestuia cu alte activități. EMFF ar trebui să susțină o abordare mai echilibrată, fără a disocia diversificarea și menținerea locurilor de muncă directe și indirecte și fără a omite necesara reînnoire a generațiilor. Regulamentul trebuie

să prevadă, în mod special, ajutoare pentru instalarea tinerilor în vederea desfășurării de activități de pescuit, după modelul celor prevăzute în sectorul acvaculturii, deoarece, din cauza intenției de instituire a CPT, există riscul ca această profesie să devină tot mai puțin accesibilă;

27. consideră că dezvoltarea locală nu poate reuși decât prin mobilizarea și parteneriatul strâns dintre actorii locali, aleșii și autoritățile locale, asociațiile profesionale, organizațiile de pescari etc. Multiplicarea grupurilor de acțiune locală în domeniul pescuitului (FLAG) sau extinderea la domeniul pescuitului a grupurilor de acțiune locală (LAG) create în cadrul dispozitivelor instituite de FEADR poate constitui un răspuns la această necesitate. Guvernanța FLAG trebuie să se întemeieze pe autoritățile locale și regionale care, împreună cu regiunile, trebuie să joace un rol important în stabilirea obiectivelor strategiei de dezvoltare locală, în îndeplinirea acestora și în gestionarea fondurilor;

28. solicită mai multă fermitate în introducerea sprijinului acordat întreprinderilor de comerț angro și de prelucrare pentru a încuraja valorificarea produselor și pentru a consolida structurarea filierei din aval: pot fi încurajate și susținute inovațiile tehnologice și creșterea productivității fără a se impune ca limită o singură intervenție pe întreprindere;

29. recomandă ambiții sporite în ceea ce privește crearea unui certificat european al produselor marine: consumatorul trebuie să fie în măsură să identifice produsele pescuitului european și să cunoască eforturile depuse pentru respectarea biodiversității și a cerințelor de calitate sanitară prevăzute de PCP;

30. consideră că măsurile în materie de piețe adoptate de OCP trebuie să contribuie la îndeplinirea obiectivelor PCP. De aceea, Comitetul solicită instituirea unor instrumente de piață care să contribuie la atenuarea impactului trecerii la MSY și la menținerea deșeurilor economice locale pentru produsele pescuitului european;

31. consideră că diminuarea progresivă a ajutoarelor pentru depozitare nu este relevantă în condițiile în care în pescuitul profesionist imprevizibilul joacă un rol important în materie de producție și comercializare;

32. salută încurajarea fermă a acvaculturii și numeroasele măsuri adoptate în sprijinul acesteia: instalarea tinerilor, inovarea, investițiile, serviciile de gestiune, de înlocuire și de consiliere, de asigurare etc.;

33. solicită exigență sporită în privința condițiilor de mediu, a cunoașterii factorilor de producție din piscicultură și a măsurării impactului asupra mediului;

34. consideră că acvacultura trebuie să rămână producătoare netă de proteine de pește și să nu ducă la exploatarea excesivă a stocurilor de specii utilizate ca hrană pentru peștele de crescătorie, ceea ce ar tulbura echilibrul lanțului alimentar și ar pune în pericol biodiversitatea;

35. susține oportunitatea încurajării producției de alge, în scopuri alimentare sau în alte scopuri;

36. consideră că toate regiunile ultraperiferice se regăsesc într-o situație unanim recunoscută drept mai dificilă decât a restului teritoriilor europene. Aceasta presupune că trebuie să se depășească limitele unui ajutor acordat pentru comercializarea produselor, pentru acoperirea costurilor suplimentare cu care se confruntă sectoarele pescuitului și acvaculturii din aceste teritorii;

37. solicită totodată ca EMFF să țină seama cu adevărat de nevoia dezvoltării pescuitului în regiunile ultraperiferice (RUP), autorizând acordarea de ajutoare pentru reînnoirea flotei;

38. consideră că aplicarea unor măsuri de sprijinire a instalării unor dispozitive de concentrare a peștilor este importantă pentru a permite dezvoltarea unui pescuit costier durabil în RUP;

39. propune înființarea unui Consiliu consultativ regional (CCR) specific RUP, după modelul celor instituite deja în Europa continentală;

40. atrage atenția asupra necesității de a crește eficiența controalelor, pentru a se asigura respectarea normelor PCP de către toate părțile. Credibilitatea controalelor presupune adaptarea corespunzătoare a bugetului respectiv, precum și identificarea unor noi metode de control, mai eficiente;

41. este îngrijorat de reducerea bugetului alocat culegerii de date în condițiile în care vor fi necesare mijloace suplimentare, întrucât atingerea MSY pentru toate stocurile reclamă culegerea de date suplimentare, căci încă există multe stocuri care nu sunt cunoscute îndeajuns. Sugerează majorarea contribuției EMFF în acest domeniu până la nivelul de 80 % din cheltuielile eligibile;

42. consideră că, pentru punerea în aplicare pe deplin a obiectivelor regionalizării, se impune un sprijin declarat și permanent din partea CCR, în special în ceea ce privește rolul

lor în formularea unor propuneri de studii științifice sau în adoptarea unor măsuri de gestiune care să răspundă provocărilor pescuitului;

43. ține foarte mult la informarea cetățenilor și a consumatorilor europeni cu privire la politicile Uniunii Europene și la utilizarea finanțărilor. Este de acord cu transparența urmărită prin punerea la dispoziție a unui site web cu informații despre rezultate, operațiunile demarate și beneficiarii EMFF;

44. consideră că este importantă derularea unei informări pe scară largă a posibililor beneficiari cu privire la noile mecanisme ale EMFF, pentru a se asigura buna utilizare a acestui fond;

45. consideră că recursul Comisiei la actele delegate este exagerat și preconizează instituirea unui regulament de aplicare care să stabilească de la bun început majoritatea normelor de punere în aplicare, dacă nu chiar pe toate;

46. atrage atenția asupra dificultăților legate de calendarul adoptării diferitelor decizii care vor avea o influență asupra EMFF:

a) încă nu s-au încheiat discuțiile asupra propunerii Comisiei privind cadrul financiar multianual 2014-2020. Este important să se mențină la același nivel bugetul alocat EMFF;

b) nu sunt cunoscute încă în forma lor definitivă orientările PCP, numeroase teme stârnind încă dezbateri (atingerea MSY, interzicerea aruncării capturilor înapoi în mare, obligația de creare a unor concesiuni de pescuit transferabile, interzicerea ajutoarelor pentru planurile de dezafectare a flotei sau pentru încetarea temporară a activității etc.);

47. prin urmare, este de părere că actualul proiect de regulament al EMFF va trebui supus unor modificări considerabile înainte de a fi adoptat.

II. RECOMANDĂRI DE AMENDAMENTE

Amendamentul 1

Considerentul 9

Textul propus de Comisie	Amendamentul CoR
(9) Este extrem de important ca aspectele de mediu să fie mai bine integrate în PCP, ceea ce ar duce la atingerea obiectivelor și țințelor politicii de mediu a Uniunii și ale Strategiei Europa 2020. PCP vizează o exploatare a resurselor biologice marine vii prin care să se refacă și să se mențină stocurile de pește la niveluri care să permită obținerea producției maxime durabile, cel târziu până în 2015. PCP pune în aplicare abordări preventive și ecosistemice în ceea ce privește gestionarea pescăriilor. În consecință, EMFF trebuie să contribuie la protecția mediului marin, astfel cum se prevede în Directiva 2008/56/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 17 iunie 2008 de instituire a unui cadru de acțiune comunitară în domeniul politicii privind mediul marin (Directiva-cadru „Strategia pentru mediul marin”).	(9) Este extrem de important ca aspectele de mediu să fie mai bine integrate în PCP, ceea ce ar duce la atingerea obiectivelor și țințelor politicii de mediu a Uniunii și ale Strategiei Europa 2020. PCP vizează o exploatare a resurselor biologice marine vii prin care să se refacă și să se mențină stocurile de pește la niveluri care să permită obținerea producției maxime durabile, <u>cel târziu acolo unde este posibil</u> , până în 2015. PCP pune în aplicare abordări preventive și ecosistemice în ceea ce privește gestionarea pescăriilor. În consecință, EMFF trebuie să contribuie la protecția mediului marin, astfel cum se prevede în Directiva 2008/56/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 17 iunie 2008 de instituire a unui cadru de acțiune comunitară în domeniul politicii privind mediul marin (Directiva-cadru „Strategia pentru mediul marin”).

Expunere de motive

Regulamentul de bază al PCP prevede că MSY va fi obținută, dacă este posibil, în 2015. Este bine să se amintească nuanța respectivă în acest paragraf.

Amendamentul 2

Considerentul 37

Textul propus de Comisie	Amendamentul CoR
(37) Ca urmare a instituirii unor sisteme de concesiuni de pescuit transferabile, prevăzute la articolul 27 din [Regulamentul PCP], și pentru a sprijini statele membre în punerea în aplicare a acestor noi sisteme, EMFF trebuie să acorde sprijin pentru consolidarea capacităților și schimbul de bune practici.	(37) Ca urmare a instituirii <u>facultative a</u> unor sisteme de concesiuni de pescuit transferabile, prevăzute la articolul 27 din [Regulamentul PCP], și pentru a sprijini statele membre în punerea în aplicare a acestor noi sisteme, EMFF trebuie să acorde sprijin pentru <u>consolidarea adaptarea</u> capacităților și schimbul de bune practici.

Expunere de motive

Concesiunile de pescuit transferabile trebuie să fie facultative și să rămână la latitudinea statelor membre.

Amendamentul 3

Considerentul 38

Textul propus de Comisie	Amendamentul CoR
(38) Introducerea sistemelor de concesiuni de pescuit transferabile trebuie să sporească competitivitatea sectorului. Prin urmare, ar putea fi necesare noi oportunități profesionale în afara activităților de pescuit. Prin urmare, EMFF trebuie să susțină diversificarea și crearea de locuri de muncă în cadrul comunităților de pescuit, în special prin sprijinirea întreprinderilor nou înființate și reafectarea navelor de pescuit costier artizanal către alte activități maritime, diferite de activitățile de pescuit. Această ultimă operațiune pare a fi oportună, deoarece navele de pescuit costier artizanal nu sunt incluse în sistemele de concesiuni de pescuit transferabile.	(38) Introducerea <u>facultativă a</u> sistemelor de concesiuni de pescuit transferabile trebuie să sporească competitivitatea sectorului. Prin urmare, ar putea fi necesare noi oportunități profesionale în afara activităților de pescuit. Prin urmare, EMFF trebuie să susțină diversificarea și crearea de locuri de muncă în cadrul comunităților de pescuit, în special prin sprijinirea întreprinderilor <u>de pescuit nou înființate, a instalării tinerilor pescari și a reafectării</u> navelor de pescuit costier artizanal către alte activități maritime, diferite de activitățile de pescuit. Această ultimă operațiune pare a fi oportună, deoarece navele de pescuit costier artizanal nu sunt incluse în sistemele de concesiuni de pescuit transferabile.

Expunere de motive

Concesiunile de pescuit transferabile trebuie să fie facultative și să rămână la latitudinea statelor membre.

Ajutoarele pentru instalarea tinerilor pescari sunt necesare pentru a garanta reînnoirea generațiilor și pentru a stimula sosirea noilor marinari, mai bine pregătiți și sensibili la provocările unei gestionări mai stricte a resurselor.

Amendamentul 4

Considerentul 39

Textul propus de Comisie	Amendamentul CoR
(39) Obiectivul politicii comune în domeniul pescuitului este de a asigura exploatarea sustenabilă a stocurilor de pește. Supracapacitatea a fost identificată drept principala cauză a pescuitului excesiv. Prin urmare, adaptarea flotei de pescuit a Uniunii la resursele disponibile este extrem de importantă. Eliminarea supracapacității prin intermediul ajutoarelor publice, precum cel pentru încetarea temporară sau definitivă a activității și schemele de dezmembrare a navelor, s-a dovedit ineficientă. Prin urmare, EMFF va susține instituirea și gestionarea sistemelor de concesiuni de pescuit transferabile care vizează reducerea supracapacității și creșterea performanței și a profitabilității economice a operatorilor implicați.	(39) Obiectivul politicii comune în domeniul pescuitului este de a asigura exploatarea sustenabilă a stocurilor de pește. Supracapacitatea a fost identificată drept principala cauză a pescuitului excesiv. Prin urmare, adaptarea flotei de pescuit a Uniunii la resursele disponibile este extrem de importantă. Eliminarea supracapacității prin intermediul <u>Ajutoarelor</u> publice, precum cel pentru încetarea temporară sau definitivă a activității și schemele de dezmembrare a navelor, s-a dovedit ineficientă <u>menținute, cu un cadru strict</u> . Prin urmare, EMFF va susține, <u>dacă este cazul</u> , instituirea și gestionarea sistemelor de concesiuni de pescuit transferabile care vizează reducerea supracapacității și creșterea performanței și a profitabilității economice a operatorilor implicați.

Expunere de motive

Nu trebuie lăsate deoparte planurile de ajustare a efortului de pescuit care conduc la ajutoare acordate pentru defacțarea flotei de nave. Susținerea cu ajutoare a defacțării de nave permite reducerea capacității de pescuit în situații dificile (împuținarea resurselor ...), evitându-se astfel transferul de activitate către pescăriile care nu întâmpină dificultăți. Este recomandabil să fie menținute aceste ajutoare, cu concentrarea atenției asupra condițiilor reale în care are loc reducerea efortului de pescuit, acordarea acestui ajutor fiind condiționată de retragerea drepturilor de pescuit.

Amendamentul 5

Considerentul 41

Textul propus de Comisie	Amendamentul CoR
(41) Sunt extrem de importante integrarea în EMFF a preocupărilor legate de mediu și sprijinirea aplicării măsurilor de conservare din cadrul PCP, ținând totuși cont de condițiile diferite din diversele ape ale Uniunii. În acest scop, este esențială elaborarea unei abordări pe regiuni a măsurilor de conservare.	(41) Sunt extrem de importante integrarea în EMFF a preocupărilor legate de mediu și sprijinirea aplicării măsurilor de conservare din cadrul PCP, ținând totuși cont de condițiile diferite din diversele ape ale Uniunii. În acest scop, este esențială elaborarea unei abordări pe regiuni a măsurilor de conservare.
	(42) <u>În procesul de punere în aplicare a PCP, nu se poate face abstracție de protecția ecosistemelor acvatice, în întreaga lor complexitate și interacțiune, ținând seama de vulnerabilitatea apelor de tranziție și a coridoarelor ecologice fluviale și lacustre, trebuind acordată o atenție specială menținerii și dezvoltării speciilor valoroase pe cale de dispariție și mai ales speciilor anadrome și catadrome.</u>

Expunere de motive

Este important ca rolul coridoarelor ecologice de pe fluvii și lacuri să fie consolidat, inclusiv prin eliminarea obstacolelor de pe cursul fluviilor, pentru ca să se asigure finalizarea ciclului de viață al speciilor de pești migratori.

Amendamentul 6

Considerentul 62

Textul propus de Comisie	Amendamentul CoR
(62) Prin acordarea de sprijin, trebuie să se dea prioritate organizațiilor de producători și asociațiilor de organizații de producători. Compensarea ajutoarelor pentru depozitare și a ajutoarelor pentru planurile de producție și comercializare trebuie eliminate treptat, deoarece importanța acestui tip special de sprijin s-a diminuat din cauza evoluției structurii pieței Uniunii pentru acest tip de produse și din cauza creșterii importanței organizațiilor de producători puternice.	(62) Prin acordarea de sprijin, trebuie să se dea prioritate organizațiilor de producători și asociațiilor de organizații de producători. Compensarea ajutoarelor pentru depozitare și a ajutoarelor pentru planurile de producție și comercializare trebuie eliminate treptat, deoarece importanța acestui tip special de sprijin s-a diminuat din cauza evoluției structurii pieței Uniunii pentru acest tip de produse și din cauza creșterii importanței organizațiilor de producători puternice.

Expunere de motive

Diminuarea progresivă a ajutoarelor pentru depozitare nu pare relevantă în condițiile în care, conform prevederilor articolului 15 din regulamentul de bază al PCP, navele vor trebui să aducă treptat pe uscat toate capturile, inclusiv pe cele nedorite. Pare util să fie prevăzut un ajutor pentru depozitare pentru a oferi organizațiilor posibilitatea de a gestiona aceste cantități debarcate, înainte de a le valorifica.

Amendamentul 7

Articolul 3

Textul propus de Comisie	Amendamentul CoR
Articolul 3 Definiții	Articolul 3 Definiții
1. În sensul prezentului regulament și fără a se aduce atingere alineatului (2), se aplică definițiile prevăzute la articolul 5 din [Regulamentul privind politica comună în domeniul pescuitului], la articolul 5 din [Regulamentul privind organizarea comună a piețelor în sectorul produselor din pescuit și din acvacultură], la articolul 4 din Regulamentul (CE) nr. 1224/2009 al Consiliului și la articolul 2 din Regulamentul (UE) nr. [de stabilire a unor dispoziții comune].	1. În sensul prezentului regulament și fără a se aduce atingere alineatului (2), se aplică definițiile prevăzute la articolul 5 din [Regulamentul privind politica comună în domeniul pescuitului], la articolul 5 din [Regulamentul privind organizarea comună a piețelor în sectorul produselor din pescuit și din acvacultură], la articolul 4 din Regulamentul (CE) nr. 1224/2009 al Consiliului și la articolul 2 din Regulamentul (UE) nr. [de stabilire a unor dispoziții comune].
2. În sensul prezentului regulament, se aplică următoarele definiții:	2. În sensul prezentului regulament, se aplică următoarele definiții:
(1) „mediul comun pentru schimbul de informații (CISE)” înseamnă o rețea de sisteme cu structură descentralizată, dezvoltată pentru schimbul de informații între utilizatori din diferite sectoare, în vederea îmbunătățirii gradului de cunoaștere a activităților pe mare;	(1) „mediul comun pentru schimbul de informații (CISE)” înseamnă o rețea de sisteme cu structură descentralizată, dezvoltată pentru schimbul de informații între utilizatori din diferite sectoare, în vederea îmbunătățirii gradului de cunoaștere a activităților pe mare;
(2) „operațiuni transsectoriale” înseamnă inițiative reciproc avantajoase pentru diferite sectoare și/sau politici sectoriale, menționate în Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, și care nu pot fi realizate în totalitate prin măsurile cuprinse în domeniile de politică respective;	(2) „operațiuni transsectoriale” înseamnă inițiative reciproc avantajoase pentru diferite sectoare și/sau politici sectoriale, menționate în Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, și care nu pot fi realizate în totalitate prin măsurile cuprinse în domeniile de politică respective;
(3) „sistemul electronic de înregistrare și raportare (ERS)” înseamnă un sistem pentru înregistrarea și raportarea electronică a datelor, astfel cum se prevede la articolele 15, 24 și 63 din Regulamentul (CE) nr. 1224/2009 al Consiliului;	(3) „sistemul electronic de înregistrare și raportare (ERS)” înseamnă un sistem pentru înregistrarea și raportarea electronică a datelor, astfel cum se prevede la articolele 15, 24 și 63 din Regulamentul (CE) nr. 1224/2009 al Consiliului;
(4) „Rețeaua europeană de observare și date privind mediul marin” înseamnă o rețea care integrează într-o resursă europeană comună și accesibilă programele naționale de observare și de date privind mediul marin;	(4) „Rețeaua europeană de observare și date privind mediul marin” înseamnă o rețea care integrează într-o resursă europeană comună și accesibilă programele naționale de observare și de date privind mediul marin;
(5) „zonă pescărească” înseamnă o zonă cu un țărm marin sau lacustru ori incluzând iazuri sau un estuar, cu un nivel semnificativ de ocupare a forței de muncă în sectorul pescăresc sau al acvaculturii și desemnată ca atare de statul membru în cauză;	(5) „zonă pescărească” înseamnă o zonă cu un țărm marin sau lacustru ori incluzând iazuri sau un estuar, cu un nivel semnificativ de ocupare a forței de muncă în sectorul pescăresc sau al acvaculturii și desemnată ca atare de statul membru în cauză;

Textul propus de Comisie	Amendamentul CoR
(6) „pescar” înseamnă orice persoană care practică pescuitul profesional, astfel cum este recunoscut de statul membru în cauză, la bordul unei nave de pescuit operaționale, sau care desfășoară activitatea de capturare profesională a organismelor marine, astfel cum este recunoscută de către statul membru, fără navă;	(6) „pescar” înseamnă orice persoană care practică pescuitul profesional, astfel cum este recunoscut de statul membru în cauză, la bordul unei nave de pescuit operaționale, sau care desfășoară activitatea de capturare profesională a organismelor marine, astfel cum este recunoscută de către statul membru, fără navă;
(7) „politica maritimă integrată” (PMI) înseamnă o politică a Uniunii al cărei scop este să încurajeze un proces decizional coordonat și coerent pentru a maximiza dezvoltarea durabilă, creșterea economică și coeziunea socială a statelor membre și mai ales a regiunilor costiere, insulare și ultraperiferice ale Uniunii, precum și a sectoarelor maritime, prin politici coerente legate de domeniul maritim și cooperare internațională relevantă;	(7) „politica maritimă integrată” (PMI) înseamnă o politică a Uniunii al cărei scop este să încurajeze un proces decizional coordonat și coerent pentru a maximiza dezvoltarea durabilă, creșterea economică și coeziunea socială a statelor membre și mai ales a regiunilor costiere, insulare și ultraperiferice ale Uniunii, precum și a sectoarelor maritime, prin politici coerente legate de domeniul maritim și cooperare internațională relevantă;
(8) „supravegherea maritimă integrată” este o inițiativă a UE menită să sporească eficacitatea și eficiența activităților de supraveghere pe mările Europei prin intermediul schimbului de informații și al colaborării transsectoriale și transfrontaliere;	(8) „supravegherea maritimă integrată” este o inițiativă a UE menită să sporească eficacitatea și eficiența activităților de supraveghere pe mările Europei prin intermediul schimbului de informații și al colaborării transsectoriale și transfrontaliere;
(9) „neregulă” înseamnă neregulă, astfel cum este definită la articolul 1 alineatul (2) din Regulamentul nr. 2988/95 al Consiliului;	(9) „neregulă” înseamnă neregulă, astfel cum este definită la articolul 1 alineatul (2) din Regulamentul nr. 2988/95 al Consiliului;
(10) „pescuit în apele interioare” înseamnă pescuitul desfășurat în scop comercial fie de nave care operează exclusiv în apele interioare, fie cu alte dispozitive utilizate pentru pescuitul la copcă;	(10) „pescuit în apele interioare” înseamnă pescuitul desfășurat în scop comercial fie de nave care operează exclusiv în apele interioare, fie cu alte dispozitive utilizate pentru pescuitul la copcă;
(11) „managementul integrat al zonelor costiere” înseamnă strategiile și măsurile definite în Recomandarea Parlamentului European și a Consiliului (2002/413/CE) din 30 mai 2002 privind punerea în aplicare a managementului integrat al zonelor costiere din Europa;	(11) „managementul integrat al zonelor costiere” înseamnă strategiile și măsurile definite în Recomandarea Parlamentului European și a Consiliului (2002/413/CE) din 30 mai 2002 privind punerea în aplicare a managementului integrat al zonelor costiere din Europa;
(12) „guvernanța maritimă integrată” înseamnă gestionarea coordonată a tuturor politicilor sectoriale ale UE care privesc oceanele, mările și regiunile costiere;	(12) „guvernanța maritimă integrată” înseamnă gestionarea coordonată a tuturor politicilor sectoriale ale UE care privesc oceanele, mările și regiunile costiere;
(13) „regiuni marine” înseamnă zonele geografice enumerate în anexa I la Decizia 2004/585/CE a Consiliului și zonele stabilite de organizațiile regionale de gestionare a pescuitului;	(13) „regiuni marine” înseamnă zonele geografice enumerate în anexa I la Decizia 2004/585/CE a Consiliului și zonele stabilite de organizațiile regionale de gestionare a pescuitului;
(14) „amenajarea spațiului maritim” înseamnă un proces prin care autoritățile publice analizează și alocă distribuția temporală și spațială a activităților umane în zonele marine cu scopul de a îndeplini obiective ecologice, economice și sociale;	(14) „amenajarea spațiului maritim” înseamnă un proces prin care autoritățile publice analizează și alocă distribuția temporală și spațială a activităților umane în zonele marine cu scopul de a îndeplini obiective ecologice, economice și sociale;
(15) „măsură” înseamnă un set de operațiuni;	(15) „măsură” înseamnă un set de operațiuni;
(16) „cheltuieli publice” înseamnă orice contribuție la finanțarea operațiunilor provenită din bugetul statului membru, din cel al autorităților regionale sau locale sau din cel al Uniunii Europene și orice cheltuieli similare. Orice contribuție la finanțarea operațiunilor provenită din bugetul organismelor sau asociațiilor de drept public ale uneia sau mai multor autorități regionale sau locale sau din bugetul unor organisme de drept public care acționează în conformitate cu Directiva 2004/18/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 31 martie 2004 privind coordonarea procedurilor de atribuire a contractelor de achiziții publice de lucrări, de bunuri și de servicii este considerată contribuție publică;	(16) „cheltuieli publice” înseamnă orice contribuție la finanțarea operațiunilor provenită din bugetul statului membru, din cel al autorităților regionale sau locale sau din cel al Uniunii Europene și orice cheltuieli similare. Orice contribuție la finanțarea operațiunilor provenită din bugetul organismelor sau asociațiilor de drept public ale uneia sau mai multor autorități regionale sau locale sau din bugetul unor organisme de drept public care acționează în conformitate cu Directiva 2004/18/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 31 martie 2004 privind coordonarea procedurilor de atribuire a contractelor de achiziții publice de lucrări, de bunuri și de servicii este considerată contribuție publică;

Textul propus de Comisie	Amendamentul CoR
(17) „strategie pentru bazinul maritim” înseamnă un cadru structurat de cooperare cu privire la o anumită zonă geografică, dezvoltat de instituțiile europene, statele membre, regiunile acestora și, după caz, țările terțe, care împart același bazin maritim; strategia ține cont de specificitățile geografice, climatice, economice și politice ale bazinului maritim;	(17) „strategie pentru bazinul maritim” înseamnă un cadru structurat de cooperare cu privire la o anumită zonă geografică, dezvoltat de instituțiile europene, statele membre, regiunile acestora și, după caz, țările terțe, care împart același bazin maritim; strategia ține cont de specificitățile geografice, climatice, economice și politice ale bazinului maritim;
(18) „pescuitul costier artizanal” înseamnă activitatea de pescuit desfășurată de nave de pescuit cu o lungime totală de maximum 12 metri care nu utilizează uneltele de pescuit tratate enumerate în tabelul 3 din anexa I la Regulamentul (CE) nr. 26/2004 al Comisiei din 30 decembrie 2003 privind registrul flotei de pescuit comunitare;	(18) „pescuitul costier artizanal” înseamnă activitatea de pescuit desfășurată de nave de pescuit cu o lungime totală de maximum 12 metri care nu utilizează uneltele de pescuit tratate enumerate în tabelul 3 din anexa I la Regulamentul (CE) nr. 26/2004 al Comisiei din 30 decembrie 2003 privind registrul flotei de pescuit comunitare, <u>excepție făcând specificitățile regionale sau locale, pentru care este necesară elaborarea unei definiții adaptate;</u>
„nave care operează exclusiv în apele interioare” înseamnă nave care sunt angajate în pescuitul în scopuri comerciale în apele interioare și care nu sunt incluse în registrul flotei de pescuit a Uniunii.	(19) „nave care operează exclusiv în apele interioare” înseamnă nave care sunt angajate în pescuitul în scopuri comerciale în apele interioare și care nu sunt incluse în registrul flotei de pescuit a Uniunii;
	(20) <u>„acvacultor” înseamnă orice persoană care desfășoară o activitate de acvacultură profesională recunoscută de statul membru, la bordul unei nave de acvacultură, sau care efectuează operațiuni profesionale de cultivare fără a utiliza o navă;</u>
	20 bis) <u>„cultivator/pescuitor de fructe de mare” înseamnă orice persoană care desfășoară, pe jos sau la bordul unei bărci, o activitate de pescuit, de cultivare sau semicultivare, care vizează exclusiv, prin utilizarea unor unelte selective specifice, pescuirea uneia sau mai multor specii de moluște, crustacee, tunicieri, echinoderme sau alte nevertebrate marine;</u>
	(21) <u>„activități piscicole” înseamnă activitățile prin care se urmărește conservarea și creșterea stocurilor de pește din apele publice, inclusiv activități de producție de pește pentru repopulare, în orice stadiu de viață.</u>

Amendamentul 8

Articolul 6 alineatul (4)

Textul propus de Comisie	Amendamentul CoR
(4) Promovarea pescăriilor sustenabile și eficiente din punctul de vedere al utilizării resurselor, prin punerea accentului pe următoarele domenii:	(4) Promovarea pescăriilor sustenabile și eficiente din punctul de vedere al utilizării resurselor, prin punerea accentului pe următoarele domenii:
(a) reducerea impactului pescăriilor asupra mediului marin;	(a) reducerea impactului pescăriilor asupra mediului marin;
(b) protejarea și refacerea biodiversității și ecosistemelor marine, inclusiv a serviciilor pe care le furnizează acestea;	(b) protejarea și refacerea biodiversității și ecosistemelor marine, inclusiv a serviciilor pe care le furnizează acestea;
	(c) <u>menținerea și dezvoltarea speciilor de pești care prezintă interes din punctul de vedere al conservării și/sau al comercializării, care sunt pe cale de dispariție și care fac obiectul pescuitului excesiv, inclusiv prin derularea și intensificarea activităților ihtiogenice;</u>

Expunere de motive

Considerăm că în anumite situații de reducere drastică a resurselor piscicole, este necesar să se recurgă la activități ihtiogenice.

Amendamentul 9

Articolul 13

Textul propus de Comisie	Amendamentul CoR
Următoarele operațiuni nu sunt eligibile în cadrul EMFF:	Următoarele operațiuni nu sunt eligibile în cadrul EMFF:
(a) operațiunile care determină creșterea capacității de pescuit a navei;	(a) operațiunile care determină creșterea capacității de pescuit a navei;
(b) construcția de noi nave de pescuit, dezafectarea sau importul de nave de pescuit;	(b) construcția de noi nave de pescuit, dezafectarea sau importul de nave de pescuit;
(c) încetarea temporară a activităților de pescuit;	(c) încetarea temporară a activităților de pescuit;
(d) pescuitul experimental;	(d) pescuitul experimental;
(e) transferul dreptului de proprietate asupra unei întreprinderi;	(e) transferul dreptului de proprietate asupra unei întreprinderi;
(f) repopularea directă, cu excepția cazului în care această operațiune este prevăzută în mod explicit de un act juridic al Uniunii ca măsură de conservare sau în cazul repopulării experimentale;	(f) repopularea directă, cu excepția cazului în care această operațiune este prevăzută în mod explicit de un act juridic al Uniunii ca măsură de conservare sau în cazul repopulării experimentale;

Expunere de motive

Trebuie să se acorde ajutoare pentru construcția de nave în RUP, întrucât acestea trebuie să își pună la punct instrumentul de lucru, astfel încât navele să răspundă mai bine exigențelor gestionării resurselor, dar și calității produselor, din punct de vedere sanitar.

Susținerea cu ajutoare a dezafectării de nave permite reducerea capacității de pescuit în situații dificile (împușinarea resurselor ...), evitându-se astfel transferul de activitate către pescăriile care nu întâmpină dificultăți. Este recomandabil să fie menținute aceste ajutoare, cu concentrarea atenției asupra condițiilor reale în care are loc reducerea efortului de pescuit, acordarea acestui ajutor fiind condiționată de retragerea drepturilor de pescuit.

Finanțarea încetărilor temporare ale activităților de pescuit permite compensarea unor încetări forțate de împrejurări ca, de exemplu, în caz de poluare sau pentru respectarea unui repaus biologic adoptat pentru anumite specii (cum s-a întâmplat în cazul hamsiilor). În lipsa finanțării, este probabil ca navele respective să își orienteze activitatea asupra altor specii de pești, ceea ce va afecta stocurile respective.

Amendamentul 10

Articolul 15

Textul propus de Comisie	Amendamentul CoR
1. Resursele disponibile pentru angajamentele din EMFF pentru perioada 2014-2020 în cadrul gestiunii partajate se ridică la 5 520 000 000 EUR în prețuri curente în conformitate cu defalcarea anuală prevăzută în anexa II.	1. Resursele disponibile pentru angajamentele din EMFF pentru perioada 2014-2020 în cadrul gestiunii partajate se ridică la 5 520 000 000 EUR în prețuri curente în conformitate cu defalcarea anuală prevăzută în anexa II.
2. Suma de 4 535 000 000 EUR din resursele menționate la alineatul (1) se alocă dezvoltării durabile a pescăriilor, a acvaculturii și a zonelor pescărești în temeiul titlului V capitolele I, II și III.	2. Suma de 4 535 000 000 EUR din resursele menționate la alineatul (1) se alocă dezvoltării durabile a pescăriilor, a acvaculturii și a zonelor pescărești în temeiul titlului V capitolele I, II, și III și IV.

Textul propus de Comisie	Amendamentul CoR
3. Suma de 477 000 000 EUR din resursele menționate la alineatul (1) se alocă măsurilor de control și de executare menționate la articolul 78.	3. Suma de 477 000 000 EUR din resursele menționate la alineatul (1) se alocă măsurilor de control și de executare menționate la articolul 78.
4. Suma de 358 000 000 EUR din resursele menționate la alineatul (1) se alocă măsurilor privind colectarea de date menționate la articolul 79.	4. Suma de 358 000 000 EUR din resursele menționate la alineatul (1) se alocă măsurilor privind colectarea de date menționate la articolul 79.
5. Resursele alocate drept compensații zonelor ultraperiferice în temeiul titlului V capitolul V nu pot depăși anual:	5. Resursele alocate drept compensații zonelor ultraperiferice în temeiul titlului V capitolul V nu pot depăși anual:
— 4 300 000 EUR pentru Insulele Azore și Madeira;	— 4 300 000 EUR pentru Insulele Azore și Madeira;
— 5 800 000 EUR pentru Insulele Canare;	— 5 800 000 EUR pentru Insulele Canare;
— 4 900 000 EUR pentru Guyana Franceză și Réunion.	— 4 900 000 EUR pentru Guyana Franceză și Réunion;
	— <u>Xxx EUR pentru Guadelupa, Martinica și Mayotte.</u>
6. Suma de 45 000 000 EUR din resursele menționate la alineatul (1) se alocă ajutorului pentru depozitare menționat la articolul 72 pentru perioada 2014-2018 inclusiv.	6. Suma de 45 000 000 EUR din resursele menționate la alineatul (1) se alocă ajutorului pentru depozitare menționat la articolul 72 pentru perioada 2014-2018 inclusiv.

Expunere de motive

Acest articol, de bună seamă din cauza unei omisiuni, nu cuprinde și măsurile de comercializare și prelucrare care sunt totuși prevăzute în prezentul regulament, la Titlul V. Conform regulamentului de bază al PCP, toate RUP trebuie luate în calcul la acordarea ajutoarelor pentru compensare. Trebuie stabilită o sumă anume pentru Guadelupa, Martinica și Mayotte.

Amendamentul 11

Articolul 26

Textul propus de Comisie	Amendamentul CoR
Sprijinul acordat în temeiul prezentului capitol contribuie la îndeplinirea priorităților Uniunii identificate la articolul 6 alineatele (2) și (4).	Sprijinul acordat în temeiul prezentului capitol contribuie la îndeplinirea priorităților Uniunii identificate la articolul 6 alineatele <u>(1)</u> , (2) și (4).

Expunere de motive

Alineatul (1) de la articolul 6 din prezentul regulament se referă la creșterea gradului de ocupare a forței de muncă și sporirea coeziunii teritoriale. Este absolut necesar ca acest capitol referitor la dezvoltarea durabilă a zonelor de pescuit să cuprindă acest deziderat.

Amendamentul 12

Articolul 31

Textul propus de Comisie	Amendamentul CoR
1. În vederea sprijinirii capitalului uman și a dialogului social, EMFF poate sprijini:	1. În vederea sprijinirii capitalului uman și a dialogului social, EMFF poate sprijini:
a) învățarea pe tot parcursul vieții, diseminarea cunoștințelor științifice și a practicilor inovatoare, precum și achiziția de noi competențe profesionale legate, în special, de gestionarea durabilă a ecosistemelor marine, activitățile din sectorul maritim, inovarea și antreprenoriatul;	a) învățarea pe tot parcursul vieții, diseminarea cunoștințelor științifice și a practicilor inovatoare, precum și achiziția de noi competențe profesionale legate, în special, de gestionarea durabilă a ecosistemelor marine, activitățile din sectorul maritim, inovarea și antreprenoriatul;

Textul propus de Comisie	Amendamentul CoR
b) participarea la rețele și schimbul de experiență și bune practici între părțile interesate, inclusiv între organizațiile care promovează egalitatea de șanse între bărbați și femei; c) promovarea dialogului social la nivel național, regional sau local, cu implicarea pescarilor și a altor părți interesate relevante. 2. De asemenea, sprijinul menționat la alineatul (1) se acordă soțiilor/soților pescarilor independenți sau, atunci când și în măsura în care sunt recunoscute/recunoscute de dreptul național, partenerile/partenerii de viață ale/ai pescarilor independenți care nu sunt salariate/salariați sau asociate/asociați la întreprindere, în cazul în care acestea/aceștia, în condițiile prevăzute de dreptul național, participă în mod obișnuit la activitățile pescarilor independenți sau îndeplinesc sarcini auxiliare.	b) participarea la rețele și schimbul de experiență și bune practici între părțile interesate, inclusiv între organizațiile care promovează egalitatea de șanse între bărbați și femei; c) promovarea dialogului social la nivel național, regional sau local, cu implicarea pescarilor și a altor părți interesate relevante. 2. De asemenea, sprijinul menționat la alineatul (1) se acordă soțiilor/soților pescarilor independenți sau, atunci când și în măsura în care sunt recunoscute/recunoscute de dreptul național, partenerile/partenerii de viață ale/ai pescarilor independenți care nu sunt salariate/salariați sau asociate/asociați la întreprindere, sau oricărui altor <u>persoane care dețin un atestat de competențe profesionale</u>, în cazul în care acestea/aceștia, în condițiile prevăzute de dreptul național, participă în mod obișnuit la activitățile pescarilor independenți sau îndeplinesc sarcini auxiliare.

Amendamentul 13

Articolul 32

Textul propus de Comisie	Amendamentul CoR
1. În vederea facilitării diversificării și a creării de locuri de muncă în afara sectorului pescuitului, EMFF poate sprijini: (a) întreprinderile nou înființate din afara sectorului pescuitului; (b) modernizarea navelor de pescuit costier artizanal în vederea reafectării acestora către activități în afara pescuitului. 2. Sprijinul prevăzut la alineatul (1) litera (a) se acordă pescarilor care: (a) înaintează un plan de afaceri pentru dezvoltarea noilor lor activități; (b) dețin competențe profesionale corespunzătoare care pot fi dobândite prin operațiunile finanțate în temeiul articolului 31 alineatul (1) litera (a). 3. Sprijinul prevăzut la alineatul (1) litera (b) se acordă celor care practică pescuitul costier artizanal și care dețin o navă de pescuit a Uniunii înregistrată ca navă activă și care au desfășurat activități de pescuit pe mare timp de cel puțin 60 de zile pe parcursul celor doi ani anteriori datei depunerii cererii. Licența de pescuit asociată cu nava de pescuit se retrage definitiv. 4. Beneficiarii sprijinului menționat la alineatul (1) nu se implică în activități de pescuit profesional în cei cinci ani care urmează primirii ultimei plăți a sprijinului.	1. În vederea facilitării diversificării și a creării de locuri de muncă în afara sectorului pescuitului, EMFF poate sprijini: (a) <u>accesul tinerilor pescari la această profesie, prin acordarea unor prime individuale;</u> (b) <u>desfășurarea unor acțiuni de descoperire a mediului marin, complementare menținerii unei activități de pescuit;</u> (a)(c) întreprinderile nou înființate din afara sectorului pescuitului; (b)(d) (modernizarea navelor de pescuit costier artizanal în vederea reafectării acestora către activități în afara pescuitului); (e) <u>finanțarea încetării definitive a activităților de pescuit ale navelor de pescuit.</u> 2. Sprijinul prevăzut la alineatul (1) litera (b) se acordă pescarilor care: (a) înaintează un plan de afaceri pentru dezvoltarea noilor lor activități; (b) dețin competențe profesionale corespunzătoare care pot fi dobândite prin operațiunile finanțate în temeiul articolului 31 alineatul (1) litera (a). 3. Sprijinul prevăzut la alineatul (1) litera (b) se acordă celor care practică pescuitul costier artizanal și care dețin o navă de pescuit a Uniunii înregistrată ca navă activă și care au desfășurat activități de pescuit pe mare timp de cel puțin 60 de zile pe parcursul celor doi ani anteriori datei depunerii cererii. Licența de pescuit asociată cu nava de pescuit se retrage definitiv. 4. <u>În cazul încetării activității de pescuit, b</u>Beneficiarii sprijinului menționat la alineatul (1) nu se implică în activități de pescuit profesional în cei cinci ani care urmează primirii ultimei plăți a sprijinului.

Textul propus de Comisie	Amendamentul CoR
5. Costurile eligibile în temeiul alineatului (1) litera (b) se limitează la costurile de modificare a navei în scopul reafectării acesteia.	5. Costurile eligibile în temeiul alineatului (1) litera (b) se limitează la costurile de modificare a navei în scopul reafectării acesteia.
6. Cuantumul asistenței financiare acordate în temeiul alineatului (1) litera (a) nu depășește 50 % din bugetul prevăzut în planul de afaceri pentru fiecare operațiune și nu depășește suma maximă de 50 000 EUR pentru fiecare operațiune.	<u>6. Încetarea definitivă prevăzută la alineatul (1) litera (e), nu poate avea loc decât prin:</u> — <u>dezmembrarea navei de pescuit;</u> — <u>reafectarea ei sub pavilionul unui stat membru și înmatricularea în Comunitate, pentru desfășurarea altor activități decât pescuitul.</u> 7. Costurile eligibile prevăzute la alineatul (1), litera (e), sunt limitate la: — <u>prețul navei de pescuit pe piața națională sau valoarea sa de asigurare;</u> — <u>cifra de afaceri a navei de pescuit;</u> — <u>sau vechimea navei de pescuit și tonajul brut exprimat în GT ori puterea exprimată în kW.</u> <u>8. în cazul unei încetări definitive conform alineatului (1), litera (e), licența de pescuit și alte drepturi de pescuit deținute de navă sunt retrase definitiv.</u> 69. Cuantumul asistenței financiare acordate în temeiul alineatului (1) litera (a) nu depășește 50 % din bugetul prevăzut în planul de afaceri pentru fiecare operațiune și nu depășește suma maximă de 50 000 EUR pentru fiecare operațiune.

Expunere de motive

Finanțarea reconversiilor trebuie completată cu ajutoare pentru dezafectarea flotei prin distrugere, conform prevederilor aplicabile fondului precedent (FEP). Dacă drepturile de pescuit aferente sunt eliminate, această măsură permite reducerea capacităților globale de pescuit.

De asemenea, pare absolut necesară introducerea unor ajutoare pentru instalarea tinerilor pescari pentru a garanta reînnoirea generațiilor și pentru a stimula sosirea noilor marinari, mai bine pregătiți și sensibili la provocările unei gestionări mai stricte a resurselor.

Amendamentul 14

Articolul 33

Textul propus de Comisie	Amendamentul CoR
1. În vederea îmbunătățirii condițiilor de lucru la bord pentru pescari, EMFF poate sprijini investițiile la bord sau în echipamente individuale, cu condiția ca aceste investiții să depășească standardele impuse de dreptul național sau de dreptul Uniunii.	1. În vederea îmbunătățirii condițiilor de lucru la bord pentru pescari, EMFF poate sprijini investițiile la bord sau în echipamente individuale, cu condiția ca aceste investiții să depășească standardele impuse de dreptul național sau de dreptul Uniunii.
2. Sprijinul se acordă pescarilor sau proprietarilor de nave de pescuit.	2. Sprijinul se acordă pescarilor sau proprietarilor de nave de pescuit.

Textul propus de Comisie	Amendamentul CoR
3. În cazul în care operațiunea constă într-o investiție la bord, sprijinul se acordă o singură dată pe parcursul perioadei de programare pentru aceeași navă de pescuit. În cazul în care operațiunea constă într-o investiție în echipamente individuale, sprijinul se acordă o singură dată pe parcursul perioadei de programare pentru același beneficiar.	3. În cazul în care operațiunea constă într-o investiție la bord, sprijinul se acordă o singură dată pe parcursul perioadei de programare pentru aceeași navă de pescuit. În cazul în care operațiunea constă într-o investiție în echipamente individuale, sprijinul se acordă o singură dată pe parcursul perioadei de programare pentru același beneficiar.
4. Se delegă Comisiei competența de a adopta acte delegate în conformitate cu articolul 150, pentru a identifica tipurile de operațiuni eligibile în temeiul alineatului (1).	4.3. Se delegă Comisiei competența de a adopta acte delegate în conformitate cu articolul 150, pentru a identifica tipurile de operațiuni eligibile în temeiul alineatului (1).

Expunere de motive

Nu trebuie să fie privați de un ajutor pescarii resortisanți ai unor țări care au deja un nivel ridicat al cerințelor de reglementare din punctul de vedere al sănătății și securității. Pentru ca pescarii să aibă parte de tratament egal, trimerile trebuie să se facă mai degrabă la dreptul Uniunii.

În plus, dată fiind durata de șapte ani a programului EMFF, nu este rezonabil ca posibilitățile de acordare a ajutorului să fie limitate la o singură dată, dacă se dorește îmbunătățirea condițiilor de siguranță a marinarilor.

Amendamentul 15

Articolul 33 bis

Textul propus de Comisie	Amendamentul CoR
	<u>Ajutor public pentru încetarea temporară a activităților de pescuit</u>
	<u>1. EMFF poate contribui la finanțarea măsurilor de sprijinire a încetării temporare a activităților de pescuit, în favoarea pescarilor și a proprietarilor de nave de pescuit pe o durată maximă (care urmează a fi stabilită în funcție de problematica respectivă), în perioada 2014-2020. Această măsură va trebui să vizeze actorii cei mai dependenți din pescăria respectivă și care nu au o alternativă de pescuit (alte specii);</u>
	<u>2. Încetările sezoniere, recurente ale activităților de pescuit nu sunt luate în considerare la acordarea de indemnizații sau de plăți în temeiul prezentului regulament.</u>

Expunere de motive

Finanțarea încetărilor temporare ale activităților de pescuit permite compensarea unor încetări forțate de împrejurări ca, de exemplu, în caz de poluare sau pentru respectarea unui repaus biologic adoptat pentru anumite specii (cum s-a întâmplat în cazul hamsiilor). În lipsa finanțării, este probabil ca navele respective să își orienteze activitatea asupra altor specii de pești. În contextul fondului precedent (FEP), această măsură a fost utilizată eficient, în repetate rânduri.

Amendamentul 16

Articolul 35

Textul propus de Comisie	Amendamentul CoR
1. În vederea asigurării punerii eficiente în aplicare a măsurilor de conservare prevăzute la articolele 17 și 21 din [Regulamentul privind politica comună în domeniul pescuitului], EMFF poate sprijini:	1. În vederea asigurării <u>elaborării și a</u> punerii eficiente în aplicare a măsurilor de conservare prevăzute la articolele 17 și 21 din [Regulamentul privind politica comună în domeniul pescuitului], EMFF poate sprijini:

Textul propus de Comisie	Amendamentul CoR
(a) proiectarea și dezvoltarea mijloacelor tehnice și administrative necesare pentru punerea în aplicare a măsurilor de conservare în sensul articolelor 17 și 21 din [Regulamentul privind politica comună în domeniul pescuitului];	(a) proiectarea și dezvoltarea mijloacelor tehnice și administrative necesare pentru <u>elaborarea și</u> punerea în aplicare a măsurilor de conservare în sensul articolelor 17 și 21 din [Regulamentul privind politica comună în domeniul pescuitului];
(b) participarea părților interesate la proiectarea și punerea în aplicare a măsurilor de conservare în sensul articolelor 17 și 21 din [Regulamentul privind politica comună în domeniul pescuitului].	(b) participarea părților interesate la proiectarea și punerea în aplicare a măsurilor de conservare în sensul articolelor 17 și 21 din [Regulamentul privind politica comună în domeniul pescuitului].
2. Sprijinul menționat la alineatul (1) se acordă numai autorităților publice.	2. Sprijinul menționat la alineatul (1) se acordă numai autorităților publice <u>și, dacă este cazul, consiliilor consultative.</u>

Expunere de motive

Planurile multianuale și alte măsuri de conservare prevăzute la articolele 17 și 21 din regulamentul de bază trebuie susținute și în faza de elaborare printr-un sprijin ferm din partea consiliilor consultative, ca element important al regionalizării.

Amendamentul 17

Articolul 36

Textul propus de Comisie	Amendamentul CoR
1. În scopul reducerii impactului pescuitului asupra mediului marin, al susținerii eliminării practicii de aruncare înapoi în mare a capturilor și al facilitării tranziției spre exploatarea resurselor biologice marine vii care refacă și menține populațiile speciilor capturate deasupra nivelurilor care pot furniza MSY, EMFF poate sprijini investițiile în echipamentele:	1. În scopul reducerii impactului pescuitului asupra mediului marin, al susținerii eliminării practicii de aruncare înapoi în mare a capturilor și al facilitării tranziției spre exploatarea resurselor biologice marine vii care refacă și menține populațiile speciilor capturate deasupra nivelurilor care pot furniza MSY, EMFF poate sprijini investițiile în echipamentele:
(a) care îmbunătățesc selectivitatea uneltelor de pescuit în funcție de dimensiuni sau specii;	(a) care îmbunătățesc selectivitatea uneltelor de pescuit în funcție de dimensiuni sau specii;
(b) care reduc capturile nedorite de stocuri comerciale sau alte capturi accidentale;	(b) care reduc capturile nedorite de stocuri comerciale sau alte capturi accidentale;
(c) care limitează impactul fizic și biologic al pescuitului asupra ecosistemului sau asupra fundului mării.	(c) care limitează impactul fizic și biologic al pescuitului asupra ecosistemului sau asupra fundului mării;
	<u>d) care se înscriu în cadrul punerii eficiente în aplicare a măsurilor de conservare prevăzute la articolele 17 și 21 din [regulamentul privind politica comună în domeniul pescuitului].</u>
2. Sprijinul se acordă o singură dată pe parcursul perioadei de programare pentru aceeași navă de pescuit a Uniunii și pentru același tip de echipament.	2. Sprijinul se acordă o singură dată pe parcursul perioadei de programare pentru aceeași navă de pescuit a Uniunii și pentru același tip de echipament.
3. Sprijinul se acordă numai dacă uneltele sau celelalte echipamente menționate la alineatul (1) prezintă o selectivitate mai bună demonstrabilă în ceea ce privește dimensiunile sau un impact mai redus asupra speciilor nevizate în raport cu uneltele sau celelalte echipamente standard autorizate în temeiul dreptului Uniunii sau al dreptului național relevant al statelor membre, adoptate în contextul regionalizării, astfel cum se menționează în [Regulamentul privind PCP].	32. Sprijinul se acordă numai dacă uneltele sau celelalte echipamente menționate la alineatul (1) prezintă o selectivitate mai bună demonstrabilă în ceea ce privește dimensiunile sau un impact mai redus asupra speciilor nevizate în raport cu uneltele sau celelalte echipamente standard autorizate în temeiul dreptului Uniunii sau al dreptului național relevant al statelor membre, adoptate în contextul regionalizării, astfel cum se menționează în [Regulamentul privind PCP].
4. Se acordă sprijin:	43. Se acordă sprijin:
(a) proprietarilor de nave de pescuit ale Uniunii ale căror nave sunt înmatriculate ca nave active și care au desfășurat o activitate de pescuit timp de cel puțin 60 de zile pe mare pe parcursul celor doi ani anteriori datei depunerii cererii;	(a) proprietarilor de nave de pescuit ale Uniunii ale căror nave sunt înmatriculate ca nave active și care au desfășurat o activitate de pescuit timp de cel puțin 60 de zile pe mare pe parcursul celor doi ani anteriori datei depunerii cererii;

Textul propus de Comisie	Amendamentul CoR
(b) pescarilor care dețin uneltele care urmează a fi înlocuite și care au lucrat la bordul unei nave de pescuit a Uniunii timp de cel puțin 60 de zile pe parcursul celor doi ani anteriori datei depunerii cererii;	(b) pescarilor care dețin uneltele care urmează a fi înlocuite și care au lucrat la bordul unei nave de pescuit a Uniunii timp de cel puțin 60 de zile pe parcursul celor doi ani anteriori datei depunerii cererii;
(c) organizațiilor de pescari recunoscute de statul membru.	(c) organizațiilor de pescari recunoscute de statul membru.

Expunere de motive

Pentru a încuraja evoluția tehnicilor de pescuit astfel încât să se obțină în cel mai scurt timp MSY, trebuie încurajată modernizarea uneltelor și navelor, precum și punerea în aplicare a măsurilor tehnice prevăzute în regulamentul de bază al PCP. În plus, dată fiind durata de șapte ani a programului EMFF, nu este rezonabil să fie limitate la o singură dată posibilitățile de acordare a ajutorului, dacă se dorește cu adevărat ca tehnicile de pescuit să fie mai durabile.

Amendamentul 18

Articolul 38

Textul propus de Comisie	Amendamentul CoR
2. Operațiunile prevăzute la prezentul articol se pun în aplicare de organisme de drept public și implică pescarii sau organizațiile de pescari, recunoscuți de statul membru, sau organizațiile neguvernamentale în parteneriat cu organizațiile de pescari sau FLAG definite la articolul 62.	2. Operațiunile prevăzute la prezentul articol se pun în aplicare de organisme de drept public și implică pescarii sau organizațiile de pescari, recunoscuți de statul membru, sau organizațiile neguvernamentale, <u>consiliile consultative</u> , în parteneriat cu organizațiile de pescari sau FLAG definite la articolul 62.

Expunere de motive

Articolul 52 și următoarele din regulamentul de bază al PCP prevăd asocierea în mai mare măsură a consiliilor consultative regionale la măsurile de gestionare, oferindu-le chiar mai multe posibilități de a formula propuneri. Prin urmare, trebuie ca aceste consilii să poată beneficia de susținere din partea EMFF pentru a fi asistate în acțiunile lor.

Amendamentul 19

Articolul 39

Textul propus de Comisie	Amendamentul CoR
2. Sprijinul nu trebuie să contribuie la înlocuirea sau modernizarea motoarelor principale sau auxiliare. Se acordă sprijin numai proprietarilor de nave de pescuit și numai o singură dată pe parcursul perioadei de programare pentru aceeași navă de pescuit.	2. Sprijinul nu trebuie să contribuie la înlocuirea sau modernizarea motoarelor principale sau auxiliare. Se acordă sprijin numai proprietarilor de nave de pescuit și numai o singură dată pe parcursul perioadei de programare pentru aceeași navă de pescuit.

Expunere de motive

Trebuie permisă finanțarea schimbării motorului, căci excluderea reînnoirii motoarelor dintre operațiunile eligibile pentru ajutorul din partea EMFF este nu doar surprinzătoare, ci chiar paradoxală. Într-adevăr, motorul reprezintă piesa principală asupra căreia se vor putea îndrepta eforturile de reducere a emisiilor poluante sau a consumului de carburanți.

Amendamentul 20

Articolul 40

Textul propus de Comisie	Amendamentul CoR
3. Sprijinul prevăzut la prezentul articol se acordă o singură dată pe parcursul perioadei de programare pentru aceeași navă de pescuit sau pentru același beneficiar.	3. Sprijinul prevăzut la prezentul articol se acordă o singură dată pe parcursul perioadei de programare pentru aceeași navă de pescuit sau pentru același beneficiar.

Expunere de motive

Pentru a încuraja inovarea și o îmbunătățire efectivă a calității produselor, trebuie încurajate modificările navelor în sensul respectării în mai mare măsură a resurselor și a mediului marin. De aceea, dată fiind durata de șapte ani a programului EMFF, nu este rezonabil să fie limitate la o singură dată posibilitățile de acordare a ajutorului, dacă se dorește ca tehnicile de pescuit să fie mai durabile.

Amendamentul 21

Articolul 41

Textul propus de Comisie	Amendamentul CoR
4. Nu se acordă sprijin pentru construcția de noi porturi, noi locuri de debarcare sau noi hale de licitații.	4. Nu se acordă sprijin pentru construcția de noi porturi, noi locuri de debarcare sau noi hale de licitații.

Expunere de motive

Trebuie să fie posibilă finanțarea echipamentelor în anumite locuri care nu dispun încă de dotarea necesară, astfel încât să se țină seama de evoluțiile evidente și inevitabile de la locurile în care navele își desfășoară activitatea.

Amendamentul 22

Articolul 42

Textul propus de Comisie	Amendamentul CoR
Articolul 42 Pescuitul în apele interioare 1. În scopul reducerii impactului pescuitului în apele interioare asupra mediului, al sporirii eficienței energetice, al creșterii calității capturilor debarcate sau al îmbunătățirii siguranței sau condițiilor de muncă, EMFF poate sprijini următoarele investiții: a) în echipamentele de la bord sau individuale menționate la articolul 33, în condițiile prevăzute la articolul respectiv; b) în echipamentele menționate la articolul 36, în condițiile prevăzute la articolul respectiv; c) în auditurile și schemele privind eficiența energetică aplicate la bord, menționate la articolul 39, în condițiile prevăzute la articolul respectiv; d) în porturile și locurile de debarcare existente, menționate la articolul 41, în condițiile prevăzute la articolul respectiv. 2. În sensul alineatului (1): a) trimerile de la articolele 33, 36 și 39 la navele de pescuit se interpretează ca fiind trimiteri la navele care operează exclusiv în apele interioare;	Articolul 42 Pescuitul în apele interioare 1. În scopul reducerii impactului pescuitului în apele interioare asupra mediului, al sporirii eficienței energetice, al creșterii calității capturilor debarcate sau al îmbunătățirii siguranței sau condițiilor de muncă, EMFF poate sprijini următoarele investiții: a) în echipamentele de la bord sau individuale menționate la articolul 33, în condițiile prevăzute la articolul respectiv; b) în echipamentele menționate la articolul 36, în condițiile prevăzute la articolul respectiv; c) în auditurile și schemele privind eficiența energetică aplicate la bord, menționate la articolul 39, în condițiile prevăzute la articolul respectiv; d) în porturile și locurile de debarcare existente, menționate la articolul 41, în condițiile prevăzute la articolul respectiv. 2. În sensul alineatului (1): a) trimerile de la articolele 33, 36 și 39 la navele de pescuit se interpretează ca fiind trimiteri la navele care operează exclusiv în apele interioare;

Textul propus de Comisie	Amendamentul CoR
b) trimerile de la articolul 36 la mediul marin se interpretează ca fiind trimiteri la mediul în care operează nava de pescuit în apele interioare. 3. În vederea susținerii diversificării de către pescarii din apele interioare, EMFF poate sprijini reafectarea navelor care operează în domeniul pescuitului în apele interioare spre alte activități, în afara pescuitului, în condițiile prevăzute la articolul 32 din prezentul regulament. 4. În sensul alineatului (3), trimerile de la articolul 32 la navele de pescuit se interpretează ca fiind trimiteri la navele care operează exclusiv în apele interioare. 5. În vederea protejării și dezvoltării faunei și florei acvatice, EMFF poate sprijini participarea pescarilor care pescuiesc în apele interioare la gestionarea, restaurarea și monitorizarea siturilor NATURA 2000, în cazul în care aceste zone vizează direct activitățile de pescuit, precum și reabilitarea apelor interioare, inclusiv a zonelor de reproducere și a rutelor de migrație ale speciilor migratoare, fără a aduce atingere articolului 38 alineatul (1) litera (d). 6. Statele membre se asigură că navele care primesc sprijin în temeiul prezentului articol operează în continuare exclusiv în apele interioare.	b) trimerile de la articolul 36 la mediul marin se interpretează ca fiind trimiteri la mediul în care operează nava de pescuit în apele interioare. 3. În vederea susținerii diversificării de către pescarii din apele interioare, EMFF poate sprijini reafectarea navelor care operează în domeniul pescuitului în apele interioare spre alte activități, în afara pescuitului, în condițiile prevăzute la articolul 32 din prezentul regulament. 4. În sensul alineatului (3), trimerile de la articolul 32 la navele de pescuit se interpretează ca fiind trimiteri la navele care operează exclusiv în apele interioare. 5. În vederea protejării și dezvoltării faunei și florei acvatice, EMFF poate sprijini participarea pescarilor care pescuiesc în apele interioare la gestionarea, restaurarea și monitorizarea siturilor NATURA 2000, în cazul în care aceste zone vizează direct activitățile de pescuit, precum și reabilitarea apelor interioare, inclusiv a zonelor de reproducere și a rutelor de migrație ale speciilor migratoare, fără a aduce atingere articolului 38 alineatul (1) litera (d). <u>6. Pentru încurajarea protecției hidrobiologice a speciilor de pești de către administrația publică și pentru a permite libera exercitare a pescuitului profesionist, EMFF poate susține adoptarea unor măsuri de retragere a drepturilor exclusive private de pescuit în apele publice ale lacurilor și fluviilor în cazul în care acestea constituie un obstacol.</u> <u>7. În vederea dezvoltării durabile a biodiversității piscicole și a rezilienței ecosistemelor acvatice, EMFF poate susține lucrările de deschidere a unor coridoare importante de interconectare a fluviilor, lacurilor și mării, precum și intervențiile asupra albiilor râurilor, care să permită deschiderea unor rute de migrație pentru pești.</u> 6. 8. Statele membre se asigură că navele care primesc sprijin în temeiul prezentului articol operează în continuare exclusiv în apele interioare.

Expunere de motive

Considerăm utilă retragerea drepturilor private de pescuit, fostele drepturi reale, care împiedică gestionarea apelor de către administrația publică și determină scăderea venitului pescarilor. Este important să crească rolul coridoarelor ecologice de fluvii și lacuri, inclusiv prin eliminarea obstacolelor de pe cursul fluviilor, pentru ca să se asigure finalizarea ciclului de viață al speciilor de pești migratori.

Amendamentul 23

Articolul 45

Textul propus de Comisie	Amendamentul CoR
1. În vederea stimulării inovării în domeniul acvaculturii, EMFF poate sprijini operațiunile: a) de introducere în fermele de acvacultură a unor noi cunoștințe tehnice sau organizaționale care reduc impactul acestor ferme asupra mediului sau care promovează o utilizare mai sustenabilă a resurselor în acvacultură;	1. În vederea stimulării inovării în domeniul acvaculturii, EMFF poate sprijini operațiunile: a) de introducere în fermele de acvacultură a unor noi cunoștințe tehnice sau organizaționale care reduc impactul acestor ferme asupra mediului sau care promovează o utilizare mai sustenabilă a resurselor în acvacultură, sau de creare de ferme absolut noi care să <u>valorifice aceste cunoștințe</u>;

Textul propus de Comisie	Amendamentul CoR
b) de dezvoltare sau introducere pe piață a unor produse noi sau substanțial îmbunătățite față de cele mai recente disponibile, a unor procese noi sau îmbunătățite, a unor sisteme de gestionare și organizare noi sau îmbunătățite.	b) de dezvoltare sau introducere pe piață a unor produse noi sau substanțial îmbunătățite față de cele mai recente disponibile, a unor procese noi sau îmbunătățite, a unor sisteme de gestionare și organizare noi sau îmbunătățite.
2. Operațiunile prevăzute la prezentul articol trebuie desfășurate în colaborare cu un organism științific sau tehnic recunoscut de dreptul național al fiecărui stat membru, organism care validează rezultatele operațiunilor respective.	2. Operațiunile prevăzute la prezentul articol trebuie desfășurate în colaborare cu un organism științific sau tehnic recunoscut de dreptul național al fiecărui stat membru, organism care validează rezultatele operațiunilor respective.
3. Rezultatele operațiunilor pentru care se primește sprijin fac obiectul unei publicități adecvate din partea statului membru, în conformitate cu articolul 143.	3. Rezultatele operațiunilor pentru care se primește sprijin fac obiectul unei publicități adecvate din partea statului membru, în conformitate cu articolul 143.
	4. <u>Sprijinul menționat la alineatul 1 poate fi acordat întreprinderilor și organismelor publice.</u>

Expunere de motive

Există ferme în care utilizarea noilor cunoștințe sau mijloace tehnice nu este posibilă, din cauza configurației fizice sau a unor impedimente juridice, motiv pentru care se impune o formulă deschisă, care să lase posibilitatea creării unui nou tip de fermă, unde să poată fi introduse aceste mijloace mai avansate și inovatoare.

Centrele oficiale de acvacultură reprezintă o referință pentru sectorul respectiv, fapt ce nu trebuie subestimat atunci când este vorba despre posibilitatea de acces la sprijin.

Amendamentul 24

Articolul 46

Textul propus de Comisie	Amendamentul CoR
<i>Articolul 46</i>	<i>Articolul 46</i>
Investițiile în acvacultura de larg și în scopuri nealimentare	Investițiile în acvacultura de larg și <u>și</u> în scopuri nealimentare
1. În vederea promovării formelor de acvacultură cu un potențial de creștere ridicat, EMFF poate sprijini investițiile în dezvoltarea acvaculturii de larg și a celei în scopuri nealimentare.	1. În vederea promovării formelor de acvacultură cu un potențial de creștere ridicat, EMFF poate sprijini investițiile în dezvoltarea acvaculturii de larg <u>și</u> a celei în scopuri nealimentare.
2. Se delegă Comisiei competența de a adopta acte delegate în conformitate cu articolul 150, pentru a identifica tipurile de operațiuni și costurile eligibile.	2. Se delegă Comisiei competența de a adopta acte delegate în conformitate cu articolul 150, pentru a identifica tipurile de operațiuni și costurile eligibile.

Expunere de motive

Schimbarea lui „și” cu „sau” în titlul articolului deschide o gamă largă de posibilități pentru tipuri de acvacultură cu potențial ridicat de creștere și care nu se desfășoară în larg.

Amendamentul 25

Articolul 48

Textul propus de Comisie	Amendamentul CoR
4. Fermele de acvacultură primesc sprijin pentru servicii de consiliere doar o singură dată pe parcursul perioadei de programare pentru fiecare dintre categoriile de servicii prevăzute la alineatul (2) literele (a)-(e).	4. Fermele de acvacultură primesc sprijin pentru servicii de consiliere doar o singură dată pe parcursul perioadei de programare pentru fiecare dintre categoriile de servicii prevăzute la alineatul (2) literele (a)-(e).

Expunere de motive

Dată fiind durata de șapte ani a programului EMFF, nu este rezonabil să fie limitate la o singură dată posibilitățile de consiliere, dacă se dorește cu adevărat orientarea acvaculturii către un nivel mai ridicat de durabilitate.

Amendamentul 26

Articolul 62

Textul propus de Comisie	Amendamentul CoR
<i>Articolul 62</i> Grupurile de acțiune locală în sectorul pescuitului 1. În sensul EMFF, grupurile de acțiune locală menționate la articolul 28 alineatul (1) litera (b) din [Regulamentul (UE) nr. [...] de stabilire a unor dispoziții comune] sunt desemnate ca grupuri de acțiune locală în sectorul pescuitului (denumite în continuare „FLAG”). 2. FLAG propun o strategie integrată de dezvoltare locală bazată cel puțin pe elementele prevăzute la articolul 61 și răspund de punerea în aplicare a acesteia. 3. FLAG: a) reflectă, în mare măsură, obiectivul principal al propriei strategii și structura socio-economică a zonei printr-o reprezentare echilibrată a principalelor părți interesate, inclusiv a sectorului privat, a sectorului public și a societății civile; b) asigură reprezentarea semnificativă a sectorului pescăresc și a sectorului acvaculturii. 4. Dacă strategia de dezvoltare locală este sprijinită de alte fonduri, pe lângă EMFF, se instituie un organism de selecție specific pentru proiectele sprijinite de EMFF, în conformitate cu criteriile prevăzute la alineatul (3). 5. Sarcinile minime ale FLAG sunt stabilite la articolul 30 alineatul (3) din [Regulamentul (UE) nr. [...] de stabilire a unor dispoziții comune]. 6. De asemenea, FLAG pot îndeplini sarcinile suplimentare care le-au fost delegate de autoritatea de gestionare și/sau de agenția de plăți. 7. Programul operațional descrie în mod clar rolul FLAG, respectiv rolul autorității de gestionare/agenției de plăți, cu privire la toate sarcinile de punere în aplicare legate de strategie	<i>Articolul 62</i> Grupurile de acțiune locală în sectorul pescuitului 1. În sensul EMFF, grupurile de acțiune locală menționate la articolul 28 alineatul (1) litera (b) din [Regulamentul (UE) nr. [...] de stabilire a unor dispoziții comune] sunt desemnate ca grupuri de acțiune locală în sectorul pescuitului (denumite în continuare „FLAG”). 2. FLAG propun o strategie integrată de dezvoltare locală bazată cel puțin pe elementele prevăzute la articolul 61 și răspund de punerea în aplicare a acesteia. 3. FLAG: a) reflectă, în mare măsură, obiectivul principal al propriei strategii și structura socio-economică a zonei printr-o reprezentare echilibrată a principalelor părți interesate, inclusiv a sectorului privat, a sectorului public și a societății civile; b) asigură reprezentarea semnificativă a sectorului pescăresc și a sectorului acvaculturii. 4. Dacă strategia de dezvoltare locală este sprijinită de alte fonduri, pe lângă EMFF, se instituie un organism de selecție specific pentru proiectele sprijinite de EMFF, în conformitate cu criteriile prevăzute la alineatul (3). 5. Sarcinile minime ale FLAG sunt stabilite la articolul 30 alineatul (3) din [Regulamentul (UE) nr. [...] de stabilire a unor dispoziții comune]. 6. De asemenea, FLAG pot îndeplini sarcinile suplimentare care le-au fost delegate de autoritatea de gestionare și/sau de agenția de plăți. 7. Programul operațional descrie în mod clar rolul FLAG, respectiv rolul autorității de gestionare/agenției de plăți, cu privire la toate sarcinile de punere în aplicare legate de strategie. <u>8. FLAG vor putea să provină din alte grupuri de dezvoltare rurală, fără a aduce atingere prevederilor alineatului 4 din prezentul articol.</u>

Expunere de motive

FLAG vor putea fi, în unele cazuri, o extensie a altor grupuri de dezvoltare rurală, care își pot extinde domeniul geografic de acțiune, ceea ce ar permite desfășurarea unor proiecte mai integrate cu costuri inferioare de gestionare, precum și de control și monitorizare.

Amendamentul 27

Articolul 69

Textul propus de Comisie	Amendamentul CoR
1. EMFF poate sprijini elaborarea și punerea în aplicare a planurilor de producție și de comercializare menționate la articolul 32 din [Regulamentul (UE) nr. privind organizarea comună a piețelor în sectorul produselor obținute din pescuit și din acvacultură].	1. EMFF poate sprijină elaborarea și punerea în aplicare a planurilor de producție și de comercializare menționate la articolul 32 din [Regulamentul (UE) nr. privind organizarea comună a piețelor în sectorul produselor obținute din pescuit și din acvacultură].

Expunere de motive

Fiecare organizație de producători stabilește și transmite autorităților competente din statul membru un program operațional al campaniei de pescuit. Se dorește asumarea mai clară a susținerii acestor instrumente, care permit o mai bună gestionare a resurselor și deci adaptarea efortului de pescuit pentru a răspunde nevoilor consumatorilor.

Amendamentul 28

Articolul 70

Textul propus de Comisie	Amendamentul CoR
1. EMFF poate sprijini compensațiile pentru organizațiile de producători și asociațiile de organizații de producători recunoscute care depozitează produsele obținute din pescuit enumerate în anexa II la [Regulamentul (UE) nr. privind organizarea comună a piețelor în sectorul produselor obținute din pescuit și din acvacultură], cu condiția ca produsele să fie depozitate în conformitate cu articolele 35 și 36 din [Regulamentul (UE) nr. privind organizarea comună a piețelor în sectorul produselor obținute din pescuit și din acvacultură]:	1. EMFF poate sprijini compensațiile pentru organizațiile de producători și asociațiile de organizații de producători recunoscute care depozitează produsele obținute din pescuit enumerate în anexa II la [Regulamentul (UE) nr. privind organizarea comună a piețelor în sectorul produselor obținute din pescuit și din acvacultură], cu condiția ca produsele să fie depozitate în conformitate cu articolele 35 și 36 din [Regulamentul (UE) nr. privind organizarea comună a piețelor în sectorul produselor obținute din pescuit și din acvacultură]:
(a) cuantumul ajutorului pentru depozitare nu depășește suma costurilor tehnice și financiare ale acțiunilor necesare pentru stabilizarea și depozitarea produselor în cauză;	(a) cuantumul ajutorului pentru depozitare nu depășește suma costurilor tehnice și financiare ale acțiunilor necesare pentru stabilizarea și depozitarea produselor în cauză;
(b) cantitățile eligibile pentru ajutorul pentru depozitare nu depășesc 15 % din cantitățile anuale ale produselor în cauză scoase la vânzare de organizația de producători;	(b) cantitățile eligibile pentru ajutorul pentru depozitare nu depășesc 15 % din cantitățile anuale ale produselor în cauză scoase la vânzare de organizația de producători;
(c) asistența financiară anuală nu depășește următoarele procente din valoarea medie anuală a producției comercializate la prima vânzare a membrilor organizației de producători în perioada 2009-2011. În cazul în care membrii organizației de producători nu au comercializat nicio producție în perioada 2009-2011, se ia în considerare valoarea medie anuală a producției comercializate în primii trei ani de producție ai membrilor respectivi:	(c) asistența financiară anuală nu depășește următoarele procente din valoarea medie anuală a producției comercializate la prima vânzare a membrilor organizației de producători în perioada 2009-2011. În cazul în care membrii organizației de producători nu au comercializat nicio producție în perioada 2009-2011, se ia în considerare valoarea medie anuală a producției comercializate în primii trei ani de producție ai membrilor respectivi:
— 1 % în 2014	— 1 % în 2014
— 0,8 % în 2015	— 0,8 % în 2015
— 0,6 % în 2016	— 0,6 % în 2016
— 0,4 % în 2017	— 0,4 % în 2017
— 0,2 % în 2018	— 0,2 % în 2018
2. Până în 2019, se elimină treptat sprijinul menționat la alineatul (1).	2. Până în 2019, se elimină treptat sprijinul menționat la alineatul (1).

Expunere de motive

Diminuarea progresivă a ajutoarelor pentru depozitare nu pare relevantă în condițiile în care, conform prevederilor articolului 15 din regulamentul de bază al PCP, navele vor trebui să aducă treptat pe uscat toate capturile, inclusiv pe cele nedorite. Pare util să fie prevăzut un ajutor pentru depozitare, pentru a oferi organizațiilor posibilitatea de a gestiona aceste cantități debarcate, înainte de a le valorifica.

Amendamentul 29

Articolul 71

Textul propus de Comisie	Amendamentul CoR
Articolul 71 Măsuri de marketing 1. EMFF poate sprijini măsurile de marketing pentru produsele obținute din pescuit și din acvacultură care vizează: (a) îmbunătățirea condițiilor de introducere pe piață a: (i) speciilor excedentare sau subexploatare; (ii) capturilor nedorite debarcate în conformitate cu articolul 15 din [Regulamentul privind politica comună în domeniul pescuitului] și articolul 8 litera (b) a doua liniuță din [Regulamentul (UE) nr. privind organizarea comună a piețelor în sectorul produselor obținute din pescuit și din acvacultură]; (iii) produselor obținute prin metode cu impact scăzut asupra mediului sau a produselor obținute din acvacultura ecologică, astfel cum sunt definite în Regulamentul (CE) nr. 834/2007 al Consiliului privind producția ecologică. (b) promovarea calității prin facilitarea: (i) procesului de solicitare a înregistrării unui anumit produs în temeiul Regulamentului (CE) nr. 510/2006 al Consiliului din 20 martie 2006 privind protecția indicațiilor geografice și a denumirilor de origine ale produselor agricole și alimentare ⁽¹⁾; (ii) certificării și promovării, inclusiv în ceea ce privește produsele obținute din pescuit și din acvacultură și metodele de prelucrare benefice pentru mediu; (iii) comercializării directe de către persoanele care practică pescuitul costier artizanal a produselor obținute din pescuit. (c) contribuția la transparența producției și a piețelor și la desfășurarea studiilor de piață; (d) redactarea unor contracte standard compatibile cu dreptul Uniunii; (e) înființarea de organizații de producători, de asociații de organizații de producători sau de organizații interprofesionale recunoscute în temeiul capitolului II secțiunea III din Regulamentul [privind organizarea comună a piețelor în sectorul produselor obținute din pescuit și din acvacultură]; (f) desfășurarea unor campanii regionale, naționale sau transnaționale de promovare a produselor obținute din pescuit și din acvacultură. 2. Operațiunile menționate la alineatul (1) litera (b) pot include integrarea activităților de producție, prelucrare și comercializare din cadrul lanțului de aprovizionare.	Articolul 71 Măsuri de marketing 1. EMFF poate sprijini măsurile de marketing pentru produsele obținute din pescuit și din acvacultură care vizează: (a) îmbunătățirea condițiilor de introducere pe piață a: (i) speciilor excedentare sau subexploatare; (ii) capturilor nedorite debarcate în conformitate cu articolul 15 din [Regulamentul privind politica comună în domeniul pescuitului] și articolul 8 litera (b) a doua liniuță din [Regulamentul (UE) nr. privind organizarea comună a piețelor în sectorul produselor obținute din pescuit și din acvacultură]; (iii)(ii) produselor obținute prin metode cu impact scăzut asupra mediului sau a produselor obținute din acvacultura ecologică, astfel cum sunt definite în Regulamentul (CE) nr. 834/2007 al Consiliului privind producția ecologică. (b) promovarea calității prin facilitarea: (i) procesului de solicitare a înregistrării unui anumit produs în temeiul Regulamentului (CE) nr. 510/2006 al Consiliului din 20 martie 2006 privind protecția indicațiilor geografice și a denumirilor de origine ale produselor agricole și alimentare ⁽¹⁾; (ii) certificării și promovării, inclusiv în ceea ce privește produsele obținute din pescuit și din acvacultură și metodele de prelucrare benefice pentru mediu; (iii) comercializării directe de către persoanele care practică pescuitul costier artizanal a produselor obținute din pescuit. (c) contribuția la transparența producției și a piețelor și la desfășurarea studiilor de piață; (d) redactarea unor contracte standard compatibile cu dreptul Uniunii; (e) înființarea de organizații de producători, de asociații de organizații de producători sau de organizații interprofesionale recunoscute în temeiul capitolului II secțiunea III din Regulamentul [privind organizarea comună a piețelor în sectorul produselor obținute din pescuit și din acvacultură]; (f) desfășurarea unor campanii regionale, naționale sau transnaționale de promovare a produselor obținute din pescuit și din acvacultură. 2. Operațiunile menționate la alineatul (1) litera (b) pot include integrarea activităților de producție, prelucrare și comercializare din cadrul lanțului de aprovizionare.
⁽¹⁾ JO L 93, 31.3.2006, p. 12; JO L 335M, 13.12.2008, p. 213 (MT).	⁽¹⁾ JO L 93, 31.3.2006, p. 12; JO L 335M, 13.12.2008, p. 213 (MT).

Expunere de motive

Debarcarea integrală a capturilor nu constituie o adevărată soluție la problema aruncării înapoi în mare a capturilor, motiv pentru care este de dorit să nu fie menționată în acest context. Singura alternativă la debarcarea integrală a capturilor este de a încuraja conceperea și utilizarea de unelte mai selective. Astfel, se asigură coerența cu Avizul Comitetului Regiunilor pe tema Regulamentului privind PCP, care a modificat articolul 15 referitor la debarcarea integrală a capturilor.

Amendamentul 30

Titlul V – Capitolul V

Textul propus de Comisie	Amendamentul CoR
Compensații pentru costurile suplimentare în regiunile ultraperiferice pentru produsele obținute din pescuit și din acvacultură	Compensații pentru costurile suplimentare în regiunile ultraperiferice pentru produsele obținute din pescuit și din acvacultură <u>și pentru necesitățile de dezvoltare durabilă a pescuitului</u>

Amendamentul 31

Articolul 73

Textul propus de Comisie	Amendamentul CoR
1. EMFF poate sprijini sistemul de compensații introdus de Regulamentul (CE) nr. 791/2007 al Consiliului pentru costurile suplimentare suportate de operatorii implicați în pescuit, în acvacultură și în comercializarea anumitor produse obținute din pescuit și din acvacultură în Insulele Azore, Madeira, Insulele Canare, Guyana Franceză și Réunion.	1. EMFF poate sprijini <u>institue un sistem</u> de compensații introdus de Regulamentul (CE) nr. 791/2007 al Consiliului pentru costurile suplimentare suportate de operatorii implicați în pescuit, în acvacultură și în comercializarea anumitor produse obținute din pescuit și din acvacultură în <u>Insulele Azore, Madeira, Insulele Canare, Guyana Franceză și Réunion</u> <u>regiunile ultraperiferice</u> .

Expunere de motive

Regulamentul (CE) nr. 791/2007 va fi abrogat la sfârșitul anului 2013, în momentul intrării în vigoare a prezentului regulament privind EMFF. Trebuie să se țină seama de trăsăturile specifice tuturor RUP, fără nicio deosebire, ca în regulamentul de bază al PCP, căci toate se află în situații similare.

Amendamentul 32

Articolul 75 bis

Textul propus de Comisie	Amendamentul CoR
	<u>Ajutor pentru reînnoirea flotei și pentru instalarea dispozitivului de concentrare a peștelui</u> <u>EMFF poate să susțină:</u> 1. <u>Reînnoirea instrumentelor de producție având drept scop adaptarea la posibilitățile de pescuit actuale și viitoare ale RUP. Ajutoarele trebuie să încurajeze dezvoltarea flotei departamentelor de peste mări în contextul lor regional.</u> 2. <u>Construirea și implementarea unui dispozitiv de concentrare a peștelui. Operațiunile finanțate în temeiul prezentului alineat trebuie derulate în colaborare cu un organism științific sau tehnic recunoscut de legislația națională a fiecărui stat membru, care va valida rezultatele acestor operațiuni.</u>

Expunere de motive

Regiunile ultraperiferice depind în foarte mare măsură de pescuit, acesta fiind deseori practicat de nave foarte mici. Este importantă susținerea echipamentelor și a construcțiilor pentru ca navele să răspundă mai bine exigențelor gestionării resurselor, dar și calității produselor, din punct de vedere sanitar.

Pentru reducerea efortului de pescuit în apropiere de coaste, trebuie să fie posibilă finanțarea acestor echipamente instalate în larg dacă construcția și instalarea se fac în colaborare cu un organism științific.

Amendamentul 33

Articolul 85

Textul propus de Comisie	Amendamentul CoR
<i>Articolul 85</i> Consultanță și cunoștințe științifice 1. EMFF poate sprijini furnizarea de rezultate științifice, în special proiectele de cercetare aplicată legate direct de furnizarea avizelor și a consultanței științifice, în vederea luării de decizii bune și eficiente cu privire la gestionarea pescăriilor în cadrul PCP. 2. În special, sunt eligibile următoarele tipuri de operațiuni: a) studiile și proiectele pilot necesare pentru punerea în aplicare și dezvoltarea PCP, inclusiv privind tipurile alternative de tehnici de gestionare sustenabilă a pescuitului; b) elaborarea și furnizarea de avize și consultanță științifică de către organismele științifice, inclusiv organismele consultative internaționale responsabile cu evaluarea stocurilor, de către experții independenți și de către institutele de cercetare; c) participarea experților la reuniunile privind aspectele științifice și tehnice legate de pescării și în cadrul grupurilor de lucru formate din experți, precum și în cadrul organismelor consultative internaționale și la reuniunile la care va fi necesară contribuția unor experți în domeniul pescăresc; d) cheltuielile suportate de Comisie pentru servicii legate de colectarea, gestionarea și utilizarea datelor, de organizarea și gestionarea reuniunilor experților în domeniul pescăresc și de gestionarea programelor de lucru anuale legate de expertiza științifică și tehnică în domeniul pescăresc, de prelucrarea solicitărilor de date și a seturilor de date, de lucrările pregătitoare care vizează furnizarea de avize și consultanță științifice; e) activitățile de cooperare între statele membre în domeniul colectării de date, inclusiv crearea și funcționarea bazelor de date regionalizate pentru stocarea, gestionarea și utilizarea datelor care vor avantaja cooperarea regională și vor îmbunătăți activitățile de colectare și gestionare a datelor, precum și expertiza științifică în sprijinul gestionării pescăriilor.	<i>Articolul 85</i> Consultanță și cunoștințe științifice 1. EMFF poate sprijini furnizarea de rezultate științifice, în special proiectele de cercetare aplicată legate direct de furnizarea avizelor și a consultanței științifice, în vederea luării de decizii bune și eficiente cu privire la gestionarea pescăriilor în cadrul PCP. 2. În special, sunt eligibile următoarele tipuri de operațiuni: a) studiile și proiectele pilot necesare pentru punerea în aplicare și dezvoltarea PCP, inclusiv privind tipurile alternative de tehnici de gestionare sustenabilă a pescuitului și <u>acvaculturii</u>; b) elaborarea și furnizarea de avize și consultanță științifică de către organismele științifice, inclusiv organismele consultative internaționale responsabile cu evaluarea stocurilor, de către experții independenți și de către institutele de cercetare; c) participarea experților la reuniunile privind aspectele științifice și tehnice legate de pescării și în cadrul grupurilor de lucru formate din experți, precum și în cadrul organismelor consultative internaționale și la reuniunile la care va fi necesară contribuția unor experți în domeniul pescăresc și <u>în cel al acvaculturii</u>; d) cheltuielile suportate de Comisie pentru servicii legate de colectarea, gestionarea și utilizarea datelor, de organizarea și gestionarea reuniunilor experților în domeniul pescăresc și de gestionarea programelor de lucru anuale legate de expertiza științifică și tehnică în domeniul pescăresc, de prelucrarea solicitărilor de date și a seturilor de date, de lucrările pregătitoare care vizează furnizarea de avize și consultanță științifice; e) activitățile de cooperare între statele membre în domeniul colectării de date, inclusiv crearea și funcționarea bazelor de date regionalizate pentru stocarea, gestionarea și utilizarea datelor care vor avantaja cooperarea regională și vor îmbunătăți activitățile de colectare și gestionare a datelor, precum și expertiza științifică în sprijinul gestionării pescăriilor.

Expunere de motive

În cadrul PCP sunt analizate în profunzime dificultățile cu care se confruntă pescuitul maritim din cauza exploatarea în exces a zonelor de pescuit, a prețului combustibililor și a obstacolelor administrative. Prin urmare, studiile și proiectele-pilot necesare aplicării și evoluției PCP trebuie să considere că și acvacultura, un numai pescuitul, reprezintă o sursă de producție alimentară cu mare potențial de dezvoltare în Uniunea Europeană.

Amendamentul 34

Articolul 88

Textul propus de Comisie	Amendamentul CoR
1. EMFF poate suporta cheltuielile de funcționare ale consiliilor consultative instituite prin articolul 52 din [Regulamentul privind politica comună în domeniul pescuitului].	1. EMFF poate suporta cheltuielile de necesare pentru funcționare ale consiliilor consultative instituite prin articolul 52 din [Regulamentul privind politica comună în domeniul pescuitului], <u>astfel încât acestea să își poată duce la îndeplinire misiunile în mod eficient.</u>

Expunere de motive

Normele generale și principiile directe ale politicii comune în domeniul pescuitului sunt stabilite prin procedura de codecizie de către Parlamentul European și Consiliu (obiective de mediu, mecanisme de acordare a ajutorului pentru sector, organizarea comună a pieței etc.). Însă regulamentele specifice trebuie elaborate la nivelul zonelor de pescuit (măsurile tehnice specifice și planuri de gestionare multianuale). Acesta este motivul pentru care regulamentul de bază prevede o asociere mai largă a consiliilor consultative la adoptarea deciziilor.

O astfel de organizare instituțională comportă numeroase avantaje în raport cu situația actuală. Într-adevăr, această organizare prezintă o structură similară ecosistemelor, facilitează gestionarea adaptativă, stabilește o ierarhie a priorităților, permite o repartizare mai transparentă a autorității și favorizează participarea părților implicate.

Un CCR consolidat ar rămâne o structură simplă, alcătuită din 4-5 posturi permanente.

Amendamentul 35

Articolul 100

Textul propus de Comisie	Amendamentul CoR
Articolul 100 Dezangajare Comisia dezangajează orice parte a unui angajament bugetar pentru un program operațional care nu a fost folosită în scopul prefinanțării sau al plăților intermediare sau pentru care nu i-a fost prezentată nicio declarație de cheltuieli care să îndeplinească cerințele stabilite la articolul 98 alineatul (3) în privința cheltuielilor suportate până la data de 31 decembrie a celui de al doilea an care urmează celui în care s-a făcut angajamentul.	Articolul 100 Dezangajare 1. Comisia dezangajează orice parte a unui angajament bugetar pentru un program operațional care nu a fost folosită în scopul prefinanțării sau al plăților intermediare sau pentru care nu i-a fost prezentată nicio declarație de cheltuieli care să îndeplinească cerințele stabilite la articolul 98 alineatul (3) în privința cheltuielilor suportate până la data de 31 decembrie a celui de al doilea <u>treilea</u> an care urmează celui în care s-a făcut angajamentul. 2. <u>Începând cu al treilea an, Comisia dezangajează orice parte a unui angajament bugetar pentru un program operațional care nu a fost folosită în scopul prefinanțării sau al plăților intermediare sau pentru care nu i-a fost prezentată nicio declarație de cheltuieli care să îndeplinească cerințele stabilite la articolul 98 alineatul (3) în privința cheltuielilor suportate, până la data de 31 decembrie a celui de al doilea an care urmează celui în care s-a făcut angajamentul.</u>

Expunere de motive

Se prevede că ritmul de punere în funcționare a EMFF va fi lent, având în vedere, în primul rând, ritmul lent de execuție a FEP, precum și posibilitatea stabilirii în continuare de angajamente și plăți din acest fond până la sfârșitul anului 2015. În al doilea rând, și în urma suprapunerii menționate, având în vedere situația economică și financiară a administrațiilor publice și limitările creditelor acordate de bănci promotorilor particulari, nu va exista un ritm de dezvoltare economică în conformitate cu regula „N+2”. Prin urmare, trebuie să se flexibilizeze regula și să se treacă la „N+3”, cel puțin în primii trei ani (2014-2016), până când programul va ajunge la o viteză de croazieră corespunzătoare.

Bruxelles, 9 octombrie 2012

*Președintele
Comitetului Regiunilor*
Ramón Luis VALCÁRCEL SISO

Avizul Comitetului Regiunilor — Europa în lume: O nouă abordare privind finanțarea acțiunii externe a UE

(2012/C 391/11)

COMITETUL REGIUNILOR

- salută pachetul comun propus „Europa în lume”, deoarece acesta poate contribui în mai mare măsură decât până acum la garantarea unei abordări cuprinzătoare și a unei politici de dezvoltare coerente; este de acord cu necesitatea măririi fondurilor pentru domeniul „acțiunii externe”, în care se poate crea o valoare adăugată clară prin acțiunea UE;
- observă că autoritățile locale și regionale, în special cele care, în ciuda resurselor administrative reduse, doresc să contribuie la cooperarea pentru dezvoltare, salută adoptarea unui cadru actualizat pentru ajutorul acordat de UE și simplificarea regulilor privind planificarea și punerea în aplicare a instrumentelor;
- dorește să evidențieze rolul autorităților locale și regionale ca actori ai cooperării pentru dezvoltare a UE, dar și să atragă atenția asupra rolului jucat de acestea în cadrul măsurilor de la nivel național de promovare a descentralizării și a democratizării, precum și asupra importanței care le revine în cooperarea transfrontalieră internațională directă dintre actorii de la nivel subnațional;
- consideră că propunerea Comisiei privind finanțarea programului „Europa în lume” ar trebui să prevadă condiții adecvate pentru a intensifica participarea și colaborarea autorităților locale și regionale, de exemplu limitarea cerințelor de cofinanțare sau chiar renunțarea la această solicitare. Descentralizarea reprezintă o tendință dezirabilă, contribuind la consolidarea rolului autorităților locale și regionale pretutindeni în lume;
- evidențiază faptul că asumarea răspunderii de către actorii locali și promovarea democrației locale presupun încrederea în sistemul politic și în reprezentanții acestuia. Printr-o structură descentralizată sunt create instituții mai legitime și mai eficiente. Aceasta este singura metodă pentru a crea o legătură mai strânsă între nivelurile de guvernare și cetățeni. Procesele decizionale deschise, care se derulează în conformitate cu principiul subsidiarității, contribuie la asumarea de către cetățeni a principiilor democratice, ceea ce constituie o condiție prealabilă pentru o societate pluralistă și tolerantă.

Raportor	Lotta HÅKANSSON HARJU (SE-PSE)
Documente de referință	Comunicare comună către Parlamentul European și Consiliu – Europa în lume: o nouă abordare privind finanțarea acțiunii externe a UE COM(2011) 865 final Propunere de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a normelor și procedurilor comune pentru punerea în aplicare a instrumentelor Uniunii pentru acțiuni externe COM(2011) 842 final Comunicare a Comisiei către Parlamentul European și către Consiliu – Pregătirea cadrului financiar multianual privind finanțarea cooperării UE cu statele din Africa, zona Caraibilor și Pacific, precum și cu țările și teritoriile de peste mări pentru perioada 2014-2020 (cel de al 11-lea Fond european de dezvoltare) COM(2011) 837 final Propunere de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind Instrumentul de asistență pentru preaderare (IPA II) COM(2011) 838 final Propunere de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de instituire a Instrumentului european de vecinătate COM(2011) 839 final Propunere de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de instituire a unui instrument de finanțare a cooperării pentru dezvoltare COM(2011) 840 final Propunere de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de instituire a Instrumentului de parteneriat pentru cooperarea cu țările terțe COM(2011) 843 final Propunere de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de instituire a unui instrument de finanțare pentru promovarea democrației și drepturilor omului la scară mondială COM(2011) 844 final

I. RECOMANDĂRI POLITICE

COMITETUL REGIUNILOR

Observații generale

1. salută noua generație de instrumente de finanțare pentru politica de dezvoltare, prin care ar trebui facilitat dialogul politic și aplicarea măsurilor în conformitate cu strategia generală „O agendă a schimbării” ⁽¹⁾ și în cadrul noii perspective financiare multianuale propuse; salută creșterea fondurilor propusă de Comisia Europeană, acestea urmând să se ridice la 70 de miliarde EUR, ceea ce reprezintă aproape 7 % din bugetul total al EU;

2. salută pachetul comun propus „Europa în lume” ⁽²⁾, deoarece acesta poate contribui în mai mare măsură decât până acum la garantarea unei abordări cuprinzătoare și a unei politici de dezvoltare coerente; este de acord cu necesitatea măririi fondurilor pentru domeniul „acțiunii externe”, în care se poate crea o valoare adăugată clară dacă UE acționează ca un tot unitar, și regretă din acest motiv că Fondul european de dezvoltare (FED) nu face parte din cadrul financiar multianual al UE. În cadrul Fondului european de dezvoltare (FED) se pun la dispoziție peste 34 de miliarde EUR, însă fondurile respective nu fac parte din acest buget. FED ar trebui să respecte aceleași criterii în materie de transparență, eficiență și raportare cu privire la rezultate ca și celelalte instrumente de finanțare ale pachetului „Europa în lume”;

⁽¹⁾ Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliul, Comitetul Economic și Social și Comitetul Regiunilor - Creșterea impactului politicii UE în domeniul dezvoltării: o agendă a schimbării, COM(2011) 637 final.

⁽²⁾ „Europa în lume” sau „O Europă globală” include COM(2011) 865, COM(2011) 842, COM(2011) 837, COM(2011) 838, COM(2011) 839, COM(2011) 840, COM(2011) 843 și COM(2011) 844.

3. observă că autoritățile locale și regionale, în special cele care, în ciuda resurselor administrative reduse, doresc să contribuie la cooperarea pentru dezvoltare, salută adoptarea unui cadru actualizat pentru ajutorul acordat de UE și simplificarea regulilor privind planificarea și punerea în aplicare a instrumentelor. În actuala perioadă de programare au existat solicitări ferme de simplificare și clarificare a instrumentelor și CoR se bucură că s-a ținut seama de rezultatul consultărilor organizate de Comisie;

4. constată că simplificarea cadrului de reglementare, reducerea costurilor de participare și accelerarea procedurilor de atribuire a contractelor și de acordare a subvențiilor sunt îmbunătățiri așteptate de mult timp. O flexibilitate sporită și adaptarea și prelucrarea mai rapidă, atunci când contextul impune acest lucru, ar putea crea, de asemenea, condițiile prealabile pentru servicii mai eficiente;

5. dorește să evidențieze rolul autorităților locale și regionale ca actori ai cooperării pentru dezvoltare a UE, dar și să atragă atenția asupra rolului jucat de acestea în cadrul măsurilor de la nivel național de promovare a descentralizării și a democratizării, precum și asupra importanței care le revine în cooperarea transfrontalieră internațională directă dintre actorii de la nivel subnațional; în acest sens, semnalează că trebuie să se ia în considerare cazul special al regiunilor ultraperiferice, care, datorită poziției lor geostrategice, reprezintă frontiere active și platforme ale UE în lume; ele pot contribui la sporirea eficienței politicii europene de dezvoltare, așa cum se afirmă în avizele CdR 408/2010 și CdR 364/2011;

6. constată că din cauza urbanizării, autoritățile locale și regionale se confruntă cu provocarea majoră de a trebui să își îmbunătățească capacitățile și eficiența și să pună în aplicare sisteme stabile și transparente de gestionare, care să vină în întâmpinarea așteptărilor populației. În acest demers, cunoștințele și experiența acumulată de alte autorități locale sunt utile. Adesea, la diferitele forme de parteneriate locale și regionale participă o gamă largă de actori. S-a dovedit că cooperarea, mai ales sub forma mai intensă a parteneriatelor public-public, dar și a celor public-privat, se poate realiza cu costuri scăzute, ducând totuși la rezultate concrete, durabile. Aceasta se datorează între altele faptului că cooperarea urmărește consolidarea structurilor deja existente, cu sarcini și responsabilități prevăzute de lege și cu un personal performant care lucrează deja pentru autoritățile locale și regionale. Prin urmare, propunerea Comisiei privind finanțarea programului „Europa în lume” ar trebui să prevadă condiții adecvate pentru a intensifica participarea și colaborarea autorităților locale și regionale, de exemplu limitarea cerințelor de cofinanțare sau chiar renunțarea la această solicitare. Descentralizarea reprezintă o tendință dezirabilă, contribuind la consolidarea rolului autorităților locale și regionale pretutindeni în lume;

7. observă că prin sprijinul acordat de cooperarea pentru dezvoltare de care beneficiază „societatea civilă și autoritățile locale”, acești actori sunt pe bună dreptate recunoscuți în mod explicit. Comitetul Regiunilor se pronunță ferm în favoarea faptului ca nivelurile de administrație locale și

regionale și serviciile lor publice să poată obține sprijin și în cadrul altor instrumente tematice și geografice. Sprijinirea autorităților locale și regionale și participarea acestora la dezvoltarea societății reprezintă o *sarcină transversală* și nu ar trebui să se limiteze doar la o mică parte a unuia dintre instrumente;

8. consideră că și în cadrul programului tematic „Migrație și azil”, ar trebui încurajată mai intens participarea autorităților locale și regionale și astfel utilizarea de către acestea a instrumentelor financiare. Ar trebui extinsă și îmbunătățită considerabil cooperarea transfrontalieră internațională între localitățile care acceptă migranți sau solicitanți de azil și localitățile din care provin aceștia. Nivelul local joacă un rol important în conceperea și derularea unor programe de admitere și repatriere;

9. salută faptul că în ultimii ani cooperarea internațională descentralizată pentru dezvoltare a fost recunoscută explicit și a devenit din ce în ce mai vizibilă nu doar în comunicările Comisiei, ci și în alte contexte internaționale⁽³⁾. Nu se poate sublinia îndeajuns rolul autorităților locale și regionale în promovarea unei dezvoltări sociale sănătoase și importanța lor pentru crearea unei legături între cetățeni și diferitele niveluri administrative;

10. consideră că, în cadrul sprijinului bugetar și sectorial, trebuie stabilite obligații pentru țările partenere pentru ca fondurile pentru dezvoltare să ajungă cu adevărat în măsură suficientă la nivelurile administrative corespunzătoare în vederea furnizării către cetățeni în localități a serviciilor necesare și care fac obiectul unei cereri mari. Fondurile și personalul calificat nu trebuie să se concentreze în exclusivitate la nivelul central, ci trebuie distribuite între autoritățile corespunzătoare de la nivel subnațional;

11. subliniază că localitățile și regiunile sunt vocea cetățenilor și reprezentanții principali ai acestora. Astfel, autoritățile locale și regionale permit o participare cetățenească puternică și ancorată în mod concret în viața de zi cu zi. În plus, localitățile și regiunile furnizează numeroase servicii publice. Adesea ele coordonează și promovează cooperarea între actori sociali centrali, cum ar fi organizațiile non-profit, sectorul privat, comunitățile religioase și mediul academic;

12. subliniază că obiectivele de dezvoltare globale ale ONU, așa-numitele Obiective de dezvoltare ale mileniului, sunt foarte importante nu doar pentru statele membre și ONU, ci în mod evident și pentru localități și regiuni. Autoritățile locale și regionale contribuie activ la o dezvoltare durabilă a societății

⁽³⁾ Agenda 21 (adoptată în 1992 la Rio de Janeiro); Summitul mileniului al ONU din 2000; Declarația de la Paris 2005; Busan 2011; Rezoluția Consiliului Europei 251 (2008) privind diplomația orașelor; și Forumul ONU privind cooperarea pentru dezvoltare, care are loc la 6 iulie 2012.

și punerea în aplicare a măsurilor la nivel local și regional constituie o condiție prealabilă pentru îndeplinirea Obiectivelor mileniului. Rolul actorilor subnaționali în dezvoltarea locală – și internațională – trebuie să devină mai vizibil. În Țările de Jos și în Suedia se derulează, de exemplu, în prezent proiecte care ilustrează clar contribuția autorităților locale la o dezvoltare durabilă sănătoasă a societății și la asigurarea unei legături corespunzătoare cu obiectivele de dezvoltare ale ONU, precum și răspunderea asumată de aceste autorități în procesul respectiv;

13. sprijină apelul formulat Parlamentului European în raportul său privind viitorul politicii UE în materie de dezvoltare, prin care se solicită ca anul 2015 să fie consacrat drept „anul european pentru dezvoltare” în vederea pregătirii adecvate a monitorizării Obiectivelor de dezvoltare ale mileniului (ODM);

14. salută propunerea Comisiei privind o planificare comună a programelor, pe o durată de șapte ani, considerând că astfel se creează premise mai bune pentru reforme sociale cuprinzătoare. Orientarea mai clară spre rezultate și condițiile mai stricte propuse în cadrul instrumentelor sunt salutate de Comitet. Comisia și reprezentanții statelor membre ar trebui să se asigure că autoritățile locale și regionale pot participa la un dialog proactiv, pentru a furniza îmbolduri importante pentru la planificarea programelor fiecărui instrument;

15. subliniază faptul că reformele în domeniul descentralizării și consolidării democrației sunt procese complexe, cuprinzătoare și transformative care presupun perseverență, previzibilitate și o perspectivă pe termen lung din partea finanțatorilor și a partenerilor la cooperare;

16. evidențiază faptul că asumarea răspunderii de către actorii locali și promovarea democrației locale presupun încrederea în sistemul politic și reprezentanții acestuia. Printr-o structură descentralizată sunt create instituții mai legitime și mai eficiente. Aceasta este singura metodă pentru a crea o legătură mai strânsă între nivelurile de guvernare și cetățeni. Procesele decizionale deschise, care se derulează în conformitate cu principiul subsidiarității, contribuie la asumarea de către cetățeni a principiilor democratice, ceea ce constituie o condiție prealabilă pentru o societate pluralistă și tolerantă;

17. constată că autoritățile locale și regionale din Uniunea Europeană și din țările partenere pot – și trebuie – să joace un rol esențial în elaborarea politicii și a strategiei la nivelul lor respectiv și, de asemenea, că se poate și trebuie să li se acorde posibilitatea să contribuie la procesele de la nivel național și internațional. Și în calitate de prestatori de servicii, autoritățile locale și regionale sunt competente în materie de gestionare, coordonare și punere în aplicare a priorităților stabilite, de exemplu prin măsuri în domeniul asistenței medicale, învățământului și culturii;

18. constată că asociațiile naționale care reprezintă localitățile și regiunile, pe baza competenței lor, pot juca un rol de sprijin decisiv în reformele sociale cuprinzătoare, în special în

descentralizare și consolidarea democrației. Organizațiile locale și regionale sau instituțiile comparabile pot sprijini membrii unor asemenea organizații prin adoptarea unor măsuri și a unor metode, prin implicarea în favoarea lor, prin apărarea interesului lor comun și prin coordonarea măsurilor de sprijin ale diferiților finanțatori la nivelul respectiv. Ar fi bine să se profite de experiența de care dispun aceste asociații pentru a consolida democrația locală și regională în cadrul cooperării pentru dezvoltare; de aceea, se solicită UE, statelor membre și autorităților locale și regionale să sprijine rolul pe care l-ar putea juca asociațiile naționale ale autorităților locale și regionale în țările partenere;

19. subliniază că autoritățile locale și regionale dispun, în majoritatea domeniilor, de cunoștințe de specialitate care sunt decisive pentru dezvoltarea economică, socială și ecologică durabilă. Merită menționată și experiența lor atât în ceea ce privește activitatea practică, cât și coordonarea politică, de exemplu în domeniile sănătății publice, educației, gestionării deșeurilor și a apei, antreprenoriatului local și creării condițiilor favorabile pentru stabilirea IMM-urilor, transportului și infrastructurii, mediului și resurselor naturale inclusiv agricultura, dar și în domenii care implică o răspundere globală și în ceea ce privește garantarea unei democrații veritabile și respectarea drepturilor omului. Această experiență poate fi identificată și mobilizată în mod direct prin autoritățile locale și regionale sau prin asociațiile care le reprezintă la nivel european sau internațional, precum și prin intermediul CoR;

20. observă că, în 2008, Comisia Europeană a solicitat dezvoltarea unei abordări cuprinzătoare din partea autorităților locale, ca actori ai dezvoltării la nivel global, european și național, propunând trei instrumente sub egida CoR, dată fiind misiunea acestuia de a face auzită vocea autorităților locale la nivelul UE; amintește că următoarele instrumente: Atlasul cooperării descentralizate - destinat localizării activităților și a celor mai bune practici, platforma online de schimb de informații - destinată adaptării competențelor și capacităților la necesități și Forumul cooperării descentralizate, care urmărește facilitarea dialogului politic, au intrat în funcțiune, cu implicarea Comisiei Europene și a principalelor rețele ale autorităților locale și regionale din UE și țările partenere precum Grupul de lucru PLATFORMA din cadrul Consiliului localităților și regiunilor europene (CLRE); solicită autorităților locale și regionale și asociațiilor lor reprezentative din UE și țările partenere să utilizeze mai mult aceste instrumente, pentru asigurarea unei coerențe sporite și îmbunătățirea eficacității ajutoarelor;

21. constată că, în urma dialogului structurat pe tema cooperării pentru dezvoltare, purtat de instituțiile UE cu reprezentanții societății civile și autoritățile locale și regionale în perioada martie 2010 - mai 2011, Comisia propune înființarea unui forum permanent la nivel înalt pentru chestiunile de dezvoltare. Comitetul salută cu căldură această inițiativă, speră că va continua să își îndeplinească rolul instituțional și consideră că un forum cu caracter formal va contribui la instituționalizarea dialogului și îmbunătățirea calității conținuturilor

și va permite o dezbateră sistematică cu privire la chestiuni de dezvoltare, bazată pe actualizări periodice, luări de poziție ale specialiștilor și schimburi de experiență. Comitetul salută, de asemenea, comunicările anunțate privind rolul ONG-urilor și autorităților locale în cooperarea pentru dezvoltare, care vor constitui baza formală pe care se va continua și se va consolida cooperarea cu Comisia, a cărei importanță a fost subliniată cu ocazia Forumului bienal al cooperării descentralizate pentru dezvoltare, precum și în cadrul dialogului structurat;

Observații privind instrumentul european pentru democrație și drepturile omului (IEDDO)

22. observă că instrumentul tematic pentru democrație și drepturile omului va beneficia de fonduri cu 35 % mai mari în comparație cu perioada de programare actuală, însă va continua să reprezinte doar o mică parte a ajutorului pentru dezvoltare al UE (circa 2 %). Comitetul regretă că acest instrument orizontal nu este dotat cu fonduri mai mari, deoarece poate fi aplicat în toate regiunile geografice și în diferite stadii de dezvoltare, punând accentul pe chestiuni elementare cum ar fi protecția drepturilor fundamentale ale omului sau sprijinirea și consolidarea reformelor democratice;

23. subliniază faptul că democrația și drepturile omului sunt valori universale ale UE și ale comunității mondiale. Aceste valori reprezintă un câștig și o forță, de a căror protecție se ocupă în multe societăți autoritățile locale și regionale, un aparat judiciar funcțional, societatea civilă, mijloacele de comunicare în masă și alți actori;

24. consideră că drepturile omului trebuie promovate și aplicate mai riguros la toate nivelurile societății. De aceea, Comitetul consideră legitim ca în acest instrument să fie evidențiate mai bine nivelurile local și regional de administrație, în contextul dezvoltării instituțiilor;

25. consideră că nivelul de administrație cel mai apropiat de cetățeni poate, de asemenea, aplica deciziile naționale la fața locului astfel încât aceste decizii să fie adaptate condițiilor și premisei locale, ținând seama de ele, pentru a se evita astfel eventualele consecințe negative asupra drepturilor locuitorilor din zonele respective, de exemplu asupra cerințelor în materie de limbă sau identitate etnică. Autoritățile locale și locale sunt și cele mai în măsură să organizeze și să coordoneze măsuri de sensibilizare pentru grupurile locale, de exemplu pentru tineri sau femei, pentru a-i informa cu privire la drepturile omului și modul de revendicare a acestora;

Observații privind instrumentul de finanțare a cooperării pentru dezvoltare, care include un sprijin pentru organizațiile societății civile și autoritățile locale și regionale (în cadrul instrumentului de cooperare pentru dezvoltare - ICD)

26. dorește în mod evident, precum autoritățile locale și regionale pe care le reprezintă, să contribuie activ la punerea în practică a propunerii Comisiei privind extinderea dialogului și

cooperării sale cu societatea civilă și cu autoritățile locale și regionale, cu ajutorul instrumentelor pe care le-a dezvoltat împreună cu Comisia Europeană și cu principalele rețele ale autorităților locale și regionale din UE și țările partenere și cu ajutorul noului forum permanent la nivel înalt pentru dezvoltare;

27. salută faptul că autoritățile locale și regionale vor putea primi și în continuare fonduri pentru cooperarea pentru dezvoltare, însă subliniază faptul că ar fi oportună o diferențiere exactă între societatea civilă și autoritățile locale și regionale, atât în ceea ce privește măsurile politice, cât și instrumentele și finanțarea propriu-zisă;

28. se pronunță ferm pentru punerea la dispoziție a mai multor resurse pentru autoritățile locale și regionale în cadrul instrumentului de finanțare a cooperării pentru dezvoltare pentru societatea civilă (actori nestatali) și autoritățile locale și regionale. În perioada actuală de programare, fondurile au fost distribuite neuniform între organizațiile societății civile și autoritățile locale și regionale. Dacă pentru autoritățile locale și regionale se vor pune la dispoziție cel puțin 25 % din fonduri (în comparație cu 15 % în prezent), rolul lor legitim și cunoștințele lor de specialitate vor fi exploatate mai bine;

29. consideră că autoritățile locale și regionale pot garanta o dezvoltare democratică pe termen lung. Trebuie să li se aloce suficiente fonduri, pentru a se afla pe picior egal cu organizațiile non-profit naționale și internaționale cu putere financiară. Autoritățile locale și regionale din țările partenere sunt indispensabile pentru coordonarea inițiativelor și măsurilor diferitelor actori și pentru asigurarea conformității acestora cu politica de dezvoltare concepută la nivel local și regional și ancorată în politicile de la aceste niveluri, cel puțin în măsura în care aceste inițiative și măsuri au drept scop prestarea de servicii publice;

30. subliniază că autoritățile locale și regionale dispun de cunoștințe de specialitate și experiențe extrem de valoroase în domeniul activității de dezvoltare în ceea ce privește conducerea și administrația locală și regională, construcția de sisteme și de platforme pentru dialogul politic, o activitate aprofundată și extinsă în domeniul politicii de partid, precum și garantarea condițiilor pentru consolidarea participării cetățenilor și a dialogului civil – cu alte cuvinte: pentru construcția unei democrații solide și durabile;

31. constată că multe autorități locale și regionale din Uniunea Europeană dispun de tradiții democratice îndelungate, însă în mai multe state membre democrația este nouă și fragilă. Diferitele experiențe și perspective ale autorităților locale și regionale din Uniunea Europeană ar trebui, de aceea, integrate în cooperarea pentru dezvoltare comună a UE cu țările partenere și utilizate pentru reforma și/sau construcția instituțiilor publice din țările partenere. În acest context, trebuie

să se acorde o atenție deosebită autonomiei locale, nivelul administrativ cel mai apropiat de toți cetățenii, iar societatea civilă, baza oricărei democrații, trebuie sprijinită și consolidată;

32. subliniază că întărirea poziției politicianilor locali și regionali aleși în mod direct, precum și a funcționarilor din țările partenere are o importanță crucială pentru derularea cu succes a reformelor în vederea descentralizării și a unei bune guvernante pe plan social - o guvernanta adecvată ar trebui să fie atât *mijloc*, cât și *țel* al intervenției UE în domeniul dezvoltării;

33. consideră că o condiție prealabilă pentru o democrație aprofundată și servicii mai bune la nivel local o reprezintă înțelegerea necesității unor schimbări sistemice la toate nivelurile *în mod simultan*, precum și voința de a realiza astfel de schimbări. Angajamentul politic, punerea la dispoziție a resurselor necesare, distribuția competențelor și descentralizarea necesită un consens la nivel local, regional și național. Un sistem juridic și financiar național care permite responsabilizarea nivelului local și regional creează premisele pentru îmbunătățiri și pentru necesara asumare a răspunderii de către actorii de la fața locului în ceea ce privește modelarea condițiilor locale;

Observații privind instrumentul european de vecinătate (IEV)

34. salută instrumentul european de vecinătate propus și este de părere că propunerea ține seama în esență de reforma necesară a instrumentului actual. Comitetul ar dori însă să propună câteva modificări pentru a spori în continuare impactul și eficiența ajutorului pentru vecinătate;

35. în vederea realizării democrației aprofundate și durabile dorite de UE, propune să se adauge câteva formulări specifice, pentru a sublinia descentralizarea și democrația locală, precum și dezvoltarea capacității de prestare a unor servicii publice locale și regionale;

36. solicită Comisiei să pună la dispoziție în cadrul acestui instrument fonduri pentru programe de promovare a democrației la nivel local și regional și pentru descentralizare. Ar trebui să se precizeze faptul că eventualii beneficiari ai plăților și parteneri ai cooperării trebuie să fie în mod categoric autoritățile locale și regionale;

37. solicită Comisiei să expună clar faptul că cooperarea transfrontalieră, inclusiv cooperarea între mai multe țări, nu se limitează doar la acele state care se învecinează direct, ci include, indiferent de situația lor geografică, toate statele membre, regiunile și localitățile UE. Este important ca experiențele, cunoștințele și exemplele de bune practici să se transmită la nivel transfrontalier indiferent de distanța

geografică, fiind necesar, în ceea ce privește regiunile ultraperiferice, să se elimine criteriul de eligibilitate pentru IEV referitor la distanța de 150 de km;

38. constată că cerințele privind cofinanțarea la punerea în aplicare a proiectelor din cadrul politicii de vecinătate reprezintă în unele cazuri un obstacol pentru participarea autorităților locale și regionale. Cota de cofinanțare contravine în anumite state dreptului național, atunci când acesta nu permite participarea autorităților de la nivel subnațional la cooperarea pentru dezvoltare;

39. solicită Comisiei să se concentreze în regulament în mai mare măsură asupra cooperării instituționale bazate pe parteneriate și asupra TAIEX ⁽⁴⁾ și să examineze în mod temeinic cum pot fi promovate acestea în continuare. Realitatea este că puține ministere responsabile de administrațiile locale și regionale au interesul sau capacitatea să propună acest tip de cooperare sau TAIEX;

40. consideră că rolul foarte respectat și care se bucură de o recunoaștere din ce în ce mai largă al autorităților locale și regionale, al societății civile și al cooperării acestora în procesul de transformare a sistemelor cu un singur partid și a dictaturilor în democrații este important și reprezintă o valoare adăugată care ar trebui să dobândească o importanță mult mai mare în cadrul politicii de vecinătate a UE și al administrării resurselor financiare;

41. constată că lucrările sale sunt caracterizate de schimburi intense și concrete, precum și de cooperarea, de exemplu, cu Parteneriatul estic (CORLEAP) și cu regiunea mediteraneeană (ARLEM). În acest context, se atrage, printre altele, atenția și asupra obiectivului și scopului Strategiilor UE „Europa în lume” și „O agendă pentru schimbare” – și în afara granițelor Uniunii;

Observații privind Instrumentul de asistență pentru preaderare (Pre-Accession Instrument - IPA)

42. în cadrul avizelor, atelierelor, grupurilor de lucru și al instrumentului pentru administrația locală (Local Administration Facility – LAF), a depus eforturi pentru a extinde aplicarea fondurilor de preaderare. Comitetul salută pe deplin abordarea care își propune ca sprijinul acordat prin IPA să aibă o orientare mai pronunțată spre rezultate, să devină mai flexibil și mai adaptat nevoilor;

43. observă că, printr-o abordare pe mai multe niveluri și bazată pe parteneriat, UE dorește să garanteze alocarea unui ajutor pentru dezvoltare mai eficace și mai eficient. Comitetul promovează concret această aspirație, de exemplu prin conferințe parlamentare („forumuri”) și prin elaborarea unui atlas al cooperării descentralizate pentru dezvoltare. Comitetul este responsabil împreună cu Comisia de instrumentul pentru

⁽⁴⁾ TAIEX: „Technical Assistance and Information Exchange Instrument” (Instrumentul de asistență tehnică și schimb de informații), un instrument pentru sprijinirea țărilor partenere în procesul de adaptare la normele juridice ale UE.

administrația locală, prin intermediul căruia se organizează vizite de studiu pentru politicieni și funcționari din țările candidate și potențial candidate;

44. îndeamnă Comisia să faciliteze și să încurajeze mai multe schimburi de experiență între autoritățile locale și regionale și să nu permită ca acestea să fie dominate în principal de nivelul administrației centrale din statele membre și statele candidate;

45. a constatat că cooperarea de durată cu autoritățile locale și regionale din țările candidate și țările învecinate a devenit din ce în ce mai profesionistă și Comitetul subliniază că este important ca instrumentele financiare să promoveze și în continuare această tendință și să permită intensificarea ei;

46. solicită să se acorde mai multă atenție, în special în țările candidate și în țările învecinate, unei mai bune legături între alocarea ajutoarelor și rezultatele efective obținute din implementarea lor, prin utilizarea unor instrumente și a unor indicatori potriviți și ținându-se seama în mod deosebit de descentralizare, de guvernanta pe mai multe niveluri și astfel de participarea autorităților locale și regionale la nivelurile de decizie relevante;

47. solicită Comisiei să asigure punerea la dispoziție a unor fonduri specifice pentru a dezvolta și consolida capacitățile autorităților locale și regionale din țările în curs de aderare, precum și acumularea de cunoștințe și competențe. În loc de a privi și de a trata localitățile și regiunile drept beneficiari pasivi, acestora trebuie să li se recunoască un rol proactiv, întrucât cunosc nevoile și condițiile prealabile și știu ce obiective sunt realiste;

48. consideră că în măsura în care autoritățile locale și regionale încearcă în mod mai activ să țină seama de nevoile în materie de consolidare a capacităților, – care sunt generate printre altele de o participare mai intensă la punerea în aplicare a IPA –, ele au ocazia să acumuleze experiențe noi prin activitatea practică desfășurată înaintea aderării propriu-zise la UE. De exemplu, fondurile pot fi folosite pentru a-i stimula pe actorii din acest proces să elaboreze proiecte și pentru a-i sprijini. În mai multe țări s-au realizat experiențe pozitive cu gestionarea descentralizată a fondurilor IPA;

49. subliniază că o problemă legată de execuția fondurilor IPA este, printre altele, corupția, în acest sens toate nivelurile – local, regional, național – trebuind să primească sprijin. O monitorizare continuă și strictă, precum și sprijinirea „instanțelor de control”, cum ar fi organizațiile societății civile sau autoritățile locale și regionale, sunt de o importanță crucială pentru a obține cunoștințele necesare și pentru posibilitatea tragerii la răspundere;

50. consideră că prin integrarea mai bună a fondurilor IPA în activitatea de dezvoltare curentă a nivelurilor local și regional, guvernanta pe mai multe niveluri este pusă pe o bază solidă și descentralizarea este întărită. Prin implicarea autorităților locale și regionale în elaborarea programelor și proiectelor, în procedurile de luare a deciziilor și în monitorizare și gestionare, se pune baza pentru o activitate de dezvoltare durabilă – chiar și fără sprijin extern;

51. subliniază că, în multe din țările din Balcanii de Vest, au loc reforme sociale profunde, care pot fi consolidate și accelerate considerabil printr-o participare mai amplă a nivelului politic local și regional. În numeroase cazuri, la nivel local și regional nu există suficiente resurse administrative, financiare și de personal pentru gestionarea IPA. Resursele și capacitățile rămân la nivel central, ceea ce consolidează și mai mult un sistem deja centralizat și amână implicarea mai puternică a minorităților și a actorilor locali și regionali;

52. observă că reformele de descentralizare se blochează prea adesea din cauza capacităților reduse la nivel local și regional, atunci când se instituie o descentralizare a competențelor care nu este însoțită de descentralizarea resurselor financiare. Prin gestionarea IPA, UE poate accelera procese paralele necesare, astfel încât competențele și resursele să fie armonizate;

Observații privind instrumentul de parteneriat

53. constată că instrumentul de parteneriat include țări precum China, Brazilia, Africa de Sud și Rusia. Acesta trebuie să servească în primul rând dezvoltării și promovării comerțului și contactelor între aceste țări și UE. În prim plan se află aspecte precum clima, mediul și schimburile comerciale;

54. atrage atenția asupra faptului că zonele de sărăcie nu sunt vizibile în statistica națională din cauza accentului pus pe valoarea medie la nivel național a VNB pe cap de locuitor. De aceea, regiunile defavorizate din țările cu un grad de dezvoltare economică bun nu pot solicita niciun alt sprijin decât în cadrul instrumentului de parteneriat. Prin urmare, Comitetul propune să se țină seama de diferențele regionale, de exemplul de distribuirea venitului și de nivelul de sărăcie din diferitele zone. Comisia trebuie să poarte cu țările respective un dialog despre importanța unei dezvoltări cuprinzătoare și generale și să solicite anumite măsuri de promovare a coeziunii regionale, pentru ca fiecare țară să poată beneficia de sprijinul financiar al UE;

55. reamintește faptul că instrumentul trebuie utilizat și pentru dezvoltarea sistemelor de asigurări sociale, reforma generală a sectorului protecției sociale și punerea la dispoziție a unor fonduri în vederea consolidării instituțiilor publice de la nivel local și regional și a asigurării faptului că acest instrument servește consolidării parteneriatului și dezvoltării democratice a acestor țări.

II. RECOMANDĂRI DE AMENDAMENTE

Amendamentul 1

COM(2011) 838 final

Articolul 2

Textul propus de Comisie	Amendament
<i>Articolul 2</i>	<i>Articolul 2</i>
1. Asistența în temeiul prezentului regulament urmărește obiectivele specifice de mai jos, în conformitate cu nevoile fiecărei țări beneficiare și cu agenda individuală de extindere:	1. Asistența în temeiul prezentului regulament urmărește obiectivele specifice de mai jos, în conformitate cu nevoile fiecărei țări beneficiare <u>la nivel local, regional și național</u> și cu agenda individuală de extindere:
(a) Sprijin pentru reforme politice, <i>inter alia</i> :	(a) Sprijin pentru reforme politice, <i>inter alia</i> :
(i). consolidarea instituțiilor democratice și a statului de drept, inclusiv asigurarea respectării acestuia;	(i). consolidarea instituțiilor democratice și a statului de drept, inclusiv asigurarea respectării acestuia;
(ii). promovarea și protejarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, respectarea în mai mare măsură a drepturilor minorităților, promovarea egalității între femei și bărbați, nediscriminarea și libertatea presei și promovarea relațiilor de bună vecinătate;	(ii). promovarea și protejarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, respectarea în mai mare măsură a drepturilor minorităților, promovarea egalității între femei și bărbați, nediscriminarea și libertatea presei și promovarea relațiilor de bună vecinătate;
(iii). lupta împotriva corupției și a criminalității organizate;	(iii). lupta împotriva corupției și a criminalității organizate;
(iv). reforma administrației publice și buna guvernanță;	(iv). reforma administrației publice și buna guvernanță, <u>care să includă consolidarea capacităților la toate nivelurile</u> ;
(v). dezvoltarea societății civile și a dialogului social;	(v). dezvoltarea societății civile și a dialogului social;
(vi). măsuri de reconciliere, consolidare a păcii și încrederii.	(vi). măsuri de reconciliere, consolidare a păcii și încrederii.
...	...

Expunere de motive

Chestiunea consolidării capacităților democratice este extrem de importantă la nivel local și regional. Prin urmare, trebuie să se acorde o atenție specială acestui aspect. Amendamentul trimite la punctul 45 al avizului.

Amendamentul 2

COM(2011) 839 final

Articolul 4

Textul propus de Comisie	Amendament
<i>Articolul 4</i>	<i>Articolul 4</i>
3. Sprijinul pe care Uniunea îl furnizează în temeiul prezentului regulament este, în principiu, cofinanțat de țările partenere prin fonduri publice, contribuții ale beneficiarilor sau alte surse. Același principiu se aplică în cazul cooperării cu Federația Rusă, în special în ceea ce privește programele menționate la articolul 6 alineatul (1) litera (c). Se poate deroga de la cerințele privind cofinanțarea în cazuri justificate în mod corespunzător și atunci când aceasta este necesară pentru susținerea dezvoltării societății civile și a actorilor non-statali, fără a aduce atingere respectării altor condiții prevăzute în Regulamentul financiar.	3. Sprijinul pe care Uniunea îl furnizează în temeiul prezentului regulament este, în principiu, cofinanțat de țările partenere prin fonduri publice, contribuții ale beneficiarilor sau alte surse. Același principiu se aplică în cazul cooperării cu Federația Rusă, în special în ceea ce privește programele menționate la articolul 6 alineatul (1) litera (c). Se poate deroga de la cerințele privind cofinanțarea în cazuri justificate în mod corespunzător și atunci când aceasta este necesară pentru susținerea dezvoltării societății civile și a actorilor non-statali <u>sau pentru a facilita participarea autorităților locale și regionale din țările partenere la proiecte care vizează consolidarea democrației la nivel local și regional</u> , fără a aduce atingere respectării altor condiții prevăzute în Regulamentul financiar.

Expunere de motive

În anumite cazuri, cerințele în materie de cofinanțare pot împiedica autoritățile locale și regionale din țările partenere (care ar trebui să fie principalii beneficiari ai acestor programe) să propună proiecte viabile și utile. Consolidarea democrației locale fiind una dintre prioritățile programului, acesta ar trebui să fie un motiv pe baza căruia, în anumite condiții, să se poată face derogări de la aceste cerințe.

Amendamentul 3

COM(2011) 840 final

Articolul 8

Textul propus de Comisie	Amendament
<i>Articolul 8</i>	<i>Articolul 8</i>
1. Obiectivul programului referitor la organizațiile societății civile și autoritățile locale în domeniul dezvoltării este de a finanța inițiativele în domeniul dezvoltării aplicate de organizațiile societății civile sau pentru acestea și de autoritățile locale provenite din țările partenere, Uniunea Europeană, țările candidate și potențial candidate sau pentru aceste autorități.	1. Obiectivul programului referitor la organizațiile societății civile și autoritățile locale <u>sau regionale</u> în domeniul dezvoltării este de a finanța inițiativele în domeniul dezvoltării aplicate de organizațiile societății civile sau pentru acestea și de autoritățile locale <u>sau regionale</u> provenite din țările partenere, Uniunea Europeană, țările candidate și potențial candidate sau pentru aceste autorități. <u>În cadrul acestor activități, se va ține cont de diferențele structuri și de rolurile specifice ale organizațiilor societății civile, pe de o parte, și ale autorităților locale și regionale, pe de altă parte.</u>
2. Domeniile de activități acoperite prin asistența Uniunii în temeiul prezentului articol, precum și o listă indicativă a categoriilor de organizații ale societății civile și autorități locale, sunt prezentate în detaliu în anexa V.	2. Domeniile de activități acoperite prin asistența Uniunii în temeiul prezentului articol, precum și o listă indicativă a categoriilor de organizații ale societății civile și autorități locale <u>și regionale</u> , sunt prezentate în detaliu în anexa V.

Expunere de motive

Este important să se sublinieze faptul că acest program trebuie deschis și cooperării cu „autorități regionale” din țările partenere, țările candidate și cele potențial candidate. Totodată, trebuie subliniat că organizațiile societății civile și autoritățile locale și regionale pot îndeplini adesea diferite roluri în contextul specific al unei anumite țări sau al unui proiect. Amendamentul trimite la punctul 25 al observațiilor generale din aviz.

Amendamentul 4

COM(2011) 838 final

Articolul 14

Textul Comisiei	Amendament
<i>Articolul 14</i>	<i>Articolul 14</i>
1. Suma de referință financiară pentru punerea în aplicare a prezentului regulament pentru perioada 2014-2020 este de 14 110 100 000 EUR (în prețuri curente). Un procent de până la 3 % din suma de referință financiară este alocată programelor de cooperare transfrontalieră între țările beneficiare și statele membre ale UE.	1. Suma de referință financiară pentru punerea în aplicare a prezentului regulament pentru perioada 2014-2020 este de 14 110 100 000 EUR (în prețuri curente). Un procent de până la 3 % din suma de referință financiară este alocată programelor de cooperare transfrontalieră între țările beneficiare și statele membre ale UE, <u>inclusiv sprijinului pentru consolidarea capacităților la nivel local și regional.</u>
2. Creditele anuale sunt autorizate de către autoritatea bugetară în limitele cadrului financiar multianual al Uniunii.	2. Creditele anuale sunt autorizate de către autoritatea bugetară în limitele cadrului financiar multianual al Uniunii.
3. Astfel cum se precizează la articolul 13 alineatul (2) din regulamentul „Erasmus pentru toți”, pentru a promova dimensiunea internațională a învățământului superior, o sumă indicativă de 1 812 100 000 EUR din diferențele	3. Astfel cum se precizează la articolul 13 alineatul (2) din regulamentul „Erasmus pentru toți”, pentru a promova dimensiunea internațională a învățământului superior, o sumă indicativă de 1 812 100 000 EUR din diferențele

Textul Comisiei	Amendament
instrumente externe (Instrumentul de cooperare pentru dezvoltare, Instrumentul european de vecinătate, Instrumentul de asistență pentru preaderare, Instrumentul de parteneriat și Fondul european de dezvoltare) se alocă pentru acțiunile de mobilitate în scop educațional din și către țări din afara UE, precum și cooperării și dialogului de politică desfășurate cu autoritățile/instituțiile/organizațiilor din aceste țări. Dispozițiile Regulamentului „Erasmus pentru toți” se aplică utilizării fondurilor respective.	instrumente externe (Instrumentul de cooperare pentru dezvoltare, Instrumentul european de vecinătate, Instrumentul de asistență pentru preaderare, Instrumentul de parteneriat și Fondul european de dezvoltare) se alocă pentru acțiunile de mobilitate în scop educațional din și către țări din afara UE, precum și cooperării și dialogului de politică desfășurate cu autoritățile/instituțiile/organizațiilor din aceste țări. Dispozițiile Regulamentului „Erasmus pentru toți” se aplică utilizării fondurilor respective.
Finanțarea va fi pusă la dispoziție prin 2 alocări multianuale care acoperă doar primii 4 ani și, respectiv, ultimii 3 ani. Această finanțare se va reflecta în programarea indicativă multianuală aferentă acestor instrumente, în conformitate cu nevoile și prioritățile identificate ale țărilor în cauză. Alocările pot fi revizuite în cazul unor circumstanțe majore neprevăzute sau al unor schimbări politice importante, în conformitate cu prioritățile externe ale UE.	Finanțarea va fi pusă la dispoziție prin 2 alocări multianuale care acoperă doar primii 4 ani și, respectiv, ultimii 3 ani. Această finanțare se va reflecta în programarea indicativă multianuală aferentă acestor instrumente, în conformitate cu nevoile și prioritățile identificate ale țărilor în cauză. Alocările pot fi revizuite în cazul unor circumstanțe majore neprevăzute sau al unor schimbări politice importante, în conformitate cu prioritățile externe ale UE.

Expunere de motive

Prezentul amendament vine în continuarea celui anterior – consolidarea capacităților la nivel local și regional ar trebui să constituie una dintre priorități în alocarea de fonduri (pe baza punctului 45 al observațiilor generale).

Amendamentul 5

COM(2011) 839 final

Articolul 18

Textul Comisiei	Amendament
<i>Articolul 18</i>	<i>Articolul 18</i>
1. Pachetul financiar disponibil pentru punerea în aplicare a prezentului regulament pentru perioada 2014-2020 este de 18 182 300 000 EUR (în prețuri curente). Până la 5 % din valoarea pachetului financiar se alocă programelor de cooperare transfrontalieră prevăzute la articolul 6 alineatul (1) litera (c).	1. Pachetul financiar disponibil pentru punerea în aplicare a prezentului regulament pentru perioada 2014-2020 este de 18 182 300 000 EUR (în prețuri curente). Până la 5 % din valoarea pachetului financiar se alocă programelor de cooperare transfrontalieră prevăzute la articolul 6 alineatul (1) litera (c), <u>inclusiv programelor de sprijinire a consolidării democrației la nivel local și regional.</u>

Expunere de motive

Consolidarea democrației la nivel local și regional este o condiție preliminară esențială pentru alte elemente ale obiectivelor prevăzute de acest instrument. Prin urmare, pentru proiectele din acest domeniu trebuie să se prevadă un anumit nivel de asistență financiară. Amendamentul trimite la punctul 34 al avizului.

Bruxelles, 9 octombrie 2012

Președintele
Comitetului Regiunilor
Ramón Luis VALCÁRCEL SISÓ

Avizul Comitetului Regiunilor — Revizuirea Directivei privind reutilizarea informațiilor din sectorul public și datele deschise

(2012/C 391/12)

COMITETUL REGIUNILOR

- salută inițiativa Comisiei de a revizui Directiva privind reutilizarea informațiilor din sectorul public (ISP) și comunicarea aferentă privind datele deschise, întrucât au potențialul de a deveni instrumente valoroase pentru cetățeni, întreprinderi și autorități publice și ar putea contribui la crearea de locuri de muncă și la îmbunătățirea serviciilor publice;
- a subliniat importanța existenței unor norme și practici comune care să guverneze reutilizarea și exploatarea informațiilor din sectorul public pentru a asigura aplicarea acelorași condiții de bază tuturor actorilor de pe piața europeană a informației, o mai mare transparență a condițiilor de reutilizare a acestor informații și eliminarea denaturărilor pieței interne;
- observă că autoritățile locale și regionale fac parte din grupurile-țintă principale ale măsurilor din cadrul Agendei digitale, care includ revizuirea Directivei ISP și Comunicarea pe tema „Datele deschise”, și că ele joacă un rol deosebit de important în asigurarea punerii în aplicare a acestora;
- consideră important ca reutilizarea datelor din sectorul public să respecte pe deplin legislația națională și cea a UE privind protecția vieții private. Utilizarea datelor deschise trebuie, de asemenea, să respecte drepturile de proprietate intelectuală ale părților terțe și să garanteze că în cazul conectării datelor deschise în procesul de reutilizare comercială se aplică același standard de protecție a datelor și a sferei private ca și în sectorul public.

Raportor	dna Anne KARJALAINEN (FI-PSE), membră a Consiliului local al orașului Kerava
Documente de referință	Propunere de directivă a Parlamentului European și a Consiliului de modificare a Directivei 2003/98/CE privind reutilizarea informațiilor din sectorul public COM(2011) 877 final Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social și Comitetul Regiunilor „Datele deschise – Un motor al inovării, al creșterii și al guvernancei transparente” COM(2011) 882 final

I. RECOMANDĂRI POLITICE

COMITETUL REGIUNILOR

Introducere

1. salută inițiativa Comisiei de a revizui Directiva privind reutilizarea informațiilor din sectorul public (ISP) și comunicarea aferentă privind datele deschise, întrucât au potențialul de a deveni instrumente valoroase pentru cetățeni, întreprinderi și autorități publice și ar putea contribui la crearea de locuri de muncă și la îmbunătățirea serviciilor publice ⁽¹⁾;

2. observă că obiectivul Directivei ISP actuale, care a fost adoptată în 2003, este de a facilita reutilizarea comercială a informațiilor din sectorul public în întreaga Uniune, prin armonizarea condițiilor de bază pentru facilitarea reutilizării. Directiva ISP conține, de asemenea, dispoziții privind nediscriminarea, taxarea, acordurile exclusive, transparența, acordarea de licențe și instrumentele practice menite să faciliteze descoperirea și reutilizarea documentelor publice. Orașele și regiunile sunt simultan actori și furnizori în raport cu aceste documente;

3. subliniază faptul că în comunicarea sa din 2011 privind datele deschise, Comisia observă că, în ciuda progreselor realizate, rămân încă o serie de bariere în calea utilizării informațiilor din sectorul public, cum ar fi incapacitatea de a sesiza potențialul economic al acestora, lipsa de informații privind ISP disponibile, aspectele tehnice și practice care împiedică reutilizarea;

4. observă că revizuirea directivei face parte din Agenda digitală pentru Europa, care la rândul său este parte a Strategiei Europa 2020, al cărei scop este de a transforma Europa „într-o economie inteligentă, durabilă și favorabilă incluziunii, caracterizată prin niveluri ridicate de ocupare a forței de muncă, productivitate și coeziune socială” ⁽²⁾;

5. subliniază că, în viitorul apropiat, cea mai mare provocare cu care se va confrunta Europa va fi de a genera creștere economică promovând totodată dezvoltarea durabilă. Între aceste obiective există o opoziție pe care Strategia Europa

2020 o abordează prin definirea dezvoltării durabile ca prioritate de vârf. Dezvoltarea durabilă înseamnă dezvoltarea care satisface nevoile societății moderne fără a face compromisuri ale căror costuri vor fi suportate de generațiile viitoare. Economia digitală are cel mai mare potențial de a genera creștere durabilă ⁽³⁾;

6. a subliniat importanța reutilizării informațiilor din sectorul public, atât în scopuri comerciale, cât și necomerciale, și a investițiilor în cercetare în vederea sprijinirii unor activități specifice și a dezvoltării unor viitoare aplicații care să sporească valoarea domeniului TIC ⁽⁴⁾;

7. a subliniat importanța existenței unor norme și practici comune care să guverneze reutilizarea și exploatarea informațiilor din sectorul public pentru a asigura aplicarea acelorași condiții de bază tuturor actorilor de pe piața europeană a informației, o mai mare transparență a condițiilor de reutilizare a acestor informații și eliminarea denaturărilor pieței interne ⁽⁵⁾;

8. observă că autoritățile locale și regionale fac parte din grupurile-țintă principale ale măsurilor din cadrul Agendei digitale, care includ revizuirea Directivei ISP și Comunicarea pe tema „Datele deschise”, și că ele joacă un rol deosebit de important în asigurarea punerii în aplicare a acestora ⁽⁶⁾;

9. observă că organismele publice produc, colectează și păstrează o cantitate mare de informații și conținuturi. Informațiile din sectorul public constituie o materie primă importantă pentru produsele și serviciile cu conținut digital, iar potențialul lor semnificativ nu fost încă complet exploatat în Uniunea Europeană;

10. subliniază faptul că, pentru a dezvolta o piață pentru reutilizarea ISP, este necesar să se revizuiască acordurile exclusive dintre organismele din sectorul public și societățile private și să se pună în aplicare politici care să implementeze modele de acordare de licențe și de taxare în vederea facilitării și

⁽¹⁾ CdR 247/2009.

⁽²⁾ CdR 104/2010.

⁽³⁾ Idem.

⁽⁴⁾ CdR 247/2009.

⁽⁵⁾ Idem.

⁽⁶⁾ CdR 104/2010.

optimizării reutilizării ISP, garantând finanțarea conservării și actualizării documentelor. De asemenea, este important să se examineze și să se clarifice în ce fel ar putea fi organizate mecanismele utilizate deja frecvent în gestionarea datelor cu caracter public, astfel încât să existe cât mai multe puncte în comun pentru a beneficia de un nivel înalt de sinergie ⁽⁷⁾;

11. consideră că este important să se determine o modalitate de măsurare obiectivă a valorii economice a informației, dată fiind natura sa publică și legătura cu autoritățile publice ⁽⁸⁾;

12. subliniază că întregul potențial al reutilizării informațiilor din sectorul public (ISP) poate fi exploatat prin implicarea într-o mai mare măsură a autorităților locale și regionale, ceea ce ar putea contribui în mod semnificativ la promovarea reutilizării ISP, îmbunătățindu-se astfel condițiile pentru întreprinderi și creându-se locuri de muncă ⁽⁹⁾;

13. încurajează factorii de decizie politică de la nivel local și regional să analizeze modalitățile prin care autoritățile locale și regionale pot promova datele publice deschise și reutilizarea informației;

14. consideră important ca reutilizarea datelor din sectorul public să respecte pe deplin legislația națională și cea a UE privind protecția vieții private. Utilizarea datelor deschise trebuie, de asemenea, să respecte drepturile de proprietate intelectuală ale părților terțe și să garanteze că în cazul conectării datelor deschise în procesul de reutilizare comercială se aplică același standard de protecție a datelor și a sferei private ca și în sectorul public;

15. a subliniat necesitatea implicării autorităților locale și regionale într-o amplă colaborare în vederea îmbunătățirii interoperabilității sistemelor de administrație publică și a eficacității serviciilor publice ⁽¹⁰⁾;

Principiile Directivei privind reutilizarea informațiilor din sectorul public

16. observă că strategia revizuită a Comisiei pentru datele publice deschise se bazează pe trei axe politice care se întăresc reciproc:

— adaptarea unui cadru juridic pentru reutilizarea datelor;

— mobilizarea instrumentelor financiare în sprijinul datelor deschise și acțiuni de implementare, cum ar fi crearea de portaluri europene de date;

— facilitarea coordonării și a schimbului de experiență între statele membre.

17. observă că revizuirile directivei introduc principii conform cărora toate informațiile publice care nu fac în mod explicit obiectul uneia din excepții sunt reutilizabile în scopuri comerciale și necomerciale;

18. subliniază că propunerea, care extinde sfera de aplicare a directivei pentru a include biblioteci (inclusiv biblioteci universitare), arhive și muzee, ar trebui să țină seama de rolul special al acestor instituții, al căror fond este destinat utilizării de către publicul larg; subliniază că extinderea domeniului de aplicare a directivei ar trebui să reducă la minimum eventualele efecte financiare și să nu impună unor astfel de instituții o sarcină administrativă considerabilă și costuri suplimentare ridicate; subliniază că, deși instituțiile culturale nu ar trebui forțate să digitalizeze, metoda propusă de stabilire a taxelor care depășesc costurile marginale nu ar trebui să submineze eforturile de digitalizare și de arhivare pe termen lung ale organismelor menționate mai sus prin costuri ridicate de digitalizare și stocare de date, precum și prin reducerea posibilităților de câștig;

19. subliniază că propunerea limitează, de asemenea, taxa care poate fi percepută pentru informațiile din sectorul public, valoarea sa neputând depăși valoarea costurilor marginale ale producerii și diseminării acestora, cu excepția cazurilor speciale în care organismul din sectorul public acoperă o parte semnificativă a fondurilor referitoare la îndeplinirea îndatoririlor sale publice din exploatarea drepturilor sale de proprietate intelectuală; propune ca și la stabilirea taxei să se poată ține seama în general de costurile impuse de respectarea cerințelor Directivei privind ISP;

20. observă că propunerea prevede ca statele membre să organizeze supravegherea de către autorități independente a chestiunilor privitoare la reutilizarea informațiilor din sectorul public; consideră însă că acest lucru nu este necesar în cazul în care în statele membre există deja mecanisme suficiente care asigură supravegherea sectorului public. Statele membre trebuie să prezinte un raport anual Comisiei cu privire la situația reutilizării informațiilor din sectorul public și la procedurile și măsurile de garantare a acestora;

21. ia notă de intenția Comisiei de a colabora cu statele membre, cu organismele din sectorul public și cu organismele regionale de agregare a datelor, pentru a crea un portal paneuropean de date, care să ofere acces direct la o serie de seturi de date din întreaga UE, inclusiv la datele disponibile prin portalul Comisiei;

22. solicită Comisiei să sprijine măsurile de promovare a datelor publice deschise în programele sale de finanțare, ținând seama de autoritățile locale și regionale;

⁽⁷⁾ CdR 247/2009.

⁽⁸⁾ Idem.

⁽⁹⁾ Idem.

⁽¹⁰⁾ CdR 10/2009.

23. îndeamnă organismele publice să publice datele într-un format prelucrabil automat, însă observă că directiva nu va impune convertirea tuturor datelor într-un astfel de format; acest lucru ar trebui stabilit clar și în considerentele directivei;

Oportunități

24. consideră că reutilizarea informațiilor din sectorul public este benefică pentru societate în ansamblul său. Dezvoltarea de noi practici care să utilizeze datele deschise conectate reprezintă un pas înainte către procese de servicii centrate pe utilizator. Alte beneficii pot apărea sub forma unor servicii inovatoare, a unor noi modele de afaceri și a îmbunătățirii eficienței sectorului public ⁽¹⁾;

25. observă că, potrivit studiilor Comisiei, accesul direct la datele din sectorul public stimulează creșterea economică și creează noi oportunități de afaceri, inclusiv pentru întreprinderile mici, indiferent de locul în care se situează acestea. În acest sens, trebuie susținute în special IMM-urile în participarea lor la reutilizare și trebuie asigurată finanțarea necesară pentru producerea, stocarea și actualizarea documentelor din sectorul public;

26. observă că reutilizarea informațiilor publice și importanța datelor deschise pentru întreprinderi pot avea un impact pozitiv asupra dezvoltării unor întregi regiuni;

27. observă că studiile realizate de Comisie și alte studii internaționale sprijină ideea că beneficiile sociale și macroeconomice ale punerii la dispoziție a resurselor de date publice în scopul reutilizării sunt, conform unor estimări conservatoare, considerabil mai mari decât pierderea unor venituri viitoare din vânzări. Totuși, s-ar putea să fie nevoie de măsuri (de sprijin) specifice din partea Uniunii Europene pentru a face față costurilor suplimentare cauzate de respectarea cerințelor ISP, combinate cu venituri reduse, în contextul obiectivelor bugetare rigide din prezent și din viitorul apropiat;

28. subliniază faptul că valoarea economică a informațiilor depinde de conținutul acestora. Beneficiile economice și noile inovații sunt generate în special prin combinarea informațiilor, de exemplu a informațiilor geografice și a informațiilor privind serviciile;

29. observă faptul că deschiderea ISP pentru reutilizare va avea, de asemenea, un efect pozitiv asupra transparenței, eficienței și responsabilității autorităților publice și va contribui la consolidarea autonomiei cetățenilor și la promovarea democrației. În plus, informațiile vor fi verificabile și transparente;

30. subliniază faptul că datele publice deschise îmbunătățesc cunoștințele pe care se bazează procesul decizional și calitatea acestuia, de exemplu procesul decizional bazat pe informații în domeniul transportului, al amenajării teritoriului și al schimbărilor climatice;

31. observă că resursele de date publice deschise și externalizarea în masă (*crowd-sourcing*) oferă o oportunitate semnificativă pentru mass-media locală de a prezenta procesul decizional local într-un mod inteligibil și interesant;

32. subliniază că datele publice deschise permit furnizarea de servicii electronice publice mai ieftine și implică stocarea unui număr mai mic de informații duplicate;

33. subliniază că deschiderea amplă a datelor publice în vederea reutilizării nu doar generează o nouă activitate de afaceri, ci și oferă autorităților publice ocazia de a-și dezvolta propriile sisteme și procese, precum și de a dezvolta interfețe între aceste sisteme;

34. observă că multe produse și servicii bazate pe informațiile din sectorul public au un caracter transfrontalier și consideră că ar trebui să se faciliteze furnizarea de către întreprinderi a acestor servicii în întreaga UE;

35. subliniază faptul că datele publice deschise contribuie la îmbunătățirea condițiilor pentru o piață internă digitală eficientă, în care consumatorii să poată beneficia de un acces flexibil, sigur și ușor la conținut și servicii digitale legale ⁽¹²⁾;

36. observă că cetățenii europeni – atât în calitate de consumatori și întreprinzători, cât și de lucrători în sectoarele creative și în sectorul informației – beneficiază de dezvoltarea pieței interne digitale și de serviciile și produsele informatice pe care le facilitează datele publice deschise ⁽¹³⁾;

37. subliniază că operatorii locali din sectorul public nu au adesea suficiente resurse, cunoștințe sau fonduri pentru a dezvolta inovații orientate către utilizatori în domeniul serviciilor. Prin urmare, operatorii locali și regionali ar trebui sprijiniți și încurajați să optimizeze resursele de date din sectorul public deschise pentru reutilizare pentru dezvoltatori și întreprinderi, în special pentru IMM-uri, oferind astfel noi oportunități de afaceri și creând locuri de muncă și eventual producând totodată servicii digitale complete noi, de care ar putea eventual profita și sectorul public local și regional;

38. observă că asigurarea furnizării de resurse naturale și reducerea amprente de carbon sunt aspecte esențiale ale dezvoltării durabile, însă limitează creșterea bazată pe producție. Prin urmare, creșterea economică a Europei ar trebui să aibă o altă bază decât creșterea producției de bunuri de consum. Produsele și serviciile care pot fi realizate și vândute digital pot fi utilizate pentru a genera creștere, cu o exploatare redusă a resurselor naturale; Comitetul subliniază însă că extinderea proceselor digitale cauzează – nu în ultimul rând și din cauza cererii de produse și servicii care anterior nu erau solicitate – creșterea consumului de energie și de resurse necesare pentru producția de suporturi digitale;

⁽¹²⁾ CdR 104/2010.

⁽¹³⁾ Idem.

⁽¹⁾ CdR 104/2010.

39. observă că datele publice deschise creează noi modalități de dezvoltare a activității antreprenoriale inovatoare în domeniul digital. În măsura în care informațiile autorităților publice sunt puse la dispoziție pe scară din ce în ce mai largă pentru a fi reutilizate în format prelucrabil automat, întreprinderile pot dezvolta și oferi noi tipuri de servicii care utilizează acele informații. Interfețele de servicii informaționale și verificarea automată a datelor reduc munca de stocare manuală a datelor și de corectare;

40. subliniază faptul că datele publice deschise pot genera inovare nu doar din partea întreprinderilor, ci și a autorităților publice și a institutelor de cercetare, a sectorului terțiar și a persoanelor individuale;

41. subliniază că utilizarea informației pe scară mai largă produce sinergii și efecte multiplicatoare economice și sociale, de exemplu prin creșterea numărului de surse de date disponibile în cercetare și educație;

42. observă că datele publice deschise pentru reutilizare sunt avantajoase pentru turism, facilitând furnizarea unor servicii și informații specifice fiecărei destinații, în limba maternă a turiștilor;

43. observă că refolosirea informațiilor disponibile ajută la îmbunătățirea capacității TIC de a spori eficiența energetică, deci competitivitatea Uniunii Europene, și de a mări numărul oportunităților de afaceri la nivel local și regional ⁽¹⁴⁾;

44. evidențiază faptul că oportunitățile de inovare oferite de datele publice deschise ar trebui de asemenea luate în considerare la implementarea programului-cadru al UE Orizont 2020;

45. salută faptul că, în perioada 2014-2020, finanțarea infrastructurii serviciului electronic european pentru date publice va proveni din mecanismul Conectarea Europei. La alocarea fondurilor este important să se țină seama de nevoile autorităților locale și regionale și de provocările care apar odată cu deschiderea resurselor de date în vederea reutilizării lor;

Provocări

46. consideră că, în cazul în care organismele din sectorul public acoperă o proporție substanțială a costurilor de operare aferente executării sarcinilor lor de serviciu public cu sume provenite din exploatarea drepturilor de proprietate intelectuală, este important să li se permită perceperea unei taxe pe reutilizarea documentelor în valoare mai mare decât costurile marginale;

47. observă că autoritățile locale și regionale încă se confruntă cu probleme legate de accesarea, colectarea, procesarea și reutilizarea datelor produse de autoritățile naționale. Autoritățile locale, regionale și naționale ar trebui să coopereze mai strâns, astfel încât resursele de date publice deschise să poată fi folosite eficient;

48. consideră că o atenție deosebită ar trebui acordată tipurilor de obstacole și probleme întâlnite de autoritățile locale și regionale și de dezvoltatori în utilizarea informațiilor

din sectorul public, precum și măsurilor întreprinse pentru rezolvarea acestora. De asemenea, este important ca documentele să fie puse la dispoziție într-un format prelucrabil automat și împreună cu metadatele aferente doar în măsura în care acest lucru este posibil și util;

49. subliniază că tehnologia necesară pentru deschiderea datelor publice este deja într-un stadiu avansat de dezvoltare, dar că la nivel local și regional s-ar putea dovedi că nu este suficient de bine stăpânită și că nu există instrumentele necesare pentru a găsi informațiile disponibile pentru reutilizare. De asemenea, lipsesc competențele necesare, ceea ce înseamnă că datele publice deschise nu sunt utilizate destul de eficient în serviciile furnizate publicului larg;

50. observă că autoritățile locale și regionale, în special primăriile mici, nu au neapărat resursele sau capacitatea de a implementa măsuri pe scară largă pentru a asigura accesul la date și necesită ajutor cu privire la această sarcină (orientări și recomandări, infrastructură tehnică de reproducere, cataloage comune de date, finanțare etc.);

51. observă că dacă datele publice deschise sunt complet descentralizate, fără nici o gestiune centrală, este mai dificil pentru dezvoltatori și întreprinderi să creeze aplicații pe baza lor;

52. observă că, dată fiind diversitatea actorilor locali și regionali în Europa, s-ar putea dovedi dificil pentru dezvoltatori să creeze platforme tehnice și aplicații reproductibile și recomandă organizarea unor proiecte la scară europeană, în care aplicațiile să fie create și conduse în mod coordonat. Un astfel de exemplu este proiectul CitySDK, în care mai multe orașe europene cooperează în vederea creării de aplicații și își împărtășesc experiențele;

53. subliniază că, odată stabilite și asimilate fundațiile datelor publice deschise, întreținerea lor nu va necesita la fel de multe resurse ca în timpul etapei de studiu. Ar trebui organizate cursuri de formare pe tema datelor publice deschise pentru angajații autorităților locale și regionale, consolidând astfel înțelegerea importanței acestor date în organismele respective;

54. observă că nu este suficient să se ofere acces la date pentru factorii de decizie și cetățeni, deoarece sunt necesare competențe specifice pentru utilizarea informațiilor. Gestiunea datelor și competențele analitice sunt subiecte care ar trebui predate la cursuri și în sistemele de formare continuă la diferite niveluri;

55. atrage în mod deosebit atenția asupra faptului că propunerea de directivă ar trebui să nu afecteze activitatea principală a bibliotecilor, arhivelor și muzeelor în mediul digital. Propunerea nu ar trebui să conducă la situații în care capacitatea unui organism public de a-și gestiona activitatea de bază să fie subminată din cauză că directiva reduce semnificativ opțiunile de dezvoltare a unor activități viabile din punct de vedere financiar prin utilizarea colecțiilor de date în cooperare cu operatori din sectorul public și cel privat. Mai ales în ceea ce privește acordurile contractuale, de exemplu pentru un proiect

⁽¹⁴⁾ CdR 65/2011.

de digitalizare pe scară mare, ar trebui avută în vedere posibilitatea de a se acorda drepturi de exclusivitate pentru o perioadă tranzitorie, dacă acest lucru se dovedește necesar pentru prestarea unui serviciu de interes public;

56. consideră că ar trebui să se acorde o atenție specială logisticii necesare pentru a manipula cantități mari de date care vor fi utilizate de aplicațiile dezvoltate și utilizate de administrațiile publice;

57. observă că există diferite niveluri de disponibilitate a informațiilor publice, iar datele a căror accesibilitate promovează transparența socială (de exemplu informațiile personale cu caracter fiscal) pot crea, dacă pot fi accesate la cerere, o problemă de protecție a vieții private, în cazul în care ar fi publicate în urma reutilizării ca date publice deschise;

58. consideră că respectarea cerințelor privind securitatea la fiecare nivel este de o importanță crucială în vederea asigurării nivelurilor optime de confidențialitate și de protecție a datelor cu caracter personal și a prevenirii oricărui tip de urmărire neautorizată a informațiilor personale și a creării de profiluri, incluzând preferințele în materie de cumpărături, starea sănătății, fișele medicale etc. Protecția confidențialității ar trebui privită de asemenea din perspectiva modului în care date din fișiere diferite pot fi automat reunite pentru a crea profiluri individuale amănunțite;

59. observă că accesul la datele care conțin informații personale, inclusiv pentru utilizarea în cercetare și dezvoltare (de exemplu în cercetarea medicală) este condiționat de eliminarea datelor care permit identificarea personală și de stabilirea unor măsuri care să împiedice realizarea unor astfel de conexiuni. Autoritățile care gestionează baze de date ar trebui încurajate să anonimizeze datele. Datele anonimizate pot fi folosite și în dezvoltarea serviciilor, atât în sectorul public, cât și în cel privat, în măsura în care se exclude posibilitatea de a crea o referință suficientă privitoare la persoane prin conectarea acestor date anonimizate cu alte date, caz în care trebuie asigurată protecția. Costurile anonimizării pot fi luate în considerare la stabilirea tarifelor de utilizare;

60. observă că metadatele constituie un aspect important al reutilizării informațiilor și că publicarea metadatelor într-un format standardizat ar îmbunătăți considerabil schimbul transfrontalier de informații. Comisia ar trebui să elaboreze o recomandare pentru un model standardizat de metadate și să se orienteze după standardele existente (printre altele, standardele privind metadatele din Directiva INSPIRE);

61. atrage atenția asupra faptului că propunerea de directivă nu trebuie să influențeze modul în care sunt percepute sarcinile centrale ale autorităților locale, regionale și naționale;

62. consideră necesar să se protejeze la toate nivelurile interesele publice care necesită protecție. Trebuie împiedicată orice utilizare care periclitează interesele publice;

Concluzii

63. consideră că acțiunile propuse în propunerea de directivă nu par, ca atare, să ridice nici un fel de probleme de respectare a principiilor subsidiarității și proporționalității. Pentru a evita eventualele riscuri de încălcare a acestor principii, autoritățile locale și regionale ar trebui consultate în mod sistematic cu privire la conceperea, aplicarea și gestionarea măsurilor menite să stimuleze reutilizarea informațiilor din sectorul public în vederea promovării creșterii economice și a creării de locuri de muncă;

64. crede că este deosebit de important ca în coordonarea acțiunilor Uniunii Europene, statelor membre și autorităților locale și regionale să se aplice principiul subsidiarității, ceea ce ar conduce la partajarea responsabilității între diferitele niveluri de guvernare implicate, susținută de toate sursele de legitimitate democratică și de natura reprezentativă a diferiților actori implicați, astfel cum se afirmă în Cartea albă a CoR privind guvernarea pe mai multe niveluri⁽¹⁵⁾;

65. observă că scopul propunerii de modificare a directivei nu este de a decide ce documente din statele membre ar trebui să fie publice. Legislația care organizează accesul publicului la informații rămâne în competența exclusivă a statelor membre. Dispozițiile revizuite se aplică reutilizării documentelor în cazul în care acestea sunt în general accesibile, inclusiv în temeiul normelor naționale în materie de acces. În acest context trebuie totuși să se solicite definirea noțiunii de „documente publice în general accesibile”, aceasta trebuind să includă doar acele documente în legătură cu care sistemul juridic al unui stat membru prevede un drept de acces;

66. consideră că este important ca publicul și întreprinderile să dispună de proceduri clare în ceea ce privește plângerile și căile de atac privitoare la neregulile apărute în re folosirea informațiilor;

67. observă că îmbunătățirile și deschiderea accesului la informațiile publice în vederea reutilizării ar trebui bine planificate, întemeiate pe rezultatele studiilor, pe experiența acumulată și pe bunele practici;

68. recunoaște că până în prezent serviciile publice online au constat, într-o măsură prea mare, doar în transpunerea formalităților administrative de pe suport de hârtie pe unul digital. UE și statele membre trebuie să se comporte ca deschizători de drumuri, conducând, în strânsă colaborare cu autoritățile locale și regionale, eforturile de la nivel european și național de realizare a unor schimbări mai importante în procedurile și structurile guvernamentale, utilizând TIC, inclusiv datele deschise, pentru a îmbunătăți conținutul, calitatea și productivitatea muncii și eficiența autorităților publice și a reduce birocrăția în favoarea publicului larg și a întreprinderilor;

69. Comisia ar trebui să promoveze datele publice deschise prin intermediul orientărilor tehnice și al recomandărilor, publicând un catalog de date comun și introducând o licență comună de date deschise.

⁽¹⁵⁾ CdR 89/2009.

II. RECOMANDĂRI DE AMENDAMENTE

Amendamentul 1

Articolul 1 alineatul (6), punctul 1.2

Textul propus de Comisie	Amendamentul CoR
„2. În cazuri excepționale, în special dacă organismele din sectorul public acoperă o parte semnificativă a costurilor operaționale referitoare la îndeplinirea îndatoririlor lor publice din fondurile generate de exploatarea drepturilor lor de proprietate intelectuală, organismelor din sectorul public li se poate acorda permisiunea să perceapă, pentru reutilizarea documentelor, taxe superioare costurilor marginale, conform unor criterii obiective, transparente și verificabile, cu condiția ca acest lucru să fie în interesul public și sub rezerva aprobării din partea autorității independente menționate la articolul 4 alineatul (4), și fără a aduce atingere alineatelor (3) și (4) din prezentul articol.”	„2. În cazuri excepționale, în special dacă organismele <u>or</u> din sectorul public <u>li se cere să genereze venituri pentru a acoperi</u> acoperă o parte semnificativă a costurilor operaționale referitoare la îndeplinirea îndatoririlor lor publice din fondurile generate de exploatarea drepturilor lor de proprietate intelectuală, organismelor din sectorul public li se poate acorda permisiunea <u>acestea pot</u> să perceapă, pentru reutilizarea documentelor, taxe superioare costurilor marginale, conform unor criterii obiective, transparente și verificabile, cu condiția ca acest lucru să fie în interesul public și sub rezerva aprobării din partea autorității independente menționate la articolul 4 alineatul (4), și fără a aduce atingere alineatelor (3) și (4) din prezentul articol.”

Expunere de motive

Formularea folosită la acest punct nu este clară și ar putea conduce cu ușurință la interpretări eronate într-o chestiune care este esențială pentru punerea în aplicare a directivei. Amendamentul își propune să descrie cu mai multă precizie natura cazurilor excepționale și să prevină neînțelegerile rezultate din interpretarea eronată a textului.

Amendamentul 2

Articolul 1 alineatul (4) punctul 2

Textul propus de Comisie	Amendament
Printre căile de atac se numără posibilitatea reexaminării de către o autoritate independentă investită cu puteri de reglementare specifice cu privire la reutilizarea informațiilor din sectorul public și ale cărei decizii sunt obligatorii pentru organismul din sectorul public în cauză.	Printre căile de atac se numără posibilitatea reexaminării de către o autoritate independentă investită cu puteri de reglementare specifice cu privire la reutilizarea informațiilor din sectorul public și ale cărei decizii sunt obligatorii pentru organismul din sectorul public în cauză.

Expunere de motive

Este neclar ce se are în vedere prin „autoritate investită cu puteri de reglementare specifice cu privire la reutilizarea informațiilor din sectorul public”. Întrucât utilitatea unei autorități specifice care ar urma să fie instituită în acest domeniu nu este evidentă și nu este pe măsura eforturilor pe care ar trebui să le depună statele membre, această propunere ar trebui cel puțin privită critic, dacă nu respinsă.

Bruxelles, 10 octombrie 2012

Președintele
Comitetului Regiunilor
Ramón Luis VALCÁRCEL SISO

Avizul Comitetului Regiunilor — Pachetul „Protecția datelor”

(2012/C 391/13)

COMITETUL REGIUNILOR

- salută propunerile privind o reformă a legislației europene privind protecția datelor, întrucât acestea reprezintă o contribuție a Uniunii Europene la dezbateră globală asupra unei protecții corespunzătoare a vieții private într-o lume digitală;
- consideră indispensabil să se clarifice chestiunile principale ale protecției datelor cu caracter personal în cadrul procedurii legislative ordinare, care este singura în măsură să garanteze transparența și legitimitatea democratică prin implicarea amplă a Consiliului UE și a Parlamentului European, precum și prin participarea reprezentanților autorităților locale și regionale din UE;
- subliniază faptul că, independent de întrebările deschise privind compatibilitatea abordării aflate la baza regulamentului cu principiul subsidiarității și cel al proporționalității, din reglementările detaliate decurg, de asemenea, alte delimitări neadecvate pentru legislația statelor membre în domeniul prelucrării datelor de către organismele administrației publice;
- consideră, de asemenea, util ca regulamentul în cauză să atribuie o mai mare marjă de decizie statelor membre și, după caz, regiunilor, pentru ca, în conformitate cu normele de drept național, să se reglementeze condițiile generale aplicabile membrilor autorității de supraveghere, pentru a garanta că aceștia își exercită funcțiile în deplină independență.

Raportor

dna Ursula MÄNNLE (DE-PPE), membră a Parlamentului landului Bavaria

Documente de referință

Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social și Comitetul Regiunilor – „Protecția vieții private într-o lume interconectată - Un cadru european privind protecția datelor pentru secolul 21”,

COM(2012) 9 final

Propunere de directivă a Parlamentului European și a Consiliului privind protecția persoanelor fizice referitor la prelucrarea datelor cu caracter personal de către autoritățile competente în scopul prevenirii, identificării, investigării sau urmăririi penale a infracțiunilor sau al executării pedepselor și la libera circulație a acestor date,

COM(2012) 10 final

Propunere de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind protecția persoanelor fizice referitor la prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date (Regulament general privind protecția datelor),

COM(2012) 11 final

I. RECOMANDĂRI POLITICE

În condițiile unei prelucrări generalizate a datelor în societatea modernă a informației, reglementarea protecției datelor are o importanță esențială pentru dezvoltarea economică, pentru funcționalitatea și eficiența măsurilor luate de state și pentru libertățile personale ale cetățenilor Europei. Prin urmare, adaptarea protecției datelor la cerințele schimbate ale unei lumi digitale, conectată prin internet în din ce în ce mai multe domenii ale vieții, reprezintă în prezent unul dintre proiectele de reformă centrale nu doar pentru Uniunea Europeană, ci și pentru alte organizații de state sau state individuale, precum Consiliul Europei sau Statele Unite ale Americii. Protecția datelor cu caracter personal ridică semne de întrebare în toate domeniile de politică. Ca politică transversală, protecția datelor privește domeniul politicii de securitate și al politicii juridice, precum și sectorul economic, al comunicațiilor, al învățământului și al sănătății, al administrației sau al protecției consumatorilor. Și pentru regiunile și orașele Europei, dezvoltarea în continuare a legislației privind protecția datelor joacă un rol-cheie în menținerea și consolidarea capacității acestora de a face față provocărilor viitoare într-o perioadă de schimbări tehnologice fundamentale și de concurență globală.

COMITETUL REGIUNILOR

1. salută propunerile privind o reformă a legislației europene privind protecția datelor, întrucât acestea reprezintă o contribuție a Uniunii Europene la dezbaterea globală asupra unei protecții corespunzătoare a vieții private într-o lume digitală;

2. reamintește rolul decisiv al autorităților locale și regionale în punerea în aplicare a recomandărilor Agendei digitale pentru Europa. Ele sunt motoarele creșterii economice la nivel local și regional și creează, utilizează și administrează multe produse și servicii informatice, care sunt realizate cu ajutorul bazelor de date cu informații ale sectorului public. De aceea, ele trebuie să aibă o contribuție amplă și eficientă la legile care au efecte

asupra protecției datelor în domeniul lor de competențe. Regulamentul va duce la noi sarcini administrative și la eforturi financiare suplimentare pentru localități și regiuni, care în opinia Comitetului nu sunt proporționale cu beneficiile pentru cetățeni;

3. sprijină obiectivele generale ale pachetului de reformă de a asigura, în conformitate cu articolul 8 din Carta drepturilor fundamentale și cu articolul 16 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, armonizarea la nivel european a protecției persoanelor în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal;

4. subliniază faptul că armonizarea cerințelor legale privind protecția datelor prin stabilirea unor standarde generale obligatorii duce la impunerea aceluiași cerințe pentru procedurile de prelucrare a datelor ale întreprinderilor, instituțiilor administrative și persoanelor private în ciuda unor factori de risc fundamental diferiți și a diferitelor medii în care acestea își desfășoară activitatea. În opinia Comitetului, regulamentul afectează în mod necorespunzător organismele publice și rămâne ambiguu în ceea ce privește competențele lor, inclusiv în domeniul legislației muncii. În plus, regulamentul conține o serie de obligații pentru organismele publice de la nivel regional sau local (de exemplu, documentare mai amplă, obligația de a asigura portabilitatea datelor etc.) care nu aduc îmbunătățiri vizibile ale drepturilor celor în cauză. Comitetul subliniază că, din cauza caracterului său abstract, actul legislativ propus sub forma unui regulament poate deschide calea către o utilizare abuzivă a articolului 290 din TFUE, care conferă Comisiei competențe de a emite reguli suplimentare, chiar și în ceea ce privește anumite elemente esențiale, și este prin urmare incompatibil cu principiul subsidiarității și principiul proporționalității. Prin urmare, Comitetul solicită scoaterea din domeniul de aplicare a regulamentului a prelucrării datelor cu caracter personal de către organismele publice și a domeniului legislației muncii, astfel încât acestea să fie reglementate în continuare printr-o directivă;

5. subliniază răspunderea principală a organismelor de control independente pentru protecția datelor cu caracter personal; totuși, un nivel ridicat de protecție a datelor într-o lume caracterizată prin prezența aproape generalizată a procedurilor de prelucrare a datelor nu va fi garantat doar prin eforturi de consolidare a obligațiilor legale, ci necesită și stimulente suplimentare pentru operatorii de date, pentru a recompensa eforturile acestora de protecție a datelor, de exemplu prin facilitarea sarcinii probei pentru acei operatori care adoptă standarde de autoreglementare sau coduri de conduită stricte sau instituie evaluări voluntare ale impactului protecției datelor;

6. consideră indispensabil să se clarifice chestiunile principale ale protecției datelor cu caracter personal în cadrul procedurii legislative ordinare, care este singura în măsură să garanteze transparența și legitimitatea democratică prin implicarea amplă a Consiliului UE și a Parlamentului European, precum și prin participarea reprezentanților autorităților locale și regionale din UE;

7. este de acord cu cerința fundamentală privind crearea unor reguli obligatorii în materie de protecție a datelor cu caracter personal pentru schimbul transnațional de date, în domeniul cooperării polițienesci și judiciare;

8. atrage atenția asupra riscului ca eforturile depuse în vederea consolidării protecției datelor cu caracter personal să restrângă în mod excesiv dreptul cetățenilor la confidențialitatea datelor prin neacordarea posibilității ca ei să-și dea acordul, mai ales față de autoritățile publice, atât în cadrul Regulamentului general privind protecția datelor, cât și în cadrul Directivei privind protecția datelor;

9. consideră că este necesar ca pe baza acestor considerații să se țină seama în cadrul procedurii legislative de următoarele chestiuni punctuale:

Subsidiaritate și proporționalitate

10. consideră că încercarea de armonizare deplină a unor părți ale legislației europene privind protecția datelor prin adoptarea unui regulament se bazează pe argumente solide în domeniul economiei private;

11. subliniază însă faptul că, în condițiile menținerii a numeroase reglementări naționale și europene privind protecția datelor, pachetul global compus din Regulamentul general privind protecția datelor și din directiva pentru domeniul polițienesc și judiciar a generat în mod repetat în procesul de consultare obiecții de principiu în ceea ce privește compatibilitatea sa cu principiile subsidiarității și proporționalității în domeniul telecomunicațiilor. Rezervele exprimate se referă la:

— sfera competențelor legislative ale Uniunii Europene în conformitate cu articolul 16 alineatul (2) din TFUE, care impune limite armonizării depline urmărite tocmai în domeniul prelucrării datelor de către organismele publice și ridică semne de întrebare în legătură cu includerea unor circumstanțe pur naționale în contextul propunerii de directivă pentru domeniul polițienesc și judiciar;

— nivelul de abstracție al regulamentului, care este comparabil cu o directivă a Uniunii Europene, însă creează o securitate juridică insuficientă din cauza absenței actelor de punere în

aplicare ale statelor membre. Competențele Comisiei Europene de a adopta acte delegate (a se vedea articolul 86) cu privire la elemente care nu au un caracter neesențial reprezintă o chestiune problematică;

— lipsa de claritate în ceea ce privește domeniul de aplicare al legislației naționale (capitolul IX), în situațiile în care sunt implicate două sau mai multe state membre;

— lipsa armonizării între dispozițiile prevăzute de regulament pentru viitor și părți ample ale dispozițiilor esențiale pentru utilizarea internetului conținute în anumite directive în domeniul telecomunicațiilor (de exemplu, Directiva 2002/58/CE);

— deficiențe în ceea ce privește garantarea unei protecții juridice eficace în cazul unei eventuale violări a drepturilor fundamentale, întrucât în această privință nu există posibilitatea introducerii a unei acțiuni în fața Curții Europene de Justiție pentru protecția nemijlocită a drepturilor individuale;

— persistența unor conflicte între interesele legate de protecția datelor și alte interese protejate de drepturile fundamentale, cum ar fi dreptul la libertatea de exprimare și principiul accesului public;

— și delimitarea neclară între domeniile de aplicare a regulamentului și directivei;

12. subliniază că aceste obiecții reflectă rezervele a numeroase autorități locale și regionale europene împotriva propunerilor de reglementare, care elimină, de exemplu, particularitățile naționale în ceea ce privește protecția datelor în domeniul social sau împovărează activitatea administrațiilor publice cu cerințe privind protecția datelor, cum ar fi dreptul la transferabilitatea datelor, care pot părea adecvate doar pentru procesele de prelucrare a datelor din sectorul economic și care prevăd sancțiuni administrative severe, având în vedere resursele financiare de care dispun autoritățile locale;

13. consideră că propunerea de regulament privind protecția datelor trebuie să insiste mai mult asupra faptului că restricțiile prevăzute la articolul 83 în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal în scopuri de cercetare istorică, statistică sau științifică nu trebuie să limiteze posibilitățile autorităților publice de păstrare a documentelor în conformitate cu dispozițiile naționale cu privire la arhive și la transparența documentelor administrative;

14. consideră de aceea necesar să se examineze mai temeinic decât până acum în cadrul următoarelor etape ale procesului legislativ decizia privind forma juridică și delimitarea între domeniile de aplicare a propunerii de regulament și de directivă, pentru a căuta alternative posibile care să țină seama mai bine decât pachetul existent de principiile subsidiarității și proporționalității; printre aceste alternative se numără posibilitatea de reglementare în continuare printr-o directivă a prelucrării de către organismele publice a datelor cu caracter personal, precum și a domeniului legislației muncii, astfel încât

prelucrarea de către organismele publice a datelor cu caracter personal și prelucrarea datelor din domeniul legislației muncii să fie excluse din domeniul de aplicare a regulamentului general;

Coerență internațională în locul principiului locului comercializării

15. sprijină obiectivul de a impune respectarea standardelor europene de protecție a datelor și pentru serviciile informatice ale unor furnizori mondiali;

16. consideră că inițiativa propusă simultan de guvernul SUA privind un cadru juridic pentru protecția vieții private în sectorul mondial al tehnologiei informației oferă ocazia de a efectua împreună reforme ale standardelor comune de protecția datelor în domenii principale ale circulației internaționale a datelor și astfel nu doar de a impune reguli eficiente de protecție a datelor, ci și de a evita condițiile de concurență diferite într-un mod mai eficient decât prin intermediul principiului locului de comercializare, care este limitat în ceea ce privește aplicabilitatea sa practică;

Viabilitatea conceptului de reformă

17. subliniază faptul că proiectul de regulament general privind protecția datelor se bazează în nucleul său material pe principiile Directivei 95/46/CE privind protecția datelor, care sunt acum dezvoltate doar la nivelul anumitor elemente individuale, cum ar fi principiul „confidențialitate prin concepție/privacy by design”, fiind însă în rest oricum modificate. Spre deosebire de momentul redactării Directivei privind protecția datelor, riscurile pentru prelucrarea datelor cu caracter personal atât de către organisme private, cât și publice în societatea informațională nu mai sunt caracterizate de raporturi 1:1. Digitalizarea și constituirea de rețele creează mai degrabă sisteme în care mai multe organisme sunt implicate în prelucrarea datelor, de exemplu, la alinierea datelor sau la schimbul de informații dintre autorități;

18. subliniază că întrebările astfel puse privind protecția datelor cu caracter personal sunt foarte dificil de clarificat în mod adecvat cu ajutorul unor concepte bipolare, cum ar fi conceptul de „operatori”, „dreptul de a fi uitat” sau principiul interdicției, elaborat pentru raportul stat-cetățean (articolul 6 și articolul 9 din proiectul de regulament). Anumite modificări față de dispozițiile directivei, de exemplu, noile definiții pentru „date cu caracter personal” sau „consimțământ” contribuie mai mult la accentuarea incertitudinilor juridice existente decât la clarificarea acestora;

19. este prin urmare de părere că, în cazul în care Comisia își menține preferința pentru un regulament, acest regulament trebuie să precizeze faptul că un angajator poate prelucra datele cu consimțământul angajatului; același lucru trebuie să se aplice și organismelor publice, atât în cadrul Regulamentului general privind protecția datelor, cât și în cadrul Directivei privind protecția datelor; în conformitate cu regulamentul, statele membre pot să reglementeze prin lege prelucrarea datelor cu caracter personal ale angajatului în contextul ocupării profesionale a acestuia;

20. consideră, de aceea, că este necesar, în măsura în care etapele următoare ale procedurii legislative nu pot fi utilizate

pentru înnoiri conceptuale fundamentale, să se regândească mecanisme de punere în aplicare bazate până acum în mod prea strict pe instrumente juridice, de asemenea bipolare, precum dispozițiile și sancțiunile. Tocmai din punctul de vedere al autorităților locale și regionale, care sunt cel mai aproape de persoanelor afectate, o importanță specială pot avea în acest context:

- măsurile de sensibilizare cu privire la chestiuni de protecție a datelor în rândul tuturor generațiilor și categoriilor de populație;
- mecanismele de schimburi de bune practici privind concepte de protecția datelor avansate din punct de vedere tehnologic, de exemplu în contextul etichetării;
- informațiile și clarificările standardizate, ușor de înțeles, după „principiul semaforului”;
- procedurile de certificare reglementate în mod obligatoriu;
- sau procedurile de autoreglementare a diferiților actori;

21. subliniază în acest context că proiectul de regulament general privind protecția datelor acordă acestor sarcini, care trebuie în esență îndeplinite de autoritățile de supraveghere, doar un loc secundar în cadrul misiunii generale de informare conform articolului 52 alineatul (2) din proiectul de regulament general sau al dispozițiilor privind codurile de conduită (articolul 38 din regulamentul general).

Menținerea marjelor de manevră ale legislatorilor naționali

22. subliniază faptul că, independent de întrebările deschise privind compatibilitatea abordării aflate la baza regulamentului cu principiul subsidiarității și cel al proporționalității, din reglementările detaliate decurg, de asemenea, alte delimitări neadecvate pentru legislația statelor membre în domeniul prelucrării datelor de către organismele administrației publice;

23. este de părere că prelucrarea datelor cu caracter personal de către organismele publice și aspectele legate de legislația muncii ar trebui reglementate și în continuare printr-o directivă;

24. consideră prin urmare că în cazul în care Comisia își menține preferința pentru un regulament care să se aplice și organismelor publice și domeniului legislației muncii:

- limitele prevăzute la articolul 6 alineatul (3) pentru legislația statelor membre privind stabilirea unor obligații în materie de prelucrare a datelor nu pot fi făcute mai stringente prin preluarea restricțiilor articolului 52 din Cartea drepturilor fundamentale, întrucât această preluare depășește domeniul propriu de aplicare a acestor restricții;
- același lucru este valabil pentru împuternicirile acordate Comisiei de a determina mai exact, în cadrul unor acte delegate, limitele domeniilor de reglementare aflate în competența statelor membre, cum ar fi prelucrarea datelor privitoare la sănătate sau la angajați sau prelucrarea datelor în scopuri istorice sau statistice sau în scopuri legate de cercetarea științifică;

- posibilitatea de a admite consimțământul în ambele domenii ar trebui să fie menționată în mod expres; în domeniul de aplicare a Directivei privind protecția datelor, această prevedere trebuie aplicată și cu privire la relația cu autoritățile publice;
- Comisia ar trebui să aibă obligația de a realiza o evaluare cuprinzătoare a impactului și de a consulta Consiliul, parlamentele statelor membre și categoriile de public vizate, precum și comitetele, care, în conformitate cu TFUE, trebuie implicate în procedura legislativă, și Comitetul european pentru protecția datelor cu privire la toate actele delegate (articolul 86), pentru a asigura respectarea principiilor proporționalității și subsidiarității. De asemenea, la adoptarea actelor de punere în aplicare trebuie alese proceduri care să asigure participarea în timp util și deplină a tuturor părților interesate;
- regula privind drepturile la derogări prevăzută la articolul 21 din regulamentul general ar trebui să lase o anumită marjă de manevră pentru adoptarea de legislație națională care instituie pentru prelucrarea datelor în scopul îndeplinirii unor misiuni suverane în acord cu dispozițiile articolului 8 din Carta drepturilor fundamentale dispoziții în materie de protecție mai diferențiate decât cele prevăzute în prezent de regulament;
- în plus, deja la stabilirea domeniului de aplicare, trebuie clarificat faptul că dispozițiile regulamentului acoperă doar acele activități care cad sub incidența dreptului Uniunii, cu privire la care Uniunea Europeană are competența de a adopta dispoziții obligatorii, însă nu și acele domenii care țin de competențele naționale de reglementare exclusive sau în care o competență de armonizare a dispozițiilor juridice și administrative este exclusă în mod explicit, precum în domeniul educației [articolul 165 alineatul (4) din TFUE];
- la articolul 82 din regulament trebuie să se precizeze că se permite stabilirea prin acorduri colective a unor prevederi specifice pentru prelucrarea datelor cu caracter personal în contextul ocupării unui loc de muncă;
- în regulament trebuie să se garanteze că drepturile manageriale nu sunt restrânse, de exemplu în ceea ce privește angajarea/demiterea unui operator de date;
- trebuie să se garanteze că la exercitarea competențelor de sancționare a încălcării protecției datelor cu caracter personal se face distincție între organismele private, cu scop lucrativ, și alte organisme, în special cele din sectorul administrației publice, în cazul cărora reținerile din profituri nu sunt un instrument adecvat, mecanismele politice de control având o eficacitate mai mare;

Consolidarea răspunderii democratice

25. este foarte preocupat de faptul că, odată cu intrarea în vigoare a regulamentului, punerea în practică și dezvoltarea cerințelor privind protecția datelor se vor face prin proceduri care, spre deosebire de legislația statelor membre și a Uniunii Europene sau de aplicarea legislației naționale și europene prin intermediul administrațiilor statelor membre, supuse controlului parlamentar, nu oferă garanții nici de transparență, nici pentru o legitimare democratică suficientă;

26. această poziție este justificată de faptul că proiectul de regulament urmează să creeze, prin intermediul unor reguli foarte abstracte, obligații legale și totodată uniforme și supuse unor sancțiuni într-un domeniu central pentru aplicarea diverselor drepturi fundamentale, care este caracterizat până astăzi de o varietate extremă de cazuri de aplicare, care merg de la registrul de adrese privat, la registrul public al locuitorilor și până la datele rețelelor sociale sau ale furnizorilor de motoare de căutare. Deficiențele aproape inevitabile în materie de claritate, certitudine juridică și aplicabilitate trebuie compensate, pe de o parte, printr-o multitudine de împuterniciri în vederea adoptării unor acte delegate, care se referă adesea la elemente esențiale ale conceptului de reglementare, așa cum indică, de exemplu, împuternicirea de la articolul 6 alineatul (5) din regulamentul general. Pe de altă parte, autoritățile de control independente primesc, de asemenea, în practică, competențe - care depășesc cu mult sarcinile tradiționale de punere în aplicare - de adoptare a unor reguli general-abstracte, în cadrul orientărilor generale referitoare la interpretarea Regulamentului privind protecția datelor. În plus, în cadrul așa-zisului mecanism pentru asigurarea coerenței, aceste autorități sunt subordonate drepturilor de intervenție ale Comisiei, care pun sub semnul întrebării independența lor garantată prin articolul 16 alineatul (2) a doua frază din TFUE;

27. consideră de aceea necesar să se modifice radical mecanismele de participare a Comisiei în cadrul procedurii de asigurare a coerenței în vederea garantării independenței autorităților de supraveghere a protecției datelor, și în special a competențelor acestora conform articolului 60 și 62 alineatul (1) litera (a) din regulamentul general, precum și definiția termenului de „îndoieli serioase”, pe baza cărora Comisia își justifică intervenția, prevăzută la aceleași articole;

28. consideră, de asemenea, util ca regulamentul în cauză să atribuie o mai mare marjă de decizie statelor membre și, după caz, regiunilor, pentru ca, în conformitate cu normele de drept național, să se reglementeze condițiile generale aplicabile membrilor autorității de supraveghere, pentru a garanta că aceștia își exercită funcțiile în deplină independență;

29. în plus consideră că instrumentele de coordonare a autorităților independente de supraveghere, recunoscute și de Curtea Europeană de Justiție, de exemplu prin intermediul rapoartelor și al altor proceduri periodice de consultare cu organele legislative, ar trebui dezvoltate în mai mare măsură, pentru a oferi și Parlamentului și Consiliului, precum și Comitetului Regiunilor în cadrul drepturilor sale participative o vedere de ansamblu periodică asupra aplicării legislației europene privind protecția datelor și pentru a permite lansarea unor inițiative pentru dezvoltarea în continuare a acesteia. În afară de aceasta, ținând seama de principiul dreptului la audiere, autoritățile de supraveghere și Comitetul european pentru protecția datelor trebuie să fie obligate prin reguli procedurale complementare să implice, de exemplu prin proceduri de audiere și de consultare, asociațiile și grupurile de interese afectate de decizii cu un impact substanțial conform articolului 58 alineatul (2) regulamentul general, într-un proces transparent de punere în practică și dezvoltare a legislației în materia protecției datelor;

Limitele armonizării protecției datelor în domeniul polițienesc și judiciar

30. are îndoieli cu privire la faptul că o reglementare chiar și a prelucrărilor de date exclusiv naționale în cadrul propunerii de directivă pentru domeniul polițienesc și judiciar este compatibilă cu competențele legislative ale Uniunii Europene și este necesară conform principiului subsidiarității și al proporționalității. În afara sarcinilor de combatere a terorismului, crimei organizate sau criminalității informatice există încă unele corpusuri mari de date ale poliției și autorităților de aplicare a legii, care sunt prelucrate exclusiv la nivel național și astfel nu necesită o reglementare europeană privind protecția datelor. În plus, trebuie să se țină seama de faptul că dispozițiile legislației privind protecția datelor au un impact direct asupra dreptului polițienesc și penal și astfel implică indirect armonizarea și a acestui domeniu, deși Uniunea Europeană nu dispune de o competență suficientă în acest sens;

31. constată cu surprindere că o serie de instituții și organe ale UE, începând cu Eurojust și Europol, sunt excluse din domeniul de aplicare al directivei;

32. Independent de aceste rezerve de principiu, solicită să se verifice în cadrul următoarelor etape ale procedurii legislative

- în ce măsură obligațiile ample de documentare și raportare pot duce la întârzierea procedurilor polițienești de investigație și urmărire penală;
- dacă prevederile articolului 7 alineatele (b), (c) și (d) din proiectul de directivă sunt compatibile cu articolul 1 alineatul (1), care definește obiectul și obiectivele directivei;
- dacă, în condițiile în care schimbul de date cu țări terțe, care și-a demonstrat utilitatea în practică, nu ar trebui limitat sau îngreunat în mod nejustificat, nu ar trebui totuși aplicate garanții adecvate în cazul derogărilor privind transferurile internaționale în cazuri individuale (articolul 36);
- ce împuterniciri acordate Comisiei pentru adoptarea unor acte delegate și a unor acte de punere în aplicare în vederea precizării suplimentare a anumitor dispoziții pot fi reduse în actul juridic însuși sau de către statele membre, prin intermediul unei clauze de excepție corespunzătoare;

33. își rezervă dreptul de prezenta un alt aviz, care să conțină în special amendamente concrete, îndată ce pozițiile Consiliului UE și ale Parlamentului European cu privire la chestiunile discutate au devenit clare în etapele următoare ale procesului legislativ.

II. RECOMANDĂRI DE AMENDAMENTE

Amendamentul 1

Articolul 36

Textul propus de Comisie	Amendamentul CoR
Prin derogare de la articolele 34 și 35, statele membre prevăd dispoziții potrivit cărora un transfer de date cu caracter personal către o țară terță sau o organizație internațională poate avea loc numai în condițiile în care:	Prin derogare de la articolele 34 și 35, statele membre prevăd dispoziții potrivit cărora un transfer de date cu caracter personal către o țară terță sau o organizație internațională poate avea loc numai în condițiile în care:
(a) transferul este necesar pentru protejarea intereselor vitale ale persoanei vizate sau ale unei alte persoane sau	(a) transferul este necesar pentru protejarea intereselor vitale ale persoanei vizate sau ale unei alte persoane sau
(b) transferul este necesar pentru protejarea intereselor legitime ale persoanei vizate, în cazul în care legea statului membru care transferă datele cu caracter personal prevede acest lucru sau	(b) transferul este necesar pentru protejarea intereselor legitime ale persoanei vizate, în cazul în care legea statului membru care transferă datele cu caracter personal prevede acest lucru sau
(c) transferul datelor este esențial pentru prevenirea unei amenințări imediate și grave la adresa siguranței publice a unui stat membru sau a unei țări terțe sau	(c) transferul datelor este esențial pentru prevenirea unei amenințări imediate și grave la adresa siguranței publice a unui stat membru sau a unei țări terțe sau
(d) transferul este necesar, în cazuri individuale, în scopul prevenirii, investigării, identificării sau urmăririi penale a infracțiunilor sau al executării sancțiunilor penale sau	(d) transferul este necesar, în cazuri individuale, în scopul prevenirii, investigării, identificării sau urmăririi penale a infracțiunilor sau al executării sancțiunilor penale sau
(e) transferul este necesar, în cazuri individuale, pentru constatarea, exercitarea sau apărarea unui drept în instanță legat de prevenirea, investigarea, identificarea sau urmărirea penală a infracțiunilor sau de executarea unei anumite sancțiuni penale.	(e) transferul este necesar, în cazuri individuale, pentru constatarea, exercitarea sau apărarea unui drept în instanță legat de prevenirea, investigarea, identificarea sau urmărirea penală a infracțiunilor sau de executarea unei anumite sancțiuni penale.
Utilizarea acestor derogări trebuie să fie documentată corespunzător.	

Expunere de motive

Expresia „este necesar” este mult prea vagă și poate permite o utilizare fără restricții a derogărilor, ceea ce contravine spiritului acestui articol, în particular.

Amendamentul 2

Articolul 86 alineatul (6)

Textul propus de Comisie	Amendamentul CoR
	<u>Comisia consultă Consiliul, parlamentele statelor membre, comitetele – care, în conformitate cu TFUE, trebuie implicate în procedura legislativă –, precum și Comitetul european pentru protecția datelor în legătură cu toate actele delegate și actele de punere în aplicare.</u>

Expunere de motive

Introducerea obligației Comisiei de a consulta Comitetul european pentru protecția datelor cu privire la toate actele delegate și actele de punere în aplicare constituie o garanție esențială.

Bruxelles, 10 octombrie 2012

Președintele
Comitetului Regiunilor
Ramón Luis VALCÁRCEL SISO

Avizul Comitetului Regiunilor — Pachetul privind protecția economiei licite

(2012/C 391/14)

COMITETUL REGIUNILOR

- salută propunerile Comisiei Europene, care vizează gruparea coerentă a măsurilor normative și a strategiilor de punere în aplicare, astfel încât să se asigure o protecție utilă și rapidă a economiei licite;
- aprobă inițiativele Comisiei vizând prevenirea practicilor neloiale precum conflictul de interese, favoritismul și corupția, prin criminalizarea anumitor comportamente pe care unele state membre continuă să nu le sancționeze și care împiedică liberul acces la achizițiile publice;
- sprijină faptul că, începând cu 2013, se instituie un nou mecanism de evaluare, odată la doi ani, prin intermediul viitorului raport UE privind combaterea corupției;
- consideră utilă propunerea de directivă privind înghețarea și confiscarea bunurilor provenite din săvârșirea de infracțiuni în UE, aceste măsuri fiind instrumente indispensabile pentru protecția economiei globale, astfel încât „criminalitatea să nu aducă venituri”, iar faptul de a fi obținut venituri pe căi ilicite să nu rămână nepedepsit;
- este de acord cu logica Programului de la Stockholm, conform căreia este preferabil să se confere un caracter obligatoriu normelor minime în temeiul articolului 83 din TFUE (cuprinzând confiscarea extinsă și confiscarea valorii echivalente, confiscarea aplicată terților și confiscarea care nu se bazează pe o sentință de condamnare), în loc să se încerce îmbunătățirea dispozitivului existent în UE, acesta din urmă neavând o capacitate reală de constrângere;
- solicită statelor membre să prevadă returnarea către autoritățile locale și/sau regionale a unei părți din activele provenite din criminalitatea organizată care au făcut obiectul unui sechestru (după ce au fost satisfăcute cererile de restituire legale), deoarece aceste autorități sunt cele dintâi victime ale organizațiilor criminale, care destabilizează ordinea socială la nivel teritorial. De asemenea, autoritățile locale și regionale sunt cel mai bine plasate pentru a întreprinde acțiuni pe plan local, astfel încât să se elimine cauzele profunde ale criminalității. Astfel s-ar putea face cunoscută acțiunea autorităților publice într-o cheie pozitivă și s-ar putea crea un sistem virtuos care să reunească reprezentanții aleși, societatea civilă și familiile;
- îi încurajează pe aleșii locali și regionali să semneze o carte de deontologie intitulată „Obliti privatorum, publica curate” („Uitați chestiunile private, ocupați-vă de treburile publice”), care ar putea contribui la edificarea și menținerea unei relații de încredere între cetățeni și cei care îi guvernează;
- îi încurajează pe reprezentanții aleși să depună pe lângă o autoritate publică independentă o declarație de avere referitoare la bunurile deținute și la relațiile lor comerciale sau de afaceri.

Raportor general

Christophe ROUILLON (FR-PSE), primarul localității Coulaines

Documente de referință

Propunerea de directivă a Parlamentului European și a Consiliului privind înghețarea și confiscarea produselor provenite din săvârșirea de infracțiuni în Uniunea Europeană

COM(2012) 85 final

Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social și Comitetul Regiunilor privind *protejarea intereselor financiare ale Uniunii Europene prin măsuri de drept penal și investigații administrative – O politică integrată pentru a proteja banii contribuabililor*

COM(2011) 293 final

Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliu și Comitetul Economic și Social – *Lupta împotriva corupției în Uniunea Europeană*

COM(2011) 308 final

Propunerea de directivă a Parlamentului European și a Consiliului privind *combaterea fraudelor îndreptate împotriva intereselor financiare ale Uniunii prin intermediul dreptului penal*

COM(2012) 363 final

I. RECOMANDĂRI POLITICE**COMITETUL REGIUNILOR****Observații generale**

1. constată că corupția, crima organizată și fraudă reprezintă un flagel pentru Uniunea Europeană. Aceste practici generează pierderi anuale în valoare de 120 de miliarde EUR, adică 1 % din PIB-ul UE, potrivit ONG-ului Transparency International. Economia ilicită adâncește deficitele publice ale statelor, îngreunează combaterea crizei de către autoritățile publice, reduce nivelul investițiilor, favorizează evaziunea capitalurilor și subminează încrederea cetățenilor în reprezentanții lor și în instituții;

2. reamintește că Tratatul de la Lisabona a înzestrat UE cu mijloace extinse de combatere a criminalității transfrontaliere prin definirea misiunii EUROJUST, prin posibilitatea de institui un Parchet European (articolele 85 și 86 din TFUE) și prin dispozițiile în materie de combatere a fraudei și a oricăror alte activități care aduc atingere intereselor financiare ale UE [articolele 310 alineatul (6) și 325 din TFUE];

3. subliniază că, potrivit Eurobarometrului, 75 % dintre europeni sunt de părere că corupția reprezintă o problemă gravă pentru statele membre;

4. constată că înghețarea și confiscarea activelor provenite din săvârșirea de infracțiuni au fost recunoscute ca instrumente eficiente de combatere a formelor grave de criminalitate organizată, fiind ridicate la rangul de prioritate strategică la scara UE;

5. estimează că protecția intereselor Uniunii necesită îmbunătățirea controlului modului de utilizare a subvențiilor acordate de UE, în special în cadrul fondurilor sociale europene, al

politicii de coeziune teritorială sau al politicii agricole comune; eventualele fraude ar putea pune sub semnul întrebării legitimitatea acestor politici europene integrate, ca susținătoare ale intereselor entităților teritoriale;

6. subliniază că, pe plan local, criminalitatea organizată vizează factorii de decizie ai autorităților locale și regionale în ceea ce privește achizițiile publice și concesiunile de servicii publice, eliberarea autorizațiilor de construcție sau a autorizațiilor de funcționare a societăților comerciale;

7. constată că activitățile criminalității organizate, precum traficul de droguri și traficul de persoane, constituie o amenințare pe termen lung la adresa ordinii publice, a sănătății publice și a coeziunii sociale;

8. reamintește că prin utilizarea aparent licită a fiscalității europene, și uneori a formelor sale cele mai inovatoare, așa cum a fost cazul taxei pe emisiile de dioxid de carbon, criminalitatea organizată spoliază și sărăcește statele membre ale Uniunii, dar și autoritățile locale și regionale din UE;

9. subliniază că corupția din domeniul sportului (pariurile truate, mita pentru selectarea locului de desfășurare a marilor competiții, comisioanele secrete cu prilejul transferului de jucători...) constituie un motiv aparte de îngrijorare, deoarece afectează negativ valorile umaniste promovate de milioanele de sportivi amatori și de voluntari care activează în cadrul asociațiilor de resort;

10. consideră că autoritățile locale, care aplică politicile în materie de libertate, de securitate și de justiție, reprezintă, conform principiului subsidiarității, actori esențiali ai protecției economiei licite.

COMITETUL REGIUNILOR

11. atrage atenția asupra lacunelor din cadrul actualei legislații a UE în materie de combatere a fraudei și a corupției și de confiscare a activelor provenite din săvârșirea de infracțiuni;

În materie de combatere a fraudei

12. ia notă de faptul că cel de-al doilea raport al Comisiei privind punerea în aplicare a Convenției din 1995 privind protejarea intereselor financiare ale Comunităților Europene [COM(2008) 77] a ajuns la concluzia că numai cinci state membre au luat „toate” măsurile necesare pentru punerea în aplicare „într-un mod satisfăcător” a Convenției;

În materie de combatere a corupției

13. regretă că Decizia-cadru 2003/568/JAI, care denunța corupția activă și pasivă în sectorul privat și stabilea norme privind răspunderea persoanelor juridice, nu a fost încă transpusă în dreptul național;

14. deplânge faptul că unele state membre nu au ratificat nici până acum convențiile internaționale de drept penal ale Consiliului Europei, ale ONU sau ale OCDE;

În materie de înghețare și de confiscare a activelor provenite din săvârșirea de infracțiuni

15. constată deficiențele din cadrul transpunerii celor cinci decizii-cadru adoptate în acest domeniu:

- Decizia-cadru 2005/212/JAI, care permite confiscarea valorii echivalente și confiscarea extinsă, nu a fost adoptată decât în mod fragmentar de către majoritatea statelor membre;
- deși Decizia-cadru 2003/577/JAI prevede principiul recunoașterii reciproce a hotărârilor de înghețare, Comisia a regretat faptul că nu dispune decât de foarte puține informații în ceea ce privește punerea în aplicare;
- Decizia-cadru 2006/783/JAI, care prevede recunoașterea reciprocă a hotărârilor de confiscare, nu a reușit să țină cont de opțiunile din domeniul confiscărilor extinse instituite prin Decizia-cadru 2005/2012/JAI. În plus, Decizia-cadru 2006/783/JAI nu se aplică decât deciziilor de confiscare adoptate în cadrul unor proceduri de drept penal, nu și în cazul celor de drept civil, deși acestea din urmă sunt din ce în ce mai des utilizate;
- Decizia 2007/845/JAI a Consiliului privind cooperarea dintre oficiile de recuperare a creanțelor, care obligă statele membre să instituie aceste oficii pentru a permite cooperarea dintre ele și pentru a facilita depistarea bunurilor, nu este pusă în aplicare în toate statele.

COMITETUL REGIUNILOR

16. salută propunerile Comisiei Europene care vizează gruparea coerentă a măsurilor normative și a strategiilor de punere în aplicare, astfel încât să se asigure o protecție utilă și rapidă a economiei legitime;

17. reamintește că temeiurile juridice ale demersurilor normative din acest domeniu sunt prevăzute de TFUE la articolele 82, 83, 310 alineatul (6) și 325.

18. acordă o importanță deosebită protecției fondurilor publice ale UE împotriva fraudei și a deturnărilor, dar atrage în același timp atenția asupra faptului că, din motive de subsidiaritate și eficiență, actele legislative suplimentare ale Uniunii Europene în domeniul dreptului penal sunt pertinente doar în măsura în care reușesc să remedieze carențe constatate în mod concret în ceea ce privește practicile statelor membre în materie de urmărire penală;

19. este de acord cu definirea *la nivelul Uniunii* a infracțiunilor de bază precum fraude și deturnarea de fonduri publice;

20. aprobă inițiativele Comisiei vizând prevenirea practicilor neloiale precum conflictul de interese, favoritismul și corupția, prin criminalizarea anumitor comportamente pe care unele state continuă să nu le sancționeze și care împiedică liberul acces la achizițiile publice ⁽¹⁾;

21. aprobă orientările reformei OLAF pentru a proteja banii contribuabililor:

- conform unei norme „de minimis” care va face ca OLAF să acorde prioritate investigațiilor referitoare la fraude grave;
- obligația de monitorizare a investigațiilor administrative, conform căreia statele membre, care nu aveau până acum obligația de a lua măsuri ca urmare a investigațiilor OLAF, vor avea ca minimă obligație informarea OLAF cu privire la modul în care au dat curs dosarelor respective.

22. este pe deplin satisfăcut de impulsul politic în direcția combaterii corupției în UE și de abordarea globală adoptată de Comisie pe această temă;

23. sprijină faptul că, începând cu 2013, se instituie un nou mecanism de evaluare, odată la doi ani, prin intermediul viitorului raport UE privind combaterea corupției;

24. susține propunerea Comisiei privind ajustarea la mecanismele deja existente, cum ar fi cele de la nivelul OCDE sau al Consiliului Europei;

25. cu toate acestea, atrage atenția Comisiei asupra necesității de a trage rapid învățăminte de pe urma acestui dispozitiv la scară globală, bazat pe încrederea reciprocă dintre statele membre și reamintește necesitatea de a legisla pentru a impune practicile virtuozăse, conform articolului 83 din TFUE;

26. este pe deplin satisfăcut de abordarea globală a Comisiei, care a determinat-o să se preocupe și de normele contabile, precum și de auditul statutar al întreprinderilor din UE.

⁽¹⁾ COM(2007) 328 final și COM(2011) 309 final. Raportul constată că numai 9 state membre (Belgia, Bulgaria, Cipru, Finlanda, Franța, Irlanda, Portugalia, Republica Cehă și Regatul Unit) au transpus în mod corect toate elementele constitutive ale infracțiunii de corupție definită prin decizia-cadru din 2003).

COMITETUL REGIUNILOR

27. consideră utilă propunerea de directivă privind înghețarea și confiscarea bunurilor provenite din săvârșirea de infracțiuni în UE, aceste măsuri fiind instrumente indispensabile pentru protecția economiei globale, astfel încât „criminalitatea să nu aducă venituri”, iar faptul de a fi obținut venituri pe căi ilicite să nu rămână nepedepsit;

28. este de acord cu logica Programului de la Stockholm, conform căreia este preferabil să se confere un caracter obligatoriu normelor minimale în temeiul articolului 83 din TFUE (cuprinzând confiscarea extinsă și confiscarea valorii echivalente, confiscarea aplicată terților și confiscarea care nu se bazează pe o sentință de condamnare), în loc să se încerce îmbunătățirea dispozitivului existent în UE, acesta din urmă neavând o capacitate reală de constrângere;

29. consideră utilă propunerea de directivă, dat fiind că, pe de o parte, ea reia dispoziții și concepte juridice deja definite în deciziile-cadru anterioare privind confiscarea produselor și instrumentelor infracțiunii și confiscarea bunurilor cu o valoare echivalentă celor provenite din săvârșirea de infracțiuni;

30. consideră util faptul că, pe de altă parte, propunerea introduce dispoziții care permit extinderea noțiunii de produs al infracțiunii la o sferă foarte largă (prin intermediul noțiunii de reutilizare a produselor sub formă de drepturi sau de bunuri) și confiscarea provizorie a bunurilor pe perioada necesară emiterii sentinței.

31. **În ceea ce privește confiscarea extinsă**, deși sprijină eliminarea opțiunilor de care dispuneau statele membre în temeiul deciziei-cadru din 2005, considerând că astfel se aduc îmbunătățiri dispozițiilor existente privind confiscarea extinsă, CoR consideră preferabilă îmbunătățirea alineatului (1) al articolului 4, a cărui formulare este mult prea vagă. În situația confiscării extinse, scopul legii este de a permite confiscarea a mai mult decât produsul direct al infracțiunii, deoarece se prezumă o legătură între infracțiune și bunul sau drepturile vizate de lege în vederea confiscării. CoR propune ca „elementele concrete” pe care se bazează hotărârea instanței judecătorești să fie ilustrate, de exemplu, prin raportul disproporționat între valoarea bunurilor și cea a veniturilor legale. Acest exemplu, cel mai întâlnit în materie de „elemente concrete”, are totodată meritul de a sublinia că persoana vizată este cea căreia îi revine sarcina probei, pentru a demonstra că bunurile sau drepturile care nu reprezintă produsul direct al infracțiunii, dar a căror confiscare este avută în vedere, provin din alte surse licite de venit;

32. salută posibilitatea **confiscării aplicate terților**; având în vedere că infractorii nu dețin niciodată bunurile sau drepturile în nume propriu, reamintește că terții care au rolul de a disimula sau de a recicla bunurile sunt adesea persoane juridice și că criminalitatea organizată se folosește de multă vreme de tehnici legale foarte sofisticate pentru a sustrage bunurile de la confiscare. Din aceste motive, CoR preconizează insistent adăugiri la principiul răspunderii penale a persoanelor juridice, precum și introducerea unei noțiuni de „beneficiar efectiv”;

33. de asemenea, sugerează să se includă în prezenta propunere o noțiune care să permită să se considere că terțul se comportă ca adevăratul proprietar și/sau ca singurul beneficiar economic; Această dovadă poate fi adusă prin constatări: act de gestiune de drept sau de fapt al unei persoane juridice în scopuri personale, finanțarea bunului, punerea la dispoziție a bunului cu titlu gratuit etc. Această noțiune, bine cunoscută în Luxemburg, de exemplu, permite totodată determinarea adevăratului titular de drepturi al unei societăți și vine astfel în completarea principiului răspunderii persoanelor juridice;

34. își exprimă reticența față de confiscarea care nu se bazează pe o sentință de condamnare, dat fiind că, în majoritatea statelor membre, confiscarea este o sancțiune legată de o condamnare penală. Pe de altă parte, confiscarea care nu se bazează pe o sentință de condamnare este o confiscare bazată pe *proceduri civile*, care nu țin de temeiul juridic vizat: prezenta propunere se întemeiază explicit pe articolul 82 alineatul (2) din TFUE și nu vizează decât *sancțiunile în domeniul penal*. Totodată, ea aduce atingere tradițiilor juridice din unele state precum Franța, care conferă dreptului de proprietate o valoare constituțională.

35. observă că această confiscare care nu se bazează pe o sentință de condamnare nu face nici obiectul articolului 83 alineatul (1) din TFUE care precizează următoarele: *Parlamentul și Consiliul „pot stabili norme minime cu privire la definirea infracțiunilor și a sancțiunilor în domenii ale criminalității de o gravitate deosebită de dimensiune transfrontalieră”*;

36. propune soluții penale pentru ca legislația referitoare la sechestrul și la confiscare să ajungă la un nivel de eficacitate echivalent, pe baza acelor dispoziții penale care și-au dovedit eficiența;

37. în acest sens, reamintește că confiscarea în regimul de drept civil se sprijină pe recomandările GAFI (Recomandarea GAFI nr.3) care încurajează țările să adopte măsuri de confiscare „fără a fi necesară o condamnare penală anterioară”. Aceeași recomandare adaugă că statele pot lua, de asemenea, „măsuri care impun autorului prezumat al unei infracțiuni să demonstreze originea licită a bunurilor presupuse a fi pasibile de confiscare”. Ceea ce se urmărește aici pare astfel să fie inversarea sarcinii probei, care reprezintă principalul scop al unei confiscări care nu se bazează pe o sentință de condamnare. Cu toate acestea, crearea unui nou tip de infracțiune pentru deținerea unor active „nejustificate” sau pentru nejustificarea resurselor permite să se ajungă la același rezultat (a se vedea, de exemplu, noul articol 321-6 din Codul penal francez care pedepsește în mod generic faptul că o persoană nu poate justifica resursele care corespund nivelului de viață sau originea unui bun în condițiile în care persoana respectivă se află în relații obișnuite cu autorii unor infracțiuni pedepsite cu cel puțin cinci ani de închisoare). Astfel se produce inversarea dorită a sarcinii probei.

38. Conform principiului subsidiarității, prezenta propunere trebuie așadar să lase la latitudinea statelor posibilitatea de a introduce sau nu confiscarea care nu se bazează pe o sentință de condamnare, cu condiția ca acestea să fie în măsură să demonstreze că legislația lor este la fel de eficace și că nu se vor opune principiului recunoașterii.

COMITETUL REGIUNILOR

39. exprimă anumite rezerve și în ceea ce privește acordarea de garanții mult prea amănunțite pe parcursul diferitelor etape ale procedurii de înghețare și de confiscare a activelor provenite din săvârșirea de infracțiuni, deoarece aceste garanții creează riscul potențial de a paraliza noul soclu juridic referitor la sechestru și la confiscarea activelor în cadrul Uniunii;

40. insistă totuși asupra necesității creării unui Parchet European și subliniază încă de pe acum necesitatea de a consolida structurile polițienești și judiciare consacrate criminalității organizate din cadrul statelor membre.

COMITETUL REGIUNILOR

41. consideră că înființarea unui Parchet European ar putea conferi reformei OLAF un plus de eficiență;

42. consideră că investigațiile financiare referitoare la corupția și implicarea unor actori economici și politici influenți sau investigațiile care implică rețele criminale transfrontaliere ar putea fi realizate în condiții mai eficiente și mai sigure de către un Parchet European;

43. consideră că dezvoltarea Eurojust ca bază a unui Parchet European, având capacitatea de a iniția cercetări penale, cel puțin în situația în care interesele Uniunii sunt grav amenințate, precum și posibilitatea de a deschide anchete penale constituie un mod eficient de a evita situații de tipul celor menționate în Comunicarea Comisiei privind protecția intereselor financiare, COM(2011)293 final, care face obiectul prezentului aviz. CoR dorește să reamintească că articolele 85 și 86 din TFUE prevăd această evoluție, necesară din perspectiva dublei provocări reprezentate de amenințarea crizei financiare și de formele grave de criminalitate;

44. consideră că o astfel de orientare nu exclude în niciun fel posibilitatea unui program european comun de formare a anchetatorilor financiari, care ar trebui să fie conceput și aplicat de către Comisie în mod prioritar;

45. consideră că protecția eficace a denunțătorilor împotriva represaliilor este un aspect central al politicilor anticorupție, ca de altfel și al luptei împotriva criminalității organizate. Cadrul juridic care reglementează acest domeniu în Uniune este neuniform. În consecință, CoR susține de asemenea foarte călduros inițiativele Comisiei referitoare la protecția denunțătorilor.

Pentru consolidarea rolului autorităților locale împotriva corupției și a criminalității organizate

46. solicită statelor membre să prevadă returnarea către autoritățile locale și/sau regionale a unei părți din activele provenite din criminalitatea organizată care au făcut obiectul unui sechestru (după ce au fost satisfăcute cererile de restituire legale), deoarece aceste autorități sunt cele dintâi victime ale organizațiilor criminale, care destabilizează ordinea socială la nivel teritorial. De asemenea, autoritățile locale și regionale sunt cel mai bine plasate pentru a întreprinde acțiuni pe plan

local, astfel încât să se elimine cauzele profunde ale criminalității. Această practică există deja în Italia, unde 1/3 din cele 12 000 de imobile sechestrate au fost atribuite autorităților locale sau vândute în beneficiul acestora, cu scopul finanțării unor acțiuni sociale. În aceste cazuri ceea ce se urmărește este de a face cunoscută acțiunea autorităților publice într-o cheie pozitivă și de a crea un sistem virtuos care să reunească reprezentanții aleși, societatea civilă și familiile;

47. îi încurajează pe aleșii locali să semneze la începerea mandatului o cartă de deontologie intitulată „Obliti privatorum, publica curate” („Uitați chestiunile private, ocupați-vă de treburile publice”), care ar putea contribui la edificarea și menținerea unei relații de încredere între cetățeni și cei care îi guvernează. Această cartă ar stabili norme în materie de imparțialitate (interzicerea situațiilor de conflict de interese, refuzarea invitațiilor în vederea unui sejur privat care provine de la o persoană fizică sau juridică a cărui activitate este legată de autoritatea pe care o conduc, predarea către colectivitate a cadourilor cu o valoare mai mare de 150 EUR, sustragerea de la intervenții în favoarea membrilor familiei etc.) și de integritate (neutilizarea resurselor autorității publice în scopuri personale sau în cadrul campaniei electorale, respectarea regulilor de achiziții publice etc.);

48. îi încurajează pe reprezentanții aleși să depună pe lângă o autoritate publică independentă o declarație de avere referitoare la bunurile deținute și la relațiile lor comerciale sau de afaceri;

49. încurajează statele să adopte un sistem de finanțare publică a campaniilor electorale și de interzicere a donațiilor din partea persoanelor juridice și să instituie un statut al alesului local care să-i garanteze fiecărui ales independența și autonomia financiară;

50. îndeamnă la combaterea eficientă a spălării în cadrul paradisurilor fiscale a banilor proveniți din corupție și din criminalitatea organizată;

51. încurajează statele să se echipeze cu instrumente autentice de prevenire și de detectare a atingerilor aduse probității, cum ar fi serviciile de evaluare a dispozitivelor anticorupție și cele de control al achizițiilor publice și al delegărilor de servicii publice;

52. solicită instituirea unei platforme europene de schimb de bune practici la nivel local în materie de combatere a corupției și a criminalității organizate și de restituire a activelor sechestrate provenite din săvârșirea de infracțiuni și a unui Forum european de luptă împotriva corupției și a criminalității organizate;

53. încurajează autoritățile locale să însoțească acordarea de subvenții către sportivi de performanță și cluburi profesionale de obligații de natură etică și care să urmărească o deplină transparență financiară;

54. propune ca Comitetul Regiunilor să desemneze un observator în cadrul Comisiei speciale a Parlamentului European privind corupția și a Grupului de state împotriva corupției (GRECO) al Consiliului Europei;

55. își va extinde reflecția privind bunele practici de guvernare în materie de protecție a economiei licite la țările partenere din cadrul politicii de vecinătate, membre ale ARLEM (Adunarea autorităților locale și regionale din zona euromediteraneeană) și ale CORLEAP (Conferința autorităților locale și regionale din Parteneriatul estic).

Bruxelles, 10 octombrie 2012

*Președintele
Comitetului Regiunilor*
Ramón Luis VALCÁRCEL SISO

Prețul abonamentelor în 2012
(fără TVA, inclusiv cheltuieli de transport pentru expediere simplă)

Jurnalul Oficial al UE, seriile L + C, numai versiunea tipărită	22 de limbi oficiale ale UE	1 200 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seriile L + C, versiunea tipărită + DVD, ediție anuală	22 de limbi oficiale ale UE	1 310 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seria L, numai versiunea tipărită	22 de limbi oficiale ale UE	840 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seriile L + C, DVD, ediție lunară (cumulat)	22 de limbi oficiale ale UE	100 EUR pe an
Supliment la Jurnalul Oficial (seria S – Anunțuri de achiziții publice), DVD, ediție săptămânală	Multilingv: 23 de limbi oficiale ale UE	200 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seria C – Anunțuri de concurs	Limbă (limbi) în funcție de concurs	50 EUR pe an

Abonamentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, care apare în limbile oficiale ale Uniunii Europene, este disponibil în 22 de versiuni lingvistice. Jurnalul Oficial cuprinde seriile L (Legislație) și C (Comunicări și informări).

Pentru fiecare versiune lingvistică se încheie un abonament separat.

În conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 920/2005 al Consiliului, publicat în Jurnalul Oficial L 156 din 18 iunie 2005, care prevede că, temporar, instituțiile Uniunii Europene nu au obligația de a redacta toate actele în irlandeză și nici de a le publica în această limbă, Jurnalele Oficiale publicate în limba irlandeză se comercializează separat.

Abonamentul la Suplimentul Jurnalului Oficial (seria S – Anunțuri de achiziții publice) cuprinde toate cele 23 de versiuni lingvistice oficiale într-un singur DVD multilingv.

La cerere, abonamentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* conferă dreptul de a primi diverse anexe ale Jurnalului Oficial. Abonaților li se semnalează apariția anexelor printr-un aviz către cititori inclus în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Distribuire și abonamente

Abonamente la diverse periodice destinate vânzării, precum abonamentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, pot fi contractate prin agențiile noastre de vânzări.

Lista agențiilor de vânzări este disponibilă la adresa:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_ro.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) oferă acces direct și gratuit la dreptul Uniunii Europene. Acest site permite consultarea *Jurnalului Oficial al Uniunii Europene*, inclusiv a tratatelor, a legislației, a jurisprudenței și a actelor pregătitoare ale legislației.

Pentru mai multe informații despre Uniunea Europeană, consultați: <http://europa.eu>

Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

RO